

Országgyűlési Napló

***Kövér László, Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás***
elnöklete alatt

Jegyzők: ***Gúr Nándor, Hegedűs Lorántné,
dr. Szűcs Lajos, dr. Tiba István***

Az ülésnap megnyitása	4047
Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat, valamint az Állami Számvevőszék véleménye Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről általános vitája.....	4047
Az időkeret ismertetése:	
Dr. Tiba István jegyző	4047
Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter, a napirendi pont előadója.....	4048
Domokos László , az Állami Számvevőszék elnöke, a napirendi pont előadója	4058
Felszólaló:	
Dr. Kovács Árpád , a Költségvetési Tanács elnöke	4066
Döntés ülésvezetési kérdésben	4072
Felszólalók:	
Rogán Antal , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	4072
Szatmáry Kristóf , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	4079
Tóbiás József , az MSZP képviselőcsoportja részéről	4083
Burány Sándor , az MSZP képviselőcsoportja részéről	4087
Dr. Hargitai János , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	4092
Volner János , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	4100
Balczó Zoltán európai parlamenti képviselő, a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	4103
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	4106
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről	4109
Szelényi Zsuzsanna (független).....	4116
Fuzik János szlovák nemzetiségi szószóló	4119
Dr. Pósz László (Fidesz)	4124
Dr. Szűcs Lajos (Fidesz)	4124
Tóth Csaba (MSZP)	4128
Dr. Latorcai János (KDNP)	4133
Morvai Krisztina európai parlamenti képviselő.....	4135
Dr. Simon Miklós (Fidesz).....	4139
Dr. Konrád Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	4141
Varju László (független)	4143
Gúr Nándor (MSZP).....	4145
Apáti István (Jobbik).....	4146
Földi László (KDNP)	4147
Gúr Nándor (MSZP).....	4148
Dr. Konrád Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	4152
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	4155
Dr. Vas Imre (Fidesz).....	4158
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	4160
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	4163
Dr. Konrád Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	4164
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP)	4166
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	4167
Boldog István (Fidesz)	4168
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	4169
Sallai R. Benedek (LMP)	4171
Dr. Vitányi István (Fidesz)	4172
Banai Péter Benő nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	4175
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	4176
Farkas Sándor (Fidesz).....	4178

Magyar Zoltán (Jobbik).....	4181
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	4184
Sallai R. Benedek (LMP)	4186
Boldog István (Fidesz)	4187
Dr. Papcsák Ferenc (Fidesz)	4187
Demeter Márta (MSZP)	4190
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	4195
Hegmanné Nemes Sára nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	4196
László Tamás (Fidesz)	4197
Volner János (Jobbik)	4199
Dr. Kovács József (Fidesz)	4202
Ander Balázs (Jobbik)	4205
Witzmann Mihály (Fidesz)	4209
Apáti István (Jobbik).....	4212
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	4216
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	4217
Bodó Sándor (Fidesz)	4218
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	4220
Demeter Zoltán (Fidesz)	4221
Magyar Zoltán (Jobbik).....	4224
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	4225
Ágh Péter (Fidesz).....	4226
Dr. Hende Csaba honvédelmi miniszter.....	4227
Apáti István (Jobbik).....	4230
Dr. Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár.....	4230
Dr. Szakács László (MSZP).....	4231
Gúr Nándor (MSZP).....	4234
Sallai R. Benedek (LMP)	4235
Demeter Márta (MSZP)	4246
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	4246
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	4249
Sallai R. Benedek (LMP)	4253
Gúr Nándor (MSZP).....	4254
Hegmanné Nemes Sára nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár.....	4256

Napirenden kívüli felszólalók:

Magyar Zoltán (Jobbik).....	4257
Bangóné Borbély Ildikó (MSZP).....	4259

Az ülésnap bezárása	4262
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, L. SIMON LÁSZLÓ, NÉMETH LÁSZLÓNÉ, a Miniszterelnökség államtitkárai, DR. BERKE BARNA, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkárok, DR. FAZEKAS SÁNDOR földművelésügyi miniszter, DR. NAGY ISTVÁN államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS, HEGMANNÉ NEMES SÁRA nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, BANAI PÉTER BENŐ, DR. CZOMBA SÁNDOR, ORBÁN GÁBOR, TALLAI ANDRÁS, GLATTFELDER BÉLA államtitkárok, DR. KONTRÁT KÁROLY, POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkárok, DR. RÉTVÁRI BENCE, SOLTÉSZ MIKLÓS, DR. PALKOVICS LÁSZLÓ emberi erőforrások minisztériumi államtitkárok.

Az Országgyűlés őszi ülészakájának
15. ülésnapja

2014. november 19-én, szerdán

(9.07 óra - Elnök: Kövér László

Jegyzők: Hegedűs Lorántné és dr. Tiba István)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés őszi ülészakájának 15. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Hegedűs Lorántné jegyző asszony és Tiba István jegyző úr lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat. Engedjék meg, hogy tisztelettel köszöntsem Domokos László urat, az Állami Számvevőszék elnökét, aki résztvevője a ma kezdődő költségvetési vitának.

Tisztelt Ház! Soron következik a **Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat, valamint az Állami Számvevőszék véleményét tartalmazó előterjesztés általános vitájának megkezdése.** A törvényjavaslatot T/1794. számon, az Állami Számvevőszék véleményét pedig T/1794/11. számon vehették kézbe. Tájékoztatom önöket, hogy a törvényjavaslat tárgyalása során a Költségvetési bizottság jár el törvényalkotási bizottsági jogkörben.

Tisztelt Országgyűlés! Emlékeztetem önöket, hogy hétfőn az Országgyűlés az előterjesztés 30 órás időkeretben történő tárgyalásáról döntött. A napirendi ajánlás függeléke tartalmazza az **időkeretek felosztását.**

Felkérem Tiba István jegyző urat, hogy ismeresse a frakciók mai napon rendelkezésre álló időkeretének felosztását, valamint a vita fontosabb szabályait.

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napi 10 óra időkeret megoszlása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának 207 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 93 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 115 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 103 perc, az LMP képviselőcsoportjának 62 perc, a független képviselőknek pedig 20 perc áll rendelkezésére. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 30-30 perces vezérszónoki felszólalások idejét is. Tájékoztatom önöket, hogy az egyes ülésnapokon rendelkezésre álló fel nem használt tárgyalási időkeret másnapra nem vihető át.

Emlékeztetem önöket, hogy hétfőn az ülést vezető elnök tájékoztatta az Országgyűlést arról, hogy a Házbizottság ülésén a frakciók tudomásul vették azt, hogy az időkeretek arányos felhasználása érdekében az ülést vezető elnök eltérhet a felszólalások szokásos rendjétől. Elfogadták azt is, hogy a technikai idő, az EP-képviselők felszólalásai, illetve a nemzetiségi

szószólók felszólalásai a televíziós közvetítési idő felhasználása során változásokat eredményezhetnek.

Tájékoztatom önöket, hogy a frakcióháttérrel rendelkező EP-képviselők, amennyiben az adott frakciónál jelezték felszólalási szándékukat, a frakciók időkeretének terhére szólalhatnak fel. A frakcióháttérrel nem rendelkező EP-képviselők és a közvetlenül bejelentkező EP-képviselők a független képviselő időkeretének arányos hányadát használhatják fel.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitában ma az előterjesztői nyitóbeszéd összesen 40 perces időkeretben, az Állami Számvevőszék elnökének felszólalása 30 perces időkeretben, a Költségvetési Tanács elnökének felszólalása 30 perces időkeretben, képviselőcsoportok vezérszónoklataira kerül sor ugyancsak 30-30 percben, majd a további képviselői felszólalásokra lesz lehetőség az egyes frakciók időkeretének mértékéig.

Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a költségvetési törvény módosítására a határozati házzsabály 29. § (2) bekezdése alapján elrendelt formanyomtatvány alkalmazásával lehet javaslatot tenni. Ez az informatikai hálózaton elérhető.

A tévéközvetítés a mai napon 9 órától várhatóan 17 óráig tart.

ELNÖK: Tisztelt Ház! Most megadom a szót Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter úrnak, 40 perces időkeretben.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszter, a napirendi pont előadója: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország költségvetése a kormány számára nemcsak az állami kiadások és bevételek leírása, hanem összefoglalása azoknak a törekvéseinknek, amelyeket a közeli jövőben el kívánunk érni. Tükrözi azokat a fontos értékeket, amelyek irányítják a gazdaság- és társadalompolitikánkat.

A 2015. évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslatból egyértelműen kiolvasható, hogy nem változtak azok a legfontosabb szempontok, amelyek munkánkat meghatározzák. Ahogyan a kezdetektől mindig, most is a munkahelyteremtés, a családok megerősítése és a gazdaságélénkítés egymástól el nem választható céljai állnak a középpontban.

A törvényjavaslat emellett megmutatja azt is, hogy beértek azok a jelentős, strukturális átalakítások, amelyeket az elmúlt évek során végrehajtottunk. Megváltozott a munkaerőpiac, a nyugdíjrendszer, az adórendszer, az oktatás és a közigazgatás szabályozása, hogy csak a legfontosabbakat említsem. Több év kormányzati munkájával sikerült megvalósítanunk a pénzügyi és költségvetési stabilitást, tartjuk a 3 százalékos alatti költségvetési hiányt, és elértük az államadósság csökkentését. Gazdasági növekedésünk kiemelkedően magas Európában is, az idei év második negyedében a legnagyobb volt a 28 uniós tagország között, most a harmadik negyedében ez 3,2 százalék. Ezzel még mindig szintén dobogósak vagyunk.

Ezek az eredmények lehetővé teszik, hogy a most benyújtott költségvetésben többet fordíthatunk a családok és a gyermekvállalás támogatására, a munkahelyteremtésre, az oktatásra, a közbiztonságra, a gazdák támogatására, a nyugdíjak értékének megőrzésére és nem utolsósorban gazdaságfejlesztésre.

(9.10)

A három legfontosabb célunk a családok megerősítése, a munkahelyteremtés és a gazdasági növekedés elősegítése. A családok, az emberek támogatása azt jelenti, hogy tovább csökkennek a megélhetési költségek, és ezzel párhuzamosan a családok többet költhetnek. Ezt a bérek és nyugdíjak reálértékének megőrzésével, a munkahelyek számának növelésével, az igénybe vehető kedvezmények bővítésével, az alacsony inflációnak köszönhetően a reálbérek emelkedésével és nem utolsósorban a bankok elszámoltatásával érjük el.

Meg kell őriznünk a gazdasági növekedés 2014-ben elért, igen kedvező lendületét jövőre is. Ezért továbbra is fenntartjuk a vállalkozásokat segítő adó- és szabályozási környezetet, a beruházások és az export támogatását. Tehát jövőre még több támogatásra számíthatnak a vállalkozások is. Emellett segíti őket a kormány adópolitikája is. Köztudott, hogy 2011-től 19 százalékról 10 százalékra csökkentettük a társasági adót 500 millió forintos adóalapig. Kitűzött célunk, hogy ez az adó még ebben a ciklusban egykulcsos legyen.

A gazdasági növekedést szolgálja az is, hogy Magyarországon jövőre elindul minden idők egyik legnagyobb gazdaságélénkítő programja az uniós támogatások felhasználásával. A következő hét évben a hazai társfinanszírozással együtt összesen 12 000 milliárd forint uniós forrás érkezik Magyarországra. A fejlesztési és beruházási támogatások 60 százalékát gazdaságfejlesztésre és munkahelyteremtésre fogjuk fordítani. Ez az elkötelezettség már a 2015. évi költségvetésben is visszaköszön, ezt találhatják tisztelt képviselőtársaim a betérjesztett anyagban.

Tisztelt Országgyűlés! A 2015. évi költségvetés összeállításakor kiindulópontként a rendelkezésünkre álló makrogazdasági adatokat, a kormányzati célkitűzésekhez tartozó intézkedések hatásait és a jövő év várható bel- és külgazdasági folyamatait vettük számításba. Ezek alapján azt mondhatom önöknek, hogy a 2014. évi gazdasági növekedés folytatódik jövőre is. Mivel számolnunk kell a külső kereslet alakulásával, ezért, ahogyan tavaly, úgy az idén is maradunk az óvatos becslésnél. Csak hadd említsem meg a legutóbbi adatok alapján az eurózóna - ugye, a legfontosabb exportpiacunk - további, nulla százalék körüli stagnálását, valamint az ukrán és az orosz gazdaság helyzetének a magyar gazdaságra gyakorolt hatását.

Emlékeztetem önöket arra, hogy 2014-re 2 százalékos bővüléssel számoltunk, és akkor is elmondtam, hogy erre a körültekintésre azért van szükség, hogy biztonságosan teljesítsük a hiánycélt, és megtartsuk a költségvetés egyensúlyát. Számokban kifejezve ez azt jelenti, hogy az idénre várt igen magas, 3,2 százalékos növekedés ellenére 2015-re 2,5 százalékos gazdasági növekedéssel, 2,4 százalékos uniós módszertan szerinti hiánnyal és a stabilitási törvény szerinti 75,4 százalékos év végi, bruttó hazaitermék-arányos államadóssággal számolunk. A kormány továbbra is elkötelezett amellett, hogy a költségvetési hiányt 3 százalék alatt tartsuk, és biztosítsuk az államadósság tartósan csökkenő pályáját. Ezek a célok tehát 2015-re sem módosulnak.

A folytatódó gazdasági konjunktúrával párhuzamosan a munkaerőpiacon is megmarad a kedvező tendencia. A gazdaságilag aktívak és a munkában állók száma az idei év után jövőre is emelkedik. Számításaink szerint több mint 260 ezerrel többen dolgoznak majd, mint a válság előtt. Ezzel összhangban a munkanélküliségi ráta várhatóan tartósan 8 százalék alá csökken. Ezek a kedvező folyamatok a versenyszféra és azon belül is feldolgozóipar várhatóan jövőre is növekvő munkaerőigényének köszönhetőek. A kormány munkavállalást ösztönző intézkedései, így többek között a munkát terhelő adók csökkentése, a munkahelyvédelmi akció és a közfoglalkoztatási programok is támogatják ezt a kedvező tendenciát. Az elkövetkezendő időszakban a magyar gazdaságnak egyre kiegyensúlyozottabb lesz a szerkezete.

A nettó export mellett a belső kereslet is erősödik, mivel a háztartások fogyasztása is jelentősen bővül. Ebben az anyagban 2,6 százalékos növekedéssel számolunk. Ebben komoly szerepet játszik a pedagógusok folytatódó béremelése, a fegyveres és rendvédelmi dolgozók 2015-ben induló életpályamodelle, a devizahitelekből adódó terhek mérséklése és a kedvezőbb munkaerő-piaci kilátások. Ezek az intézkedések is hozzájárulnak a reáljövedelmek emelkedéséhez, amelynek eredményeként a háztartások fogyasztása, ahogy az előbb említettem, több mint 2 százalékkal, 2,6 százalékkal növekedhet jövőre.

A fogyasztás élénkülése mellett a magyar gazdaság növekedését a beruházási aktivitás további erősödése is támogatja. Az idei év kiugró teljesítménye után a bruttó állóeszköz-beruházások további 4 százalék feletti növekedése várható 2015-re. Különösen kedvező, hogy a már belátható és megindult beruházások, a kiépülő új kapacitások főként a termelő ágazatok teljesítményét fogják emelni. Mindezekre tekintettel jövőre is dinamikus exportnövekedéssel számolunk.

(9.20)

A gazdasági növekedést az alacsony inflációs környezet is támogatja. 2014-ben rekordalacsony szintre süllyedt az infláció, elsősorban a kormányzati

intézkedések eredményeként. Jól láthatják képviselőtársaim, hogy az elmúlt hónapokban lényegében nem volt pénzromlás Magyarországon; visszaidézzük azokat az időszakokat, amelyek utoljára a hatvanas évek végén voltak gazdaságpolitikai értelemben Magyarországon. 2015-ben az élénkülő belföldi keresletből fakadóan az ideinél magasabb, de továbbra is mérsékelt, 1,8 százalékos ütemmel számolunk.

Összegezve: a 2015. évi makrogazdasági prognózisunkban arra számítunk, hogy a növekedés jövőre is fenntartható és stabil marad. A makrogazdasági pálya előrejelzése során figyelembe vettük a várható kockázatokat, és ahogyan már említettem, az óvatos, konzervatív számítások mellett döntöttünk.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslatban foglaltakat a kormány legfontosabb célkitűzései köré csoportosítva foglalom össze: stabil pénzügyi háttér, kiszámítható jövő. A jövő évi költségvetés megteremti a feltételeit annak, hogy a vállalásainkat, amelyek kedvező változásokat jelentenek az emberek és a vállalkozások mindennapi életében, teljesíthessük. Mindezeknek megfelelően 2015-ben is a család az első. A kormány legfontosabb célja, hogy minél több pénz maradjon a családoknál, támogassuk a gyermekvállalást, segítsük a gyermeknevelést. Ezért, ahogyan azt az adótörvények tárgyalása során is elmondtam, továbbra is családi adórendszerben adózunk, 2016-tól fokozatosan kétszeresére emeljük a két gyermeket nevelő szülők kedvezményét, fenntartjuk a gyed extrát, és adókedvezményrel támogatjuk az első házasságkötéseket. Ezekben a jogcímenek 2015-ben már mintegy 240 milliárd forint maradhat a családoknál.

Változtatlanul célunk, hogy az emberek kikerüljenek az adósságcsapdából, ezért továbbra is kiemelten fogjuk kezelni a devizahitelek ügyét. A bankok elszámoltatásával csökkennek a törlesztőrészletek, ezzel is javul a családok anyagi helyzete. Becsléseink szerint az elszámoltatásnak köszönhetően 1100 milliárd forint jár vissza a magyar családoknak, a törlesztőrészletek 25-30 százalékkal csökkennek, és mintegy egyötödével csökkenhetnek majd átlagosan az adósságtörlesztések is.

Benyújtottuk, és ha önök elfogadják, támogatják, életbe lép a fair bankokról szóló törvény is, és január közepétől egészen az év végéig zajlik majd a devizahitelekkel kapcsolatos elszámoltatás. Ezzel tovább csökkennek a lakossági terhek. Ennek megfelelően a 2015. évi költségvetés a banki elszámoltatás költségvetése is.

2015-ben fenntartjuk a rezsicsökkentést. A jövő évben már végig a csökkentett árak lesznek érvényben, és mintegy 30 milliárd forinttal nő a családok rendelkezésére álló jövedelem.

A kisgyermekes szülők munkaerő-piaci helyzetének javítása érdekében a munkahelyvédelmi akció keretében nyújtott munkáltatói, szociális hozzájárulási adókedvezmény is bővül. Ez a kedvezmény a részmunkaidőben foglalkoztatottak után is bruttó 100 ezer forintos összeghatárig vehető majd igénybe.

A kormány 2015. július 1-jétől új otthonteremtési támogatást vezet be, amely nemcsak új lakás vásárlására, építésére, hanem használt lakás vásárlására, meglévő lakás bővítésére is igénybe vehető. A támogatásra a jövőben az egy gyermeket nevelő vagy vállaló családok is jogosulttá válnak; ez eddig nem volt része ennek a szabályozásnak. A támogatási összegek nagysága a gyermekszámtól, a lakás alapterületétől, továbbá energetikai besorolásától függ, 500 ezer forinttól 3 millió 250 ezer forintig terjed majd ez a fajta támogatás.

2015-ben is folytatódnak a közszolgálati dolgozók megbecsülése érdekében tett intézkedések. Elindul a fegyveres és rendvédelmi életpályamodell, amelyre 44 milliárd forintot biztosít a költségvetés 2015-ben.

A jövő évben tovább folytatódik a pedagógusok béremelése is. A tavalyi átlagos 30 százalékos emelés után 2017-ig minden évben érdemben növekszik az ágazatban dolgozók bére, ahogy azt önök is tudják, tisztelt képviselőtársaim, az idén újabb 10 százalékkal, és jövőre is ennek megfelelően 10 százalékkal fog tovább növekedni a pedagógusok bére.

Immár negyedik éve több lépcsőben zajlik az egészségügyi dolgozók béremelése, amelynek egyaránt részesei az ápolók, az orvosok, a szakorvosok, a rezidensek, a háziorvosok, a védőnők és a fogorvosok. Itt emlékeztetnék arra, hogy a költségvetés tartalmazza annak a fedezetét, hogy a háziorvosokra külön plusztámogatást tudjunk előirányozni 2015-ben, és ez így lesz 2016-ban is, tehát jövőre 10 milliárd, majd 2016-ban újabb 10 milliárd forint plusztámogatást fogunk az ágazat ezen dolgozóinak biztosítani.

Ahogy a 2015-ös költségvetésben is látszik, a kormány lépésről lépésre haladva életpályamodelleket alakít ki, amelyek kiszámíthatóvá és tervezhetővé teszik számukra a jövőt a munka világában és a magánéletben is. Tisztában vagyunk vele, hogy az általános jóléttel és az anyagi biztonsággal még nem lehetünk elégedettek, de a kormány a lehetőségeket figyelembe véve igyekszik orvosolni a szociális problémákat, amelyeket az elődeitől örökölt.

A kormány kiemelt figyelmet fordít a nyugdíjasok helyzetének javítására is. Ahogy azt vállaltuk és ígértük, a nyugdíjak a jövőben is az infláció mértékével növekednek, tehát megőrzik a reálértéküket. Az idősök terheit mérsékli a rezsicsökkentés is, amelynek eredményeit a kormány a nemzeti köznevelési rendszer elindításával kívánja megőrizni.

A „segély helyett munkát” elvnek megfelelően azt szeretnénk elérni, hogy Magyarországon mindenkinél legyen munkája, aki tud és akar dolgozni, és ne szoruljon jövedelempótló támogatásokra. Ezért a 2015. év prioritása a Start-munkaprogram folytatása, fokozatos kiterjesztése. Az eddigi átlagos évi 200 ezer közfoglalkoztatottnal felül 2015 második felétől több tízezerrel többen vehetnek részt ebben a programban. Az idei évinél erre 35 milliárd forinttal többet, 270 milliárd forintot biztosít a költségvetés a jövő évben.

Folytatódnak a foglalkoztatást ösztönző kormányzati programok, így a munkahelyvédelmi akció is. Újdonság viszont az, hogy a munkahelyvédelmi akció keretében jövőre már a kisgyermekes szülők rész munkaidős foglalkoztatása után is jár a teljes adókedvezmény. A képzések és szakképzések erősítésével pedig azt kívánjuk elérni, hogy minél több embert vezessünk vissza a munka világába. A foglalkoztatás bővülése egyben kiadáscsökkentés is, hiszen az állam kevesebbet költ segélyekre és jövedelemplótáló támogatásokra. Tehát arra kívánok itt utalni, hogy azok a képviselőtársaink, akik azt vetik föl, hogy kevesebbet költünk szociális segélyekre, valóban jól mondják, kevesebbet akarunk erre költeni, mert többet kívánunk az embereknek jövedelemben visszaadni; a közfoglalkoztatás, a közmunkaprogram ezt a célt szolgálja.

Tisztelt Országgyűlés! 2015-ben elindul minden idők legnagyobb gazdaságfejlesztése, az uniós forrásból megvalósuló programokra, beruházásokra több mint 2500 milliárd forintot, a bruttó hazai termék 7,5 százalékát költi a központi költségvetés jövőre. Ez az összeg közel 350 milliárd forinttal, 16 százalékkal magasabb, mint volt 2014-ben. Miközben a 2007-2013-as időszak programjainak utolsó meghatározó éve jön, ténylegesen beindulnak a 2014-2020-as időszak új programjainak kifizetései is. A 2014-2020-as fejlesztési ciklussal új időszámítás kezdődik a hazai fejlesztéspolitikában. Hét év alatt összesen több mint 34 milliárd euró támogatás érkezik hazánkba. Ez a szükséges hazai társfinanszírozással együtt mintegy 12 000 milliárd forintos fejlesztést jelent a következő években.

Az egy főre jutó támogatás mértéke soha nem volt akkora Magyarországon, mint a 2014-2020-as ciklusban. Ezzel a mutatóval a második helyen állunk az európai uniós tagországok között. Tehát Magyarország ebben a tekintetben is, a források megszerzése és a források nagysága tekintetében jó pozíciót ért el az Európai Unión belül.

(9.30)

A kormány felkészült arra, hogy a hazánkba érkező fejlesztési forrásokat célzottan és egyszerűbben használja fel. Döntöttünk arról is, hogy a források 60 százalékát a foglalkoztatás és a versenyképesség növelését szolgáló gazdaságfejlesztésre fogjuk fordítani. Csak utalok itt arra, hogy ez az előző hétéves időszakban 16 százalék volt, ez nő most 60 százalékra.

Fontos változás az is, hogy a pályázók a korábban már jóval átláthatóbb, egyszerűbb és ésszerűbb pályázati eljárásokkal számolhatnak. A Magyarország uniós csatlakozását követő első teljes hétéves programozási időszak 2013-ban lezárult, azonban a kötelezettségvállalási keret-előirányzatokat a 2015. év végéig kell kifizetni. A kormány célja, hogy ezeket az uniós forrásokat is maradéktalanul felhasználjuk, az ehhez szükséges államháztartási társfinanszírozás

összege biztosított a költségvetésben 2015-ben is. A következő évi költségvetésben már jól látható a kifizetések gyorsítása is. A jelenleg futó programok mellett a most indulók forrásai is lehetőséget kínálnak az új célkitűzések támogatására. A támogatások döntő részben az egészségügyi, az oktatási, a környezeti és közlekedési infrastruktúra, a mezőgazdaság, az erdészeti ágazat fellendítését, a vidék versenyképességének javítását és a munkahelyteremtést célozzák meg.

A központi költségvetésben megjelenő tételek mellett továbbra is közel 390 milliárd forint közvetlen agrártámogatás érkezik hazánkba. Ezek elszámolása és felhasználása a költségvetésben nem szerepel. Ennek oka, hogy ezekhez a támogatásokhoz többségében nem kapcsolódik nemzeti társfinanszírozási kötelezettség. Magyarország nettó pozícióját vizsgálva továbbra is kijelenthetjük, hogy hazánk egyértelmű haszonélvezője az uniós tagságnak. A befizetési kötelezettségünk 296 milliárd forint, ami a költségvetésben megjelenő 1720 milliárd forint uniós bevételnek csupán a 17 százaléka, tehát Magyarország mindenképpen egy nyertese az uniós támogatásoknak, az uniós tagságnak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném felhívni a figyelmüket arra is, hogy az Országvédelmi Alap előirányzata jövőre is 60 milliárd forint, ami az előre nem látható kockázatok kivédését szolgálja. Törvényi garancia van arra, hogy ezt a tartalékot csak úgy lehet felhasználni, ha az nem veszélyezteti a hiánycél fenntartását. Mindezen felül a költségvetésben 100 milliárd forintos tartalék szolgálja a rendkívüli kormányzati intézkedések végrehajtását. Tehát jövőre is megvan a fedezete annak, hogyha bármilyen olyan kockázat, árvíz, természeti csapás vagy más merülne fel, amivel nem tudunk előre kalkulálni.

A kormány áttekintette a költségvetési szervek lejárt tartozásállományát a leginkább érintett ágazatokban. Erre figyelemmel a 2015. évi költségvetési törvényjavaslatban 60 milliárd forint céltartalék áll rendelkezésre a központi költségvetési szervek, kiemelten az egészségügyi szolgáltatásokat nyújtó intézmények pénzügyi problémáinak, tartozásállománnyal összefüggő gazdálkodási nehézségeinek a kezelésére.

A kormányzat szükségesnek tartja a további bürokráciacsökkentést, amely egyformán érdeke a lakosságnak és a gazdasági szereplőknek is. Ez az ország gazdasági versenyképességének további javításához elengedhetetlen. A bürokráciacsökkentés menetére a kormány által felkért Államreform Bizottság tesz majd javaslatot. Emellett a költségvetésben 2015-ben is kiemelten kezeljük az olyan beruházások megvalósítását, amelyek által gyarapodik a nemzeti vagyon. Ennek érdekében fennmarad a beruházási alap rendszere, amelynek célja, hogy az állami vagyon hasznosításából, értékesítéséből származó bevételek az állami vagyon bővülését eredményező kiadások fedezetéül szolgáljanak.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A következőkben a központi költségvetési szervek és a helyi

önkormányzatok gazdálkodási helyzetéről engedjék meg, hogy néhány szót ejtsek. A közszféra működésével kapcsolatban az első és a legfontosabb, hogy csökkentenünk kell a bürokráciát, az ügyintézési határidőket éppúgy, ahogy a költségvetést. Ezért ezen a területen a kormány a hatékonyság javítását és a takarékosagot tűzte ki célul. A fő törekvésünk ezen a területen az, hogy olyan intézményrendszert működtessünk, amely az eddigieknél hatékonyabban és takarékosabban látja el az állami feladatokat. Összességében a költségvetési fejezetek a 2015. évben 2907,2 milliárd forint bevétellel, valamint 7018,6 milliárd forint kiadással számolhatnak.

A helyi önkormányzatok központi finanszírozása a 2015. évben is az ellátandó feladatokhoz kötődik. Az önkormányzatok adósságának rendezése, illetve az új struktúra kialakítása után a legnagyobb figyelem ezen a területen is a családok és a gyerekek felé kell hogy áradjon. 2015-től érezhetően több forrás jut a gyermekellátási intézményekre, így jelentős összegű támogatást kapnak az óvodát fenntartó önkormányzatok, jelentős többlet jut a gyermekétkeztetési feladatok ellátására és a gyermekek átmeneti elhelyezését biztosító intézmények fenntartására. Tovább javítjuk a bölcsődék finanszírozását is. Kiemelten támogatjuk az óvodaépítést és az óvodai kapacitásbővítést célzó beruházásokat, amihez a központi költségvetés 2,5 milliárd forint támogatást ad.

Mint tisztelt képviselőtársaim is tudják, 2015 szeptemberétől kötelező lesz az óvodai ellátás igénybevétele. Ez azt jelenti, hogy az országnak, a kormánynak további forrásokat kell biztosítani olyan önkormányzatok számára, amelyek még nem tudják ezt teljes egészében biztosítani a területén élőknek. Azt szeretnénk elérni tehát, hogy az állami feladatkörbe vont óvodai ellátás mindenki számára elérhető legyen majd. Szeretnénk azt is elérni, hogy Magyarországon egyetlen gyerek se éhezzen, így a gyermekétkeztetésre fordítható kiadások is jelentősen, több mint 10 százalékkal emelkednek a tervezet szerint. Emellett az infrastrukturális feltételek javítására is 20 százalékkal magasabb forrás áll majd rendelkezésre.

A továbbiakban is segíteni kívánjuk a kistépelések felzárkózását és az önkormányzatok által ellátott közfeladatok színvonalának emelését. Az elmúlt évek tapasztalatai azt mutatják, hogy az esélyegyenlőség érdekében a központi költségvetésnek még erőteljesebben kell érvényesítenie a szolidaritás elvét. Ennek megfelelően 2015-ben fontos változás, hogy az alacsony gazdasági potenciállal, így alacsony helyiadó-bevétellel rendelkező települések kiegészítő forrást, kiegészítő támogatást kapnak. A jelentős iparüzési adóval rendelkező településeket ugyanakkor továbbra is sávosan növekvő mértékben terheli a beszámítás. Az önkormányzatok mintegy 2500 milliárd forintból gazdálkodhatnak 2015-ben, amiből a központi költségvetés több mint 690 milliárd forint támogatást nyújt. Ezenkívül a településeket megilleti a gépjárműadó 40 százaléka.

Az adósság átvállalásának köszönhetően ez lesz az első év, amikor az önkormányzatok tiszta lappal indulnak, és nem kell a tartozások visszafizetésére költeniük. Emlékeztetnék rá, több mint 1300 milliárd forint adósságot vettünk át a településektől, tehát Magyarországon 2015. január 1-jével nincs olyan település, amelynek adóssága lenne. Reméljük, hogy ezzel a lehetőséggel az önkormányzatok a gazdaságfejlesztés tekintetében is élni fognak.

Tisztelt Ház! A 2015. évi költségvetés szerves része a társadalombiztosítás két pénzügyi alapjának, a Nyugdíj- és Egészségbiztosítási Alapnak a gazdálkodása. A Nyugdíj-biztosítási Alap költségvetésénél 2015-ben is a bevételek és a kiadások egyensúlyával számoltunk. A bevételek két meghatározó előirányzata a szociális hozzájárulási adó és a nyugdíjjárulék. 2015-ben a szociális hozzájárulási adó, közismertebb nevén a szocho mértéke változatlanul 27 százalék marad, de ennek megosztása a társadalombiztosítás két pénzügyi alapja között változik.

A Nyugdíj-biztosítási Alapot megillető rész az idei évi 96,3 százalékról jövőre 85,9 százalékra csökken, így értelemszerűen az Egészségbiztosítási Alaphoz jutó rész aránya növekszik.

(9.40)

A változást az magyarázza, hogy a Nyugdíj-biztosítási Alap kiadásainak fedezetéhez ez a kisebb mérték is elegendő. A nyugdíjjárulék mértéke változatlanul 10 százalék. Az alap bevételei 2015-ben teljes mértékben fedezik az előirányzott kiadásokat.

Az alap kiadásait tekintve a legjelentősebb tételek a nyugellátások jelentik. A januári 1,8 százalékos emelés megegyezik a 2015-re tervezett fogyasztóiárindexszel, fogyasztóiár-emelkedéssel. Ennek megfelelően, ahogy már korábban utaltam rá, a nyugellátások jövőre is megőrzik a reálértéküket.

Az Egészségbiztosítási Alap 2015. évi költségvetésénél is, az előző évekhez hasonlóan, a bevételek és a kiadások egyensúlyával számoltunk. Az alap bevételeinek nagyobb részét, közel 64 százalékát a járulékbévételek és hozzájárulások, kisebb hányadát, 30 százalékát a költségvetési hozzájárulások adják a következő évben.

A szociális hozzájárulási adó megosztási arányának változása következtében az Egészségbiztosítási Alap az előző évhez képest nagyobb arányban, mintegy 14 százalékból részesül ebből a bevételből. A bevételek másik jelentős csoportját a költségvetési hozzájárulások képezik, amelynek nagysága a tavalyi évhez képest csökken. Az alapnak két meghatározó kiadása van: a pénzbeni és a természetbeni egészségbiztosítási ellátások kiadása.

A pénzbeni ellátásokon belül a legmagasabb összeget a rokkantsági, rehabilitációs ellátások kiadásai teszik ki. A természetbeni ellátások legnagyobb súlyú kiadását a gyógyító-megelőző ellátás adja. Az

erre a célra fordítható pénz az előző évhez viszonyítva 18,5 milliárd forinttal emelkedik, elsősorban a házi orvosi ellátás fejlesztésére, valamint a többletkapacitások befogadására és a mentés - beleértve a légi mentés és a koraszülöttmentés - finanszírozási helyzetének javítására. Ezenkívül jövőre is rendelkezésre áll a gyógyító-megelőző ellátás céltartalékként 10 milliárd forintos összege.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2015. évi költségvetési törvényjavaslat kidolgozása során is hatékony, kölcsönös együttműködésen alapuló munkakapcsolat alakult ki a Költségvetési Tanács, az Állami Számvevőszék és a kormány között. A tanács hitelesnek és végrehajthatónak tartotta a törvényjavaslat-tervezetet. Kiemelte, hogy a 2015. évi, az európai uniós módszertan szerint számított 2,4 százalékos hiánycél összhangban van a törvénytervezetben bemutatott gazdasági folyamatokkal, és az erre alapozott bevételi és kiadási előirányzatokkal.

A Költségvetési Tanács egyúttal felhívta a figyelmet az egyes bevételi és kiadási tételeket érintő kockázatokra, és javasolta a rendelkezésre álló tartalékoszeg, tartalékkeret megemelését. A kormány a benyújtott törvényjavaslatban, a tanács véleményét elfogadva, megemelte az Országvédelmi Alap előirányzatát.

A Költségvetési Tanács mellett az Állami Számvevőszék is értékelte a kormány által benyújtott törvényjavaslatot. A Számvevőszék számos pozitív megállapítást tett a költségvetési törvényjavaslatra, és csak néhány pontban fogalmazott meg kifogásokat. Az Állami Számvevőszék jelentésében kimondta, hogy a törvényjavaslat - idézem - összeállítása, szerkezete és tartalma megfelel az Alaptörvényben és a stabilitási törvényben meghatározott követelményeknek, valamint az államadósság-szabálynak, és az államháztartásról szóló jogszabályok előírásainak.

Köszönöm azt az értékes munkát, amit a Költségvetési Tanács és az Állami Számvevőszék végzett a javaslat értékelésekor, köszönöm elnök urak véleményét, és köszönöm a munkatársaiknak a kollégáimmal történő együttműködését.

Tisztelt Országgyűlés! Meggyőződésem, hogy az önök előtt lévő törvényjavaslat nemcsak a következő év gazdaságpolitikai kereteit határozza meg, hanem hozzájárul Magyarország hosszú távú gazdasági esélyének javulásához, nemzetközi versenyképességünk növekedéséhez és az emberek jólétének emelkedéséhez. Biztos vagyok abban, hogy az Országgyűlés elé benyújtott költségvetés az eddigi felelős gazdálkodás folytatásával megalapozza céljaink megvalósítását. Emellett kellő mértékben számol a kockázatokkal, ezért olyan biztonságot jelent, amelyre Magyarországnak szüksége van.

Tudom, hogy a következő napokban még számos kérdés és szempont merülhet fel a vita során, amelyeket meg kell fontolnunk. Ugyanakkor azt gondolom, hogy a fő célkitűzésekben, a családok helyzetének javításában, a gazdasági növekedés támogatásában, munkahelyteremtésben, a pénzügyi

stabilitás megőrzésében egyetértés van az Országgyűlés és a kormány között. Ez lehetővé teszi, hogy a konkrét szabályozásban is konszenzus, egyetértés alakuljon ki.

Kérem ezért önöket, hogy a 2015. évi költségvetésről szóló törvényjavaslatot megtárgyalni és elfogadni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszter úr felszólalását. Most pedig megadom a szót Domokos László úrnak, az Állami Számvevőszék elnökének, 30 perces időkeretben.

DOMOKOS LÁSZLÓ, az Állami Számvevőszék elnöke, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az Állami Számvevőszék törvényi kötelezettségét teljesítve összeállította véleményét a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslatról. Mindenekelőtt engedjék meg, hogy felhívjam a figyelmüket arra, hogy nem egy számvevőszéki jelentést, hanem egy véleményt mutatunk be. Véleményünket egyfajta sorvezetőnek szánjuk a kormánynak és önöknek a vitájuk során felhasználva, s végül a szavazó parlamenti képviselőknek. Ez azt jelenti, hogy az Állami Számvevőszék a múlt héten nyilvánosságra hozott véleményével az országgyűlési vita megkezdését támogatja.

Ezzel kapcsolatban fontosnak tartom jelezni, hogy az Állami Számvevőszék a költségvetési tervezés egy adott állapotáról nyilatkozott az önök előtt lévő véleményben, hiszen a költségvetés jóváhagyási folyamata majd decemberben zárul. Az ellenőrzés célja éppen az, hogy az ÁSZ hozzájáruljon ahhoz, hogy az Országgyűlés a még hiányzó törvények megalkotásával, illetve módosító javaslatok elfogadásával a reálisan felmerülő kockázatokat kezelni tudó, minél inkább megalapozott költségvetést fogadjon el a decemberi zárószavazáskor.

Fontos leszögezni azt is, hogy az Állami Számvevőszék költségvetési véleménye nem makrogazdasági elemzés. A kormányzat által felvázolt makrogazdasági pályát elfogadtuk adottságként a gazdasági növekedésre, az inflációra, illetve a gazdasági fejlődésre vonatkozó egyéb mutatókat nem minősítjük. A törvényjavaslatban tükröződő gazdasági és társadalompolitikai prioritásokról ugyancsak nem mondunk véleményt, ez szintén nem a feladatunk.

Tisztelt Országgyűlés! Az Állami Számvevőszék a 2015. évi központi költségvetési törvényjavaslat kiadásainak 82,7 százalékát, bevételeinek pedig 88,9 százalékát ellenőrizte. Megállapítottuk, hogy a törvényjavaslat megfelel az Alaptörvénynek és a stabilitási törvénynek, az államadósság-szabálynak, valamint az államháztartásról szóló jogszabályok előírásainak, és rendelkezik a tartalékokról is.

Meggyőződöttünk arról, hogy a tervezésnél alkalmazott módszerek, háttérszámítások, hatástanulmá-

nyok, valamint az állami feltételrendszer és szabályozók javasolt módosításai a törvényjavaslatot általában megalapozták. A tájékoztatóban megfogalmazott követelmények teljesültek. A Nemzetgazdasági Minisztérium által a keretszámokkal egyidejűleg adott további információk, paraméterek figyelembevétele megtörtént. A törvényjavaslat és a kormányzati programok részét képező tervek között biztosított volt az összhang. A kiadási előirányzatok a jelzett kockázatokkal elegendőek a közfeladatok ellátásához. Az európai uniós tagság pénzügyi, gazdasági hatásait számításba vették a tervezés során. A kincstári egységes számla folyamatos likviditásának biztosítására a jövő évi finanszírozási elképzelések számszerűleg kimunkáltak, alátámasztottak.

A tervezet szerint az államadósság-mutató a 2014. évi 76,3 százalékról jövőre 75,4 százalékra csökken. Ezáltal a GDP-arányos államadósság mérséklésének az Alaptörvényben meghatározott kötelezettsége teljesül. Az államadósság-szabály abban az esetben is teljesülhet, ha a költségvetési törvényjavaslatban meghatározott GDP összege a tervezettnél megfelelően alakul, és az államadósság közel 260 milliárd forinttal magasabb lesz vagy lenne.

Az európai uniós módszertan, az úgynevezett EDP szerint számított 2,4 százalékos GDP-arányos hiánycél 0,6 százalékponttal alatta marad az uniós és hazai jogszabályokban rögzített követelményeknek, azaz tartalmaz mintegy 200 milliárd forint úgynevezett implicit tartalékot.

(9.50)

Ennek ellenére kockázatot jelent mindkét mutató, az államadósság és a hiány alakulására, ha a makrogazdasági folyamatok, például a külső feltételek, a nemzetközi konjunktúra elnyertelenül alakulnak. Sőt, még egyébként kedvező folyamatok - például a tervezettnél alacsonyabb, de megvalósuló infláció - is megnehezíthetik a hiánycél tartását. Az európai uniós források beérkezésének késlekedése vagy elmaradása pedig további kockázatot hordozhat, amelynek éves szinten 100 milliárdos volatilitáseltérése is előfordulhat.

Tisztelt Képviselő! Véleményünk összeállítása során arra kerestük a választ, hogy a törvényjavaslat megalapozott-e, az abban szereplő előirányzatok alátámasztottak-e, a bevételek teljesíthetőek-e. Megvizsgáltuk, hogy a kormány elvégezte-e a szükséges háttérszámításokat, és rendelkezésre állnak-e a megfelelő jogszabályok, illetve előkészítették-e azok módosítását. Az ÁSZ ezenfelül vizsgálja a hiánycél fenntarthatóságát és az államadósság-szabály betartását, illetve a kockázatok kezelését, a tartalékolási gyakorlatot is.

A törvényjavaslatot a számvevőszéki véleményezéshez készített nyilvános módszertan alapján értékeltük, amely tartalmazza a bevételi és kiadási elő-

irányzatok minősítésének szempontjait. A bevételi és kiadási előirányzatok megalapozottságának, a bevételi előirányzatok teljesíthetőségének megítélése a rendelkezésre álló dokumentumok, információk alapján, dokumentumelemzési módszerrel történt. Az ellenőrzés hatékonyságának növelése, valamint az ellenőrzöttök leterheltségének csökkentése érdekében a költségvetési törvényjavaslat módosított benyújtási határidejére tekintettel az ellenőrzésre kijelölt, úgynevezett meghatározó előirányzatok kiválasztásának módszertana kiegészítésre került.

A kiegészítés alapján az ÁSZ az ellenőrzött előirányzatok körét lényegességi, illetve kockázati alapon határozta meg, annak szem előtt tartásával, hogy a kiválasztott előirányzatok 80 százalékot meghaladó mértékben fedjék le a költségvetés kiadási, illetve bevételi főösszegét. Meghatározó a bevételi, illetve a kiadási előirányzat, ha annak összege a központi alrendszer bevételi, illetve kiadási főösszegének 0,5 százalékát eléri, valamint ha az ÁSZ a megelőző 3 év valamelyikében kockázatosnak jelezte.

Lényegességi kritérium alapján meghatározó előirányzat az 1 milliárd forintnál magasabb összegű, felülről nyitott előirányzat akkor, ha az előző 3 évben a terv-, tényadatok között a kiadások 10 százalékkal túl-, a bevételek 10 százalékkal alulteljesültek. A minősítés során a bevételek esetén az alátámasztottságot és a teljesíthetőséget, míg a kiadásoknál az alátámasztottságot és azt kell figyelembe venni, értékelni, hogy a tervezett előirányzat biztosítja-e a közfeladat ellátását.

Az alátámasztottság hiánya ellenére a bevételi előirányzat lehet teljesíthető, és a kiadási előirányzat tervezett összege biztosítja a közfeladat ellátását. Teljesíthető a bevételi előirányzat, ha az előző évi tendenciákkal és a várható értékekkel a kialakított előirányzat összhangban van. A kiadásoknál vizsgálni kell, hogy az előirányzat számításokkal alátámasztott-e, és a vonatkozó paraméterek, mutatószámok figyelembevételével történt-e a kialakításuk. A költségvetési törvényjavaslat akkor megalapozott, ha a minősített előirányzatok összegének 80 százaléka megalapozott, valamint teljesül az államadósság-szabály követelménye.

Így a módszertanunk szerinti minősítési kategóriák a következők lehetnek: megalapozott, részben megalapozott és nem megalapozott. A nyilvános módszertan alapján az Állami Számvevőszék az ellenőrzött kiadási előirányzatok 93,38 százalékát megalapozottnak, 6,58 százalékát részben megalapozottnak, és 0,04 százalékát nem megalapozottnak minősítette. A bevételi előirányzatok 71,9 százaléka megalapozott, 26,9 százaléka részben megalapozott, és 1,2 százaléka nem megalapozott.

Az adóbevételek megalapozottsága tekintetében kiemelendő, hogy nem megalapozott adóbevételi előirányzatot - a tavalyi évhez hasonlóan - az elfogadott törvényjavaslat már nem tartalmaz. A fennmaradó kockázatokra tekintettel a vizsgált költségvetési adóbevételek 51,3 százaléka volt megalapozott, va-

lamint 48,7 százaléka részben megalapozott. Ebbe a körbe tartoztak olyan adónemek, mint a kisvállalkozások tételes adója, a kisvállalati adó, az áfa, a távközlési adó, a megtett úttal arányos útdíj.

A véleményünkben jelzett, részben megalapozott minősítések elsősorban azzal függnek össze, hogy a törvényjavaslat benyújtásának időpontjában ezúttal sem álltak még akkor rendelkezésre teljeskörűen a költségvetést megalapozó jogszabályok, amelyek nyilván változhattak az elmúlt napokban.

Tisztelt Képviselők! A 2015. évi központi költségvetés tervezett kiadási főösszegének 57,6 százaléka - azaz 9946,3 milliárd forint - felülről nyitott kiadási előirányzat, amely a tervezett hiánycél betartása szempontjából kockázatot jelenthet. A felülről nyitott előirányzatok 2015. évi tervezése nem minden esetben felel meg a tájékoztatóban megadott szempontoknak, két esetben a tervezett előirányzat alatta marad a várható 2014. évi teljesítésnek.

A kockázatokat csökkenti ugyanakkor, hogy a 2015. évi felülről nyitott előirányzatok 36,2 százaléka kapcsolódik a Nyugdíj-biztosítási Alaphoz és az Egészségbiztosítási Alaphoz, amelyeknél a 2014. évi várható adatok alapján kicsi a valószínűsége a túlteljesítésnek. Az előző évi tapasztalatok alapján a felülről nyitott előirányzatok teljesítése nem haladta meg jelentősen az eredeti előirányzatot.

A központi költségvetés meghatározó közvetlen kiadási előirányzatai - köztük olyan jelentős előirányzatok, mint a vállalkozások folyó támogatásai, a lakástámogatások, valamint a szociálpolitikai menedzser-támogatás - megalapozottak. Itt szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy a korábbi, strukturális kiadásokat csökkentő kormányzati és parlamenti intézkedések a 2015. évben is megtakarításokat jelentenek a központi költségvetés számára egyféle áthúzó hatásként.

A Nemzeti Családi és Szociálpolitikai Alap összesen 646 milliárd forintos kiadási előirányzatának 86,2 százaléka került ellenőrzésre. Ez az alap finanszírozza a korhatár alatti ellátásokat is. Ezek 2015-re tervezett összege 134,4 milliárd forint, amely 23,5 százalékkal marad el a 2014. évi tervezett értékhez képest. A korhatár alatti ellátások előirányzata 2014-hez viszonyított mérséklését a jogosultak számának jelentős csökkenése indokolja, tekintettel arra, hogy a korhatár előtti öregségi nyugdíjak megszüntetéséről, a korhatár előtti ellátásról és a szolgálati járandóságról szóló 2011-ben elfogadott törvény hatásai 2015-ben jelentős költségvetési megtakarítást eredményeznek.

Az adósságszolgálattal kapcsolatos bevételek és kiadások fejezet 2015. évi tervezett előirányzatai teljeskörűen tartalmazzák a várható kiadásokat - 1196 milliárd forintot - és a bevételeket, ami 82,6 milliárd forint. A fejezet kiadási előirányzata a tranzakciós illeték kivételével részletes számításokkal alátámasztott.

A kamatbevételek teljesíthetőek, figyelembe véve a makrogazdasági előrejelzéseket. A tervezett

tranzakciós illeték összege részben megalapozott, kockázatosága nem számszerűsíthető, mivel azt számításokkal nem alapozták meg, a bázisadatok alapján a finanszírozási terv figyelembevételével prognosztizálták, vetítették előre.

A fejezet további kiadási és bevételi előirányzatai alátámasztottak; a kiadások összege elégséges a közfeladat-ellátáshoz, a bevételek teljesíthetőek, így az előirányzatok megalapozottak és nem kockázatosak.

Az állami vagyonnal kapcsolatos bevételek tervezett összege 237,1 milliárd forint, az általunk ellenőrzött 2015. évi bevételi előirányzatok összege 216,8 milliárd forint. Ebből 21,6 százalékot megalapozottnak, 78,4 százalékot nem megalapozottnak és nem teljesíthetőnek minősítettünk.

Egyéb értékelési és hasznosítási bevételek jogcímen a 2015. évre tervezett 169 milliárd forint előirányzat összegét és a bevétel forrását képező tételeket dokumentált módszertan, számítás, hatástanulmány nem támasztja alá, ezért az előirányzat nem megalapozott és kockázatos.

(10.00)

Ugyanakkor ez mégsem jelent tényleges kockázatot a központi költségvetés végrehajtásának hiányadata számára, amennyiben érvényesül az a tervezett szabály, hogy a kiadási kötelezettségvállalás nem történhet ezen összegre, ameddig a bevétel nem realizálódik. A fejezetek a tervező munka során több ütemben is áttekintették következő évi feladataikat, hogy azok forrás- és létszámigényét felmérjék, és ahhoz fedezetül szolgáló bevételeiket reális alapon kalkulálják. A fejezetek a szervezeteik számára takarékos, reális tervezést írtak elő, és felhívták a figyelmet a kapacitásokkal, a forrásokkal való szigorúbb, racionálisabb, hatékonyabb gazdálkodást eredményező belső átszervezések átgondolására.

A költségvetési szervek és szakmai kezelésű előirányzatok az uniós programokból támogatott kiadások nélkül 2015. évre tervezett 4469,2 milliárd forintos kiadási előirányzata 18,4 százalékkal haladja meg az előző évit, és ezzel a központi alrendszer kiadásának 38 százalékat jelenti. A 2015. évi fejezeti bevételek 1721,1 milliárd forintos összege alig 1 százalékos növekedést jelent az előző évhez képest, amivel 10,8 százalékat adja a költségvetés bevételeinek. A fejezeti kiadások esetében a fejezetek ellenőrzött előirányzatainak 87,4 százaléka megalapozott, 12,5 százaléka részben megalapozott, és 0,1 százalék nem megalapozott volt. A bevételeknél a fejezetek előirányzatai 83,5 százaléka volt megalapozott, míg a részben megalapozottak aránya 16,5 százalék. A 2015. évi költségvetésben a költségvetési szerveknél és a fejezeti kezelésű előirányzatokon tervezett kiadások és bevételek takarékos, fegyelmezett költségvetési gazdálkodással teljesíthetőek.

A 2007-2013 közötti uniós programozási periódusban finanszírozott, a nemzeti stratégiai referen-

ciakeret programjainak jövő évi tervezése a maradék, vagyis még hátralévő kifizetések, bevételek betervezését jelenti, tekintettel arra, hogy a programok keretében biztosított támogatások kifizetésére 2015. december 31-ig nyílik lehetőség. A törvényjavaslat 2015-re 1838,1 milliárd forint kiadást irányozott elő, amelyhez 1262 milliárd forint európai uniós forrást, bevételi előirányzatot, valamint 576,2 milliárd forint magyar költségvetési támogatást tervezett. A nemzeti stratégiai referenciakeret kiadási előirányzatai megalapozottak, ugyanakkor a kiadási előirányzatok teljesíthetőségét, azaz a kifizetések megfelelő ütemű előrehaladását az ÁSZ abban az esetben látja biztosítottnak, úgymond nem kockázatosnak, ha a 2014-ben bevezetett szigorú monitoringrendszer működését a 2015. év folyamán is megvalósítja a kormány, folytatja azt a munkát.

Az ÁSZ véleménye szerint az előző évek tapasztalatai alapján a bevételi előirányzat teljesülése kockázatos a megalapozott tervezés ellenére, mivel várhatóan a jövőbeni ellenőrzések, az úgynevezett auditok megállapítása következtében az európai uniós bizottsági kifizetéseket felfüggeszthetik, illetve szankciókat vehetnek ki a megvalósítás alatt álló projektekre. Az esetlegesen felfüggesztett kifizetések feloldása pedig nem prognosztizálható, az év folyamán esetlegesen megtörténik.

Jelenleg az Európai Bizottság felé hét program benyújtása és egyeztetése van a 2014-20 közötti időszakra az európai uniós támogatások keretei tekintetében. Az első pályázatokat meghirdették összesen több mint 100 milliárd forint értékben, amelyek az operatív programok elfogadásáig a hazai költségvetést terhelik. Az európai strukturális és beruházási alapokból 2015-re tervezett 345,7 milliárd forint kiadási és 288,9 milliárd forint uniós bevételi előirányzatok egyaránt kockázatosak és részben megalapozottak, mivel a jogszabályi környezet uniós háttérét jelentő rendeletek kivételével a források felhasználásának előírásait meghatározó hazai jogszabályok és az előirányzatok kialakítását dokumentáló stratégia nem álltak rendelkezésre az ellenőrzési időszakban.

Az ÁSZ-velemény véglegesezésekor megjelent hazai jogszabály ellenére „kockázatosak és részben megalapozottak” minősítés van az európai strukturális és beruházási alapoknál, és ez nem is változott, mivel az operatív programok Európai Bizottság általi időbeli elfogadása továbbra sem ismert, nem köti határidő az Európai Bizottságot. Ugyanez állapítható meg az európai területi együttműködés 2014-20-as programok 2015-re tervezett 5,6 milliárd forint kiadási és 3,9 milliárd forint bevételi előirányzatoknál, amelyek részben megalapozottak és kockázatosak, mivel a programok Európai Bizottság általi elfogadása még nem történt meg, így a hazai jogszabályok nem kerültek kialakításra.

Tisztelt Országgyűlés! A társadalombiztosítás pénzügyi alapjai 2015-re tervezett előirányzata 4937,2 milliárd forint, amely a 2014. évi törvényi

előirányzatot 1,8 százalékkal haladja meg. A 2015-re tervezett bevételeket befolyásolja, hogy a szociális hozzájárulási adó Nyugdíj-biztosítási Alap és Egészségbiztosítási Alap közötti felosztásának aránya változott, változni fog jövőre.

A társadalombiztosítás pénzügyi alapjai 2015-re tervezett előirányzatai a bázisév teljesítési adatait figyelembe véve teljesíthetőek. A Nyugdíj-biztosítási Alap kiadási és bevételi főösszege 3024,6 milliárd forint, a 2014. évi előirányzatnál 2 százalékkal magasabb. A bevételek 99 százalékát a szociális hozzájárulási adó és a biztosított nyugdíjjárulék jelenti. A Nyugdíj-biztosítási Alap bevételei megalapozottak, és az előző évek tendenciái alapján teljesíthetőek. Az alap kiadásainak, ezen belül a nyugellátás előirányzatának tervezésénél 1,8 százalékos fogyasztóiár-növekedéssel számoltak a nyugdíjmelés meghatározásánál, tehát a nyugdíjak 1,8 százalékos növekedése prognosztizálható. A kiadások megalapozottak, és a tervezett kiadás összege elegendő a közzeladat ellátására.

Az Egészségbiztosítási Alap kiadási és bevételi főösszege 1912,6 milliárd forint, a 2014. évi eredeti előirányzatnál 1,5 százalékkal magasabb. A bevételi oldalon jelentős változás a szociális hozzájárulási adó megoszlási arányának 3,7 százalékról 14,9 százalékra történő emelése, amelynek következtében a 2014. évi 78,1 milliárd forintnyi törvényi előirányzat 335,3 milliárd forinttal emelkedik, 2015-ben ezzel párhuzamosan a költségvetési hozzájárulások 37,7 százalékkal, 575,2 milliárd forintra csökkennek. Az Egészségbiztosítási Alap bevételei így megalapozottak, és az előző évek tendenciái alapján teljesíthetőek. A kiadásokról szintén megállapíthatjuk, hogy megalapozottak.

A helyi önkormányzatok 2015. évi finanszírozása a megváltozott önkormányzati feladatellátáshoz igazodóan történik. Az önkormányzatok támogatására a központi költségvetés 2015-re 690,5 milliárd forint támogatást biztosít. A 2014. évi költségvetési törvényben jóváhagyott előirányzat 703,6 milliárd forint volt, a tervezett előirányzatok változása jogszabályokkal dokumentált számításokkal alátámasztott, ezért megalapozott. Az önkormányzatok központi költségvetési támogatásának csökkentése a közoktatási feladatok állami átadásához kapcsolódik. A közoktatási intézmények finanszírozása, az önkormányzatoktól átvett források nem fedezték az átvett intézmények fenntartását, ezért már 2014-ben év közben egy 20 milliárd forintos korrekcióra került sor. Ez az évközi korrekció beépült a 2015. évi előirányzatokba, és bázissá vált.

A központi költségvetési tartalékok összege összességében 332,9 milliárd forint, a rendkívüli kormányzati intézkedésekre szolgáló tartalék 100 milliárd forintos előirányzata megalapozott.

(10.10)

Az Országvédelmi Alap 60 milliárd forint összegű előirányzatát részben megalapozottnak minősített

tük, nem azért, mert ezt az összeget eleve keveselljük, hanem azért, mert megítélésünk szerint ennek a tartaléknak kell fedeznie a makrogazdasági kockázatokból eredő bevételkieséseket, például a tervezettnél kisebb infláció következményét, vagy kiadásnövekedéseket, úgymint például a tervezettnél magasabb kamatszintből eredő esetleges többleteket.

A reálisan számba vehető kockázatok hatásai azonban nem feltétlenül adódnak össze. Például nem valószínű, hogy ha az infláció alacsonyabb lesz a tervezettnél, akkor a kamatszint meghaladja a becsült értéket. Ezért gondos elemzést, mérlegelést igényel, hogy a számszerűsíthető kockázatok kezelésére mekkora tartalékot célszerű elkülöníteni. A törvényjavaslat indoklása viszont nem tartalmazza, hogy a 60 milliárd forint előirányzat meghatározásánál milyen jellegű és mértékű kockázatokkal számoltak. Természetesen az Állami Számvevőszék nem azt várja el, hogy a költségvetés a szélsőségesen kedvezőtlen fejlemények bekövetkezésére is rendelkezzen elegendő tartalékkal, hiszen ez olyan mértékű tartalék létrehozását tenné szükségessé, amely ellehetetlenítené az államháztartás egyéb területeinek a szükséges fejlesztését, illetve a gazdasági növekedést indokolatlanul fékezne.

Fontos kiemelni, hogy az adórendszerben sem lesznek lényeges változások, azaz nem kell azzal a kockázattal számolni, amellyel az előző években, és amely az új adók bevezetésével óhatatlanul együtt jár. Folytatódik a gazdaság kifehéritésének folyamata is. Az intézkedések becsült költségvetési egyenlegjavító hatása az online pénztárgépek használata kiterjesztésének esetében 25 milliárd forint, az elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrzési rendszer bevezetésének esetében 60 milliárd forint; további többletbevétel várható. Az újonnan alakult vállalkozásoknak havonta kell majd áfabevallást tenniük, valamint az éves szinten 50 millió forint feletti értékesítéssel vagy beszerzéssel rendelkező vállalkozások számára a korábbi éves helyett negyedéves áfabevallási kötelezettséget ír elő a törvény.

A kérdés csak az, hogy ez a folyamat eredményez-e összességében újabb 300 milliárd forintos adóbevétel-növekedést. Ebben nem lehetünk biztosak, ezért az ÁSZ e tekintetben kockázatot jelzett. A zárszámadási ellenőrzéseink azt mutatják, hogy a kormányzat egyre inkább képes a kiadások kézben tartására és az olyan strukturális intézkedésekre, mint a korhatár előtti nyugdíjazások lehetőségének megszüntetése, illetve lényeges korlátozása, vagy éppen a gyógyszer-támogatási rendszer átalakítása már érzékelhető megtakarításokat hoznak az államháztartás kiadási oldalán, erősítve a költségvetés évről évre való fenntarthatóságát. Részben az Alaptörvény új közpénzügyi előírásai, részben az uniós keretek szigorodásának eredményeként javult a költségvetési tervezés átláthatósága, színvonalasabbá vált a fejezeti szintű irányítása a folyamatnak.

Végezetül a központi költségvetés finanszírozásának tervezésénél az egyik legnagyobb bizonytalan-

sági tényezőnek az egyéb finanszírozandó tételek között megjelenő európai uniós transferek egyenlege számít, amely szintén évek óta egyébként problémát jelent. A prognózisok rövid időn belül bekövetkező, akár 100 milliárd forintos változása jelentős kockázatot jelent az államadósság-kezelés számára, mivel kikényszerítheti a finanszírozási tervtől való eltérést, akár kedvezőtlen piaci körülmények között is.

Az Állami Számvevőszék a költségvetési vélemény nyilvánosságra hozatala után is nyomon követi a jövő évi központi költségvetés megalkotását, folyamatosan ezzel támogatja a Költségvetési Tanács munkáját annak érdekében, hogy a Költségvetési Tanács a parlamenti zárószavazás előtt megalapozott döntést hozhasson az államadósság-szabály teljesülésére tekintettel is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm elnök úr felszólalását. Most megadom a szót Kovács Árpád úrnak, a Költségvetési Tanács elnökének, 30 perces időkeretben.

DR. KOVÁCS ÁRPÁD, a Költségvetési Tanács elnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Urak! A Költségvetési Tanács a Magyarország Alaptörvényében kapott felhatalmazás alapján az Országgyűlés törvényhozó tevékenységét támogató szervként a központi költségvetésről szóló törvényjavaslat előkészítése során vizsgálja annak megalapozottságát.

Éppen ebben a szakaszban vagyunk, és e törvényjavaslat zárószavazása előtt pedig a tanács öröködi az államadósság-szabály betartásán. Tisztelettel jelzem, hogy ezzel a végszakaszban, decemberben találkozunk.

A tanács a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló, 2014. október 20-án a nemzetgazdasági miniszter által részére megküldött törvényjavaslat tervezetét - a továbbiakban tervezetként fogom említeni - véleményezte. Ebben épített az Állami Számvevőszék, a Magyar Nemzeti Bank megállapításaira, felhasználta különböző elemző intézetek e célból rendezett konferencián is bemutatott előrejelzéseit, valamint független szakértők elemzéseit, mértékadó nemzetközi szervezetek kivetítéseit. A transzparens munkához az is hozzátartozik, hogy a tanács több száz oldalnyi, a tisztelt képviselő hölgyek és urak számára is hozzáférhető és bizonyára árnyalt információt adó dokumentumot tanulmányozott át.

A tanács a tervezetre vonatkozó, a kormány részére szóló véleményét 2014. október 27-ei ülésén e dokumentumokra is tekintettel alakította ki, és továbbította az előterjesztő Nemzetgazdasági Minisztérium részére, valamint nyilvánosságra is hozta. A tanács felhatalmazása alapján szeretném most, az általános vita kezdetén a véleményben foglaltakat röviden, a hiánycél és az államadósság-szabály teljesülésére koncentrálva megosztani a tisztelt Házzal, természetesen kitérve arra is, hogy a beterjesztett

törvényjavaslat mennyiben veszi figyelembe a tanács véleményét.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Engedjék meg, hogy először a Költségvetési Tanácshoz véleményezésre érkezett költségvetési törvény tervezetéhez, majd pedig a tanács véleményére adott kormányzati válaszhoz kapcsolódóan szóljak. Mindezekelőtt a 2014. évi költségvetési törvény várható teljesítéséről, mint a 2015. évre szóló tervezés egyik bázisáról teszek említést. A tanács megítélése szerint 2014-ben a gazdasági növekedés tervezettét is meghaladó erősödése fokozza a költségvetés bevételei és kiadásai teljesítésének biztonságát.

Ugyanakkor a tanács a költségvetés végrehajtásának helyzetéről szóló féléves értékelését fenntartva a gazdálkodó szervezetek egyes befizetéseinél, az általános forgalmi adónál és a jövedéki adónál ki-esetét valószínűsíti az előirányzatokhoz képest. A számítottnál kisebb áfabevétel összefügg az alacsony inflációval, és azt is hozzá kell tenni, hogy e kiesést pótolják az előirányzatot várhatóan meghaladó személyi jövedelemadó és szociális hozzájárulási adó, valamint a járulékbévételek. A hiánycél tartásának biztonságát az Országvédelmi Alap fel nem használása, illetve az év közben elrendelt előirányzat-zárólatások fenntartása is szolgálja. A tanács véleményében fontosnak tartotta kiemelni, hogy a 2014. évi költségvetés várható teljesülését a tervezés összességében megalapozottan vette figyelembe a 2015. évi költségvetési előirányzatok bázisának meghatározásakor.

A 2015. évi költségvetési törvényjavaslatra rátérve, a tanácsnak a költségvetési törvényjavaslat tervezetének hitelességére és végrehajthatóságára nézve nem voltak olyan alapvető ellenvetései, amelyek indokolták volna az egyet nem értés jelzését. Itt kell megemlítenem, hogy a tanács által véleményezett tervezet és az önök által megismert törvényjavaslat között a főbb összegeket és mutatókat érintően alig van eltérés.

(10.20)

Ennek alapján a tanácsnak a tervezetre tett megállapításai döntő többségükben a törvényjavaslatra nézve is indokoltak és helytállóak.

A tanács a bemutatott makrogazdasági pályát illetően - a Magyarország 2014-2017-re vonatkozó konvergenciaprogramja, valamint a rendelkezésére álló, illetve a hatáskörében készült szakmai anyagok, kivetítések értékeit is figyelembe véve - arra a következtetésre jutott, hogy a tervezés alapjául vett makrogazdasági célok, ezen belül a 2,5 százalékos növekedés a kedvező külső és belső feltételek fennmaradásakor elérhetőek.

A hazai növekedést 2015-ben elsősorban a belső kereslet erősödése vezérli, hiszen a versenyszférában kedvezőbb konjunktúrával lehet számolni,

tovább élénkülnek a beruházások. A javuló teljesítmény támogatja a magas bérkirámlást is, amely kedvezően hathat az államháztartás bevételeire. A még mindig magas lakossági eladósodottság továbbra is fékezi ugyanakkor a lakossági kiadások dinamikáját, a devizahitelek kivezetése, a bankok és az adósok közti elszámolás, a devizahitelek forintosítása ugyanakkor hozzájárulhat a lakossági fogyasztás távlatilag nagyobb arányú bővüléséhez.

A gazdaság fenntartható növekedési pályára állásában fontos szerepet játszik a Magyar Nemzeti Bank növekedési hitelprogramja, ugyanakkor osztjuk azokat a véleményeket, hogy a gazdaság fejlődése jövőre valószínűsíthetően valamelyest lassul, az erős 2014. évi bázishoz képest - a kedvező feltételek fennmaradása mellett is - már nehéz hasonló teljesítményt elérni. Különösen igaz ez a beruházások növekedésére, amelyek esetén az EU-források felhasználásának nagyarányú bővülése volt az egyik dinamizáló tényező.

Tekintettel arra, hogy a 2015-ig felhasználható EU-források adottak, az a paradox helyzet alakulhat ki, hogy a 2014. évi nagyobb arányú felhasználás javítja a 2014. évi, de rontja, pontosabban ronthatja a 2015. évi gazdasági növekedési potenciált.

Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! A törvényjavaslat a 2015. évre a kormányzati szektor európai uniós módszertan szerint - hangsúlyozom, európai uniós módszertan szerint - számított hiánycélját a GDP 2,4 százalékában határozza meg. Ez azt jelenti, hogy a hiányra az államháztartásról szóló törvényben megfogalmazott 3 százalékos felső határhoz képest - a tervezett gazdasági növekedés megvalósulása esetén - jelentős, igen ambiciózus a rés. Ugyanakkor a tanács véleményében megfontolandónak tartotta a makrogazdasági folyamatok elemzése, illetve a felkért elemző intézetek prognózisainak, értékelésének összehasonlító áttekintése eredményeként a 2,4 százalékos hiánycél biztonságos megvalósítása érdekében, az általa megfogalmazott külső és belső kockázatok fedezetére a tervezetben szereplő 40 milliárd forintnál magasabb Országvédelmi Alap megképzését.

A hiánycél elemzése kapcsán a tanács nem talált megfelelő magyarázatot arra, hogy a tervezet szerint az önkormányzati alszektor adóssága - elsősorban a beinduló fejlesztések finanszírozása érdekében - az előző évi 40 milliárd forintról 200 milliárd forintra nő, eközben viszont a hiány csak 15 milliárd forint lehet.

A tanács megítélése szerint az adósság 160 milliárdos növekedése a folyó hiány 15 milliárdnál nagyobb mértékű emelkedését vonja maga után, még annak figyelembevétele mellett is, hogy a felvett hitelek egy részét az önkormányzatok nem azonnal használják föl, illetve lesznek olyan önkormányzatok, amelyek 2015. évi költségvetésének egyenlege pozitív lesz. Ezen összefüggés újbóli áttekintésének kezdeményezése mellett a tanács az önkormányzati eladósodás újabb hullámának elkerülése végett hangsú-

lyozta annak szükségességét, hogy a kormány csak olyan önkormányzati hitelfelvételekhez járuljon hozzá, amelyek visszafizetése önkormányzati forrásokból biztosított.

A törvényjavaslat első alkalommal tartalmaz a strukturális hiánnyal kapcsolatos utalást. Ez a mutató a gazdaság ciklikus hatásaitól és az egyedi tételektől megtisztított egyenleg, amely a fiskális politika középtávú orientációjához kapcsolódik. A tanács a tervezetből nem nyert elegendő információt, ezért az erre megfogalmazott 2015-os célt nem tudta értékelni. Indokoltnak tartotta, hogy az erre vonatkozó számításokat a kormányzat bemutassa.

A tanács a tervezetben, egyes döntések hiányában igencsak szűkszavúan bemutatott bevételek elemzése alapján úgy ítélte meg, hogy a költségvetés főbb adó- és járulékbévételei - a 2014. évi várható teljesülés, a 2015. évi GDP-növekedés, az infláció, a foglalkoztatás, a fogyasztás bővülése, a gazdaság fehéredését segítő intézkedések további eredményei alapján, ezek figyelembevételével - döntő többségükben reálisak. Ugyanakkor a fogyasztási adóknál, leginkább az áfánál azonban kockázatot valószínűsített a tanács a feketegazdaság, illetve az adócsalások elleni küzdelem eredményére vonatkozó, túlzónak tartott várakozások miatt.

Meg kell jegyezni, hogy a 2015-re tervezett áfabevételi növekedést megalapozó intézkedéseknek, így a közúti áruforgalom-ellenőrző rendszer jövő év január 1-jétől történő belépésének, az online pénztárgépek bekötésének, az adóbevallási gyakoriság szigorításának, valamint a kisadózók száma bővülésének a hatása utólag, csak utólag mérhető. Az inflációt övező, lefelé mutató kockázatok is mérsékelhetik a költségvetés egyes bevételeit, amit ellensúlyozhat a fogyasztásnak a tervezettet meghaladó, reménybeli növekedése.

Az adóbevételek teljesítésének kockázatát lényegesen csökkenti, és ezen keresztül erősíti a költségvetés stabilitását, hogy alapelveiben az adórendszer - számos véleménnyel itt ütközik a véleményünk - 2015-ben csak kismértékben változik. Az adórendszer kiszámíthatóságának megőrzése érdekében - éppen ebből a lehetőségből kiindulva - a tanács az adók kiterjesztése helyett az adóbeszedés hatékonyságának további javítását, a kintlévőségek keletkezésének megelőzését helyezte a középpontba.

A tanács véleményében kiemelte azt is, hogy a tervezet igen magasra teszi az állami vagyonnal kapcsolatos bevételeken belül az úgynevezett egyéb értékesítési és hasznosítási bevételeket - ez 169 milliárd forint -, azonban nem derült ki ennek pontos tartalma, ami mind a megvalósulás, mind a statisztikai elszámolás szempontjából, nevezetesen az uniós módszertanok szempontjából jelentős bizonytalanságnak tekinthető.

A tanács megítélése szerint probléma adódhat abból, ha a bevételhez kapcsolt beruházási alap kiadásai bevételkiesés esetén év közben nem állíthatók meg. A beruházásoknál ennek nagy a valószínűsége.

Itt meg kell jegyezni egy, a magánberuházások ösztönzésével kapcsolatos, szerintem figyelemre méltó problémát. A kedvező hatások mellett, úgy vélem, nem tekinthetünk el attól, hogy a befektetéseket vonzó támogatások egyre nagyobb összegű költségvetési forrásokat kötnek le. Ezeket összevetve ugyanis a hozadékukkal nem mindig pozitív egyenleget kapunk.

E helyen szót kell ejteni arról is, hogy a kiadási előirányzatok értékelését nagyon megnehezítette, hogy a tanács a tervezet indoklásából a jelentősebb kiadási változtatások mögötti intézkedések mélyebb tartalmát - és ez nem a Nemzetgazdasági Minisztérium tervezőinek a hibája - nem ismerhette meg.

(10.30)

Meg kell jegyezni, hogy a Költségvetési Tanács véleményező munkáját nem segíti az a kormányzati válasz, miszerint ezek a fejezeti kötetekben részletesen megismerhetők. Ugyanis e köteteket a tisztelt Ház is csak a napokban kapta meg, így az ezekkel kapcsolatos véleményét a tanács az elmúlt évek tendenciáinak kivetítése, valamint a már ismert intézkedések alapján alakította ki. Ennek figyelembevételével a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Alap kiadáscsökkentése a beindult folyamatokkal - a nyugdíjkorhatár előtti ellátásban részesülők számának visszaesése, a családi pótlékra jogosult gyermekek számának mérséklődése a magasabb létszámú korosztályok kilépése miatt - összhangban áll.

Az is reális a 2014. évi teljesülés alapján, hogy a 2015. évi lakástámogatásokra a 2014. évinél alacsonyabb összeget irányoz elő a költségvetés. Ugyanakkor kiadási bizonytalanságok jelennek meg a közoktatással kapcsolatos előirányzatoknál, ahol az eddigi intézkedések ismeretében az lenne várható, hogy a személyi jellegű kiadások a tervezettnél nagyobb mértékben nőnek.

Tisztelt Országgyűlés! A stabilitási törvénynek megfelelően tervezett államadósság-mutató a 2014 végére várható 76,3 százalékról 75,4 százalékra csökken, így az adósságszabály 2015-ben teljesül. A mutató csaknem 1 százalékpontos javulása azt jelenti, hogy az adósságszabály akkor is teljesül, ha a GDP vagy a költségvetési hiány - a tanács által jelzett kockázatok következtében - a törvényjavaslatban foglaltnál, hangsúlyozom, csekély mértékben kedvezőtlenebbül alakul.

Ugyanakkor az új uniós követelmény - vagyis 2016-tól a GDP 60 százaléka feletti államadósság évenként legalább egyhuszad résszel történő csökkentése, addig pedig a strukturális egyenlegjavulás - teljesítése érdekében, valamint az ország fejlődése szempontjából egyaránt fontos az államadósság ütemes leépítése. A tanács ezért javasolta a kormánynak egy adósságcsökkentési program - legalább 2022-ig, azaz a folyamatban lévő uniós költségvetési

ciklus lezárásáig történő - kidolgozását, számba véve az EU-forrásokra építő gazdaságfejlesztés eredményeit is.

Összességében a tanács a kedvező folyamatok mellett a hiánycél és az államadósság-szabály teljesülésével kapcsolatban többféle kockázatot azonosított. A makrogazdasági pályát, azon belül a 2,5 százalékos gazdasági növekedést akkor tartja megvalósíthatónak, ha a külső feltételrendszer, a nemzetközi konjunktúra és a befektetői bizalom nem romlik jelentősen, továbbá a 2007-2013-as uniós költségvetési ciklushoz kapcsolódó európai uniós források beáramlása a törvényjavaslatban foglaltaknak megfelelő lesz. Bevételi oldalon pedig a fogyasztáshoz kapcsolódó adóalapok alakulásánál, valamint az állami vagyoni értékesítésénél lát kockázatokat.

Tisztelt Országgyűlés! A tanács véleménye ezúttal - a korábbiakhoz képest - részletes kormányzati választ kapott, amely a törvényjavaslat főköveteték végén, mindenki által megismerhető. Ezért arra itt csupán röviden reflektálok. Mindenekelőtt megjegyzem, hogy a kormányzati válaszban foglalt előirányzat-változtatásokat gesztusértékűnek tartjuk. A kormány - az általa is várható kockázatokat nem ismeretve - az Országvédelmi Alap előirányzatát 20 milliárd forinttal, 40-ről 60 milliárd forintra megemelte. Jelezte egyúttal, hogy ezáltal az államháztartás uniós módszertan szerinti hiánycélja a tervezettnél 0,4 százalékkal kisebb gazdasági növekedés esetén is tartható.

Ugyanakkor azonban megemelték a KT által egyébként is feszítettnek minősített áfa-előirányzatot a tervezetthez képest, fokozva ezzel a bevételkiesés esélyét. Ugyanakkor növelték - 15 milliárd forintról 25 milliárd forintra - a helyi önkormányzati alrendszert hiányát. Ezzel valamelyest helyt adtak a tanács felvetésének, miszerint kérdéses ebben a szektorban a tervezett 15 milliárd forintos hiány tarthatósága a 160 milliárd forint összegű adósságemelkedés esetén. Megjegyezték ugyanakkor, hogy az így számolt, 200 milliárd forintra rügő adósság inkább egy elméleti maximum, mintsem konkrét előrejelzés.

Bocsássanak meg, de meg kell említenem, hogy talán a távközlési adó internetre történő kiterjesztése szándékának visszavonásához hozzájárult a tanácsnak azon véleménye is, miszerint az adók kiterjesztése helyett a kintlévőségek megelőzésére, az adóbeszedési munka hatékonyságának javítására indokolt a hangsúlyt helyezni.

Emellett a jövőbeni megfontolás érdekében megjegyzem, hogy az adóalapok szélesítése emelheti az adóztatás költségét, esetenként társadalom- és szociálpolitikai szempontból is problémás, egyre drágábbá téve az adók beszédését, növelve az adókiésés kockázatot.

A kormány - a hiánycél tartása és az államadósság csökkentése iránti határozott elkötelezettsége ellenére - a tanácsnak a középtávú államadósság-leépítési program kidolgozására vonatkozó javaslatát nem fogadta el, azzal az indokkal, hogy a meglévő

uniós és hazai szabályok elegendő biztosítékot nyújtanak az adósság folyamatos mérséklődésére.

A tanács a tervezet szűkszavúsága miatt nem tudta megítélni a strukturális hiány teljesíthetőségét. A kormány a törvényjavaslat általános indokolásában immár részletesen bemutatta, hogy a hiány 2015-re 1,6 százalék lenne, ami összhangban van a konvergenciaprogramban szereplő középtávú költségvetési cél szerinti 1,7 százalékos GDP-arányos mértékkel.

Tisztelt Országgyűlés! Nem formalitásból és nem a miniszter úr gesztusára válaszolva, de végül szeretném megköszönni a nemzetgazdasági miniszter úrnak és munkatársainak, hogy a tanács munkáját messzemenően segítették, és a nem könnyű tervezési feltételek - nagyon rövid idő állt rendelkezésre - lehetővé tették, hogy a tanács érdemi munkát végezve készítse el véleményét. Szeretném megköszönni az Állami Számvevőszék, a Magyar Nemzeti Bank, a Költségvetési Tanács titkársága munkatársainak, a felkért elemző intézeteknek, valamint az egyes gazdasági szereplők munkatársainak is, hogy a kormányzati prognózisoktól független, alternatív makrogazdasági modellszámításokkal, érzékenységi vizsgálatokkal támogatták a tanács véleményének sokoldalú, szakmai megalapozását.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Elnök Úr! Megköszönve megtisztelő figyelmüket, szeretnék jó munkát kívánni az ország fejlődését szolgáló központi költségvetési törvény megalkotásához, a javaslatok és a módosító javaslatok megvitatásához. Köszönöm a figyelmet. (Taps.)

ELNÖK: Köszönöm elnök úr felszólalását. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt folytatnánk munkánkat, **ülésvetési kérdésben** kell döntenie a Háznak.

A Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat tárgyalása során várhatóan az Országgyűlés alelnökei is részt vesznek a vitában. Mivel a házszabály rendelkezése szerint csak akkor láthatják el az ülés vezetésével kapcsolatos feladataikat, ha az Országgyűlés ehhez hozzájárul, kezdeményezem, hogy a Ház Hiller István, Jakab István, Latorcai János, Lezsák Sándor, Sneider Tamás alelnök uraknak adja meg a hozzájárulását. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatomat elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor 30-30 perces időkeretben, ezek közben kétperces felszólalásokra nincsen lehetőség.

A Fidesz képviselőcsoportja jelezte, hogy két felszólaló ismerteti a frakció álláspontját, mindösszesen 30 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Rogán Antalnak.

(10.40)

ROGÁN ANTAL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Urak és Hölgyek! Minden költségvetés egyik legfontosabb célkitűzése az, hogy hogyan válaszol a költségvetés, illetve a költségvetéssel egyidejűleg a parlament által megtárgyalásra kerülő törvények arra a kérdésre, hogyan fognak élni a magyar családok 2015-ben Magyarországon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Éppen ezért a költségvetési törvény tárgyalásánál óhatatlanul szót kell ejtenünk azoknak a jogszabályoknak a céljairól is, amelyek szintén a tisztelt Ház előtt fekszenek, vagy már elfogadásra kerültek, vagy a költségvetési törvénnyel párhuzamosan tárgyalja, és a későbbiekben elfogadja őket az Országgyűlés. A 2015. évi költségvetésnek meggyőződésünk szerint az alapvető üzenetei a következők. Először is a 2015. évi költségvetésnek köszönhetően több pénz fog maradni Magyarországon a dolgozó családoknál. Másodszor: a 2015. évi költségvetés támogatja a családalapítás előtt álló ifjú házasságokat, és továbbra is kiemelten támogatja a gyereket nevelő családokat. Harmadrészt ez a költségvetés a munkahely-teremtési, a „több munkahelyet Magyarországon” programnak megfelelően tovább folytatja azt a gyakorlatot, hogy munkához juttatja, segély helyett is munkához juttatja azokat az embereket, akik dolgozni szeretnének Magyarországon.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha ezeket a célokat egy kicsit alaposabban is kibontjuk, akkor talán azzal kell kezdenünk, hogy mitől marad több pénz a dolgozó magyar családoknál 2015-ben. Érdemes itt egy pillanatra visszatekintnünk. 2011-12-ben a magyar családok pénzügyi pozíciója, anyagi helyzete azért javult, mert az Országgyűlés döntött arról, hogy bevezeti Európa egyik leggalánsabb családi adókedvezmény-rendszerét. Ennek köszönhetően a magyar családok, a gyereket nevelő magyar családok pénzügyi pozíciója 2011-ben és 2012-ben jelentősen javult. Először több mint 200 milliárd, az ideiglenes idővel együtt pedig 240 milliárd forint maradt a gyerekek után járó adókedvezménnyel a magyar családoknál.

Érdemes emlékeztetnünk arra, hogy az Országgyűlés döntésének megfelelően 2014-ben ezt a családi adókedvezményt azzal is kiegészítettük, hogy a 2014-es esztendődtől kezdve a legalacsonyabb keresetű családok nemcsak az adóból, hanem az általuk fizetett járulékokból is le tudták vonni a gyerekek után járó adókedvezmény mértékét. Így a legalacsonyabb keresetű magyar családok, dolgozó magyar családok anyagi pozíciója közel 35-40 milliárd forinttal javult. Ez azt jelenti, hogy a gyereket nevelő, legalacsonyabb keresetű családoknál akár havi 10-15 ezer forintnak megfelelő mértékű jövedelemnövekedés is bekövetkezett azért, mert jobban és hatékonyabban igénybe tudták venni a gyerekek nevelése után járó adókedvezményt.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2013-14-es esztendőben a magyar családok anyagi helyzete azért javult, mert volt rezsicsökkentés. Példátlan mértékben csökkentette a Magyar Országgyűlés döntésének

megfelelően a kormány a Magyarországon élő családok rezsiterheit. Ennek megfelelően 15-20 százalékos mértékben először és összességében pedig 25 százalékkal csökkent a magyar családok átlagos rezsiterhe, ami azt jelentette, hogy az áram-, a víz-, vagy éppenséggel a gázdíjak, a távhődíjak csökkenése lényegesen több pénzt hagyott a magyar családoknál.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2015-ös költségvetésben maradt a rezsicsökkentés, és maradnak a gyerekek után járó adókedvezmények. Ez azt jelenti, hogy az a több száz milliárd forint, amit ott hagyunk 2011-12-ben először, majd megnövelve 2013-14-ben a magyar családoknál, az 2015-ben is a magyar családoknál maradt. Megvédjük tehát a rezsicsökkentést, és megvédjük a családi adókedvezményeket.

Tisztelt Képviselőtársaim! 2015-ben azért maradt több pénz a dolgozó magyar családoknál, mert bekövetkezik a bankok elszámoltatása. A bankok elszámoltatásának eredményeként elmondhatjuk, hogy mind a forinthittel rendelkező, mind a devizahittel rendelkező magyar családok anyagi helyzete javul, hiszen a devizahitelek törlesztőrészelei 25-30 százalékkal, illetve a forinthitelek törlesztőrészelei akár 10 százalékkal is csökkenhetnek 2015 márciusától és áprilistól. Ennek eredményeként a magyar családoknál több pénz marad. Egy átlagos devizahiteles család például, aki jelenleg 100 ezer forint körüli törlesztőrészt fizet havonta, közel 25 ezer forinttal kevesebbet fog fizetni áprilistól vagy májustól. Ez azt jelenti, hogy ez a pénz a családi költségvetést fogja gyarapítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha viszont már maradunk a családi adókedvezményeknél, akkor itt is érdemes megemlíteni, hogy ahogy először bevezettük a teljes körű családi adókedvezmény-rendszert, kiterjesztettük a kis keresetű családokra 2014-ben, 2015-ben azzal egészítjük ezt ki, hogy a 2015-ös költségvetés keretében adókedvezményt fognak kapni azokat a családok, akik most kötnek házasságot. Gyakorlatilag 120 ezer forintos nászajándékot kap minden új házasság, illetve minden új házaspár a magyar költségvetéstől, a magyar államtól. *(Tukacs István és Gógös Zoltán közbeszól.)*

Hozzá kell tennünk, azt is, tisztelt képviselőtársaim, hogy ennek a költségvetésnek a keretében... Látom, hogy ezzel elégedetlenek ellenzéki képviselőtársaim. Amikor ők kormányon voltak, akkor természetesen nem ezt csinálták, akkor növelték a magyar családok terheit minden évben, kivétel nélkül. Bizonyára az elégedetlenségük most ennek is köszönhető, hogy lám, kiderült, ez a politika meg is változtatható.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 2015-ös költségvetésben döntünk arról, hogy meg fogjuk emelni a két gyermeket nevelő családok adókedvezményét. Ők tehát több támogatáshoz fognak jutni a költségvetéstől, 2016. január 1-jétől. De ez már a 2015-ös költségvetésben benne foglaltatik. 2016. január 1-jétől évről évre 2500 forinttal nő a két gyermeket nevelő családok adókedvezménye gyerekenként. Ez azt je-

lenti, hogy négy esztendő alatt a két gyermeket nevelő családok adókedvezményét meg fogjuk duplázni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Érdemes arról is beszélnünk, hogy azért is marad több pénz a magyar családoknál, mert a költségvetés folytatni fogja az életpályaprogramokat. 2013-ban elkezdtük a pedagógus-életpályaprogramot, amelynek eredményeként emelkedett a pedagógusok jövedelme. 2015-ben ez a pedagógus-életpályaprogram folytatódni fog, ami azt jelenti, hogy szeptembertől átlagosan 10 százalékos mértékű béremelkedés következik be ismét a magyar pedagógusoknál. A pedagógus-életpályaprogram a jövedelememelkedés mellett kiszámíthatóságot és hosszú távon tartós egzisztenciát biztosít, és megbecsülést biztosít a magyar pedagógusoknak.

Ilyenkor, azt gondolom, amikor majd sor kerül a költségvetési vitában arra, hogy mit támogatnak, vagy mit nem támogatnak ellenzéki képviselőtársaim, nagyon szívesen venném, főleg az utóbbi hetekben elhangzott nyilatkozatok fényében, amikor arról beszéltek, hogy vissza kell vonni a polgári kormány minden oktatás terén tett intézkedését, akkor arról is beszámolnának, hogy szeretnék-e visszavonni a pedagógusok fizetésemelését is. Szeretnék megszüntetni a pedagógus-életpályaprogramot? Mi nem szeretnénk. Mi ezt folytatni akarjuk. Megvédjük, és növelni fogjuk a pedagógusok jövedelmét. *(Gógös Zoltán: Bele is hülyül az összes.)*

A pedagógus-életpályaprogram mellett el fog indulni a 2015. évi költségvetésben, további életpályaprogramok keretében a más költségvetési szektorokban dolgozók megbecsülésének növekedése is. Először a rendvédelmi szektorban dolgozók megbecsülése következik be azzal, hogy 2015 júliusában elindul a rendvédelmi szektor életpályaprogramja, amire, azt gondolom, mind a rendőrségnél, mind a katonaságnál dolgozók hosszú ideje várnak. A költségvetés megeremti az ehhez szükséges feltételeket. Ha meg fogják szavazni ezt, tisztelt képviselőtársaim, akkor 2015 júliusától átlagosan 30 százalékkal növekedhet Magyarországon a rendőrök, illetve a katonák fizetése. Az életpályaprogram egyben azt is jelenti, hogy ez a későbbiekben évről évre folytatódni fog, tehát az anyagi megbecsülés mellett egy kiszámítható rendvédelmi életpályaprogram fog elindulni Magyarországon.

Nem ez az egyetlen életpályaprogram, amit célul tűztünk ki. A kormány jelenleg is egyeztetéseket folytat a költségvetési szektorban dolgozók más területein is. Azt gondoljuk, fontos dolog, hogy 2015-ben meg tudjuk tenni az első lépést a szociális szektorban dolgozók életpályaprogramjának elindítása felé is. Az ezzel kapcsolatos egyeztetések eredményét 2015-ben majd a kormány hozza be az Országgyűlés, a parlament elé - ezt kéri a frakció.

Tisztelt Képviselőtársaim! Érdemes arról is beszélnünk, hogy ennek a költségvetésnek a keretében egyébként megerősítjük a magyar családok pozícióját több más területen is. Hiszen az oktatási intézkedé-

sek keretében nemcsak a pedagógusok fizetését emeljük a pedagógus-életpályaprogramban, hanem ezzel egyidejűleg például bővítjük az ingyenes tankönyvhöz jutó magyar családok körét is. Lényegesen többen jutnak ingyenes tankönyvhöz 2015-ben, és átlagosan csökken a tankönyvek ára is 2015-ben, tisztelt képviselőtársaim.

(10.50)

Ugyancsak érdemes arról beszélnünk, hogy a 2015. évi költségvetés megeremti az anyagi feltételeit annak, hogy Magyarországon hároméves kortól 2015 szeptemberétől kötelező legyen az óvoda. Azt gondoljuk, hogy ez egy nagyon fontos előrelépés például a gyermekszegénység elleni küzdelemben, tisztelt képviselőtársaim, mert ne felejtjük el, hogy onnantól kezdve, hogy minden gyerek óvodába jár 2015. szeptember 1-jétől hároméves korától kezdve, ez azt is jelenti, hogy hozzájut az alapvető szolgáltatásokhoz, hozzájut étkezéshez, hozzájut neveléshez, hozzájut ahhoz, hogy 2015 szeptemberétől minden magyar gyerekről - minden magyar gyerekről! - a költségvetés, a magyar állam intézményei az önkormányzatokkal együtt valamilyen formában gondoskodni tudnak.

Azt kérem ellenzéki képviselőtársaimtól is, hogy ezt a programot támogassák. A költségvetés keretében, de egyébként is rendkívül fontos, és azért, hogy a gyerekek tényleg el is jussanak az óvodába, azt kérem tőlük, támogassák azt is, hogy miután korábban az iskolába járáshoz kötöttük a családi pótlék folyósítását, most meg tudjuk tenni, hogy 2015-től kezdve az óvodába járáshoz is kössük a kötelező óvodáztatás keretében a családi pótlék folyósítását. Fontos dolog ez, mert így tudjuk garantálni, hogy a magyar gyerekek tényleg eljutnak az óvodába és az iskolába, és a magyar állam az óvodán és az iskolán keresztül tudja nekik garantálni azokat a minimális szolgáltatásokat, amelyek mind komoly előrelépést jelentenek a gyermekszegénység elleni küzdelemben.

Tisztelt Képviselőtársaim! Arról is érdemes beszélnünk, hogy a 2015. évi költségvetéssel egyidejűleg Magyarországon át fogjuk tekinteni a segélyezés rendszerét. Ki kell mondanunk, véget kell vetni a segélyekkel való visszaélés időszakának Magyarországon. Azt gondolom, a homokba dugjuk a fejünket, ha nem beszélünk arról, hogy ilyen van. Mindig is volt, az előző években is volt, és ez kiváltotta azoknak a magyar családoknak a felháborodását, akik az adójukból finanszírozták a segélyezési rendszer működését. Olyan segélyezési rendszert kell kialakítani, amelyen belül a visszaélés lehetősége minimális. Ugyanakkor az államnak mindenképp el kell jutnia, mindenkiről gondoskodnia kell.

Ezért a Fidesz országgyűlési képviselőcsoportja a költségvetéshez kapcsolódó törvényeknél tud támogatni egy olyan új szociális támogatási rendszert,

amelynek az a célja, hogy legyenek olyan alapvető segélyezési rendszerek, amelyekkel az állam mindenkinek el tud jutni, és mindenkinek, aki munkaképes korú, annak vagy munkát, vagy foglalkoztatást helyettesítő támogatást tud kínálni. Frakciónk alapvető célja az, hogy a segély helyett munka jegyében évről évre növeljük a közfoglalkoztatásban részt vevők számát, és évről évre csökkentjük a foglalkoztatást helyettesítő támogatásokat kapó emberek számát, pontosan azért, hogy Magyarországon mindenki, aki munkaképes korú, dolgozni tudjon és munkát is kapjon, és ne lehessen az a kifogás, hogy adott esetben azért kell segélyekért folyamodnia, mert nem jut olyan munkához, amit akár a költségvetés, akár más biztosít számára.

Ehhez még lépéseket kell tennünk, tisztelt képviselőtársaim, mert ki kell mondanunk, hogy ma nem tudunk mindenkinek munkát biztosítani még a közfoglalkoztatás keretében sem, de el tudjuk indítani azt a programot, és ki tudjuk tűzni magunk elé azt a célt, hogy a következő négy évben évről évre 25 százalékkal megemeljük azoknak a körét, akik részt vesznek a közfoglalkoztatásban, nem a jelenlegi létszámhoz, hanem ahhoz képest, hogy hányan kapnak ma foglalkoztatást helyettesítő támogatást. Tehát a foglalkoztatást helyettesítő támogatást kapók 2014. évi számából ha 25 százalékkal megemeljük 2015-ben a közfoglalkoztatásban részt vevők számát, akkor ez azt jelenti, hogy több tízezer emberrel több jut közfoglalkoztatáshoz, és ennyivel kevesebbnek kell foglalkoztatást helyettesítő támogatást fizetni. Hozzá kell tennünk, tisztelt képviselőtársaim, hogy ez a költségvetésnek összességében többbe kerül, hiszen a közfoglalkoztatásra több pénz kell fordítani egy embernél, mint a foglalkoztatást helyettesítő támogatásra. De azt gondolom, ez az ember megbecsülését is szolgálja, ráadásul segít abban, hogy aki közfoglalkoztatás keretében munkát végez, az el tudja mondani, hogy munkából tartja el a családját, és fölkészüljön arra, hogy ha a magyar gazdaság lehetőségei megengedik, akkor valóban piaci alapon piaci elvű munkához is tudjon jutni.

Ugyanakkor, tisztelt képviselőtársaim, ki kell mondanunk, hogy miközben az állam mindenkinek, aki valamilyen formában munkára képes, munkalehetőséget vagy foglalkoztatást helyettesítő támogatást biztosít, a gyerekeknek, a rászorulóknak, illetve a munkára nem képeseknek pedig értelemszerűen az állami segélyezési rendszer keretében állami támogatást biztosít, aközben az összes többi szociális segélyről viszont helyben a közösségeknek kell dönteni, pontosan azért, hogy meglegyen a lehetőség arra, hogy a visszaélések számát jelentős mértékben csökkentjük. Senki nem látja jobban, mint a helyi közösség, hogy ki az, aki valóban támogatásra jogosult, és ki az, aki nem. Éppen ezért ezt a döntési kompetenciát, a lehetőséget és a felelősséget is a helyi közösségekhez kell telepítenünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Érdemes arról is beszélnünk, hogy a kormány folytatja az egészségügy

fejlesztését is. Az ágazat jövőre több pénzhez jut. Kiemelt cél a háziorvosi rendszer megerősítése. Ennek megfelelően növelni fogjuk a háziorvosok juttatásait. Itt kezdődik minden, ami az egészségügyben alapvetően fontos: az alapellátásnál, tisztelt képviselőtársaim. Évek óta az alapellátásban dolgozó orvosok megbecsüléséről nem sikerült gondoskodnunk. Ha visszatekintünk az elmúlt két évtizedre, az első polgári kormány volt az, aki a háziorvosi praxisrendszer bevezetésével megtette az első komoly lépést a háziorvosok megbecsüléséhez. Most a másodikat tudjuk megtenni egy következő ciklus kezdetén, ezért fogjuk jelentősen növelni a juttatásaikat, és javítjuk a háziorvosok megbecsülését. Folytatjuk a fiatal orvosok itthon tartását ösztönző programokat, valamint a kórházak fejlesztését és a kórházak adósságainak rendezését. Az új egészségügyi rendszerben kiemelt szerepet játszik majd az egészségmegőrzés, valamint rendkívül fontos szerephez jut az előzetes szűrési rendszer megerősítése is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom, érdemes arról is beszélnünk, hogy a költségvetés keretében nemcsak a közfoglalkoztatás az egyetlen dolog, amivel munkahelyteremtést próbálunk ösztönözni. Többet fog talán erről beszélni Szatmáry képviselőtársam a vállalkozásokon keresztül, de én is szeretném kiemelni, hogy Magyarországon 2013 óta létezik a munkahelyvédelmi akcióterv, amelynek a bevezetéséről 2012-ben döntöttünk. A munkahelyvédelmi akcióterv eredményeként Magyarországon több százezer, közel 800 ezer munkahelyet tudtunk támogatni és ezáltal megőrizni. A munkahelyvédelmi akcióterv eredményeit megvédjük és 2015-ben is továbbvisszük. Újdonság, hogy a munkahelyvédelmi akcióterven belül jövőre már a kisgyermekes szülők rész munkaidős foglalkoztatása után is jár teljes körű adókedvezmény, és a foglalkoztatás bővülése összességében azt eredményezheti, hogy az államnak is kevesebbet kell majd költenie segélyekre vagy éppen jövedelempótló támogatásokra.

Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos dolog, hogy kimondjuk, a kormány lehetőségeihez mérten, az Európai Unió által megengedett keretek között, tovább próbál küzdeni a következő esztendőben is az adócsalásokkal szemben. 2015-ben tovább tudjuk bővíteni azoknak a termékeknek a körét, amelyeknél áfacsökkentést tudunk végrehajtani. 2014-ben elértük azt, hogy a félsertés esetében 27 százalékról 5 százalékra mérséklődött az áfa. Most egyéb nagy testű élő állatoknál, például a szarvasmarhánál, tisztelt szocialista képviselőtársaim, ami talán szintén fontosnak számít, bekövetkezik az áfacsökkentés. *(Zaj az MSZP soraiban.)* S itt arra szeretném kérni a tisztelt szocialista frakciót - egyébként, ha még emlékeznek rá, 2006-ban önök emelték meg az élelmiszerek áfáját jelentős mértékben, bár ennek az ellenkezőjét ígérték akkor, amikor kormányoztak -, tehát most arra szeretném kérni önöket, hogy ezt az áfacsökkentést támogassák, s arra is szeretném kérni tisztelt szocialista képviselőtársaimat, akiket látható-

lag bánt az, hogy a 2006-os intézkedéseiket időnként felelőseink itt a Házban, hogy támogassák a kormányt az azt a célkitűzést is, hogy az áfacsalások ellen úgy is tudjunk küzdeni, hogy a láthatólag az élelmiszeripar területén bekövetkező más országba való kiszállítás, visszaszállítás lehetőségeit jelenetős mértékben korlátozzuk a közúti áruforgalom ellenőrzésével. Ez rendkívül fontos dolog, több tíz-, vagy akár százmilliárdos mértékű áfacsalást is meg tudunk előzni, áfavisszaélést is meg tudunk akadályozni. Arra kérem önöket, hogy az ehhez szükséges jogszabály-módosításokat itt a parlamentben támogassák.

(Az elnöki széklet Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Végül, tisztelt képviselőtársaim, érdemes arról is szólni, hogy ezeket a célokat úgy tudjuk elérni Magyarországon, hogy mindeközben nem éljük föl a jövőt, nem romlik a költségvetés anyagi pozíciója, nem nő a hiánya, és nem növekszik az államadósság. Amikor a szocialisták kormányoztak, ennek mind az ellenkezője volt igaz. Ha még emlékeznek rá, akkor a szocialisták kormányzása idején romlott a magyar emberek életszínvonala, nőtt a rezsi, és mindemellett még ráadásul a költségvetés hiánya is elszabadult, az államadósságot pedig nominálisan sikerült megdupláznunk tisztelt szocialista képviselőtársainknak a kormányzásuk idején.

(11.00)

Azt kell hogy mondjam, ehhez képest a 2015-ös esztendőben azt kell látni, hogy azokat a célokat, amiket képviselünk, úgy tudjuk elérni, hogy a költségvetés hiányát 2,4 százalékra mérsékeljük, hogy a gazdasági növekedés 2,5 százalékos, ami egyébként az Európai Unió átlagát meghaladó mértékű gazdasági növekedés, és ráadásul még az államadósságot is csökkenteni tudjuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Felelős gazdálkodás és javuló anyagi helyzetben lévő magyar családok - ez fogja jellemezni a 2015. évet. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szatmáry Kristóf képviselő úrnak, a Fidesz-frakció másik vezérszónokának. Öné a szó.

SZATMÁRY KRISTÓF, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Kezdhetném azzal, hogy ahogy egy cég életében, úgy egy ország életében is a következő évre szóló gazdasági tervek, a

következő évre szóló költségvetés a legjobb tükör, egy olyan tükör, amely megmutatja, hogy mit gondolunk magunkról, mit gondolunk, hogy a világnak kívánunk magunkról mutatni, illetve mennyire vesszük komolyan saját magunkat; főleg Magyarország esetében, ahol sajnos az elmúlt tíz évben jó néhány olyan költségvetés volt, amely kevésbé igényesen készült, nagyon fontos ezeket kiemelni.

Mit látunk, ha nagyon röviden és képletesen akarnék a jövő évi költségvetéssel kapcsolatban néhány szót mondani? Egy rendezett, visszafogott, de igényesen öltözött önarcképet látunk ebben a költségvetésben, amely azon alapul, ami a legfontosabb egy költségvetés tervezésénél, hogy az a hiány, amely lényegében a 2000-es évek közepén Magyarországot 7-8 százalékos hiánnyal a válság szélére vagy a válságba lökte, ez a hiány a jövő évi költségvetés tekintetében igazodik a 2010 óta lévő költségvetésekhez, vagyis azon a 3 százalékon belül van, ahol egy fenntartható költségvetési pálya rajzolódik ki.

A vállalkozások szempontjából szeretném döntően a hazai kis- és középvállalkozások szempontjából értelmezni a jövő évi gazdasági környezetet. Mi fontos a vállalkozóknak? Mi fontos a hazai kis- és közepes vállalkozásoknak? Három fő terület van ilyen, amely tükrében érdemes a költségvetést nézni. Az egyik maga az üzleti környezet, vagyis az, hogy az állam mennyire kívánja támogatni, mennyire veszi komolyan, mennyire véli azt a hazai vállalkozásokról, hogy nekik kell adni a hazai gazdaság gerincét. Itt a legfontosabb tényező, amit a vállalkozások néznek, legyenek kicsik vagy nagyok, hogy az ország költségvetése egyensúlyi szempontból rendben van-e. Ha az ország költségvetése egyensúlyi szempontból rendben van, akkor nincs az a réme a vállalkozásoknak, hogy majd év közben a kormány ilyen-olyan módon megpróbálja a hiányt csökkenteni, a kormány majd ilyen-olyan módon év közben megpróbál mindenféle nem várt eszközzel beavatkozni, amire egyébként 2010 előtt jó néhányszor volt példa.

Amit most látunk, még egyszer mondom, nagyon fontos, a költségvetés stabilitását látjuk, kiszámíthatóságot. Azt látjuk egyébként, hogy ez a gazdasági politika, ami Európa egyik legalacsonyabb társasági adóját jelenti, az 500 millió alatti forgalmú vállalkozásoknak 10 százalékos, az marad, és a gazdasági politika csak olyan lépéseket tesz a költségvetésbe, amelyek tovább javítják egyébként a vállalkozások helyzetét. Sok vita volt egyébként, és a sajtó hangos is bizonyos adómódosításoktól, de szeretném leszögezni, a magyar vállalkozások döntő többségét, 99 százalékát a kis- és középvállalkozások adják, azok az adómódosítások, amelyek szektorális jelleggel tesznek bizonyos cégekre pluszterhet, ez néhány tucat vállalkozást jelent országosan, és a magyar gazdaság gerincét adó kisvállalkozásra pluszterhet nem tesz.

Ugyancsak fontos tényező egyébként, hogy a költségvetés azoknak az állami szervezeteknek a finanszírozását biztosítja, amelyek a vállalkozások min-

dennapi életét ellenőrzik, a velük való kapcsolattartásban az államot megjelenítik a vállalkozások számára. Volt olyan időszak nem is olyan régen, amikor az állami szerveket a költségvetésben alulfinanszírozták, és belekényszerítették abba az állami szerveket, hogy bírságokkal, a vállalkozások folyamatos vegzálásával próbáljanak a költségvetési helyzetükön javítani. Szerencsére erre is a 2010 utáni törvénykezés hozott rendelkezést, és a 2015-ös költségvetés is teljes mértékben finanszírozza azokat az állami szerveket, amelyek a vállalkozásokkal működnek, tehát nincs semmiféle kényszer a költségvetési szervek tekintetében, hogy a vállalkozásoktól bármilyen pluszterhet próbáljanak beszedni.

A másik nagy terület, említettem, a vállalkozási környezetet kívül, értelemszerűen a vállalkozások tekintetében az, hogy a vállalkozás miből tudja finanszírozni magát, miből tudja a forgalmát finanszírozni, miből tudja a beruházásait finanszírozni. Magyarországon nagyon kedvező tendencia indult el 2010 után, 2010 előtt lényegében hitelhez is alig lehetett jutni. Ma már látjuk azt, hogy a Nemzeti Bank forrásain és az alapkamat csökkentésén keresztül, a kereskedelmi bankokon keresztül áll a vállalkozók rendelkezésére forrás, és ezzel tudnak is élni, és szükség is lesz rá minden bizonnyal, ugyanis a költségvetés egyik legnagyobb nyertese és ezen keresztül a magyar vállalkozások egyik legnagyobb lehetősége az uniós források megjelenése az új ciklusban.

Látjuk azt, hogy soha ekkora egy főre eső uniós támogatás nem érkezett az országba, és a jó hír a vállalkozásoknak pedig az, hogy ezen uniós pénzek felhasználását a kormány elképzelései szerint 60 százalékban azok a termelő vállalkozások, azok a beruházások kaphatják meg, amelyek egyébként a munkahely teremtésén keresztül tovább növelik az ország versenyképességét. Tehát ha a második nagy területről beszélünk, arról, hogy a vállalkozások miből és hogyan tudnak fejleszteni, erre is biztosíték a jövő évi költségvetés.

A legfontosabb része talán a vállalkozásoknak, ha már a vállalkozási környezet rendben van, ha már a források a vállalkozások számára rendelkezésre állnak, hogy a saját termékeiket, szolgáltatásaikat el tudják-e adni a piacon. Azt láthatjuk, hogy ebben is egy kedvező tendencia indult el néhány évvel ezelőtt, a fogyasztás folyamatosan emelkedik Magyarországon, és ez azért is nagyon fontos, hiszen fontos a külső piac is, ott is egyébként a makrogazdasági adatok alapján növekvő külső piaci expanzióról beszélhetünk, de a hazai vállalkozások döntő többsége, jól tudjuk, a belföldi piacon működik, itt dolgozik, itt szolgáltat, itt kereskedik.

E cégek számára jó hír, hogy a költségvetés, ahogy itt elhangzott, több pénzt hagy az embereknek több csatornán keresztül, legyen szó akár az életpályamodellekről, amiről a frakcióvezető úr beszélt, legyen szó akár a családi adókedvezmények rendszeréről, amely egyébként több ponton pozitív hozzádék-

kal bír a jövő évben, legyen szó akár a munkahelyvédelmi akciótervről, amely kétoldalú, ugyanis a vállalkozók számára teszi könnyebbé a magyar munkavállalók alkalmazását a kedvezményeken keresztül. Itt egyébként már eddig is több mint 200 milliárd forint mértékben csökkentette a magyar vállalkozások terheit a munkaerő foglalkoztatása tekintetében. Ezek az intézkedések tovább mennek, sőt, ha lehet mondani, itt egyébként további kedvezmények, például a szülés után visszatérő nők esetében a részmunkaidő tekintetében megjelennek a jövő évi költségvetésben, illetve a leglényegesebb tétel, amely nem közvetlenül a költségvetésben, de a költségvetés oldaláról megjelenik, az lényegében a banki elszámoltatás tekintetében több millió magyar család, több millió magyar állampolgárnál maradt több pénz otthon, amit reményeink szerint jól fognak tudni elkölteni. Ennek egy része biztosan a belföldi piacon fogyasztásként megjelenik, ami a vállalkozói oldalról nem jelent mást, mint hogy lényegében az üzletekben, a szolgáltatónál több pénzt tudnak a magyar emberek elkölteni.

Összességében a legfőbb tendenciáiban a 2015-ös költségvetés a vállalkozók számára már a korábbi években meghozott pozitív intézkedéseket továbbviszi, az alacsony adóterhelést a szektor 99 százalékában fenntartja, az új uniós források felhasználásával a lehetőségeket tovább bővíti és azáltal, hogy a magyar lakosoknál, a magyar családoknál pedig több pénzt hagy, ezzel lehetőséget biztosít a vállalkozások számára a bővülésre.

(11.10)

Összességében tehát azt tudom mondani, hogy a költségvetési egyensúly megteremtésével, a vállalkozások helyzetbe hozásával és támogatásával, illetve a magyar családok támogatásával ez egy olyan költségvetés, amelyet mindenképpen itt az Országgyűlésben támogatni fogunk és támogatni kell ahhoz, hogy a gazdaság megerősödjön, ahhoz, hogy a munkahelyteremtés bővüljön, és ahhoz, hogy valóban a magyar gazdaság azt a dinamikát, azt az erőt, azt a kivételes helyzetet, ami a gazdasági növekedés tekintetében a tavalyi félévben bekövetkezett, a 2015. évben is tudja folytatni, hogy egy újabb olyan évet tudjunk magunk mögött, ahol a gazdaság nagy része, ahol a magyar állampolgárok tovább gyarapodhatnak.

Ezért kérjük majd a javaslat támogatását. Köszönöm szépen figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja jelezte, hogy a frakció álláspontját két felszólaló kívánja ismertetni, mindösszesen 30 perces időkeretben. Elsőként megadom a szót Tóbiás József frakcióvezető úrnak, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó, képviselő úr. *(Heringes Anita és Bangóné Borbély Ildikó)*

a terembe hozzák a nemzeti zászlót és az európai uniós zászlót, majd elhelyezik azokat az MSZP padosorai mögött. - Moraj a kormánypártok és a Jobbik soraiban. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: A zászló már érkezik!)

TÓBIÁS JÓZSEF, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2015-ös költségvetési tervből világosan látszik, az Orbán-kormány nem készült fel arra, hogy egy szakmailag megalapozott, társadalmilag pedig valós költségvetést készítsen Magyarország számára, amely tükrözi a valós állapotát és a nemzetközi kihívásait. Pedig most igazán nehéz helyzetben van az ország, nehéz lenne ma ezt a költségvetést egy megalapozott, társadalmi helyzetét körültekintően figyelembe vevő modernizációs és szolidáris költségvetésnek nevezni.

Ezt a jelenlegi költségvetést egy olyan időszakban kívánja elfogadni a kormányzat, amikor ország-szerte utcai megmozdulások, tüntetések vannak, amikor érezhetővé és tömegessé válik az elégedetlenség. Ezek egyelőre a politikai tüntetések karakterébe tartoznak, és még nem éhséglázadások. De ez a költségvetés ezekre a problémákra és ezekre a kihívásokra, az ország valós helyzetére egyáltalán nem reflektál. (A Terembiztos Szolgálat munkatársai kiviszik az teremből az MSZP padosorai mögött elhelyezett zászlókat. - Apáti István közbeszól.)

Tisztelt Ház! Azt mondta az egyik képviselőtársam, hogy a jövő évre betervezett költségvetéssel a kormány hátat fordít a menzán ebédelő gyermekeknek, orvosoknak, ápolónőknek, betegeknek. Az elmúlt húsz év legveszélyesebb költségvetése, mert nemcsak a következő egy esztendőre, de a gyermekeink jövőjére is veszélyt jelent.

Látom, hallom, érzékelem mindenütt, ahol megfordulok, az emberek egyre inkább azzal a szorongással kelnek és fekszenek, hogy megint mindent elveszíthetnek, megint mindent elvehetnek tőlük, amiért megdolgoztak, amit szeretnének a magukénak tudni. (Tállai András: Rossz helyen jársz! Ne az MSZP frakcióülésére...!) Elveszhet a munkájuk, a megélhetésük, elvihetik az otthonukat, elveszthetik az értékeiket, a fizetésüket, a nyugdíjukat, oda lehet a biztonságuk. (L. Simon László: Miről beszél? - Révész Máriusz közbeszól.) Odajutottunk, húsz évvel a diktatúra bukása után, hogy egy ahhoz hasonló általános életérzés lesz lassan úrrá Magyarországon, mint amely uralkodott itt a világháborúkkal terhelt XX. században.

„Azt azért, tisztelt hölgyeim és uraim, a nagyszüleink nem gondolták volna, mi tagadás, én magam sem, hogy eljöhét még olyan idő, húsz évvel a diktatúra bukása után (L. Simon László: Huszonöt!), amikor a hatalmon lévők egy demokráciára és szabadságra alapuló rendszer keretei között nemcsak hogy megint mindent elvehetnek az emberektől, de még azt is megpróbálják elvenni tőlük, amibe utolsó szalmaszálként kapaszkodhatnának: a jövőt, a jövő

reményét.” Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! 2009-ben Orbán Viktor mondta ezeket a szavakat. (L. Simon László: Akkor már jó!) Akkor már jó lenne, ugye? (Dr. Rétvári Bence: Azért nem értettük a húszat!) A helyzet viszont sokkal nagyobb.

Ma van valóságtartama mindannak, amit a miniszterelnök jelen pillanatban, 2009-ben megfogalmazott. Mára ugyanis több mint négy millió él létminimum környékén, a mélyszegénységben élők száma másfél millióra tehető. Több százezres nagyságrendben élnek ma Magyarországon azok a gyermekek, akik nem jutnak megfelelő élelemhez, megfelelő szociális, családi körülmények híján élnek és éheznek.

Azt mondják meg, tisztelt képviselőtársaim, akkor, amikor önök a gyermekétkeztetésből 20 milliárddal karcúsítják a következő évi költségvetést, hogyan lesznek a jövő gyermekei felkészültek a munkaerőpiac kihívásaira. (Közbeszólás a Fidesz soraiból: Miről beszél?) Ferge Zsuzsa professzor asszonyt idézve, a kormányzat felelőssége, hogy másfél-kétmillió embert immár nemcsak az út szélén hagy, hanem belelökik őket az árokba, és még földet is szór rájuk.

Sajnos, önök következetesen nem értik, vagy szándékosan nem értve félresöprik az evidens tényt. Azzal, hogy az ország harmadát még szegényebbé teszik, kiutat, esélyt sem adva nekik, az egész országot teszik szegényebbé. És ez nem városi legenda, ezt önök pontosan tudják. Nemrégiben számos kutatás összefoglalójában kiemelkedő módon bemutatta, hogy 2007 óta több országban egyre nagyobb az elszegényedés, ezen belül a legnagyobb mértékű romlás Magyarországot érte, ahol az elmúlt hat év alatt 32 százalékkal nőtt azon gyermekes családok száma, akiknél előfordult, hogy nem volt pénzüik élelemre. Az OECD-országokat vizsgáló kutatás során kiderült, a magyar gyermekes családok majdnem felében előfordult, hogy problémát jelentett az élelmiszer vásárlása.

Tisztelt Képviselőtársaim! Amennyiben önök elfogadják ezt a költségvetést, olyan ítéletet mondanak az ország majd' fele felett, amely egyértelművé teszi, hogy önök lemondtak róluk. Önök mintha nem vennék észre, hogy ezzel nemcsak erkölcsileg buknak meg, de maradandó károkat is okoznak az egész ország számára. Eközben a konkrétumok szintjén önök úgy képzelik el az ország gyarapodását, hogy végtelenen ketté kívánják szakítani az országot.

Először is: marad a 16 százalékos személyi jövedelemadó, amely minden kedvezménye ellenére is változatlanul a magasabb jövedelműeknek kedvez kizárólag. A kormány tehát továbbra is a fogyasztáson keresztül kívánja beszédni a legtöbb adót. Marad Európa legnagyobb, 27 százalékos áfája, ami mindenkit, de ezen belül szintén leginkább az alacsony jövedelműeket sújtja. Az alacsony jövedelemmel rendelkezők nagyobb arányban költenek élelmiszerre, és a kormánynak illene felismernie azt a tényt, hogy Magyarországon az Unió egyes tagországaikhoz

képest is magasabb az élelmiszerekre fordított kiadás aránya, az összes kiadásunk egynegyede.

A ciklus és talán a 2015-ös költségvetés legfeljebb javaslat az élelmiszerlánc-felügyeleti díj 60-szorosára történő emelése, amely leginkább a fogyasztói csoportoknak, azoknak az üzleteknek (*Font Sándor: 300 milliárd forint forgalom felett!*) teremt tehernövekedést... Természetesen önök már többször megígérték Magyarországon (*Gógös Zoltán és Font Sándor közbeszól. - Az elnök csenget.*), hogy az önök által kivetett adókat nem terhelhetik át a fogyasztókra, az állampolgároknak, ehhez képest ma minden egyes olyan adó, amelyről önök azt állították, hogy az nem terhelhető át, mind megjelenik a lakosság fogyasztásának napi szintjén.

Tisztelt Képviselőtársaim! Hasonló, ha nem rosszabb a helyzet az oktatás esetében is. Hiszen a közoktatás finanszírozása terén, reálértékben számolva, 10 százalékos a csökkenés, ezen belül a középfokú oktatásnak nominálisan 25 százalékos támogatáscsökkenéssel kell számolnia a következő évben, ami nyilvánvalóan a gimnáziumi férőhelyeknek a kormány által szándékolt, drasztikus csökkenését eredményezi.

Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetési javaslatból az is világosan kiolvasható, hogy a Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Alap kiadásai jövőre 646 milliárd forintra csökkenhetnek az idei 714 milliárd forintos előirányzat után. Ez közel 10 százalékos lefaragást jelent nominálisan. Ezen belül a családi támogatások 446 milliárd forintról 422 milliárd forintra csökkenhetnek, a korhatár alatti ellátásokra pedig 23 százalékkal költ kevesebbet a tervek szerint a kormány. A jövedelempótló, kiegészítő szociális támogatások teljes összege is csökkenhet. Önök az értelmetlen és indokolatlan állami költekezéseikhez a szociális kiadások csökkentésével teremtenek forrásokat. És ez a törvénybe foglalt cinizmus, tisztelt képviselőtársaim.

Mindezen túl, hogy kicsit máshova is rúgjanak, a béren kívüli juttatások kafetériarészenek drasztikus adóemelésével rukkoltak elő. Bár Rogán Antal frakcióvezető úr félig meghátrált, de mégsem teljesen. Lehet, hogy több tüntetésnek kell lennie, hogy megértse a jelenlegi kormány, hogy a társadalom nem fogadja el az önök által annyira hangoztatott növekedést, erősebb Magyarországot és fejlődési pályát?

(11.20)

Hiszen a kormány a kafetéria körében az adómentes rész adóterhét 6 év alatt 0 százalékról 51,3 százalékra emelte. Ez egészen biztosan jó néhány vállalkozásnak azt a terhet jelenti, hogy nem tudja kifizetni a béren kívüli juttatásokat, ez pedig hátrányosan érinti a foglalkoztatást, a munkavállalókat. (*Gúr Nándor: Szégyen! Szégyen!*)

Tisztelt Képviselőtársaim! Valóban, ennek a költségvetésnek - ahogyan a Fidesz frakcióvezetője

fogalmazott - vannak prioritásai. Ha valahonnan elvesznek, nyilván a plusznak valahol meg kell jelennie. Tovább folytatódik tehát a kormányzati tevékenység központosítása. A Miniszterelnöki Hivatal költségvetési előirányzata 227 milliárd forinttal, a 2014-es érték sokszorosára emelkedik. Nem is értem, hogy miért nem legalább direkt módon stadionokra költik; bár elképzelhető, hogy fel kell venni néhány tolmácsot is az internetes szakemberek mellé a kormányhivatalokba és a minisztériumokba.

A sport sem tartozik a mostohagyermek közé, különösen a futball nem. Nem a szándékkal, sokkal inkább a mértékkel van gond: százmilliárdos nagyságrendben folytatódik a stadionépítés és -rekonstrukció Magyarországon.

A jövő évi költségvetés már számol a paksi beruházással 28 milliárd forintos előirányzati szinten. Az viszont nem derül ki a költségvetésből, hogy ezt az orosz hitelből hívják-e le jövőre. Annyit biztosan tudunk, hogy semmiféle háttér tanulmány nem készült a beruházásról, vagyis a kormány vakon vág bele a következő száz év energetikapolitikáját meghatározó paksi beruházásba. Arról már nem beszélve, hogy a költségvetésben a jövő évben az MVM 50 milliárd forintos tőkeemeléshez jut, az viszont nem derül ki belőle, vajon erre mi szüksége lenne.

A kormány sokszor hangoztatott szándéka, hogy folyamatosan csökkenteni kell az államháztartási kiadásokat, azok GDP-hez viszonyított arányát. Ez a költségvetési javaslat ennek meg is felel, hiszen 0,9 százalékkal mérsékli a jelzett arányt. Az azonban több mint meglepő, hogy ezt úgy éri el, hogy az állam működési funkcióira fordított kiadások jelentősen növekednek, amiből viszont az következik, hogy a jóléti kiadások nagy rendszereire, az oktatásra, az egészségügyi ellátásra és a szociális kiadások előirányzataira egyfajta korlátozást, csökkentést vezet be.

Évtizedek óta egyetlenegy kormány nem tette meg, hogy a költségvetési javaslatból kifejejtse azt a táblázatot, amely az államháztartási kiadások funkcionális megoszlását mutatja. Ebből kiderült volna, az egyes adatokból egyébként kiszámítható módon, hogy az állam működési funkcióira fordított kiadások 2014-es szintjéhez képest a 7,6 százalékról 2015-ben 7,9 százalékra növekednek, amelyben fő szerepe van a kormányzat működési költségeinek; s az is kiderült volna, hogy a 2014-ben jóléti funkciókra költött 28,4 százalékos arányból önök jövőre pontosan 1 százalékkal kevesebbet kívánnak költeni. Ugyanez igaz a társadalombiztosítás és a jóléti szolgáltatások arányának 16,3 százalékról 15,5 százalékra történő csökkentésére.

Tisztelt Képviselőtársaim! Lehet trükközni, lehet propaganda segítségével a tények ellenkezőjét állítani, attól még a valóság nem változik meg. A Fidesz képviselőinek szólamai nem fogják a borítékokban a jövő évi havi bért növelni.

Teljes szemléletváltásra lenne szükség a kormányzat részéről, hogy felismerje, hogy a lehetőség Magyarországon növekedésében a szociális ellátások

ban, a foglalkoztatásban és a modernizációs programokban, a tudomány, a kutatás fejlesztésében rejlik. De addig, amíg a presztízsberuházások folytatódnak, itt tartunk, hogy a jövő évben is mind a stadionok, mind a Vár, mind a Városliget beruházásairól kell beszélni, miközben fordíthatná ezt az összeget a kormányzat a szociális feszültségek enyhítésére is.

Összességében azt kell hogy mondjam, hogy ez már a negyedik költségvetés, amit önök nyújtanak be. A szegénységi ráta ez alatt a négy év alatt folyamatosan növekedett Magyarországon (*Dr. Rétvári Bence: Miért választottak minket újra? Lehet, hogy mégsem?*); egyre inkább kiszolgáltatottá válnak társadalmi csoportok, lassan már osztállyá szerveződve, miközben a költségvetésben önök sem szándékukban, sem tartalmukban nem fogalmazzák meg, hogy megértették azt, amit a társadalom vár önöktől.

Őszintén szólva, én már azt is pozitív fordulatnak tekinteném, ha legalább nem lennének büszkéek arra, amit művelnek; legalább némi alázatot tanúsítanának a valós helyzet iránt. Nagyon szeretném, ha már a közeljövőben olyan költségvetési jelszavakat hallanánk a kormánypárt részéről, amelyben a szegénység elleni fellépés költségvetéséről, a szociális feszültségek csökkentésének költségvetéséről vagy a Magyarország lakóinak érdekeit szolgáló költségvetésről folytathatnánk le egy szakmai és tartalmi vitát.

Erre azonban még várunk kell. Legalább - ideálisan - három ilyen költségvetési vitát kell még lefolytatni egy amúgy alkalmatlan, bizonyos értelemben szakmailag nem kompetens és a jövő szempontjából perspektívát nem nyújtó költségvetésről. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP padsoraiban. - Font Sándor közbeszól.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy az ülésteremben a fényképezés tilos volt eddig is és ezután is az lesz. Kérem ezt betartani! (*Gúr Nándor: El kell kobozni! - Közbeszólás a Fidesz padsoraiból: Szánalmas!*)

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót az MSZP-képviselőcsoport másik vezérszónokának, Burány Sándor képviselő úrnak. Öné a szó, képviselő úr. (*Zaj.*)

BURÁNY SÁNDOR, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ha a kormányzati megszólalásokat nézzük akár az ülésteremben, akár az üléstermen kívül, akkor azt látjuk, hogy jelenleg is minden rendben, valóságos győzelmi jelentések sorozata minden egyes kormánymegszólalás, és ennél már csak a jövő évi kilátások a kedvezőbbek. Én szeretnék arról beszélni, hogy ezzel szemben mi az igazság; hogy mi az igazság akár a kormány saját terveihez képest is, de legfőképpen mi az igazság az ország valódi állapotához, valódi folyamataihoz képest.

Nézzük először a kormány saját terveit! Van mit nézni ugyanis, hiszen önök 2011-ben a Széll Kálmán-

terv keretében elkészítették az úgynevezett konvergenciaprogramot, ami a 2011-2015. évekre szóló legfontosabb kormányzati törekvéseket és az ezzel összefüggő számokat tartalmazta. Vessük most össze, tisztelt hölgyeim és uraim, a 2015-re vonatkozó elképzeléseket két különböző kormánydokumentum szerint; nézzük meg, mit ígértek, milyen törekvéseket vázoltak fel a konvergenciaprogramban, és ehhez képest mit tartalmaz a 2015. évre szóló költségvetési törvényjavaslat.

Nos, ha az államháztartási hiánnyal kezdjük, akkor önök 2011 környékén még úgy látták, hogy a jövő esztendőben ezt a hiánycélt 1,5 százalékosra lövik be. Ha megnézzük, hogy önök ehhez képest milyen hiánnyal számolnak, akkor csak ezen az egy soron azt láthatjuk, hogy mintegy 400 milliárd forinttal fognak többet költeni, mint ahogy ezt a konvergenciaprogramban saját maguk egyébként előzetesen prognosztizálták.

Ha megnézzük az államadósság alakulásával kapcsolatos kormányzati terveket, akkor azt látjuk, hogy 2015-re nézve a konvergenciaprogramban azt ígérték, hogy az államadósság aránya nem lesz több mint 64,1 százalék, ehhez képest a benyújtott költségvetési törvényjavaslat már 75,4 százalékkal számol; a valóság egyébként még ennél is rosszabb, de erről majd később.

Ha csak azt nézzük meg, hogy az önök két különböző terve között mennyi az eltérés, akkor azt mondhatjuk, hogy az államadósság mintegy 3800 milliárd forinttal magasabb annál, mint amivel önök korábban számoltak. Saját terveiket sem tudják ezen a területen és más területen sem tartani.

Ha megnézzük, hogy mit ígértek az úgynevezett különadók tekintetében, akkor önök még a 2011. év elején azt ígérték, hogy az úgynevezett pénzügyi különadókat 90 milliárd forintra fogják mérsékelni 2015-re; előtte brutálisan megemelték ezeket az adókat.

(11.30)

Most ha megnézzük, hogy mivel számolnak a költségvetési törvényjavaslatban, akkor szó nincs ezeknek az adóknak a csökkentéséről. Ellenkezőleg, mintegy 405 milliárd forintos bevételt remélnek ezektől a pénzügyi különadóktól, több mint 310 milliárd forinttal vesznek ki többet a pénzügyi szektor zsebéből, mint amivel egyébként önök saját maguk is számoltak néhány évvel korábban.

Ha megnézzük, hogy a pénzügyi szervezeteken kívül a különböző ágazati különadók területén mit ígértek, akkor abban pedig azt láthatjuk, hogy 2015-re teljesen meg kívánták - egyébként helyesen - szüntetni ezeket az ágazati különadókat. Sajnos, eszük ágában nincs ezt az ígéretet valóra váltani, az ágazati különadók tekintetében több mint 230 milliárd forintot fognak beszélni a jövő esztendőben.

Van egy terület, ahol örültünk volna, ha nem teljesítik túl ezeket a terveket. Ez a nyugdíjrendszerrel és a szociális kiadásokkal összefüggő kiadások csökkentése. Eleve nem örültünk annak, hogy önök a konvergenciaprogramban ezeknek a kiadásoknak a csökkentését irányozták elő, annak meg végképp nem örülhetünk, hogy a jövő évi költségvetési törvényjavaslatban ezt a kiadáscsökkentést sajnálatos módon túlteljesítik. Azt kell mondanunk, hogy a nyugdíjrendszerre és a szociális kiadásokra mintegy 130 milliárd forinttal költenek kevesebbet, mint ahogy maguk ígérték korábban, és egyébként azzal a csökkentéssel sem lehet egyetérteni.

Tehát ha megnézzük az önök friss tervszámait a saját korábbi terveikhez képest, akkor is látszik, hogy az ígéretkező képest bizony súlyos deficitben vannak. Ha megnézzük a tényleges gazdasági folyamatokat, akkor egyébként a baj még ennél is nagyobb. Jelenleg ugyanis az zajlik a gazdaságban, hogy van egy pénzbeáramlás, és ezzel párhuzamosan pedig van egy tőkekiáramlás. Ahelyett, hogy tőkebehozatal történne. Így az a pénz, ami érkezik az országba, nem beruházásokra lesz elkölthető, alapvetően spekulatív célokra használják fel ezt a többletbevételt a gazdaságban. Amire pedig szükség lenne, hogy a meglévő tőke itt maradjon, az önök gazdaságpolitikájának köszönhetően sajnos elkezdett kivonulni az országból. Ez egy nagyon veszélyes folyamat, hiszen mint mindig látni fogják, a külföldi tőke néhány területen a gazdaság meghatározó erejét jelenti, ezzel játszani, ezt a bizalmat eljátszani nem lenne szabad.

Ha a gazdaság növekedési kilátásait nézzük ugyanis, akkor az állapítható meg, hogy ennek nem belföldi motorjai vannak elsősorban, leszámítva néhány nagy gazdasági szigetet, hanem alapvetően az európai uniós forrásokra épül. Azokra az uniós forrásokra, amelyekre nagy szüksége van az országnak, és attól az Uniótól érkeznek ezek a pénzek, amellyel önök szabadságharcban állnak időnként - hála istennek, csak időnként -, és amely Uniónak mi is tagjai vagyunk, a zászlaját egyszerűen képtelenek elviselni a Magyar Országgyűlés üléstermében. *(Gúr Nándor: Botrányos!)*

Ha megnézzük, hogy az uniós forrásokon kívül milyen belföldi forrásai vannak egyáltalán a gazdasági növekedésnek, a gazdaság és az ipari teljesítménynek, akkor azt látjuk, hogy ez döntően az autógyárakhoz kötődik. Az autógyárak létrejötte, a már meglévő beruházásai viszont korábbi kormányzatokhoz és nem az önök kormányzásához kötődnek. Hogy mennyire nagy szerepe van ezeknek a gazdasági szigeteknek az ország vérkeringésében, az abból is látszik, hogy az idei örvendetes gazdasági növekedésben például az is szerepet játszik, hogy hétvégén is dolgoznak ezek az autógyárak, és amikor egyszer az egyikük - ez nevezetesen az Audi - néhány hétre leállt, akkor azonnal nagyon durva visszaesés mutatkozott az ipari termelésben. Ha a gazdaság állapotát nézzük tehát, akkor azt látjuk, hogy döntően nem a hazai tulajdonú kis- és középvállalkozások jelentik a

gazdaság gerincét és motorját; a gazdasági növekedés fő forrásai elsősorban az autógyárak és az uniós források révén gyarapodnak.

Ha a hazai kis- és közepes vállalkozások lehetőségét nézzük, akkor azt látjuk, hogy ezek a vállalkozások, ellentétben a kormányzati szép szavakkal, sanyarú helyzetben vannak. Elsősorban azért vannak sanyarú helyzetben, mert az elmúlt évek drámai fogyasztáscsökkenését követően hiába van szerény mértékű fogyasztásnövekedés az országban, az önök törvényjavaslata ennek a fogyasztásbővülésnek a hatását messze túlbecsüli.

A kisvállalkozók valójában egy kettős présben vannak. Bevételi oldalról sújtják őket a gazdaságpolitikájuknak azok a következményei, amelyek a korábbi években csökkentették a fogyasztást, és amelyek még mindig akadályai a fogyasztás és ezen belül a kereslet bővülésének Magyarországon. Ha a kisvállalkozók bevételi forrásait nézzük tehát, akkor azt látjuk, hogy egy présben vannak, a fogyasztás bővülésének elmaradása, érdemi elmaradása miatt pluszbevételi forrásra piaci oldalról a kisvállalkozások nem számolhatnak. Mindeközben az önök adópolitikája költségoldalról egy másik présbe szorítja őket, hiszen ezek a kisvállalkozások képtelenek igazán érdemben áthárítani a rájuk kivetett pluszadónemet, ezt kénytelenek valamilyen módon lenyelni, és a kormányzati bér- és adópolitika pedig szintén döntően a főleg minimálbéren foglalkoztatott munkavállalókat alkalmazó kisvállalkozásokat terheli.

Önök ugyanis az elmúlt években egy olyan drasztikus minimálbér-növekedést erőltettek a kisvállalkozókra, amiből a dolgozók, akiknek ebből érdemben részesülniük kellett volna, szinte semmit nem láttak, hiszen azt elvitték az adóemelések, ugyanakkor ennek révén a kisvállalkozók adóterhei drasztikus mértékben nőttek. Ennek az egésznek nem voltak nyertesei tehát a kisvállalkozásnál dolgozók, nem voltak nyertesei maguk a kisvállalkozások. Egy nyertese volt ennek az egésznek, az önök kormánya, aki ezeket az adóbevételeket besöpörte. A kisvállalkozások tehát költségoldalról is szorításban vannak, bevételi oldalról pedig a fogyasztás olyan mértékű bővülésére, amely ebből a sanyarú helyzetből kirángatná őket, nem számíthatnak.

Ha megnézzük, hogy a beruházások hogyan alakulnak Magyarországon, akkor azt láthatjuk, hogy a beruházások döntően állami és EU-s forrásokból valósulnak meg, a vállalkozások helyzete egyszerűen nem teszi lehetővé, hogy maguk is érdemben hozzájáruljanak a beruházások növeléséhez Magyarországon. Mindehhez párosul egy gyenge forint, ami a jövő esztendőben is tartósan gyengélkedik az önök, illetve a Magyar Nemzeti Bank politikájának köszönhetően.

És akkor most térjünk rá a gyenge forinttal is összefüggésben az államadósságra! Önök minden törekvése arra irányul, hogy ez az államadósság az év egyetlen kitüntetett napján legyen rendben. Ez az év kitüntetett napja minden esztendőnek az utolsó

munkanapja, az önök által és egyébként Európában is szokásos államadósság-szabályok ezt a napot nézik, ezen a napon mennyi az államadósság, függetlenül attól, hogy az év másik 364 napján ez az államadósság hogyan alakul. Önök már tavaly is trükközésre kényszerültek, hogy ezen a kitüntetett napon az államadósságot leszorítsák, hogy legalább ezen az egy napon legyen rendben. Erre önök tavaly körülbelül 500 milliárd forintot áldoztak néhány nap erejéig, különböző trükkök keretében. Idén már - mert az államadósság sajnos növekszik - az év többi 364 napján körülbelül 900 milliárdos trükköt kell majd alkalmazniuk az év utolsó munkanapján. És ha ez a tendencia folytatódik, akkor jövőre, ami a költségvetési törvényjavaslatban is szerepel, már 1100-1200 milliárdra lesz szükségük szakértői számítások szerint, hogy különböző trükkökkel arra az egy munkanapra le tudják szorítani az államadósságot a törvényekben előírt mértékre.

A gazdaság tehát köszöni szépen, rosszul van. De nincs jól a társadalom sem. *(Tessely Zoltán: Te sem vagy jól.)* Elnök úr, úgy látom, fideszes képviselőtársaim nem értik, és tolmácsra van szükségük. *(Moraj a Fidesz soraiból.)* Kérem, segítsen nekik. Sajnos, a társadalom sincs rendben, az önök politikája egyfajta állami pilótajáték; egy olyan állami pilótajáték, amely egy olyan piramist épít és valósít meg, amelynek során azok, akik jövedelem tekintetében ennek a piramisnak a tetején helyezkednek el, és a legjobb helyzetben vannak, azoknak önök egyre többet adnak.

(11.40)

Azoktól pedig, akik ennek a piramisnak jövedelmi tekintetben az alján helyezkednek el, egyre többet vesznek el. Ahelyett tehát, hogy az esélyek egyenlőségén dolgoznának, a felső tízezernek kedveznek minden egyes politikai döntéssel. De nemcsak a felső tízezer a kedvezményezett; kedvezményezett a kör az önök holdudvara is. Minden törvényjavaslat, minden egyes állami döntés azt a célt szolgálja, beleértve még az adótörvényeket és az állami szabályozásokat is, hogy az önök holdudvara jól járjon, annyira, hogy ha kell, törvényekkel, jogszabályokkal vetélytársakat is képesek gyengíteni, rossz esetben ki is iktatni. Ez a holdudvar hozzáfér bőségesen az EU-s forrásokhoz és az állami javakhoz, de mindenki más nyögi a többletadókat. Sőt, önöktől még az sem áll távol, hogy akit ellenfélnek tekintenek, egyedi döntésekkel többletadót, büntető adót is kivessenek, mint ahogy ezt egyébként néhány tévétársaság esete is mutatja.

Hölgyeim és Uraim! Ez a költségvetés egy elszegényedő társadalom költségvetése és egy olyan világgép érvényesítése, ahol önök és az önök haverjai jól járnak, mindenki más viszont nyögi az önök *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkere-*

tét leteltét.) kormányzásának terheit az országban. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP padsoraiból. - L. Simon László: Bravó, ez nagyon nívós volt!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Hargitai János képviselő úrnak, a KDNP-képviselőcsoport vezérszónokának.

Parancsoljon, képviselő úr!

DR. HARGITAI JÁNOS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Országgyűlés! A költségvetés, azt gondolom, a legfontosabb törvény, amit az Országgyűlés tárgyalni tud az adott évben. Van is egy előre elhatározott mondandóm, de szocialista vezérszónokok után megszólalva az ember nem teheti meg, hogy ne reagáljon azokra az állításokra, amelyeket hallottunk.

Burány képviselő úr azt mondja: köszöni szépen, a gazdaság rosszul van. Mi emlékszünk arra a gazdaságra, amikor a GDP 7 százalékkal csökkent az önök áldásos működése kapcsán. Most ez a GDP ebben az évben várhatóan 3,4 százalékkal fog növekedni. Ebben a helyzetben mondja az előttem szóló úr, hogy a gazdaság köszöni szépen, rosszul van. Lehetne sokkal jobb állapotban, ha nem abból a nagyon mély pontból kellene a gazdaságot felemelni, ahova önök juttatták. *(Lukács Zoltán: Még több sertéstelepet!)*

Azt látom, hogy a szocialisták még a költségvetési törvény vitája során is szimbolikus vitákat folytatnak velünk. *(Lukács Zoltán: Bizony, ilyenek vagyunk!)* Meggyőződésem, hogy a szocialisták vezérszónokának lehangsúlyosabb mozzanata nem itt a pulpituson történt, hanem amikor két képviselő behozott két zászlót az egyébként rengeteg zászló mellé, aztán a teremőrök ezt eltávolították. Még egy költségvetés vitája során is szimbolikus vitákat folytatnak, ahelyett, hogy lényegi kérdésekről akarnának ilyenkor beszélni. Nemzethalált vizionálnak, ugyanakkor tudják jól, hogy csak három választás volt ebben az országban, megmérték az önök gondolkodását a választók, és háromszor utasították el önöket elég nagy arányban, kétharmados arányban. Ugyanis amikor költségvetésről beszélünk, hiába akarnak önök szimbolikus kérdésekről beszélni, ezeket a kérdéseket, amelyekről itt beszélünk, értik a választók. Lehet, hogy ennek a bonyolult törvénynek, vaskos törvényről van szó, a teljes összefüggésrendszerét a választó nem érinti, de sok lényegi kérdést minden választó megért. Akkor is megérti ezeket az ügyeket, ha önök megpróbálják félretájékoztatni őket. Ennek a legjobb példája Tóbiás képviselő úr megszólalása volt a káféteria kapcsán.

Elfogadtuk az adótörvényeket. Mindannyiunk számára világos, hogy a káféteria szabályrendszere semmilyen módon szinte nem változik *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Szinte!)*, erre itt azt hallottuk Tóbiás képviselő úrtól, hogy felforgatjuk ezt a rendszert.

Ezért mondom itt el a televíziónézőknek is, hogy a változás mindössze annyi, hogy 500 ezer forint helyett 50 ezer forinttal kevesebb kafeháza jutnak azok a kevesek, akik eddig 500 ezerhez jutottak. 200 ezer forintig - a dolgozók, a közszolgák jó része ebbe a kategóriába tartozik - semmi nem változik a kafeházaellátásban. Fölötte SZÉP-kártyára fordíthatják a cégek, a vállalatok a kafeháza-rendszert a dolgozók számára.

Mit akart a kormány jelezni? Beszéljünk erről is teljesen világosan! A kormány hosszú törekvése az, hogy ne jegyeket kapjanak a dolgozók, a kafeházaítást így is érthetem, hanem bért kapjanak. Ezért teszünk jelzéseket arra vonatkozóan, hogy az emberek zsebében egyre több bért szeretnénk látni. Lehet, hogy gyors volt ez a lépés, amire eredetileg a kormány elszánta magát, amikor változtatni akart ezen a rendszeren, de nem tesszük, az Országgyűlés ezzel nem értett egyet, tehát azt tudom mondani a televíziónézőknek és önöknek, tisztelt képviselő hölgyek és urak, hogy a kafeháza rendszere semmilyen módon nem változik (*Dr. Harangozó Tamás Attila: Szinte!*) érdemben a következő évben.

Ezek után térjünk rá az előttünk lévő törvényjavaslatra, amelyről már eddig azt állítottam, hogy ez a legfontosabb törvény, amelyet az Országgyűlés egy adott évben tárgyalni tud. Miért gondolom a legfontosabbnak, sok más törvény fontosságát is elismerve? Mert erről azt gondolom, hogy egy ilyen törvény a kormány társadalmpolitikai filozófiáját mutatja meg, itt igazolja a kormány azt, hogy amire a választóktól felhatalmazást kapott, azt költségvetési eszközökkel is teljesíteni akarja. Más szóval, azt is mondhatnám, hogy a költségvetési törvény megmutatja azt, hogy a jövedelemmel rendelkező különböző jövedelemtulajdonosok között milyen átcsoportosításokat kíván nyilvánvalóan politikai célokkal az állam végrehajtani, az állam mint jövedelemtulajdonos, a vállalatok mint jövedelemtulajdonosok és a magán-személyek mint jövedelemtulajdonosok között.

De talán egy másik metszetben vizsgálva ezeket a kérdéseket még jobban megvilágíthatják a kormány szándékát, ha azt nézzük, hogy különböző társadalmi csoportok között milyen jövedelemátcsoportosítás történik egy költségvetési törvényben az adótörvények és a támogatáspolitikai felhasználásával. Azt fogom vizsgálni a megszólalásaim során, hogy a legizgalmasabb társadalmi csoportokat, a középrétegeket, a nyugdíjasokat vagy a nehéz helyzetben lévőket hogyan értékeli a következő évi költségvetés.

Mielőtt ezekre az eszmefuttatásokra sort kerítenék, azt kell előre rögzítenem, hogy az Állami Számvevőszék is vizsgálta azt, hogy a költségvetési törvény megfelel-e az Alaptörvénynek, megfelel-e az államháztartási törvénynek, a Magyarország gazdasági stabilitásáról szóló törvénynek, sőt az 549/2013. EK-rendeletnek is. Az Állami Számvevőszék azt állapította meg, hogy megfelel ezeknek a jogszabályoknak.

Ez azért fontos, és itt csak az Alaptörvényre utalok, mert amióta az Alaptörvényünket elfogadtuk, tudjuk jól, hogy ennek van egy vaskos közpénzügyi fejezete, az Alaptörvénybe iktattuk az adósság fékrendszerét, az Alaptörvény szintjén is gátat akarunk szabni az ország eladósodottságának, annak az eladósodottságnak, amit a szocialisták a kormányzásuk alatt idéztek elő, és ennek az eladósodottságnak a kezelése az egyik legfontosabb sorskérdés az elkövetkezendő időszakban is.

Ha már szóba hoztam ezt az európai uniós rendeletet, azt kell mondanom önöknek, hogy a hiány kapcsán, az adósságszámtan kapcsán, a GDP-adatok számítása kapcsán hoz új szabályrendszert ez az európai uniós rendelet. Ezeket mind betartva igaz az, hogy az államadósságunk 2014-ben a GDP arányában 76,5 százalékon fog állni, és terveink szerint 2015 végén 0,9 százalékponttal tovább fog csökkenni, azaz 75,4 százalékon áll majd. Igen, az év végén, ahogy Burány képviselő úr erről hosszasan beszélt, mert nyilvánvalóan az év vége az a nap, amikor ezeket a mutatókat minden európai statisztikai rendszerben mérni kell. Ez egy szerény, de nagyon fontos csökkenése az államadósságnak. Meg kell említeni megint, hogy viszonyítási pontunk legyen, hogy az államadósság azért 82 százalékon is állt az önök áldásos működése következtében. Tehát onnan (*Burány Sándor: 84!*) tornáztuk le ezt az államadósságot.

Az Állami Számvevőszék, amikor az értékelését megteszi, szól arról is, és megnyugtatóan szól ebben az évben is, hogy a bevételi és a kiadási előirányzatok milyen teljesülését várja, pontosabban arról szól, hogy ezeket az előirányzatokat mennyire tartja megalapozottnak.

(11.50)

Az Állami Számvevőszék jelentéséből olvasom, hogy a bevételi oldal 71,9 százalékát teljesen megalapozottnak mondja, 26,9 százalékát mondja részben megalapozottnak, és mindössze 1,2 százalékát sorolja a nem megalapozott körbe. A kiadási oldalon még biztatóbb számokat olvasok. 93,38 százaléka a kiadásoknak megalapozott, 6,5 százaléka részben megalapozott, és említésre se érdemes az, amit nem megalapozottnak gondol, ez 0,04 százalék. Ez azt mondhatja nekem, hogy a költségvetés reális lábakon áll, jól megtervezett, és illeszkedik abba a költségvetési gondolkodásba is, amit a kormány 2010 óta töretlenül képvisel.

Azt gondolom, hogy érdemes megnézni azt a pillanatot is, a jelenlegi pillanatot, hogy 2014-ben hogy áll a gazdaság, hogyan gondolkodhatunk jelenleg a gazdaságról, hisz pár hónappal vagyunk év vége előtt, és a gazdaság mostani kilátásai nyilvánvalóan alapvetően már meghatározzák a jövő évi mozgásteret, amire ennek a költségvetésnek építenie kell.

Ha a jelenlegi helyzetet nézem, akkor nyilvánvalóan pontos tükörképet ad nekünk az a számrendszer, amit itt a sajtó nemrég publikált, hogyan teljesít a harmadik negyedévben a magyar gazdaság. 3,2 százalék a harmadik negyedévben a magyar gazdaság növekedése.

Ez a növekedés európai összevetésben még mindig igen tisztességes, mert az Európai Unióban ezzel a harmadik helyen vagyunk. Megjegyzem, a legtöbb elemző a harmadik negyedévben 2,9 százalékos növekedést jósolt, ezzel szemben van 3,2 százalékos növekedés a mai gazdaságban.

Az autóipar az építőipar mellett a tercier szektor, tehát a szolgáltató szektor húzza a növekedést. Ez pedig másként nem értékelhető, mert ez az utóbbi az örvendetes, mert azt, hogy az autóipar teljesít, eddig is tudtuk, hála istennek, hogy az agrárium tavaly egy jó évet futott, és idén is jól teljesített, azt látjuk meg reméljük is, de hogy a szolgáltató szektor többet produkál, az már egy érdemi, kellemes meglepődés számunkra. Ez azt jelenti, azért tud növekedni felfogásunk szerint a szolgáltató szektor, mert a lakosság többet költ, több szolgáltatást rendel meg. Ezt csak akkor tudja megtenni, ha több a jövedelem a családok kezében, egyre több a foglalkoztatott, a több foglalkoztatott többet költ, sőt azt is mondhatnám, hogy talán az elhalasztott fogyasztásaikat is most veszik meg a családok. Ennek az együttes értékelése azt mondatja számomra, hogy a 3,2 százalékos növekedés belső szerkezete is ezért egészségesebb, és ez optimizmusra ad okot.

Ha azt vizsgálom, hogy 2010 óta a magyar költségvetés, a magyar kormány milyen célokat szolgált a költségvetéseiben keresztül, akkor meg kell említenünk azt az elsődleges célt, hogy minden módon növelni akartuk a foglalkoztatottak számát, növelni akartuk az ország versenyképességét, az államadósságot csökkenteni akartuk, és az Alaptörvény értelmében csökkentenünk is kell, és a költségvetés hiányát minden módon 3 százalék alatt akartuk tartani. Ezt azzal tudtuk elérni, hogy különböző strukturális átalakításokat kezdtünk meg, az idei évben folytattunk, és az elkövetkezendő időszakban ezeket a strukturális átalakításokat tovább fogjuk folytatni.

Átalakítottuk az adórendszert. Sokat ostorozzák önök ezt az adórendszert. Én értéknek tekintem azt, hogy csökkentettük a személyi jövedelemadóban lévő terheket, egykulcsos adórendszert vezettünk be, ami munkára és teljesítményre ösztönöz, és ezzel párhuzamosan nyilvánvalóan a kieső adóbevétel pótlására a fogyasztási típusú adókat növeltük.

Átalakítottuk a nyugdíjrendszerünket. Ma egy olyan nyugdíjalappal gazdálkodik az ország költségvetése, amely a nyugdíjak kifizetését garantálja, elmentésben azzal az időszakkal, amikor még a szocialisták kormányoztak. Átalakításokat tettünk az oktatás és a közigazgatás rendszerében, és mindezek együttes eredményeként értük el azt, hogy 2013 júniusára kikerültünk a túlzottdeficit-eljárás hatálya

alól, ahol 2004 óta voltunk, nem Magyarország legnagyobb dicsőségére.

A pénzpiacok is értékelik azt a tevékenységet, amit a költségvetési politikával a magyar kormány elért, hisz mára azt mondhatom, hogy az állampapírhozámok rekordalacsony szintre süllyedtek, a fizetési mérlegünk tartósan pozitív, és mindezek eredményeként tudjuk eredményként felmutatni azt a növekedési szintet, amit már mondtam önöknek, ami 3,2 százalékra várható az idei esztendőben.

A jövő évi költségvetést milyen makroszámokra prognosztizálja a kormány? Ezt a 3,2 százalékos növekedési szintet nyilvánvalóan tartani nem tudjuk. 2,5 százalékra prognosztizáljuk a gazdaság növekedését a 2015-ös esztendőben. Tudomásul kell vennünk azokat a mostoha realitásokat, ami az Európai Unió helyzetét jelenti. Az Európai Unió alig növekszik vagy stagnál. Itt van az orosz-ukrán válság, ami Közép-Kelet-Európának sok gondot okoz. Ennek eredményeként ez biztos, hogy meglátszik a magyar növekedésben is, de még egyszer mondom, az a 2,5 százalék, amire a költségvetés kalibrálva van, messze az európai uniós átlagnövekedés felett van.

Ahogy eddig töretlenül törekedtünk a hiány 3 százalék alatti tartására, ez a 2015-ös költségvetésben is megmutatkozik. A hiányt 2,4 százalékkal tervezzük. Az államadósságot GDP arányában, ahogy említettem, 75,4 százalékra prognosztizáljuk. Fontos, hogy növekedjen a foglalkoztatás. A 2015-ös esztendőben terveink szerint 260 ezer emberrel több dolgozik, mint a válságidőszak kezdetén.

Egy nagyon fontos mutató az is, amivel a költségvetés kalkulálhat, ez pedig a háztartások fogyasztásának növekedése. A jövő évben ez 2,6 százalék. Sok mindenképp adódik ez a fogyasztásnövekedés. Csak néhányat említek meg. Örvendetes a pedagógusok bérének töretlen növelése. Ez a 2015-ös esztendőben és az azt követő esztendőben is tartani fog. Elindul 2015-ben a rendvédelmi dolgozókkal kapcsolatos életpálya bevezetése. A 2,6 százalékos fogyasztásnövekedési terveinkben nagyon fontos hangsúlyt jelentenek mindazok az intézkedések, amiket a devizahitelek kapcsán tettünk vagy teszünk, mert azok a megtakarítások, amiket a devizahitelek így elérnek, nyilvánvalóan a fogyasztás növekedésében fognak realizálódni. Az idei év szinte nulla százalékos inflációjához képest a jövő évet 1,8 százalékpontos inflációval terveztük meg.

Mi az, ami felfogásom szerint hangsúlyosan jellemzi a jövő évi költségvetést? Az első állításom az, hogy a költségvetés stabil pénzügyi keretet biztosít az ország jövedelemtulajdonosainak gazdálkodásához, és ilyen szempontból kiszámítható jövőt is jelent számunkra.

Azt mondhatom, hogy ebben a költségvetésben az az állításunk biztosan visszaigazolóódik, hogy a legnagyobb hangsúllyal a családok felé fordulunk, a családokat tekintjük az elsőnek. Értéknek tekintem, hogy továbbra is visszük és őrizzük azt a családi adórendszert, ami európai mércével összevetve is péld

dátlan módon segíti a családok megélhetését és ösztönzi a gyermekvállalást. Ezen a területen sok lépést tettünk, gondoljanak csak a háromgyerekeseknek juttatott adókedvezményekre. Később a rendszert bővítettük azzal, látva azt, hogy kicsi keresetű emberek a családi adókedvezményt nem tudják igénybe venni, ezért terjesztettük ki, a befizetett adók mellett járulékokból is leírhatják a családi adókedvezmény számukra biztosított részét az ilyen nehéz sorsú családok.

(12.00)

Bevezettük a gyed extrát, és ezt folytatni is fogjuk. A házasságkötések ösztönzésére két éven keresztül 120 ezer forint adókedvezményt biztosítunk az első házasoknak. És amit nagyon fontosnak gondolok: 2016-tól kezdődően több éven keresztül évi 2 ezer forinttal növeljük a kétgyermekes családok kedvezményét. Ez összességében 240 milliárd forint családtámogatást jelent az ilyen családoknak.

A devizahitelezés megoldása kapcsán a bankok elszámoltatása, a fair bankrendszer és a forintosítás eredményeként egy egész más bankrendszer fog kialakulni, mint amivel eddig szembesültünk vagy küszködünk, és az egész elszámolás eredményeként további 1000-1100 milliárd forint kerül vissza a magyar családokhoz, ami megint csak a fogyasztásban, a fogyasztás növekedésében fog realizálódni.

A rezsi-csökkentést, ami a 2014-es év nagy eredményének tekinthetünk, a 2015-ös esztendőben is tartani fogjuk. A csökkentett rezsiárak a 2015. évben is működni fognak. 2015-ben a munkahelyvédelmi akciótervek 2014-ben megszokott rendszerét is továbbvisszük, sőt kiterjesztjük, mert részmunka-idős foglalkoztatás esetén is megilletik a munkáltatókat azok a kedvezmények, amik korábban csak a teljes foglalkoztatásnál voltak jellemzőek.

Sokan akarták, sokan szerették volna, ezért örömmel tudom mondani a közvéleménynek, hogy új otthonteremtési támogatási rendszert vezetünk be, hozunk vissza - nagyon hangzatos nevet találtak a költségvetés készítői erre -, azt is mondhatnám, hogy a családi otthonteremtési kedvezmény, rövidebb nevén a csok reményeim szerint sokakat fog érinteni; remélem, a csók sokszor csattan el a 2015-ös költségvetés kapcsán, és sok fiatalnak jelent az otthonteremtésben majd támogatást, már az egygyermekesekre is érvényesülni fog, vagy az egy gyermeket vállalókra, akkor is, ha használt lakást akarnak vásárolni.

Nagyon fontosnak gondolom, hogy a rendvédelmi dolgozók érdekében 44 milliárd forint költségvetési pénz felhasználásával elindul az ő életpályájuk, a pedagógusok esetében pedig ez folytatódik 2017-ig. Az eü-béremelések szerény rendszere továbbmegy 2015-ben, a lehangsúlyosabb terület a házi orvosokat érintő ellátmányok növekedése

2015-ben 10 milliárd forinttal és másik 10 milliárd forinttal majd 2016-ban.

Fontosnak gondolom a miniszterelnök úr tegnap, tegnapelőtt tett megszólalását, ahol egy ilyenfajta életpályamodell bevezetését sejtette, valószínűsítette a teljes szociális szférára, és tudom, hogy az állami szolgálatban dolgozók is várnak egy ilyen, reményeink szerint ez 2016-ban ugyanúgy növekedni fog.

A nyugdíjakat 1,8 százalékkal tervezzük növelni, ahogy eddig is ezt az infláció mértékében tettük, ezt a jövőben is így tervezzük. Ezzel azt mondhatom, hogy ahogy eddig a négyéves kormányzásunk során a nyugdíjak reálértékének a növekedését megőriztük, ez a jövőben is így zajlik. Ez érték, tudva azt, hogy a szocialisták kormányzásának időszakában a nyugdíjak is csökkentek.

Segély helyett mindenkinek, aki ezt igényli, munkát kívánunk adni. Tehát nem igaz az a szocialista megközelítés, hogy mi a segélyezés rendszerét öncélú módon csökkenteni akarjuk, az erre fordítható összegeket csökkenteni akarjuk. Az igazság ezzel szemben az, hogy a segélyek csak olyan mértékben csökkennek, amilyen mértékben a foglalkoztatást növelni tudjuk. Értéknek tekintjük a közmunkát, ameddig a piac valós munkahelyeket nem produkál, addig az államnak a közmunkák szervezésén keresztül kell az ilyen szegénysorú, nehéz helyzetben lévő családok helyzetén javítani. 200 ezer közfoglalkoztatott eddig is dolgozott az országban, a 2015. évi költségvetés 270 milliárd közpénzt szán erre a területre, ez 35 milliárddal több, mint amit eddig fordítottunk.

Fontosnak gondolom, hogy elindul a 2015. évben Magyarország legnagyobb gazdaságfejlesztése, 12 000 milliárdnyi forrást tudunk majd felhasználni a következő európai uniós hétéves költségvetési ciklusban a magyar gazdaság fejlesztésére. Azért mondom, hogy a magyar gazdaság fejlesztésére, mert a kormánynak elhatározott szándéka, hogy ezeknek az összegeknek a meghatározó részét, 60 százalékát a magyar gazdaság fejlesztésére fogja fordítani. Összevetésként: a most lejáró vagy most lejárt európai uniós költségvetési ciklusban ez mindössze 17 százalék volt. Egy főre vetítve európai uniós összevetésben a második helyen állunk az egy főre jutó, felhasználható forrásokat tekintve.

A 2015. esztendő ebben a rendszerben azért is nagyon fontos, mert az európai uniós szabályok szerint a 2013-ban még fel nem használt forrásokat további két éven keresztül felhasználjuk, ez a n+2 szabály, ez a 2015. év, amikor még előző ciklusbeli összegeket fogunk felhasználni, de már az új költségvetési időszak forrásai is megnyílnak a magyar kis- és középvállalkozók és más felhasználók előtt. Ezt a nagyívű gazdaságfejlesztési tervet akkor tudjuk sikeresen teljesíteni, ha célzottan és egyszerűbb forrásfelhasználással biztosítjuk ezt az érintettek számára, azt az irtatlan bürokráciát, ami az európai uniós forrásfelhasználást jellemezte, a kormány csökken-

teni fogja azért, hogy a kifizetések ütemezetten folyhassanak.

Egy költségvetés mindig kalkulál bizonytalan tényezőkkel, ezért tartalékokat képez. Van egy 60 milliárdos Országvédelmi Alap a költségvetésben, és 100 milliárd forint áll rendelkezésre rendkívüli kormányzati intézkedésekre, azonkívül van egy 60 milliárdos céltartalék pénzügyi nehézségek kezelésére, elsősorban a költségvetési intézmények kapcsán. Tehát én azt gondolom, hogy a kormány előrelátó módon, óvatos tervezéssel, megfelelő összegekkel kalkulálva tartalékol, ezért azt gondolom, hogy a 2015-ös költségvetési év ilyen szempontból is biztonságosan kezdhető és majd teljesíthető lesz.

A beruházási alapot sok kritika éri a szocialisták részéről, ezt egyszerűen stadionépítésként fogják fel. Szerepel ilyen is, felfogásom szerint helyesen, de a beruházási alap lényege az, hogy az az állami vagyon, ami nyilvánvalóan nem egy statikus vagyon, hanem az állam ebből elad, más vagyonelemeket vásárol, a beruházási alapot egy olyan alapként kezeli, hogy az eladott állami vagyonelemek helyébe más vagyonelemeket hoz létre vagy vásárol azért, hogy összességében az állami vagyon ne csökkenjen, hanem növekedjen. Én azt gondolom, hogy ez helyes gondolkodás.

Végül szeretnék még néhány szót mondani az önkormányzatokat érintő 2015-ös költségvetési helyzetről. Túl vagyunk az önkormányzatok kapcsán egy adósságrendezésen, azt is mondhatnám, hogy az önkormányzatokat az önkormányzati törvény egy új pályára állítja, amit az önkormányzatok azért még nem teljesen érzékelnek vagy nem akarnak érzékelni. Ez az új pálya az, hogy az önkormányzatok alapvető feladata nem az intézmény működtetése a jövőben, hanem közszolgáltatások biztosítása az adott településeken, és a közszolgáltatások mögött nyilvánvalóan az önkormányzatok területén élő és a közszolgáltatásokat igénybe vevő gyerekeket, családokat, gyermekes családokat látjuk. Ezeknek akarunk jobb feltételeket biztosítani azzal, hogy több forrást biztosítunk annak az intézményi körnek, ami továbbra is még az önkormányzati világban maradt és marad hosszabb távon is, ez az óvodáztatás rendszere és a bölcsődei ellátás rendszere. Több pénz jut majd étkeztetésekre és bölcsődei férőhelyek létrehozására is. 690 milliárd forint az a költségvetési támogatás, amiben az önkormányzatok a költségvetés kasszáján keresztül részesülni fognak.

(12.10)

Az önkormányzatok kapcsán itt szeretném megragadni a pillanatot, és azt kérni a képviselőtársaimtól, hogy egy olyan területet, amit sikerült teljesen elrontanunk, akarjuk azt helyre tenni. Ez a polgármester és a képviselők bérezését jelenti. Akik kistételepüléseken élnek vagy éltek, én magamat ilyennek

gondolom, én ilyen vagyok, sőt voltam kistételepülési polgármester, jól meg tudom ítélni, hogy mi egy kistételepülési polgármester dolga.

Elfogadom azt a kormányzati szándékot, hogy célszerű, ha egy kistételepülésen a polgármester, a legkisebb településekről beszélek, társadalmi tisztességben tölti be ezt a posztot. Nyilvánvalóan településenként lehet kivétel, de a cél helyeselhető. De az nem helyeselhető, hogy egy polgármester ezért a tevékenységéért, ami nagyon szerteágazó tevékenység, nem keres többet, mint ha közmunkát végezne; ő, aki egyébként a közmunkások irányítása kapcsán a kormány első számú partnere, amikor a közfoglalkoztatásban ilyen szempontból részt vesz.

Át kell gondolni azt, hogy egy kicsi településen szükség van-e külső alpolgármesterre. Induláskor sem volt semmi szükség rá, mégis bevezettük kistételepüléseken is ezt a rendszert. Néhány helyen, ostoba módon, ezzel élnek vagy visszaélnek. Akkor, amikor a polgármesterek bérét csökkentettük, elsősorban persze a nagyon kicsi polgármesterekét, akkor az alpolgármesterekét növeltük, és szabadon engedték a képviselők bérét. Ma már arról olvasok, hogy Zuglóban - Zuglóban, tisztelt képviselő asszony, önre nézek: Zuglóban -, ahol ellenzéki polgármester van, 500 ezer forintot is keres egy önkormányzati képviselő. *(Dr. Staudt Gábor: Szégyen. - Z. Kárpát Dániel: Szégyen, gyalázat.)*

Ezek nem normális dolgok, ezzel szembe kell nézni, mert mi rontottuk el; elsősorban talán a kormányoldal. Legyenek segítségünkre abban, hogy ezt a helyzetet értelmesen szabályozzuk és újraszabályozzuk!

Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban. - Szilágyi György: Nagykoalíció van.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportja jelezte, hogy három felszólaló ismerteti a frakció álláspontját, mindösszesen 30 perces időkeretben.

Elsőként megadom a szót Volner János képviselő úrnak.

Őné a szó.

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik úgy jellemezte ezt az előttünk fekvő költségvetési törvénytervezetet, hogy ez a régi megszorítások és az új adók költségvetése, amit 2015-re vonatkoztatva el szeretne fogadtatni a kormány.

Amint láthattuk, hét szocialista megszorító csomag volt a szocialisták nyolc kormányzati éve alatt. Amikor megkérdezzük a kormányt arról, hogy vajon melyik szocialista megszorító csomagot helyezték eddig hatályon kívül, egyetlenegy hatályon kívül helyezett, szocialisták által hozott megszorító csomagot nem tud említeni a kormány. Ehhez képest folyamatosan, nőttön-nőttek a vállalkozások, a magánszemélyek adóterhei Magyarországon az elmúlt

években. A vállalkozások például hét új adót kénytelenek 2010-hez képest fizetni; ez jelenti azt, amikor a fideszes képviselők arról beszélnek, hogy egyszerűsítik az adórendszert, és könnyítenek a vállalkozások adóterhein. Hét új adónemet kénytelenek a vállalkozások azóta fizetni.

Ez a költségvetési tervezet most éppen a települési adó fogalmával ismerteti meg minket, ami egy rendkívül veszélyes adónem, hiszen nincs definiálva pontosan az, hogy milyen feltételekkel, milyen adómértékkel lehet kivetni a települési adót. Az gyakorlatilag bármennyi lehet. Ha bajba kerül egy település, maximum jól megadóztatják majd az ott élőket. Kérdés az, hogy mondjuk, a település vezetésének hibájáról miért az ott élők tehetnek. Önök egy ilyen törvényt alkottak. Sajnos.

Fontos megnézni azt is, hogy mi a költségvetés valódi célja. A kormány egyetlen célként azt jelöli meg, hogy teljesüljön a költségvetési hiány, alacsony legyen a költségvetési hiány, de vajon ismernek-e arra vonatkozó példákat, mert én jó néhányat föl tudok sorolni, hogy egy országnak alacsony a költségvetési hiánya, és közben nyomorog, sokszor akár éhen is hal a lakossága. Nagyon sok ilyen állam van a világon. Nem az a fő célja a költségvetés megalkotásának, hogy alacsony legyen a költségvetési hiány! Az a fő cél, hogy hozzájáruljon ez a költségvetés a közjó növeléséhez, fenntartható módon vezesse, biztosítsa az ország gazdálkodását. Ennek a kritériumnak ez a költségvetés nem felel meg.

Amikor kormánypárti képviselőtársaim nagyon büszkén azzal hivatkoznak itt az Országgyűlésben, hogy milyen jó Magyarországnak, mert az Európai Unión belül az egy főre jutó második legtöbb pénzt, a lakosságszámot tekintve, Magyarország hívhatja le, akkor mivel is kérkednek tulajdonképpen? Képviselőtársaim, Magyarország szegénységi bizonyítványával! Az Európai Unió ugyanis annak alapján osztja ki a különböző regionális támogatásait, hogy mennyire szegény egy adott régió. Európában a gazdag államok befizetői az európai uniós költségvetésnek, a szegényebb államok igénybe vevői, és amikor önök arról beszélnek, hogy mi kapjuk a második legtöbb pénzt Európában, ez annak köszönhető, hogy mi vagyunk a második legszegényebb állam az Európai Unió közösségén belül. *(Közbeszólás a Fidesz sorából: Ez nem igaz.)*

Hölgyeim és Uraim! Egyelőre sajnos itt tartunk. A hét magyarországi földrajzi régióból négy földrajzi régió Európa húsz legszegényebb régiójának egyikébe tartozik. Tessék belegondolni! A magyar államterület kétharmada Magyarország és egyben Európa legszegényebb régiói közé tartozik. Egy hajszálnyival állnak ennél rosszabbul a bolgárok vagy a románok, ott öt-öt régió sorolható a legszegényebbek közé. Az Európai Unió friss statisztikai jelentése szerint a magyar szegénységi küszöb alatt él egyharmada a lakosoknak, egészen pontosan a magyar lakosság 33,5 százaléka tartozik ide. Ha a nyugat-európai szegénységi szintet nézném, akkor bizony-bizony

ezen a területen lenne meg, hölgyeim és uraim, a kétharmad, nem pedig a választások napján.

Azt is érdemes megnézni, hogy az állam ilyen módon torzítja a gazdaságot, és milyen módon változnak a különböző költségvetési arányok. Érdemes megnézni például, én megvettem, megvizsgáltam, hogy a költségvetés bevételei hány százalékát teszik ki a GDP-nek. Érdekes módon a következő adatokat találhatjuk. 2000 és 2004 között még a Magyarországon megtermelt javaknak mindössze a 43,2 százalékát vonta el a költségvetés, még egyszer mondom, 43,2 százalékát, 2013-ban már 47,6 százalékát, és tovább nő ez a mérték a 2015-ös költségvetés elfogadásával. Tehát látható, hogy az állam pénzhisége nőttön-nő, egyre több pénzre van szükséges az államnak ahhoz, hogy ezt az egyébként egyre inkább leépülő közszektort egyáltalán el tudja tartani.

Érdemes megnézni azt, hogy az állam magára, a saját működési kiadásaira jövőre 2633,4 milliárd forintot költ, ami jelentős növekedés a tavalyi tervekhez és az elfogadott költségvetéshez mérten. Tehát sajnos az állam működési kiadásai nőnek.

Az is érdekes, amikor az államadósság alakulásáról beszélünk. Becsatornázza a kormány, erőszakkal államosítva, a 3000 milliárd forintnyi magánnyugdíjpénztári vagyont, ez gyakorlatilag nyomtalanul eltűnik az államadósság-csökkentés oltárán, ezt a pénzt az elmúlt négy évben elégeti az ország, nyomtalanul elillan. Ehhez képest ott tartunk jelenleg, hogy ugyanannyi Magyarország GDP-arányos államadóssága, mint 2010 első negyedévének végén, amikor a szocialistákat áprilisban elverte a Fidesz a választásokon. Tehát láthatóan az államadósság mértéke a kormányzati fogadkozások ellenére sem csökkent.

Érdemes azt is figyelembe venni, amikor a kormány expozéjában arról van szó, hogy csökkenni fog a bürokrácia költsége Magyarországon, hogy ez pontosan mit jelent. Egyrészt, tényszerűen itt van előttünk a szám, nőnek a költségvetés működési kiadásai, az állam többet költ önmagára, másrészt pedig az államreformnak nevezett folyamat gyakorlatilag el sem kezdődött, legalábbis tervszerű keretek között nem, amit a kormány előrevetített, hogy végre szeretne hajtani. Nem lehet tudni azt, hogy hány ember és pontosan milyen közfeladatokat fog ellátni a jövőben. Anélkül látott neki a kormány ezeknek az átalakításoknak, hogy hosszú távú koncepciója lenne egyáltalán erről.

Érdemes azt is megnézni, hogy a foglalkoztatáspolitikában mi volt az előzetes fogadalom, és milyen tények teljesülnek. Ha megnézzük azt, hogy mit ígért még a 2010-es választási programjában a Fidesz, akkor azo lehet látni, hogy 1 millió új munkahelyet, amit a vállalkozások hoznak létre.

(12.20)

Ehelyett azt látjuk, hogy lassan már a közmunkások országa leszünk, más emberek adóbefizetései-

ből 35 milliárddal többet fog a kormány a közmunkások bérére fordítani. Jövőre már 270 milliárd forintot költünk majd a közmunkások bérére, miközben közülük nagyon kevés ember végez értékes termelőmunkát, egész egyszerűen azért, mert a kormánynak nincs erre vonatkozó hosszú távú koncepciója.

Ha megnézzük a foglalkoztatás alakulásánál az adóterhek kérdését, ott is azt láthatjuk, hogy a béren kívüli juttatásoknál brutális az adóterhek emelkedése, kiszámíthatatlanná téve ilyen módon az adórendszert. Nem lehet tudni, hogy mit hoz a jövő, ha Magyarországon beruház egy külföldi vállalat vagy egy hazai vállalkozás, mert a kormány minden egyes évben emeli az adókat, módosítja a vállalkozások adóterheit, ráadásul rossz irányban.

Fontos elmondani azt is, hogy a magyar gazdaság réges-rég túl van adóztatva. Erdemes megnézni, 27 százalékos áfamérték sehol a világon nincs. A világ legmagasabb áfaterheit kénytelenek a magyar magánemberek megfizetni. Ez az adónem azonban a feketegazdaság melegágya. Nyilvánvaló, ha Magyarország lényegesen magasabb forgalmi adót alkalmaz a saját adórendszerében, mint más európai uniós államok, akkor a magyar adórendszert megpróbálják elkerülni, és egyre több lesz az adócsaló cég, amely kihasználja az adókülönbözetet más államok és Magyarország között. Emiatt nemhogy költségvetési bevételnövekedést könyvelhetne el a magyar állam, hanem egyenesen csökkennek az adóbevételek.

Az is egy visszás dolog, hogy ha Magyarország hosszú távú jövőjére gondolunk: mire lenne szükség ahhoz, hogy a magyar gazdaság fenntartható módon az emberek számára életszínvonal-növekedést okozva növekedjen? Arra lenne szükség, hogy kiművelt emberfők sokaságára alapozzuk a gazdasági növekedést. Ha megnézzük az oktatásban teljesült tényezőket, mit láthatunk: gazdasági teljesítményünknek a 2010-es költségvetési törvény 5,52 százalékát költötte oktatásra, ez a 2015-ös költségvetésben 4,7 százalékos GDP arányra csökken. Tehát látható, hogy ezen a területen Magyarország nem a kiművelt emberfőkben gondolkodik, az oktatásból a kormány a számok szintjén is bizonyíthatóan kivonja a pénzt.

Magyarországnak sajnos ezt a jövőt szánta az Orbán-kormány ezzel a költségvetéssel. A Jobbik ezt a törvényjavaslatot természetesen nem fogja támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Balczó Zoltán úrnak, európai parlamenti képviselőnek, a Jobbik képviselőcsoportja másik vezérszónokának. Öné a szó, képviselő úr.

BALCZÓ ZOLTÁN európai parlamenti képviselő, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A most tárgyalt költségvetés annak a makrogazdasági pályának felel meg, amelyet az Európai Bizottság a tagországok,

köztük Magyarország számára előírt, és ezt Magyarország elfogadta. Ez a folyamat az úgynevezett európai szemeszter, amikor a konvergenciaprogram benyújtását követően egyeztet az Európai Bizottság az adott országgal, megfogalmazza az elvárásokat, és gyakorlatilag az ezt meghatározó számok kerülnek ide. Erről a magyar parlamentnek közreműködési lehetősége, érdemi információja nincs, ez a Magyar Országgyűlés költségvetés-alkotási jogát eleve csorbítja.

Ami a pénzügyi kapcsolatokat illeti: a nemzeti stratégiai referenciakeretben Magyarország 1262 milliárd forint uniós forrásra számít. Természetesen a Jobbik is azt mondja, hogy nagyon fontosak ezek a források a fejlesztésre, de vigyázni kell, hogy kézenkőzön ne szívárogon el, és a kormányzat valóban teljesítse azt a vállalását, hogy döntően a gazdaság fejlesztésére, a kkv-k fejlesztésére fordítja. Tegyük fel a kérdést: Brüsszel jótéteménye ez a forrás? Legyünk hálásak érte? Nos, igen. Tudjuk azt, hogy a közvetlen pénzügyi szaldó pozitív. De nekünk a csatlakozásunk teljes komplex gazdasági mérlegét kell figyelni, amibe többek között az is beletartozik, hogy 1991 végétől, a társulási szerződés megkötése, bejelentése, aláírása óta minden a csatlakozás érdekében történt: a privatizáció, a dereguláció, a liberalizáció, a magyar ipar felszámolása, a munkahelyek megszűnése. Közgazdászok ezt a folyamatot transzformációs veszteségként írják le. Ha ezt is figyelembe vesszük, egyértelmű, hogy a mérlegünk negatív. Tehát fontos ez a forrás, de kármentésről van szó.

Régiós kitekintésben azt láthatjuk, hogy a volt szocialista országok és az Európai Unió centrum-országai között az előző hétéves ciklusban a különbségek nőttek, a szakadék nőtt, annak ellenére, hogy a centrumországok kihasználták ennek a régióknak a leértékelt természeti és humán erőforrásait. Az új költségvetési ciklusban reálértéken 4,5 százalékkal csökken az Európai Unió költségvetése - ilyen még nem fordult elő -, és ezen belül éppen a kohéziós alapok 8,4 százalékkal csökkennek. Tehát szó sincs róla, hogy ezeket az országokat az Európai Ház szalonjába hívnák meg. Nem, a cselédszobában vagyunk.

Ha a Fidesz-kormányok előző költségvetéseit és a mostanit megnézzük, természetesen több tekintetben pozitívumokat láthatunk az MSZP-kormányokhoz képest, főleg a családpolitika területén. De a keret, az alap, a kaloda változatlan. 1999-ben Tellér Gyula, aki az első kormányban magas kormánypozíciót töltött be, magas rangú tisztviselő volt, A horni politika mélyszerkezete című tanulmányt tette közzé, amelyben világossá tette, hogy miért nem lehetséges a magyar nemzetgazdaságban a humán erőforrásoknak egy minőségi bővített újratermelése. Ő uszoraokról beszélt, első helyen említve azt a külföldi tőkét, amely a bejövetelekor javít az egyenlegen, de a későbbi évek során a profit és a kamat kivételével gyakorlatilag pénzszivattyúként működik. A másik ilyen uszoraörnek nevezte az adósságszolgálatot, a

harmadik, ezeket alátámasztónak pedig a véleményformáló információk hatalmat.

Tisztelt Országgyűlés! Ezek a szivattyúk most is változatlanul működnek. Annak a külföldi tőkének, amely összeszerelő üzemeket létesít itt, a versenyképességet az olcsó magyar munkaerő jelenti. Mit mondott Orbán Viktor miniszterelnök Szaúd-Arábiában? Azt mondta, érdemes itt befektetni - szó szerint idézem -, mert a magyar munkaerő a minőségéhez képest meglepően olcsó, a munka törvénykönyve pedig rugalmas. Ezért gyertek ide. Nem kell megfizetni a munkaerőt, és nincsenek olyan védettségek, mint a nyugat-európai országokban. Mi ez, ha nem a gyarmati helyzet fölkínálása a befektetőnek?

S hogy állunk az adósságszolgálatnál? Tényeket mondok. A 2015-re önök által remélt adósságot figyelembe véve 2010 áprilisához képest 5104 milliárd forinttal nagyobb az adósság, ez 26,4 százalék. Ennek a 2015-ös éves kamata 1200 milliárd forint. És az a bővös százalék a GDP-hez képest? Megismerhetjük a napokban a harmadik negyedévi adatot: 83 százalék, és önök azt mondták a Széll Kálmán-tervben, hogy 2014-ben 67 százalék lesz.

Tele van a média a termelési dicshimnuszjelentésekkel, mint az ötvenes években arról, hogy áll a GDP harmadik negyedévi adata más országokhoz képest, és természetesen a foglalkoztatási statisztika. De az emberek megélhetéséről való statisztikát elhallgatják. Itt van a kezemben a GfK nemzetközi piacutató szervezet 2014-es adata a legfontosabb-ról, a megélhetésről, az átlagos vásárlóerőről, hogy Európában egy állampolgár átlagosan mennyit tud elkölteni. Ebben Magyarország a 31. helyen áll az átlag 37,7 százalékkal, nem az Unióban, egész Európában, ahol Moldova zárja a sort. Magyarországhoz képest egy szlovák ember 53 százalékkal többet tud költeni, egy cseh 42 százalékkal, egy lengyel 25 százalékkal, hogy csak a visegrádi országokat említsem.

Mindezek azt jelzik, hogy ez a költségvetés semmiben nem tör ki ebből. Önök szeretnek frapáns kifejezéseket használni, azt mondják, hogy a rezsicsökkentés költségvetése, most meg azt mondják, hogy a bankok elszámoltatásának a költségvetése. Nekünk viszont szomorúan kell megállapítanunk, hogy ez a költségvetés változatlanul egy gyarmati helyzetben lévő, gyarmati helyzetben tartott ország költségvetése, amely állapotot ez a kormány elfogad.

A Jobbik képviselői az ezt megalapozó költségvetéseket mind az Európai Parlamentben, mind pedig ebben a parlamentben vissza fogják utasítani. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(12.30)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja következő vezérszónokának. Öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Bár a kormányzat dicshimnuszokat látszik zengeni arról, hogy Magyarország Európa erősen teljesítő gazdasági közé került, és hogy egy fenntartható fejlődésnek nevezett pályára állt, álláspontunk szerint akkor lenne értelmes egy költségvetési vita, ha a közös torta méretének a növeléséről beszélhetnénk, nem pedig arról, hogy az egyre szűkülő méretű szeletek és a morzsák fölött társadalmi csoportok, osztályok hogyan fognak marakodni. Ha azt nézzük, hogy ezen tortaszéletek miért csökkennek egyre inkább, akkor azt látjuk, hogy 2010-ben mintegy 34 adófajtával vette át a kormányzást az Orbán-kormány, 2014-re, az újabb választási ciklus elejére már 41-féle adótípust állapíthatunk meg, most pedig erőteljesen tartunk a 45 felé, és aztán nyilván az 50 sem kizárt ebben a ciklusban. Tehát egy elképesztő módon túl adózott gazdasági szerkezetben, a polgárok hihetetlen kizsákmányolásán keresztül nagyon nehéz olyan képet felfesteni, ami hosszú távú gazdasági fejlődésről szól.

A törvényjavaslat előterjesztője, Varga Mihály ráadásul a további évekre már ki sem tekint, mint ahogy tavaly még azt megtette, pedig maga az államháztartási törvény szerint is ezt köteles lett volna megtenni, idézem: a kormány indokolással együtt be kellene hogy mutassa a költségvetési évet követő három év tervezett előirányzatainak keretszámait. Tavaly ezek még élénk kerültek, idén már valamilyen okból nem.

Nyilvánvaló, hogy olyan átmeneti hatások pörgethetik az úgynevezett GDP-t, ami nem egy jó mutatószám, amelyek uniós források kipörgésével és különböző gazdasági ciklusok lezárultával nagyon nehéz időket hozhatnak a következő egy-két évben, és egy kis túlzással azt is kijelenthetjük, hogy ha a győri Audi szabadságra küldi 11 ezer dolgozóját, mondjuk, nyáron, akkor a magyar gazdaság negyedéves növekedési rátájának emelkedése szó szerint megáll.

Miközben a világ arra indult el, hogy a szolgáltató ágazatok húzzák a gazdaságot, Magyarországon az úgynevezett GDP-nek mintegy 10 százalékát mindig az autógyártás adja, tehát bedolgozó, összeszerelő, gyarmati státusra vagyunk kárhozottva. Mindenki azt várta volna, indokolt módon, hogy a jelenlegi kormányzat vagy elődje, a 2010-től regnáló, megkísérel ezen változtatni.

Elhez képest mi történt? Önök aláírtak 48 stratégiai megállapodást. De kivel? A magyar polgárokkal, akiket megmentettek, mondjuk, a banki visszaélésektől? Nem. Vagy a magyar kisvállalkozókkal, akik hozzáfértek kedvezményes hitelekhez, bővíteni tudták adott esetben az alkalmazottaik létszámát vagy lehetőségeiket? A válasz megint csak nem. A 48 stratégiai szerződés szinte kizárólag olyan multinacionális cégekkel kötött meg, amelyeknek aztán az ezen kormány által juttatott úgynevezett munkahelyteremtési és egyéb támogatásoknak az aránya 4-6-

szorosa annak, mint amit egy átlagos magyar kis- és középvállalkozó megkaphat.

Látható tehát, hogy hihetetlen aránytalanságok vannak a rendszerben, de ha azt a mutatószámot vizsgáljuk, a GDP-t - ami egyébként emelkedik akkor, ha többen találunk elhalálozni, és átmenetileg nő a temetkezési vállalkozások forgalma, tehát nem biztos, hogy az életminőséget minden tekintetben jól kifejező mutatóról van szó -, akkor elmondhatjuk azt, hogy az egy főre jutó GDP tekintetében Csehország, Szlovénia eddig is előttünk állt, de az utóbbi években már Szlovákia, Lengyelország, Észtország is lekörözött minket, Ausztriához pedig ne is mérjük magunkat, hiszen kétszer akkora a fajlagos GDP-jük, mint a miénk.

Egyes hazai kutatóintézetek ugyanakkor - és nem mellesleg - maximum 2 százalékos bővülést tartanak reálisnak, hiszen látható, hogy a beruházási rátánk, amely az EU-források kipörgésének köszönhetően most átmenetileg növekedett, még mindig nagyon távol van attól a 25 százalékos szinttől - és itt nyilván a GDP 25 százalékára kellene emelni a beruházási rátát -, amelynek tartós fennmaradása esetén ki tudnánk törni a régióban a karanténból. De ennek a nyomai sem látszanak, sőt olyan fagyasztó hatások jelentkeznek ebben a költségvetésben, amelyekkel együtt és amelyek ismeretében egyszerűen értékelhetetlenek akár a nemzetgazdasági miniszter, akár más kormánypárti képviselők gazdasági fejlődésről szóló kijelentései. Az államadósság ugyanis, ha csak a nominális részét nézzük, 2010-ben repo műveletekkel együtt 20 041 milliárd forintot tett ki - az ÁKK-tól idézzük az adatokat -, a 2014. II. negyedévi MNB-adatok szerint pedig 25 432 milliárd forintról van szó.

Államadósság elleni harcról beszélni ilyen körülmények között nemcsak röhejes, egyenesen szánalmas! Látható, hogy ezt a harcnak nevezett valamit már a kezdetekkor elbukta a kormányzat. Az is látható, hogy a költségvetés fagyasztó hatásai között nemcsak az 1200 milliárdos nagyságrendű államadósság pusztán kamatterheinek a törlesztési kötelezettsége áll, hanem bizonyos szociális kassza kipótlásának egyre erősebb kényszere is. Ez most még csak százmilliárdos nagyságrendre tehető, de mértékadó gazdasági elemzők szerint tízéves, évtizedes távlatban bizony olyan volumen öltethet a szociális kassza állami kipótlásának a kényszere is, gondoljunk csak a nyugdíjrendszer kipótlási kényszerére a későbbiekben, amely szintén egy ezermilliárdos nagyságrendre kúszhat föl. Tehát ez a két bénító hatás egyszerre fog érvényesülni azon magyar költségvetés kapcsán, ahol a bevételi oldalon enyhén szólva nem sikerül eredményeket produkálni.

A korábbi megszorítások kivezetése, mint említettük, tökéletesen elmaradt. De az is látható, hogy még az olyan viszonylag kevesebbe kerülő, gesztusértékű hatásokra sem volt energiája és figyelme a kormányzatnak, mint amilyeneket például a 2010-es választási kampányban megígért. A KDNP beszélt a családi csődvédelemről nagyon sokat, a Jobbik mel-

lett, és nagyon helyesen beszéltünk erről, nagyon helyesen hozta be több politikai erő is ezt a diskurzustérbe. De ha négy és fél év, duplán kétharmaddal kevés volt a családi csődvédelem, a magáncsőd intézményének bevezetéséhez, akkor erős a gyanú, hogy erre a szándék nincsen meg a jelenlegi kormányzó pártokban, pedig a legnehezebb helyzetben lévőknek ily módon és ezáltal lehetne nagyon komoly segítséget nyújtani.

Az is látható, hogy az úgynevezett devizahitelezés tökéletesen elmért, elszúrt, halogatott és elárult rendezése, a károsultak megsegítésének az elmaradása ezermilliárdokban mérhető kárt, veszteséget okozott, és egy kiszáradt gazdasági szerkezetet, ahol a bruttó hazai össztermék 2-3 százalékát éves szinten még mindig törlesztésre fordítja a lakosság, ez pedig egy lehetetlen gazdasági helyzetet idéz elő egy hovatovább piaci áron vagy a környékén tervezett forintosítással.

Mit mond a kormányzat? Legalizálja a rablást. Legálissá teszi azt, hogy indokolatlanul bankok, pénzügyintézetek ezermilliárdos forrást vontak el emberektől, és ezt nem a felvételtől árfolyamon történő forintosítással rendezi, hanem legalizálja azt, hogy majd piaci árfolyamon ezt a különbözetet az érintett pénzügyintézetek lenyeljék. Elképesztő ez, arcátlan megoldás, és nyilvánvaló, hogy egy, a kormányzat és a bankok között kötött paktum eredménye. A bankszövetséggel értelemszerűen tárgyaltak minden lépésük előtt, a károsultakkal, a civilekkel még akkor sem, amikor a Jobbik meghívására itt voltak bent az ülésteremben és keresték őket; nem méltatták őket szóra.

Beszélhetnénk arról is, hogy 2008 óta a családtámogatási rendszer bizonyos elemei be vannak fagyasztva, de arról is beszélnünk kell, hogy az úgynevezett devizahitelezés és más gazdasági bajok eredőjét, a megoldatlan otthonteremtési lehetőségeket egész egyszerűen nem oldják meg. Nem fogják fel azt, hogy a KSH szerinti átlagfizetésből egy átlagos magyar fiatal, ha arra adná a fejét, hogy önálló otthonhoz, lakáshoz, ne adj' isten egy házhoz portával jusson, akkor elvégez egy fejszámolást, és arra jut, hogy 20 éves távlatban sem lesz erre lehetősége Magyarországon. És ezen a szocpol típusú részkezdvémények és egyéb megoldások sem segítenek sokat, hiszen akinek nincsen 16 millió forintja egy lakásra, annak vélhetően 13,5 sem lesz.

Ugyanakkor a bankmentő csomagok mellett továbbra is hiányzik egy olyan megoldási forma - már a bankmentő csomagok megléte mellett -, amely a magyar fiataloknak egy állami otthonteremtési és bérlakás-építési programot biztosítana, tenne lehetővé, lassítva a kivándorlási spirált, javítva a gyermekvállalási hajlandóságot, és egyáltalán, életet lehelve mintegy 4-5 magyar gazdasági ágazatba. A Jobbik szakértői kiszámolták: az úgynevezett integrációs célokra 2020-ig félretett összegek mintegy feléből országos szinten elkezdhető lenne egy olyan program, amely minden magyar fiatal számára ki-

számítható lehetőségeket és Magyarországon maradási lehetőséget tudna biztosítani.

Azt is látnunk kell ugyanakkor, hogy egy évtizede Magyarországot, ha rendszerszinten szemléljük, még a 29. leggazdagabb - idézőjelben leggazdagabb - országgént tartották számon, az e téren a GDP-nél többet mondó GNI mutatója szerint ekkor a régiókban csak Csehország és Szlovénia előzött meg bennünket. 2013-ra, tehát az önök regnálásának derekára a 70. helyre csúsztuk vissza, a régióinkból pedig elének került Szlovákia, Lengyelország, Horvátország és még a balti országok is.

Fontos hiányosság az, hogy az ökonómia és az ökológia összhangjáról, tehát az úgynevezett ökoszociális piacgazdaságról egy szót sem említ az előterjesztés, ugyanakkor a kormány képtelen elkészíteni a 2010-ben megígért vagyonregiszttert vagy vagyonleltárt is, ami nélkül nem tudjuk, hogy a családai ezüstünk megvan-e, az ország tekintetében milyen vagyon áll rendelkezésre, mit lehet ezzel csinálni, hogyan kell megvédeni, kiktől kell megvédeni, és ki a felelős az esetleges elherdálásáért.

(12.40)

Azt is el kell hogy mondjuk, hogy az az elképesztő 400 milliárdos nagyságrendre rúgó, a pénzügyi különadók körében összesíthető bevételi várakozás, ami itt megjelenik, egész egyszerűen a magyar polgárokat, a magyar ügyfeleket, a magyar hitelkárosultakat sújtja még most is. El kell hogy mondjuk, hogy amíg a kormányzat nem emel gátat ezen értékek áthárítása elé, addig folytatólagos áruulást követ el a magyar polgárok, a magyar ügyfelek, a magyar hitelkárosultak előtt. Ami viszont a leginkább fájó, hogy bár részeredmény és elmozdulás van Magyarország legfontosabb problémája tekintetében, ami a népességfogyás, rendszerszintű változást a demográfiai folyamatokban nem sikerült eddig elérni. Egy átfogó otthonteremtési és bérlakás-építési program ezen is segíthetne.

Tehát akkor tudunk támogatni bármiféle költségvetési módosító, jobbító előterjesztést, irányzatot, ha ez Magyarország legeslegfontosabb problémáján, a népességfogyáson érdemben segíteni tud, érdemben csillapítani tudja annak káros hatásait, végül pedig megfordítani ezeket a nagyon káros folyamatokat. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most felszólalásra következik Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselőcsoportja vezérszónoka. Megadom a szót.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mi valószínűleg egy másik 2015. évi

költségvetési javaslatot kaptunk meg, mint amiről Varga Mihály miniszter úr és kormánypárti képviselőtársaim beszéltek, mert mi mást olvasunk ki ebből a javaslatból. A költségvetés számai feketén fehéren mutatják, hogy milyen úton halad a kormány. Kiderül, hogy a költségvetésből honnan, kiktől vesz el, és a feladatok közül mit tart támogatásra érdemesnek A költségvetési soroknál semmi sem árulkodik öszintébben egy kormány értékrendjéről és valós társadalompolitikájáról. Így olvasva a jövő évi költségvetés tervezetét, szomorú és aggasztó képet kapunk.

Kezdem néhány jellemző példával. Tovább folyik a stadionépítési program, 2015-ben legalább 64 milliárd forinttal. A Miniszterelnökség legfőbb gondja, hogy 5 milliárdért a Várba költözzön, miközben a jövőt szolgáló beruházások akár a humán tőkébe, akár a fenntartható technológiákba csökkennek. Duzzad a közmunkaprogram 50 milliárddal, amit nem a közmunkában létminimum alatt dolgozó emberek bérének növelésére szánunk, hogy emberhez méltó körülményeket élhessenek meg, hanem hogy még több ember kerüljön ebbe a helyzetbe, miközben 23 milliárddal csökkennek a képzési támogatások, amelyek kiutat, hosszú távú megoldást jelentnének az embereknek.

Súlyos tízmilliárdok mennek el az állami cégek feltőkésítésére. Belekezdték egy országot megnyomorító, sok ezer milliárdos Paks II. projektbe, miközben a kisvállalkozások fuldokolnak. A kormány útja - ebből is látszik - a fenntarthatóságtól való távolodás, a jövőbe történő beruházások elmaradása. Bebetonozták az elmúlt évek megszorításait, az oktatásból több mint 200 milliárdot vontak ki az elmúlt években, de csökkent az egészségügy, a szociális ellátás és a környezetvédelem finanszírozása is.

A megszorítások bebetonozása azt jelenti, hogy a hazánk hosszú távú fejlődését garantáló alapok, csúnya szóval a humán tőke, tudásunk és egészségi állapotunk leromlik. Nincs az a gazdaságfejlesztési program, amely sikeres lehet ilyen alapokon. Hazai tőkefelhalmozás nélkül esélytelenek vagyunk, és ennek a tőkefelhalmozásnak elsősorban az emberi és környezeti alapokban kellene megtörténnie. Így kidobott pénzek az EU-s támogatások ezermilliárdjai is, amelyek ideig-óráig megnövelik a beruházásokat, hízhatnak egyes köröket, ám a hatás nem tartós. Már csak azért sem, mert gazdasági szerkezetünk nem javult, a jövedelemkiáramlás nem csökkent, a Fidesz maga is kalandor módon vesz részt offshore-ügyletekben. A megszorítások bebetonozása tragikus következményekkel jár az oktatás területén. Nem volt még ország a földön, amelyik bőséges ásványkincsek híján úgy tudott volna kitörni perifériális helyzetéből, hogy nem fektetett masszívan szinte minden szabad forrást az oktatásba. A jelenlegi kormány épp az ellenkező úton jár, forrásokat von ki az oktatásból. Leszakadásunk így biztos, hogy garantált.

Ebből a büdzséből nem derül ki, mit tervez a kormány a legnagyobb fenyegetés, a szociális katasztrófa megfékezéséért. Végzetesen szétszakad a

társadalom, milliók csúsztak és csúsznak a szegénységi küszöb alá. Ez a költségvetés a kormány propagandájával ellentétben lényegében semmit sem tesz, hogy megállítsa ezt a folyamatot. Viszont annál többet tesz azért, hogy aki egyszer már bekerült a szegénység ördögi körébe, az többé onnan ne törhessen ki. Bár a kormánynak nincs kinyilvánított jövőképe azon túl, hogy mindent államosítani akar, és valakik mindig járjanak jól, ezek a folyamatok mégis egyfelé mutatnak. Egy alacsonyán képzett munkaerővel dolgozó összeszerelő ország képe rajzolódik ki, ahol egy szűk réteg dőzsöl, széles tömegek nélkülöznek. A társadalmi mobilitás megszűnt, egyetlen útja a kivándorlás, ami már ma is ijesztő méreteket ölt.

De azok sem járnak jobban, akik még állják a sárat, és szeretnének egyről a kettőre lépni, ne adj' isten, családot alapítani vagy gyarapítani. Az évről évre vékonyabb és csalódottabb középosztály, amelynek kis- és középvállalkozásai hivatottak felporgetni a gazdaságot, szintén kevés jóra számíthat 2015-ben. Csalódni fog, aki gyerekeinek használható oktatást szeretne biztosítani. Annak se tartogat sok jót ez a költségvetés, aki teljes joggal minőségi közszolgáltatásokat vár el az adóforintjaiért. Az államigazgatás egyre drágábban, egyre rosszabb határfokkal működik.

Okkal látják egyre többen úgy, az átláthatatlanság, a túlbonyolított és kiskapuktól hemzseggő rendszer felépítése nem véletlen. Azt hallani nemcsak szakértőktől, de hétköznapi beszélgetések során is, hogy az egész rendszer célja nem más, mint hogy a korrupció melegágya lehessen. A fekete- és szürkegazdaság nem mai fejlemény Magyarországon. Az Orbán-kormány készen örökölt bizonyos struktúrákat 2010-ben, ám ahelyett, hogy ígérete szerint felszámolta volna, azóta is ezeket tökéletesíti saját holdudvarai érdekei szerint.

A jövő évi költségvetés lemond a magyar vidékről, főleg a kistelepüléseken, de a tanyáktól a megyeszékhelyekig is igaz, hogy az egészségügy, az oktatás problémái, a szociális ellátórendszer gyengeségei még jobban megmutatkoznak. Folytatódik az emberi és környezeti erőforrások leromlása, és ennek nyomán borítékolható az elnéptelenedés, a lecsúszás.

Összességében tehát elmondhatjuk, hogy az idei költségvetés éppen olyan, mint az elmúlt négy év volt, az országot szétszakító neoliberális gazdaságpolitika és az újfeudalizmus-építés kusza keveréke. Épp annyit várhatunk tőle, mint a Fidesz korábbi büdzséitől. Folytatódik a társadalom kettészakadása néhány százezer gazdagra és sok millió szegényre. Folytatódik környezeti értékeink felélése és kiárusítása, folytatódik a multicégek támogatása és a kisvállalkozások szorongatása. Folytatódik a nemzeti mázba csomagolt neoliberális ámokfutás. Egy biztos: gyökeres fordulatra lenne szükség.

Az összefoglaló kép után nézzünk néhány részletet, mi az, ami jellemzi a kormány tervezetét, és mit javasol ehelyett az LMP. Bevételi oldal: a költségvetés az adómaximalizálásra épül, mindent megadóz-

tatnak, ami nem tud a kormány szeme elől elbújni. Az áfa marad rekordmagas, 27 százalék, míg azokon a területeken is, például az alapvető élelmiszereknél, ahol nemcsak társadalmi szempontból volna fontos csökkenteni, hanem az adócsalások csökkentése érdekében is.

(12.50)

Kiadási oldal. Erre a kontroll nélküli költsékezés a jellemző. Ki kell emelni néhány tételt, ami lakmuszpapírként mutatja a kormány hibás útját, és ami cáfolja, hogy ne lenne pénz bármilyen jó célra. Lenne itt pénz, ha nem költenék el teljesen felesleges dolgokra!

Kezdem a Magyar Művészeti Akadémiával: 5,26 milliárd forint. A Matolcsy-féle Nemzeti Bank és a stadionépítési program mellett ez a gátlástalan és dühítő pénzszerzés harmadik legjobb példája. Az a Művészeti Akadémia, amit egy kis fideszes művészklubból tettek meg hirtelen a kultúrpolitika vétőjoggal bíró intézményévé, a múlt évi 4,5 milliárd forint után idén 720 millióval kap többet, 5,26 milliárd forintot, úgy, hogy felújították nekik 5,5 milliárdért a Vigadót, de úgy tűnik, nem elég jó nekik székháznak, mert épp tegnap szavazott a kormány még a 2014-es költségvetésből 2 milliárdot egy új székházra. Nehéz követni ezt a szintű pénzszerzést. Persze érthető - ez is csak egyike a fideszes kifizetőhelyeknek, ahol az ember azért az egyetlen érdemért kap pénzt, hogy hűséges alattvaló. Ez is mutatja: a kormány pazarlóan költsékezik, miközben milliók csúsznak a nyomorba.

Stadionok: 20 milliárd. A kormány minden jogos kritika ellenére folytatja a stadionépítési programot. 2015-ben mintegy 20 milliárd forintot szán erre a célra. Ez tizenegyszerese annak az összegnek, amit összesen szán tornaterem és tanuszoda építésére. A tavalyi év végén még 617 tornaterem hiányzott az országból, a kötelező tornaóra miatt a tanulók a folyosókon kénytelenek ugrálni, zavarva más órákat, vagy elméleti testnevelésórán részt venni. Mégis, a tornaterem-építési programot tavalyhoz képest is 70 százalékkal csökkentették, 3 milliárdról 900 millióra. És ugyanígy jártak a tanuszodák is.

Minden elemző szerint a stadionépítési programnak semmi látszata. A színvonal nem nő, a nézőszám nem nő, üresen konganak az új stadionok is, a hazai focit is átszövi a korrupció. Ez is mutatja, a kormány milyen pazarlóan költsékezik, miközben milliók csúsznak a nyomorba.

Nemzeti Olimpiai Központ: 44 milliárd. Nekem talán ez tetszik a legjobban. Az is mindenki számára nyilvánvaló, hogy olimpiát nem fogunk rendezni, és ez így jól is van. A kormány most mégis elkölt 44 milliárdot olyan fejlesztésekre, amelyek ezt a célt szolgálják, alapesetben is egy újabb stadion felépítését. Ez is mutatja az irányvesztést, azt, hogy a kor-

mány pazarlóan költekezik, miközben gyerekek éheznek az országban.

A következő: MVM-tőkeemelés, 50 milliárd. A Magyar Villamos Művek az idei 41 milliárdos ajánlék után 2015-ben 50 milliárdos csomagot kap. Hogy mire? Az titok. Két oka lehet. Az egyik a rezsiblöff miatti veszteségpótlás, vagyis az úgynevezett csökkentést megfizetjük az adónkból, a költségvetésből; vagy a másik, hogy a kormány folytatja a cégfelvásárlásokat. A probléma csak az, hogy a cégfelvásárlásokat iszonyatosan drágán és pazarlóan teszi. A MOL-részvények, amelyeket 500 milliárd forintért vettek, ma szinte csak a felét érik. Veszteség: 200 milliárd forint. Az E.ON-gázüzletág megvásárlása 280-300 milliárdért. Elemzők szerint háromszoros áron történt. Veszteség: 200 milliárd forint.

Az energiaipar az a terület, ahol ez a kormány is a leppazarolóbb, tíz- és százmilliárdok tűnnek el, a legtöbb közpénzt a kormány ezen a területen szórja el hiába. Ehhez azt lehet még hozzátenni, hogy egyes hírek szerint az MVM tőkeemelése a szlovák állami villamos művek megvásárlásához kell. Annak pedig tényleg nem sok köze van a magyar energiabiztonsághoz. Ez is mutatja, a kormány pazarlóan költekezik, miközben milliók csúsznak nyomorba.

Eximbank: 18 plusz 23 milliárd forint. Egy újabb állami cég, ami nyeli az adófizetők pénzét. A külgazdasági kalandok, a támogatások és a veszteségek ennyibe kerülnek nekünk.

Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. ingatlanvásárlásai; ez is szerepel a költségvetési javaslatban: 23 milliárd forint. Az állami vagyonkezelő forrásai tovább bővülnek, hogy nagyszabású ingatlanügyleteket hajtson végre. 23 milliárd - feleslegesen.

Beruházásösztönzési célélőirányzat: 13,4 milliárd.

E rövid felsorolás után arról szeretnék szólni, hogy milyen kiutat lát az LMP, milyen módosításokkal lehetne javítani a helyzeten. Az első és legfontosabb az oktatás elvett forrásainak a visszapótlása és az oktatás fejlesztése. A közoktatás működési, fenntartási költségeit százmilliárdos nagyságrendben kellene emelni, hogy esély legyen egy minőségi rendszer kialakítására.

Ugyanez igaz a felsőoktatásra is. Az LMP külön programra is javaslatot tesz a vidéki főiskolák megmentése és fejlesztése érdekében. Elindulna a 2008 óta változatlan felsőoktatási bérek emelése is. Erősítenénk az innováció hazai támogatását, fókuszálva a jövő technológiáira, mert látnunk kell, hogy minőségi oktatás csak felkészült és megfizetett munkatársakkal lehetséges. Az LMP rendezné a pedagógusok munkáját közvetlenül segítő nem pedagógus végzettségűek bérét is, akik kimaradtak a pedagógusbéremelésből. És ha már itt tartunk, nem maradhatnak ki a közszféra dolgozói sem, az ő illetményüket sem emelték sok éve. De valójában cselekvésre van szükség minden területen.

Integrált óvoda-, bölcsődefejlesztések kellene, és az állami napközik támogatásának emelése, hogy a már fiatalokban jelentkező hátrányok csökkenje-

nek. Minden térségre ki kell terjeszteni a korai fejlesztő szolgáltatásokat. A hátrányos helyzetű térségek érdekében ki kell építeni az utazó fejlesztő- és gyógypedagógus-hálózatot.

A felnőttoktatás erősítése is központi kérdés. Ez az alternatívája a mindent elborító közmunkaprogramnak. Azt gondoljuk, hogy mindenkinek joga van az értelmes és megélhetést biztosító munkához. Az állam feladata, hogy ebben segítsen, nem pedig az, hogy olyan kényszermunkába kényszerítsen mindenkit, aki állását elveszti, ahonnan nincs visszaút. Vissza kell fordulni az egyre grandiózusabb közmunkaprogram zsákutcájából. Első lépésként vissza kell adni azokat a képzési támogatásokat, amiket most csökkentenek. A munka nélkül lévőknek kapniuk kell átképzést, segítséget egy új területen való elhelyezkedéshez.

2010 óta még nem volt ilyen alacsony a hazai forrás az elhelyezkedést segítő aktív munkaerő-piaci eszközökre. A tavalyi források fele jut munkanélküliek képzésére, munkatapasztalat szerzésére, vállalkozóvá válására, bértámogatására, a kis- és közepes vállalkozások munkahely-teremtési támogatásaira.

A szak- és felnőttképzési támogatásokat is durván, közel egyharmaddal megvágja a kormány. Az alulfizetett közmunka csak tartósítja a szegénységet, és közben semmilyen segítséget nem ad az abból való kitörésre. Ahhoz, hogy az átképzéseknek, segítő szándéknak értelme legyen, új munkahelyekre van szükség fenntartható, válságálló szektorokban.

Ezt nem először mondjuk és nem is utoljára. A felesleges stadionépítések és az országnyomorító Paks II. helyett zöld-gazdaságfejlesztésre és közösségi gazdaságépítésre van szükség. Egy zöldberuházási alap a jövő iparágaiba történő beruházást támogatná, elsősorban a megújulóenergia-ipar fejlesztését és a lakossági épületenergetikai fejlesztéseket. Az ilyen beruházások több tízezer munkahelyet teremthetnek tartósan, és az állami források többszörösét tudnák megmozgatni.

Egy ilyen célú alap a hagyományos munkahelyteremtő programokat jelentősen meghaladó munkahelyteremtő képességgel bír, ami a beruházások magas munkaerő-intenzitásának és alacsony importigényének köszönhető. A hatások pedig hosszú távúak, hiszen a megtakarított energiaköltségek hosszú távon élénkítik a hazai belső keresletet. Ez a fenntartható rezsicsökkentés.

De szükség van egy közösségi gazdaságfejlesztő alapra is, ami alternatívája lehet a zsákutcs közmunkának. A közösségi szükségletek kielégítése céljából létrejött gazdasági egységek támogatása helyben teremtené olyan munkahelyeket, amelyek, leginkább szövetkezeti alapon, fejlődést és későbbi önálló, támogatás nélküli életet biztosíthatnak.

(13.00)

A helyi élelmiszer-előállítás, helyi energia-előállítás, hulladékgazdálkodás, környezetvédelem,

turizmus területén át a hiányzó helyi humán közszolgáltatások - így ápolási, szociális, nevelési, gyermekvédelmi, kulturális, sportszolgáltatási feladatok - ellátását is meg lehetne így oldani.

És akkor nagyon röviden a vidékfejlesztésről. A költségvetésen belül korrigálni kell a vidéket sújtó átcsoportosításokat. A jelenlegi tervezet úgy tekint a vidékre, mint ledobandó problémák halmazára, és nem pedig úgy, mint 8 millió ember otthonára és fejlődési lehetőségére. Vissza kell adni a szociális támogatások forrásait, a 33 milliárdos megszorítást. Ez a csökkentés és annak kényszere, hogy az önkormányzatok maguk szorítsák ki a kötelező feladatok fedezetét, az MSZP-kormányokat idéző csúnya húzás. Most úgy látszik, a Fidesz-kormány is nagy kedvvel alkalmazza ezt.

A vidék fejlődésében kulcsszerepet játszanak az európai uniós források és azok sikeres felhasználása. Éppen ezért érthetetlen az önkormányzati önerőalap csökkentése. Ezt mindenképpen vissza kell emelni. Enélkül az önkormányzatok eladósodhatnak. Sőt, az önerőalap kedvezményezettjeinek körét is bővíteni kell a közfeladatot ellátó civilekkel.

Kulcsfontosságú és az eddigi kormányok által kivétel nélkül bűnösen elhanyagolt terület a vidéki, rossz állapotú utak felújítása. A hazai úthálózat 64 százaléka - majdnem 20 ezer kilométer - rossz állapotban van. A helyi gazdaságok fejlődése szempontjából elengedhetetlen a járható - és nem az olyan utak, ahol kátyú kátyú hátán van -, tehát a minőségi helyi utak megteremtése is.

Azt gondoljuk, hogy erősíteni kell a tanyafejlesztési programot is, amire a Fidesz-kormány az elmúlt 3 évben összesen 6 milliárd forintot juttatott a 300 ezer, tanyán élő honfitársunk életminőségének segítésére. Ez kevesebb, mint amit a legnagyobb földbirtokosok egy évben támogatásként felvesznek. Fontos persze, hogy a tanyafejlesztés tényleg a tanyákhoz jusson, ne budapesti, belvárosi projektek legyenek belőle.

A családok támogatásával a kormányzat szóban sokat foglalkozott. A baj az, hogy csak a jobb módú, jól kereső családokéval, nekik használt az egykulcsos adó, a végtörlesztés, a családi adókedvezmény korábbi formája. Ez így megint csak a társadalom szétszakadása felé mutat. Az LMP szerint a gyermekeket attól függetlenül kell támogatni, hogy milyen anyagi körülmények között élnek a szüleik. Nemcsak egy szűk réteg, hanem a mindenki számára elérhető eszközöket kell javítani.

Kiemelten fontos, hogy emeljük a 7 éve befigyaszott családi pótlékot, mert rohamosan nő a gyermekszegénység.

Már említettem, hogy a szociális ellátások csökkentése elfogadhatatlan. Emellett meg kell végre kezdeni a bérémelést a szociális szférában, amit a kormány hosszú ideje ígérget, és hosszú ideje csapja be a szociális, gyermekjóléti és gyermekvédelmi intézményekben dolgozókat, akik többségükben maguk is a létminimum alatt élnek.

A valódi családi támogatás az, ha a családok valószínű problémáinak megoldásában segít az állam. A kisgyermekes nők munkavállalása itt a központi kérdés, nemcsak azért, hogy aktuális élethelyzetük javuljon, hanem mert akkor születnek meg a tervezett gyermekek, ha világosan látható, hogy az anyaság nem veszi el a kibontakozás lehetőségét a nőktől. Minden lehetséges eszközzel támogatni kell nemcsak az alkalmazottként való munkavállalást, hanem önfoglalkoztatásukat, a vállalkozóvá válást is, például járulékkedvezményekkel; és ki kellene végre nevezni egy miniszteri biztost, aki ezen elhanyagolt területért felel.

Végezetül szólni kell arról, ami számunkra, az LMP számára az egyik legfájóbb pont: közös jövőnk tönkretételéről, a létünket jelentő természeti feltételek lerontásáról és az azt védő intézményrendszer beszűkítéséről.

A kormány eltökélt szándéka, hogy védett területeinket felszámolja, védettségüket megszüntesse a rosszul értelmezett gazdasági fejlődés érdekében, ami leginkább a kormányhoz közel állók tőkéhez juttatását jelenti.

Őnök nem tudják, mit cselekszenek. Természeti tőkénk megőrzése a legalapvetőbb közös érdek. Ezért szükséges a nemzeti parkokat is megerősíteni, a természetvédelmi őrszolgálatot bővíteni, a tőlük elvett forrásokat pótolni. A kormánynak pedig nem azzal kellene foglalkoznia, hogyan tudja megsemmisíteni közös kincseink őreit, hanem teljesítenie kellene a nemzetközi egyezményekből is ráháruló, de mindannyiunk érdekét szolgáló feladatokat. A vizes területek védelméről szóló, úgynevezett ramsari egyezmény, a biológiai sokféleségről szóló riói egyezmény, az éghajlat-változási keretegyezmény és a nemzeti alkalmazkodási stratégia, az európai tájegyezmény, a Kárpátok fenntartható fejlesztéséről szóló keretegyezmény mind-mind kötelezőnek.

Talán száraz ez a felsorolás, de jelzi, hogy pontosan tudjuk, mit kell tennünk, csak a szándék hiányzik. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az MSZP padsorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végéhez értünk. Most a határozati hárszabály rendelkezése szerint az elsőként jelentkezett független képviselő szólalhat fel.

Megadom a szót Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak, a független képviselők megegyezésének megfelelően, 7 perces időkeretben Parancsoljon, képviselő asszony!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Ma már sokan elmondták önök közül, hogy a költségvetés megmutatja, hogy a kormány hogyan gondolkozik az országról, mit szeretne, mit nem szeretne, mit tart fontosnak, és mit nem. Úgy látom, hogy ez a 2015. évi költségvetés a lecsúszó családok költségvetése. És ahogy ez

ilyenkor lenni szokott, az áldozatai ennek a gyerekek és a fiatalok.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Önök a bankok elszámoltatásáról, a családokról, a jólét növeléséről beszélnek, miközben a 2015-ös költségvetés nem más, mint egy szorongató öv a kormány kezében, hiszen a jövő évben újabb adó-emelések éve lesz, legalább 13 adó fog majd emelkedni Magyarországon. Önök bármit is mondanak, a helyzet az, hogy jövőre az emberek egészségére, a családokra, a szociális támogatásokra, munkanélküli-ellátásokra kevesebb pénz jut, mint tavaly.

Lehet persze azt vizionálni, hogy dolgozzon mindenki, de hát tudjuk, hogy nem tud. Ez egy meglehetősen spártai gondolat. Ráadásul van egy igazi nagy titok is, legalább egy ebben a költségvetésben: valahol az EMMI milliárdjai között elbújva, ott lapul az oktatás megkurtítása is. A láthatatlan tervről, a miniszterelnökről és Czomba államtitkárról bőven hallhattunk az elmúlt napokban.

A kormány azt tervezi, hogy megvágja a gimnáziumokat és több szakmunkást képez. Tényleg: minek is annyi érettségizett gyerek Magyarországon? Úgy tűnik, ez a láthatatlan terv az egyik lényegi eleme ennek a költségvetésnek, egyfelől azért, mert mégiscsak kiderül, hogy nincs minden beleírva a költségvetésbe. Másfelől azért, mert az iskolarendszer átalakítása - ez a gigantikus kísérletezés - a Fidesz világképének pontos megtestesülése, a Fidesz valódi víziója az országról és a családokról.

Első hallásra úgy tűnhet, hogy önök csupán megláttak egy problémát, a szakmunkásképzés gyengeségét, amin esetleg javítani akarnak. Amit azonban terveznek - a '80-as évek szakmunkásállamának visszahozása -, egyszerre idéz fel egy évtizedek óta elavult világot, és közben arra is kiválóan alkalmas, hogy építse a Fidesz alattvalóinak rendszerét.

Tisztelt Képviselőtársak! A gimnáziumi rendszer leépítése több mint bűn. A XXI. század ugyanis a folyamatos újratanulásról szól, amihez mindenképp elvált erős alapkészségek szükségesek: írás, értő olvasás, matematika, angol nyelv és digitális tudás ismerete mindenkinek.

(13.10)

Azok a gyerekek, akik ezeket a készségeket a mai iskolában nem sajátíthatják el, egész életükben a munkanélküliség rémével fognak szembenézni. Ezzel szemben, aki Magyarországon érettségizik, jobb eséllyel kap munkát, nyilvánvalóan többet keres, és esélye van a továbblépésre. A Fidesz 2010 óta üldözi azokat, akik tanulás próbálnak kitörni nehéz helyzetükből. Már a tankötelezettség leszállítása, az iskolák központosítása és a masszív tandíjak emelése bizonyos szakokon erről szól.

2010-ben a GDP 11,6 százalékát költöttük oktatásra, jövőre ez az arány már csak 9,7 százalék,

majdnem 20 százalékkal kevesebb. Ez az önök alkotása. A gimnáziumi rendszer leépítése pedig csak egy újabb csapás az egyre alkalmatlanabb iskolarendszerre. Ha a szülők most Magyarországon aggódnak, az bizony nagyon indokolt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az a rendszer, amely nem támogatja, hogy minden gyermek minél tovább eljusson az iskolarendszerben, a szegényebb és a vidéki családok jövőjét lehetetleníti el elsősorban. Az önök rendszerében pedig minden gyerek csak addig juthat, ameddig a családja pénztárcája engedi. A tehetősek haladnak előre, a szegények gyerekei pedig lemaradnak. Kitörésre, tudás megszerzése híján nincs semmi esély. Ebben a költségvetésben lelepleződött az önök valódi családmodellje: egy lebutított iskolarendszer, a kitörési lehetőségek akadályozása, csökkenő családi pótlék és gyerekek utáni juttatások, romló egészségügy és kiüttalan közmunkára kényszerített szülők.

Tisztelt Államtitkár Úr és kormánypárti Képviselők! Lehetne mindezt jobban csinálni? Lehetne újabb megszorítások nélkül valóban polgári Magyarországot építeni? Természetesen lehet. Lenne több pénz, ha önök versenyalapú politikát folytatnának, és a magyar gazdaság érdemben jobban teljesítene. Lenne pénz, ha megfogadnák javaslatainkat a kiegyensúlyozott, progresszív adórendszerrel. Lenne pénz, ha zavaros közbeszerzéseken nem úszna el annyi rengeteg pénz. És lenne pénz, ha nem nyomnának elképesztő presztízsberuházásokra százmilliárdokat: 44 milliárdot például a Nemzeti Olimpiai Központ, 49 milliárdot mindenféle stadionokra, tízmilliárdokat a Ludovika Campusra, Fekete György-féle bohócadémiára, kormány Várba költöztetésére, és még sorolhatnám tovább. Ha mindez nem lenne olyan elképesztően vérlázító, három gyerek anyjaként azt is mondhatnám, ez rettentően gyerekes. Önök azonban nagyon is jól tudják, hogy mit csinálnak. Miközben Magyarországon 4 millió ember él a szegénységi küszöb alatt, és a középosztály masszív lecsúszásban van, önök a luxushobbijaikra herdalják el az emberek pénzét.

Tisztelt Országgyűlés! Az önök szorongató 2015-ös büdzséje átláthatatlan és hiteltelen. Átláthatatlan, mert sok milliárd forintról egyszerűen nem derül ki, hogy honnan akarja beszélni a kormány, vagy mire költi. Még a kormánykritikával igazán nem vádolható Állami Számvevőszék is talált 200 milliárd forintnyi megalapozatlan intézkedést a költségvetésben. Van itt aztán 12 milliárdnyi áfabevétel, ami hirtelen egyik napról a másikra keletkezett. Végül ott van a lappangó, láthatatlan átcsoportosítás az EMMI milliárdjai mögött. Hogyan gondolják végrehajtani a saját költségvetésüket, amelyben ennyi az ismeretlen? Hogyan hihetünk mi így ezekben a számokban? Az önök költségvetési terve természetesen nagyon hiteltelen is. Amíg az Orbán-kormány nem tisztázza magát az elmúlt hetekben felmerült korrupciós ügyek alól, amíg az emberek sokezres tömegekben hetente tüntetnek az utcán, és azt kiabálják, hogy

bűnözőknek nem adózunk, akkor a kormánynak bizony tisztázó lépéseket kell tennie.

Egy súlyosan lecsúszó, szétszakított ország költségvetése ez, ami előttünk áll (*Az elnök csenget. - Dr. Vas Imre: Idő, idő!*), a kormány zavaros terve. Nincsen ebben semmi arról, amiről önök beszélnek, nincs biztonság, nincs jövő, nincs család. Javaslom, hogy tervezzék újra ezt az egészet. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps az MSZP soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most a Magyarországi nemzetiségek bizottsága által felkért nemzetiségi szószóló felszólalása következik, húszperces időkeretben. Megadom a szót Fuzik János úrnak, a bizottság elnökének, szlovák nemzetiségi szószólónak, aki felszólalásában első mondatait szlovák nyelven ismerteti majd, majd azt lefordítja. Öné a szó.

FUZIK JÁNOS szlovák nemzetiségi szószóló: Váženy pán predseda! Vážené Národné zhromaždenie! Pozdravujem Vás v mene parlamentného Výboru pre národnosti v Maďarsku a prajem Vám úspešné rokovanie!

Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Köszöntöm önöket a Magyarországi nemzetiségek bizottsága nevében, és eredményes tanácskozást kívánok.

A bizottságunkat alkotó 13 nemzetiségi szószóló meglepedéssel nyugtázta, hogy a mai napon általános vitára bocsátott T/1794. számú törvényjavaslat Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény rendelkezése szerint nemzetiségi napirendi pontként tárgyaltatik.

Így bizottságunknak és az általa kijelölt nemzetiségi szószólóknak az általános vita mindhárom napján lehetőségük nyílik a költségvetési törvényjavaslat kapcsán kifejezni álláspontjukat. Ezt örömmel tesszük, annál is inkább, mivel erre az egész hazai nemzetiségi társadalom képviseletében hosszú évek óta egyedül most, ezekben a napokban nyílik lehetőségünk, annak ellenére például, hogy a korábbi kisebbségi és az új nemzetiségi törvény is véleményezési jogot biztosít az országos nemzetiségi önkormányzatoknak a nemzetiségüket érintő jogszabálytervezetek kapcsán. A költségvetési törvényjavaslat pedig egyértelműen ilyen dokumentum.

Valamikor a 2000-es évek elején még folytak évenként ilyen egyeztetések az országos nemzetiségi önkormányzatokkal, de aztán fokozatosan és végérvényesen a feledés és a törvényesség homályába merültek. Minderre az Országos Szlovák Önkormányzat élén a magam tapasztalatai alapján is emlékezhetem, de további hét szószólónk is működött országos nemzetiségi önkormányzat elnökeként, a többiek pedig ezeknek a testületeknek egyéb tisztviselői vagy képviselői voltak.

Ezért talán a legközvetlenebb érintettségünk és személyes tapasztalataink alapján éppen az országos

nemzetiségi önkormányzatok költségvetési támogatásának alakulását szeretném elsősorban figyelemükbe ajánlani, amikor a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslatot a hazai nemzetiségek szemszögéből vizsgálni kezdem.

Az Országgyűlés 98/2013. XI. hó 27. számú országgyűlési határozatával fogadta el a kormány legutóbbi, kétévenként benyújtandó beszámolóját a Magyarország területén élő nemzetiségek helyzetéről, amely a 2011. február és a 2013. február közötti időszakot öleli fel. Ebben a részletes anyagban található egy olyan táblázat is, amely a 13 országos nemzetiségi önkormányzat központi költségvetési támogatását mutatja ki 2010 és 2013 között. Itt hangsúlyozni kívánom, hogy a 2010. évi adatok akkor már harmadik éve, 2008-tól változatlanok voltak. 2011-ben mutatkozik számszaki emelkedés, amikortól az országos nemzetiségi önkormányzatok az addig pályázandó médiatámogatásukat garantáltan, költségvetési rovatukban megkapják. Így nőtt például a Bolgár Országos Önkormányzat támogatása 37,5-ről 43,7 millió forintra, a szerbeké 49,6-ról 78,7 millióra, a szlovákoké 93,2-ről 128 millióra, vagy a németeké 181,4-ről 214,1 millió forintra. Megismétlem: a költségvetési támogatás emelése a nemzetiségi hetilapok költségeit fedezi, az országos nemzetiségi önkormányzatok és hivatalaik ebből nem részesülnek, sőt, nem egy esetben a médiatámogatást is kiegészíteni kényszerülnek.

A 2011-ben ily módon kialakult új költségvetési tételeket találjuk az „Országos nemzetiségi önkormányzatok és média támogatása” alcím szám alatt a 2012 és 2013. évi, valamint az idej költségvetési törvényben is.

(13.20)

Sőt, a 2015. évi költségvetési törvényjavaslatban ugyanúgy! Változatlanul, gyakorlatilag 2008 óta, immár nyolc esztendeje! Mintha az országos nemzetiségi önkormányzatok fölött megállt volna az idő. Pedig nem állt meg!

Az említett, legutóbbi nemzetiségi országjelentés 2013-ban 59 olyan oktatási, kulturális és egyéb intézményt tart számon, amelynek fenntartója a 13 országos nemzetiségi önkormányzat valamelyike. Azóta ez az impozáns szám tovább bővült, hiszen az Országos Szlovák Önkormányzat átvette a tótkomlósi és a budapesti szlovák iskola fenntartói jogát, a Szerb Országos Önkormányzat ugyancsak a fővárosi szerb iskola fenntartását. Folytathatnám a felsorolást, de a tisztelt Ház nemzetiségi szószólótársaimtól még részletesebb információkat kaphat az országos nemzetiségi önkormányzatok gyarapodó intézményrendszeréről, amelyet természetesen további, újonnan alapított vagy fenntartásra átvett kulturális intézmények - színházak, kutatóintézetek, múzeumok, könyvtárak, dokumentációs és kulturális

központok - is gazdagítanak. Szolgálva legalapvetőbb nemzetiségi törekvéseinket és az ország Alaptörvényében garantált jogaink érvényesítését, nemzetiségi identitásunk szabad megélését, kultúránk és nyelvünk ápolását, anyanyelvű oktatásunk fejlesztését. Ezért vélem úgy, hogy a magyarországi nemzetiségek kulturális autonómiájának s ennek kapcsán az utóbbi évtizedben tapasztalható pozitív minőségi változásoknak a legfőbb letéteményesei éppen az országos nemzetiségi önkormányzatok. Mindezek tükrében pedig nagyon lehangoló és dermesztő az az állókép, amely a központi költségvetési támogatásuk stagnálásában élénk vetül.

Raimondo Montecuccoli olasz származású osztrák császári hadvezér állítólag már a XVII. században kifejtette, hogy a háborúhoz három dolog szükséges: pénz, pénz és pénz. Természetesen a háborúval nem szívesen példálózunk, különösen a jelenlegi, hosszú ideje feszült ukrajnai helyzetben nem, amely több hazai nemzetiségünket, de főként a Kárpátalján élő nemzetiségeket is tragikusan érintheti. Ám temérdek pénz nemcsak a háborúhoz kell, a békes építkezéshez is szükséges, elengedhetetlen a megfelelő anyagi háttér biztosítása.

Bizottságunk megítélése szerint éppen ennek a hiánya idézte elő azt a vészhelyzetet, amelyben egyes országos nemzetiségi önkormányzatok teljesítőképességük határához értek. És itt elsősorban nem arról van szó, hogy a nemzetiségükért érzett felelősség és tenni akarás hevében olyan feladatokat vállaltak volna, amelyek meghaladják az erejüket és lehetőségeiket. Azzal nem számoltak, hogy minden egyes átvett vagy újonnan alapított kulturális intézmény, minden egyes megmentett és általuk fenntartott nemzetiségi iskola idővel hatványozottan növeli majd az adminisztrációs teendőiket és kötelezettségeiket.

Nem gondolták, hogy önálló hivatalt kell majd működtetniük, ráadásul költségvetési szervként, a megfelelően képzett hivatalvezető mellett gazdasági vezetőt, belső ellenőrt, könyvvizsgálót is kell majd alkalmazniuk. Azt pedig maguk sem hitték volna, hogy az államtól és a települési önkormányzatoktól átvállalt feladatok fejében éveken át tulajdonképpen a mai napig egyetlen fillér költségvetési támogatás-kiegészítést sem kapnak.

És akkor még nem beszéltünk a sok ezer óvodás, iskolás és pedagógus közétkeztetésének szigorú és bonyolult közbeszerzési eljárások útján történő biztosításáról, vagy szerencsés esetben az intézményi épületek felújításának lehetőségéről, amelyek több száz milliós hazai és európai uniós projektek révén valósultak meg. A jól ismert adminisztrációs kötelezettségek mellett. Ahogyan az állami feladatként átvállalt nemzetiségi tankönyvek és taneszközök megjelentetésének kétfoldos európai uniós, úgynevezett TÁMOP-projektje is zajlott, illetve jelenleg is zajlik még, milliárdos nagyságrendben, részben országos nemzetiségi önkormányzati szervezési önerővel.

A Magyarországi nemzetiségek bizottságának tagjai egyetértettek abban, hogy a húr már nem feszíthető tovább, a kialakult helyzet megoldásért kiált. Felvettük a kapcsolatot a 13 országos nemzetiségi önkormányzattal, és konkrét költségvetési javaslatokat kértünk a problémák megoldására. Örömkre szolgált, hogy az így kidolgozott tervezetünket - amely más, később említendő területeket is érint - megértéssel fogadták a kormány és a parlamenti frakciók képviselői. Így reményünk szerint a 2015. évi központi költségvetésben a közel egy évtizedes stagnálás után érdemi pozitív elmozdulás várható az országos nemzetiségi önkormányzatok költségvetési támogatásában.

Bizottságunk konkrét módosító javaslatait, természetesen a hatályos szabályozás szerint, benyújtjuk a tisztelt Háznak.

Az országos nemzetiségi önkormányzatok működési támogatásának első rendező lépése mellett kifejezetten fontosnak tartjuk az általuk fenntartott intézmények - kulturális, oktatáshoz kapcsolódó és egyéb tevékenységet ellátó szervezeti egységek - költségvetési támogatásának konszolidálását. Ezek az intézmények ugyanis tulajdonképpen az átvételük vagy alapításuk idején létrejött költségvetési csíraállapotot őrzik, túlnyomórészt egy évtizede, változatlan formában.

Nem kérünk viszont változtatást az országos és helyi nemzetiségi önkormányzatok által fenntartott köznevelési intézmények - óvodák, iskolák és kollégiumok - esetében, hiszen a jelenleg kialakult és a szakminiszterrel kötött köznevelési megállapodással garantált finanszírozási rendszer tervezhetően és megnyugtatóan biztosítja ezek működtetését és fenntartását.

Bonyolultabb a helyzet a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, közismert rövidítésével a KLIK által fenntartott több száz nemzetiségi általános iskola esetében, de ennek felmérése további vizsgálatokat igényel az országos nemzetiségi önkormányzatok és bizottságunk részéről is.

Nagyon fontos és megkerülhetetlen költségvetési feladat a helyi és területi nemzetiségi önkormányzatok támogatásának élénkítése, hiszen ez a 2200 testület a törvény által megkövetelt rendszeres szakmai munkájával a magyarországi nemzetiségek fennmaradásának alapvető záloga. Öt német és egy szlovák helyi nemzetiségi önkormányzat óvodát és iskolát tart fenn. Több tucatnyi testület nemzetiségi tájházat működtet, nem egy esetben saját tulajdonként, emellett hatékonyan támogatják a helyi nemzetiségi oktatást és kulturális tevékenységet. Az elvégzett munkájukra alapuló differenciált támogatást a nemzetiségek is igényelték, ez még azonban fejlesztendő. Ugyanakkor nagyon sok helyi testület működési támogatása, amint arra bizottságunk nemrég, a 2013. évi központi költségvetés zárszámadásának tárgyalásánál rámutatott, nem haladja meg a nettó 9 ezer forintot, ami további kommentárt most sem igényel.

A helyi és területi nemzetiségi önkormányzatok központi költségvetési támogatási keretösszege immár öt éve, 2010-től nem emelkedett. Itt is pozitív irányú elmozdulást tartunk szükségesnek. Keressük a módját annak is, hogy a nemzetiségi civil szervezetek pályázati támogatásának forrását és mértékét, amely gyakorlatilag 12 éve nem változott, érdemben növelni lehessen. Az eddig érintett három terület - az országos nemzetiségi önkormányzatok és intézményeik, a helyi és területi nemzetiségi önkormányzatok, valamint a nemzetiségi civil szervezetek - eddig is szerepeltek a költségvetési törvényben.

(13.30)

A 2015. évi központi költségvetési törvényjavaslatot a Magyarországi nemzetiségek bizottsága egy új alcímmel is bővíteni kívánja, amely a nemzetiségi intézmények támogatását tartalmazná beruházásra, felújításra és pályázati összegre. Mint már korábban is említettem, az országos nemzetiségi önkormányzatok az elmúlt időszakban ezen a területen is fontos szerepet vállaltak, egyenként több száz millió forint értékű kormány- és európai uniós pályázati támogatással.

A Magyarországi Németek Országos Önkormányzata például a pécsi német oktatási központot bővítette és újította fel, az Országos Horvát Önkormányzat ugyancsak a pécsi oktatási központját bővítette és rekonstruálta, a Szerb Országos Önkormányzat és a Román Országos Önkormányzat Battonyán újított fel és bővített nemzetiségi iskolát. Az Országos Szlovák Önkormányzat a két kormány támogatásával felépítette a Pilisi Szlovákok Regionális Központját, több szakaszban teljesen felújította a békéscsabai szlovák oktatási komplexumot, és idén ősszel nekilátott a sátorlajújhelyi szlovák iskola felújításának. Mivel az elkövetkező európai uniós költségvetési ciklusban nem látunk ilyen jellegű pályázati beruházási lehetőségeket, fontosnak tartjuk ezek hazai költségvetési biztosítását.

Tisztelt Országgyűlés! A 2015. évi központi költségvetésről szóló törvényjavaslathoz kapcsolódó Fejezeti indokolások I. kötete a következő két mondatral kezdődik: „A magyar gazdaságban 2013-ban megindult elmozdulás egy egészségesebb és kiegyensúlyozottabb növekedési szerkezet irányába tartóssá vált az elmúlt negyedévben. A magyar gazdaság teljesítménye 2014 első felében számottevően meghaladta az előzetes várakozásokat, egyúttal az egyik legmagasabb volt az Európai Unióban.”

Természetesen mi, Magyarországon élő, dolgozó, adózó, boldogulni és sajátos kultúránkkal fennmaradni kívánó hazai nemzetiségek is szurkolunk az ország gazdaságának, bizakodva abban, hogy annak növekvő teljesítménye a nemzetiségek finanszírozása terén is megindítja azt a régen várt pozitív elmozdulást, amelyről felszólalásomban beszéltem.

Ehhez kérem a tisztelt képviselők megértő támogatását, bizonyosságául továbbá annak, hogy az ország Házában a hazai nemzetiségeknek és szószólóik szavának is súlya van. Dakujem za pozornost. Köszönöm a figyelmet. (Taps.)

ELNÖK: Megköszönöm elnök úr felszólalását. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Pósnán László képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

DR. PÓSNÁN LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Sajnos az érintettek, akikre reagálni szeretnék, nincsenek jelen, úgy látszik, fontosabbnak tartották elmondani a valótlanágokat, aztán gyorsan megpattantak.

Szelényi képviselő asszony mindenféle láthatatlan tervekről beszélt. A láthatatlan terveknek az a sajátossága, hogy mindenki azt lát bele, amit szeretne. Nyilván ez motiválta Schmuck Erzsébetet is arra, hogy belelásson a költségvetésbe olyat, hogy forráskivonás történik az oktatásügyből, illetőleg azt mondta, hogy nem tudja, hogy milyen költségvetést olvasott. Szeretnék neki segíteni. Valószínűleg az MSZP-SZDSZ-kormány valamely korábbi, valószínűleg 2008-as vagy 2009-es költségvetését, mert a jelen költségvetésben nem forráskivonás van az oktatásügyben, hanem forrásnövelés van. A köznevelés egészét mintegy 8 százalékos forrásbővítés jellemzi, a felsőoktatás területén közel 15 százalékos forrásbővítés van a költségvetésben.

Úgyhogy tisztelettel javaslom a pontos és szövegértő olvasást mindkét képviselő asszonynak. Köszönöm szépen. (Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Mivel további kétperces felszólalásokra senki nem jelentkezett, így most a további képviselői felszólalásokra kerül sor.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőnek adom meg a szót. Felszólalásra jelentkezett Szűcs Lajos képviselő úr, Fidesz-képviselőcsoport. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Mélyen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony! Kedves Államtitkár Urak! Képviselőtársaim! Én is azzal szerettem volna kezdeni, mégiscsak egy olyan jeles napon vagyunk, hogy boldog névnapot kívánjak Schmuck Erzsébet képviselő asszonynak, de ő is, ahogy az előbb Pósnán László képviselőtársam mondta, elmondta a mondandóját, mint Szelényi képviselő asszony, és utána eltávoztak. De hogy azért jó híreknel is maradjunk és menjünk tovább, melletttem ül Vantara Gyula, és engedjék meg, hogy a 60. születésnapján szeretettel üdvözljük és köszöntjük őt. (Taps.)

Mélyen tisztelt Képviselőtársaim! Több olyan dolog elhangzott itt a mai délelőttön, amely hasonlí-

totta a költségvetést egy családi költségvetéshez, én is szeretnék ebbe a sorba kapcsolódni, hiszen egy családi költségvetés akkor jó, ha számba veszi a lehetőségeket, és olyan módon osztja be a költségvetést, hogy mindennel számol, számol a váratlan kiadásokkal, számol azzal, amikkel muszáj, megnézi a rezsit, megnézi a közkiadásokat, és utána megnézi, hogy mivel is lehet gazdálkodni és mivel lehet fejleszteni. Egy jó családi költségvetés ilyen.

Én azt gondolom, hogy az elmúlt megszólalók nyilván politikai helyzetükből adódóan, hiszen mindig az álláspontjukat az üléspontjuk határozta meg, beszéltek a 2015. évi költségvetésről. Azonban egy dolgról nagyon nem tudtak mást mondani, mint amiről a kormány, az Állami Számvevőszék vagy a Költségvetési Tanács beszámolt, márpedig arról, hogy ez a költségvetés olyan, az elmúlt négy év bebizonnyította, amelyet nem kellett toldozgatni-foldozgatni, és olyan költségvetést készítettünk 2015-re is, amely nem bukik meg az első napon, nem kell egyből átalakítani, azonban megfelelő rugalmasságot teremt arra, hogy bármilyen bekövetkező nem várt fordulatra számítani lehessen, és úgy ezt meg is lehessen tartani.

De nézzük, miről is szól maga a 2015. évi költségvetés! A kormány és benne a Fidesz képviselőcsoportja továbbra is elkötelezett a pénzügyi stabilitás megőrzése és a gazdasági növekedés ösztönzése mellett. Ennek érdekében az elmúlt négy és fél évben jelentősen sok és nagymértékű strukturális átalakításokat hajtottunk végre, többek között a munkaerőpiac, a nyugdíjrendszer, az adórendszer, az oktatás és a közigazgatás területén. Ennek köszönhetően sikerült kikerülni a már-már fojtogató túlzottdeficit-eljárás alól és visszafizetni az IMF-hitelt is. A jövő évi költségvetés mindezek mellett 2,5 százalékos gazdasági növekedéssel és 2,4 százalékos költségvetési hiánnyal számol. Változatlan cél az adósságállomány további csökkentése; a költségvetés 75,4 százalékos GDP-arányos szinten számol és tervez.

Mondhatjuk, hogy a kormány eddigi gazdaságpolitikai intézkedései meghozták a várt eredményt, ugyanis a magyar gazdaság teljesítménye 2014 első felében számottevően meghaladta az előzetes várakozásokat, illetve az egyik legmagasabb volt az Európai Unióban is. A stabil dinamika azzal magyarázható, hogy míg a korábbi időszakban kizárólag az export volt a magyar gazdaság motorja, addig az utóbbi negyedévekben a lakossági fogyasztás és a beruházások is egyre markánsabban hozzájárultak a növekedéshez. Míg 2014 elején az Európai Bizottság és az NGM is egyaránt 2,3 százalékos növekedést tervezett, a gazdaság tényleges teljesítménye ennél lényegesen kedvezőbb volt, az első félévben 3,8 százalékkal nőtt a bruttó hazai össztermék az előző év azonos időszakához képest.

Sajnos, a jövő évre vonatkozó és a bennünket körülvevő válságok miatt nem lehetünk ennyire optimisták, de a 2,5 százalékos GDP-növekedés mégiscsak megalapozottnak tűnik. Ezt a tényt az is jelzi,

hogy az Európai Bizottság november 4-én publikált őszi előrejelzésében tovább javította a magyar gazdaság növekedési kilátásait. A bizottsági prognózis összhangban van a kormány előrejelzéseivel és a miénkkel is, ugyanis a magyar előrejelzés 2014-re és 2015-re vonatkozó módosítása azért is érdekes, mert az EU-28 egészére a Bizottság lefelé módosította a várható növekedési ütemeket.

(13.40)

A következő időszakban a magyar gazdaság növekedése várhatóan egy kiegyensúlyozottabb szerkezetet fog mutatni, hiszen a tartósan magas beruházási aktivitás mellett a fogyasztás is növekedő tendenciát mutat. Ez két dologra vezethető vissza, az alacsony inflációra és a pozitív munkaerő-piaci fejleményekre egyaránt. 2014-re összességében a háztartások fogyasztási kiadása várhatóan 2 százalékkal növekedhet. 2015-ben ez a tendencia folytatódhat, ugyanis a kormányzati intézkedések, az ágazati béremelések, a közfoglalkoztatás, a fegyveres és rendvédelmi szervek életpályamodellje erősíteni fogják a lakosság vásárlóerejét.

A külső kereslet élénkülése pedig termelési oldalunkat fogja segíteni a növekedésben. A belső kereslet élénkülése hozzájárulhat a piaci szolgáltatások és az építőipari termelés további növekedéséhez. Valószínűsíthetően Magyarország GDP-arányos beruházási rátája a tavalyi 19,9 százalékról az év végére majdnem 21 százalékra emelkedhet, 2015-re pedig további 4,3 százalékos növekedést várunk.

A növekedés másik forrása az uniós hétéves költségvetési ciklus megindulása, amelynek a tervek szerint 60 százalékban gazdaságfejlesztési célt kell megvalósítania, ezzel segítve a nagyvállalati szektor beruházásait, valamint a kis- és középvállalkozások fejlesztéseit. A 2014 és '20 közötti fejlesztési ciklusban összesen több mint 34 milliárd eurónyi támogatást fog hazánk megkapni. Ez a hozzá szükséges hazai társfinanszírozással együtt mintegy 12 000 milliárd forintos fejlesztést jelenthet a következő években.

Folytatódni fog a növekedési hitelprogram, amelynek növekedést serkentő hatása már jól látszik. A lakossági beruházások tekintetében is biztató jeleket látunk, 2014 első 9 hónapja során a kiadott lakásépítési engedélyek száma rendkívül gyors ütemben, 30 százalékkal emelkedett éves összehasonlításban, valamint a lakástranzakciók száma is emelkedett a tavalyi évhez képest. 2014 a stabilizáció éve lesz a lakáspiacon; 2015-től pedig tartós élénkülés következhet be, amihez a lakásépítési támogatás bővítése is hozzájárul.

Szintén optimizmusra adhat okot a Magyar Nemzeti Bank által készített, a hitelezési felmérésben részt vevő bankok által is alátámasztott hitelezési feltételek vizsgálata. Ezek mind a hitelezési feltételek

oldódását és a hitelezési kedv bővülését jelentik. A lakosság továbbra is óvatos a hitelfelvétel során, de középtávon komoly élénkülés várható, kimondottan az alacsony kamatkörnyezetnek köszönhetően.

Az államháztartás helyzete a költségvetésen belül. A költségvetés tervezése és a hiánycélok megvalósítása az uniós és a hazai költségvetés szabályrendszernek megfelelően történt meg. A számításokban figyelembe lettek véve a jövő évi kormányzati intézkedések. A következő éveket tekintve a kormány költségvetés-politikai prioritása továbbra is az államháztartási hiány és az államadósság fokozatos csökkentése. Ezen célkitűzések szem előtt tartásával, és kitekintve az uniós módszertan szerinti vizsgálatokra, a hiány 2016-ra 2,1 százalékos, 2017-re 1,8 százalékos, 2018-ra pedig 1,5 százalékos GDP-arányos hiánnyal számol.

Fontos megjegyezni, hogy mind az Állami Számvevőszék, mind pedig az Alaptörvényben rendezett módon a Költségvetési Tanács is véleményezte a költségvetést. Véleményüket olvashattuk, illetve hallhattuk az expozékban. Egyöntetű vélemény volt, hogy a benyújtott javaslat megalapozott, és komoly esély van arra, hogy mindannyiunk közös munkájának eredményeként betartható és megvalósítható legyen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ez azonban nem mindig volt így, hiszen az elmúlt években, a szocialista kormányzatok idején megszoktuk, hogy a költségvetések nem mindig arról szólnak, amiket szeretnének megvalósítani, hanem valami másról. Remélem, az elmúlt négy év bebizonyította az önök számára is, hogy ez a kormány és a parlamenti többség jól tervezett és megvalósított költségvetéseket nyújt be és hajt végre az Országgyűlésben.

Még egy részről szeretnék néhány szót mondani, az önkormányzati világról, amelyben nagyon fontos év volt 2014, hiszen több mint 1300 milliárd forinttal a kormány megváltotta az adósságtehertől a helyi önkormányzatokat. Így 2015-ben adósság nélkül indulhatnak az önkormányzatok a gazdálkodási évnél. 2015-ben több mint 2500 milliárd forinttal gazdálkodhatnak, amelyhez a központi költségvetés 690,5 milliárd forintot biztosít.

A helyi önkormányzatok központi finanszírozása a korábbi években kialakított önkormányzati feladatellátáshoz igazodó, feladat alapú támogatási rendszerben működik. 2015-ben fő feladat lesz a helyi önkormányzatok számára a működési hiány nélküli gazdálkodás fiskális feltételeinek erősítése, a kistéleplések további felzárkózásának, az esélyegyenlőség megteremtésének elősegítése, valamint az önkormányzatok által nyújtott közfeladatok és közszolgáltatások színvonalának emelése a költségvetés lehetőségeihez mérten.

Köszönöm, mélyen tisztelt elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Tóth Csaba képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Öné a szó.

TÓTH CSABA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A benyújtott költségvetési törvény általános indoklásának bevezetése olyan, mint egy győzelmi kiáltvány. Ebből megtudhatjuk, hogy az elmúlt évek erőfeszítéseinek köszönhetően Magyarország ma már jobban teljesít. Ezzel szemben az a helyzet, hogy a kormány 2010 óta tartó rossz gazdaságpolitikája azt eredményezte, hogy jelentős a lemaradás a régiós országokhoz képest, az államháztartási egyensúly javulása csak látszólagos, az államadósság valójában nőtt, és a hiány is csak a magánnyugdíjpénztári vagyoni államosítása miatt került a GDP 3 százaléka alá. A hiány szinten tartása pedig azóta is csak az újabbnál újabb megszorításoknak volt köszönhető.

A szegénység nőtt, a foglalkoztatási helyzet valójában csak kevésbé javult, a beruházási klíma továbbra is rossz, a külföldi tőke 2013-ban és 2014 első félévében is kiáramlóban van. Magyarország nemzetközi megítélése egyre rosszabb, a piacellenes gazdaságpolitika, a meggyengült forint... - jórészt a kormány felelős, a beruházásokhoz nélkülözhetetlen uniós forrásbeáramlás reálértéken kevesebb lesz.

Az indoklásban egy mondatot ki is emeltek, azt, hogy a 2015-ös költségvetés a banki elszámoltatás költségvetése lesz. A javaslatból azonban nem derül ki, hogy miért volna a bankok elszámoltatásának költségvetése a jövő évi büdzsé, az államnak ugyanis a szabályozás megalkotásán kívül semmilyen szerepet nem szánna a kabinet. A költségvetésben legalábbis nem szerepel egyetlen soron sem, hogy a forintosítást támogatással segítenék. A javaslat indoklásában mondják csak el nagyon sokszor, hogy az elszámoltatással több pénz marad az embereknél. Ezt a kormány szerint fogyasztásra költik majd, a többletjövedelem azonban a prognózisokban nem jelenik meg, nincs kiugrás a lakossági költségekben jövőre.

(Dr. Szűcs Lajos elfoglalja a jegyzői széket.)

A jövő évi költségvetés optimista makrogazdasági feltételezések mellett is jelentős megszorításokat és társadalmi konfliktusokkal járó évet vetít előre. A választási ígéretekkel szemben nem lesz adócsökkentés, de lesznek helyette adóemelések és új adók. Minden ígéretés ellenére 2015-től reálértéken tovább esnek többek között az egészségügyi kiadások, miközben az intézmények tartozásai már meghaladják a 100 milliárd forintot. A jóléti kiadások összesen 122 milliárd forinttal növekedhetnek a tervek szerint, de a családi és szociális támogatások jelentősen csökkenni fognak jövőre, összességében 68 milliárd forinttal.

(13-50)

A családi pótlék és a gyermekek után járó juttatások összege csökkenhet közel 4 százalékkal. Az idej

535 milliárd forint helyett 517 milliárd forint jut jövőre a gyés, az anyasági támogatás és a családi pótlékok kifizetésére. Az átalakítás egyértelműen a jobban kereső, felső középosztályba tartozó családoknak kedvez, ahol érdemben tudnak spórolni az adókedvezmények igénybevételével. Ezek a lépések még súlyosabbá teszik a gyermekszegénységet is.

Vannak persze olyan kiadási tételek is, amelyek jelentősen nőnek. Csaknem 60 milliárddal több jut jövőre a beruházásokra, például 50 milliárd stadion-építésekre, valamint a korábban masszívan nyereséges és a büdzsébe hatalmas összegeket befizető MVM 50 milliárd forintos tőkeemeléshez jut. Az viszont nem derül ki, hogy miért van erre szükség, és mire szánják valójában ezt az összeget.

A törvényhozó és végrehajtó szervek 830 milliárd forintot költhetnek jövőre, ami 90 milliárd forinttal magasabb az idei terveknél. A pénzügyi és költségvetési tevékenységekre 545 milliárd forint mehet, ami 76 milliárddal magasabb az idei előirányzatnál. A közmunkaprogramra 2015-ben 35 milliárd forinttal több pénzt szán a kormány, ez azt jelenti, hogy a foglalkoztatás emelését továbbra is a közmunka révén valósítják meg beruházásösztönző programok helyett.

Jövőre az adó- és járulékteher összesen mintegy 280 milliárd forinttal nőnek. A legnagyobbat a büdzsé az áfával nyeri, összesen közel 158 milliárd forinttal szednék be több forgalmi adót az ideinél, de azt nem tudni pontosan, miért növekszik az összeg ilyen mértékben, vagyis 5,2 százalékkal. A költségvetési terv szerint ugyanis a lakosság rendkívüli mértékben emeli majd a fogyasztását annak hatására, hogy a bankok az elszámoltatás végén csökkentik majd a törlesztőrészeket, ám a prognózis szerint a háztartási kiadások így sem emelkednek 2,6 százaléknál jobban. Ez annyit jelent, hogy - 1,8 százalékos inflációval számolva - 4,4 százalékkal növekedhetnek a bevételek, ami 134 milliárd forintot meg is magyaráz a tervezett bevételnövekedésből. De többet nem. Az azonfelül betervezett 23 milliárd forint többletbevételt a kabinet ismét a fehéredéssel magyarázza.

De nézzük, mit hoz a gazdaság szempontjából a jövő évi költségvetés. Túlbecsültnak látszik a 2015. évi 2,5 százalékos növekedés. A GKI által végzett megállapítások szerint a költségvetés lehetőségei korlátozottak. Az államadósság növekedésének elkerülése és az Európai Unió elvárásaihoz való alkalmazkodás érdekében a GDP-arányos deficit 2015-re 2,4 százalékos lesz, és az államadósság év végi csökkenésének elérése érdekében el fog kezdődni a tartalékok leépítése. A benyújtott törvényjavaslat szerint az idei 76,3 százalékos államadósság jövőre 75,4 százalék lesz az év végén. Azonban elég, ha a gazdaság nem pörög úgy, ahogyan a kormány tervezi, vagy ha pár tízmilliárd forinttal nagyobb deficit jön össze a büdzsében, és az államadósság máris nem fog csökkenni.

A kormány a javaslatban gazdasági növekedést, fejlesztési irányokat határoz meg, azonban a konkrét

lépések kimaradtak a tervezés során. A központi költségvetés társasági adó címén 2015-ben 341,4 milliárd forint bevételt tervez az idei 358,8 milliárdhoz képest. Ez jól tükrözi a kormány vállalati szektorhoz való viszonyát. Jövőre társaságiadóalap-kedvezményt vehetnek majd igénybe a felsőoktatási intézményeket támogató vállalkozások, és változatlanul adókedvezményt kapnak a látvány-csapatsportokat, az előadó-művészeti szervezeteket és a magyar filmeket támogató vállalkozások.

Az egyszerűsített vállalkozói adó címén tervezett 2015. évi költségvetési bevétel 83,8 milliárd forint. Ez a bevétel 16,8 milliárd forinttal, 25 százalékkal több a 2014. évi költségvetési évre előirányzott összegnél, és 26,2 milliárd forinttal kevesebb a 2013. évhez képest.

A kisadózó vállalkozások tételes adója és a kisvállalati adó tekintetében gyakorlatilag kudarcot vallott a kormány. 2012-ben még azt mondták, hogy 2014-től az új vállalkozási adókat választók száma elérheti az 500 ezret, ez azonban nem így történt. 2013-ban és 2014-ben a vártnál jóval kevesebb adózó választotta e két adózási formát. Megbukott a kormány elképzelése! Az idei évben a kata 61,9 százalékkal, a kiva 92,2 százalékkal maradt el az előirányzattól. 2015-ben sem lesz jobb a helyzet. A kata esetében a 2014. évi 78 milliárdhoz képest 2015-től 56,3 milliárd forint az előirányzott összeg, a kiva esetében pedig a 2014. évi 45,4 milliárddal szemben 2015-re már csak 16,4 milliárd forint az előirányzat. A számokból jól látszik, hogy a kata esetében 27,82 százalékkal kevesebb a jövő évre tervezett bevétel, a kiva esetében pedig 63,88 százalékkal lesz kevesebb.

A legnagyobb problémát a kiszámíthatatlan gazdaságpolitika okozza, aminek az az eredménye, hogy soha annyi cég nem ment tönkre az országban, mint tavaly. A megszűnő cégek száma rekordot döntött 2014 harmadik negyedévében, amikor is összesen 10 722 társaságot töröltek, 5 százalékkal többet, mint a megelőző negyedévben, és 33 százalékkal többet, mint az előző év azonos időszakában. A statisztikák szerint a magyar kkv-k 15 százaléka kevesebb mint egy évig működik, utána felszámolás vár rá. Az újonnan keletkező cégek 80 százalékát pedig olyan vállalkozók hozzák létre, akik korábban adósságokkal és hátralékokkal terhelt társaságokat hagytak maguk után.

Az általános indoklás szerint a 2010-es kormányváltás óta a gazdaságpolitika célja a foglalkoztatás bővítése, a versenyképesség javítása, a kiegyensúlyozott gazdasági növekedés biztosítása volt. A kormány az ország versenyképességének javításához a bürokrácia csökkentését említi az indoklásban. Szándékai szerint 2015-től tovább kívánja csökkenteni az ügyintézési határidőt a jelenlegi 25 nappal az általános 15 napra, ami legfeljebb 15 nappal lesz meghosszabbítható. A bürokráciacsökkentés a számok nyelvén azt jelenti, hogy több ember több pénzért, kisebb helyen vagy kevesebb eszközzel fog majd működni.

A következő három évben állami rezsi-csökkenést kívánnak végrehajtani, azaz számos illeték és bírság fog csökkenni vagy kivezetésre kerülni, illetve számos szükségtelen szabályozás szűnne meg. Ez azonban önmagában nem fogja az ország gazdasági versenyképességét javítani, hiszen látható, hogy az évek óta nem javult.

A kormány korábban azt ígérte, hogy Európa legversenyképesebb adórendszerét hozza létre, ehhez képest minden nemzetközi versenyképességi összehasonlításban gyakorlatilag változatlan maradt Magyarország pozíciója. A kormány szerint a magyar gazdaságban 2013-ban a makrogazdasági adatokat figyelembe véve növekedés indult be, és 2014-ben tovább erősödött. Ezzel szemben sem a fogyasztási kereslet nem lendült fel, sem a külpia nem élénkült. Emellett pozitív tendencia sem következett be a foglalkoztatás tekintetében.

A kormány jövőre el szeretné érni, hogy Magyarországon mindenkinek legyen munkája, és ne szoruljon senki jövedelempótló támogatásokra. A kormány egy olyan víziót tár elénk, aminek semmi köze a valósághoz.

A kis- és középvállalkozások egyik legnagyobb problémája Magyarországon a szűkös piaci lehetőség, aminek egyenes következménye a fejlesztések ellehetetlenülése és a versenyhátrány fokozódása. A 2014-es év nem adott megfelelő alapot a kkv-k problémáinak megoldására, nem segített a mikro-, kis- és középvállalkozások helyzetén.

A kormány ígéretet tesz arra, hogy 12 ezer milliárd forint uniós forrás érkezik majd Magyarországra. Céljuk, hogy a fejlesztési, beruházási támogatások legalább 60 százalékát gazdaságfejlesztésre és munkahelyteremtésre fordítsák. A beruházásokra remény szerint 2500 milliárd forintot költenek majd. A pályázók a korábbinál jóval átláthatóbb, egyszerűbb, ésszerűbb pályázati eljárásokkal számolhatnak. Kíváncsian várjuk az eredményt, hiszen az elmúlt időszakban a tapasztalatok nem ezt mutatták. Az üzleti környezetet a magas közigazgatási terhek, a kiszámíthatatlan szabályozás és a gazdaság területén tapasztalható mérsékelt verseny határozza meg.

Tisztelt Országgyűlés! A mikro-, kis- és középvállalkozási szektor a magyar gazdaság meghatározó területe. Mind a magyar családok jelentős részének megélhetése, mind a nemzetgazdaság egészének bővülése jelentős mértékben a kkv-k állapotától és növekedési lehetőségétől függ.

(14.00)

A szektor kiemelkedő gazdasági súlyát szemlélv, hogy ma Magyarországon a bejegyzett vállalkozások 99 százaléka kkv-nak minősül. Az országban több mint 500 ezer mikro-, 25 ezer kis- és nagyjából 4 ezer középvállalkozás működik. Olyan költségvetésre van szükség, ahol a mikro-, kis- és középvállalkozások a termelőszektorától a szolgáltatókon, a ke-

reskedőkön át egészen a családi gazdaságig nemcsak szóban, hanem valóban kiemelt állami segítséget kapnak. Ez a költségvetés nem ad alapot a kkv-k problémáinak megoldására. A kisvállalkozóknak kedvezőbb és kiszámíthatóbb gazdasági feltételekre van szükségük. Csökkenteni kell a kkv-kat terhelő adók számát, eltörölni az őket értelmetlenül korlátozó jogszabályokat, egyszerűsíteni kell a rájuk vonatkozó bürokratikus előírásokat. Kiszámíthatósággal és stabilitással kell erősíteni a befektetők Magyarország iránti bizalmát, ösztönözni a hazai kkv-knak piacot teremtő befektetéseket. Átlátható, hatékony és igazságos, a foglalkoztatást átfogó módon ösztönző új adórendszert kell kialakítani. Ösztönözni kell, hogy a magyar kkv-k növeljék exportintenzitásukat. Olyan intézkedéseket kell hozni, amelyek a kkv-szektor exportpiaci lehetőségét a termelékenység javításával együtt növelik.

A külföldi befektetések akkor eredményeznek érdemi gazdasági növekedést, ha hozzáadott érték keletkezik a hazai termelésben, ezért különösen fontos a termelőcégek célzott támogatása. Véget kell vetni annak a gyakorlatnak, amely úgy ösztönzi a külföldi tőke magyarországi befektetését, hogy közben a magyar vállalkozások gyakorlatilag nem részesülnek a beszállítói piacok bővüléséből. Jelenleg a külföldi tőkéből megvalósuló nagyberuházásoknál nagyon alacsony, csak néhány százalékos a hazai beszállítói hányad. Ahhoz, hogy a hazai kkv-szektor ezen a területen meghatározó súllyal szerepeljen, szükséges, hogy a beszállítók aránya a jelenlegi többszörösére emelkedjen.

A kis- és középvállalkozások egyik legnagyobb problémája Magyarországon a forráshiány és a szűk piaci lehetőségek, aminek egyenes következménye a fejlesztések ellehetetlenülése és a versenyhátrány fokozódása. Olyan kombinált tőke- és hitelprogramot kell indítani, amely hatékonyan képes elősegíteni a vállalkozások fejlődését, versenyképességük javítását. A versenyképességük javítása érdekében szükséges a K+F támogatások mértékének jelentős növelése, a technológiai beruházások támogatása és a hazai kis- és középvállalkozások K+F részvételének ösztönzése. Célzott pályázatokkal kell segíteni kis technológiai cégek, startup vállalkozások létrejöttét és sikeres beindulását. Inkubátorszervezetek felállításával és finanszírozásával kell támogatni az életképes ötletek kidolgozását, a termékek kifejlesztését és a világpiacon történő kijuttatását.

Tisztelt Országgyűlés! Összességében elmondható tehát, hogy ez a költségvetés nem segíti a mikro-, kis- és középvállalkozások helyzetét sem. Ezt a költségvetési törvényjavaslatot az MSZP-frakció többek között ezért sem tudja támogatni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén írásban jelezte felszólalási szándékát Latorcai János képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke. Öné a szó, alelnök úr.

DR. LATORCAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Kedves Képviselőtársaim! Majd' egy évtized után lekerültünk a szegyenpadról. Tavaly júliusban kikerültünk az Európai Unió túlzottdeficit-eljárása alól, hallhattuk többektől is még a 2013. évi zárszámadás vitájában is. Mindez a tudatosan tervezett és közben tartott költségvetési politika eredménye. A költségvetési hiány és az adósságráta csökkentése, a gazdasági növekedés beindítása, a foglalkoztatottak számának folyamatos emelkedése arról tanúskodik, sok más hozzászólóval ellentétben, hogy jó úton járunk. A makroszámok szigorú tények, és ezek egyértelműen ezt bizonyítják, még ha a képviselőtársamnak más is erről a véleménye. Ugyanis a napokban elmélyedtem, és ajánlom valamennyiüknek elmélyedni az Állami Számvevőszék honlapján elérhető nyilvános jelentésekben és véleményekben; 2006-ig jutottam vissza, az adott évre vonatkozó zárszámadásokat vettem vizsgálat alá. A tapasztalataim azt mutatták, hogy az ÁSZ megállapításai, észrevételei alátámasztják mindazt, amit Domokos László elnök úr itt a felszólalásában, illetve az ÁSZ múlt heti sajtótájékoztatóján mondott, miszerint a 2015. évi központi költségvetési törvényjavaslat a legjobb ilyen törvényjavaslat az elmúlt esztendőben. Ez a megállapítás az elmúlt nyolc évet figyelembe véve egészen biztosan igaz. Ez különösen fontos, tisztelt Gúr Nándor képviselő úr, hiszen például a 2008. évi zárszámadás ellenőrzése során az ÁSZ még azt állapította meg, hogy a törvényjavaslat nem átlátható.

Nos, az Európában kiemelkedő 3,2 százalékos gazdasági növekedésünkre tekintettel, azt hiszem, bátran kijelenthető, hogy a tervezett 16 380 milliárd forintos bevételi és a 17 258 milliárd forintos kiadási előirányzat, 877 milliárd forintos hiány mellett, ez a költségvetési javaslat nemcsak hogy átlátható, hanem megalapozott is. Az átláthatóság alatt ugyanakkor nemcsak transzparenciát értek, hanem azt is, hogy a kiadási oldal számait vizsgálva kirajzolódik a költségvetési tervezet mögött meghúzódó új típusú filozófia is, hiszen továbbra is a munkahelyteremtés, a családok támogatása és a gazdaságélénkítés céljai állnak az egész tervezés középpontjában.

A költségvetés számai szerint jövőre többet fordítunk a családok és a gyermekvállalás támogatására, a munkahelyteremtésre és az oktatásra - itt alá szeretném húzni, hogy mind a közoktatásra, mind a felsőoktatásra, majd a számokat is mondom -, a közbiztonságra, a gazdák támogatására, a nyugdíjak értékének a megőrzésére és a gazdaság fejlesztésére. Gazdaságpolitikusként ez utóbbi jelentőségére hívnám fel képviselőtársaim figyelmét.

A gazdaságélénkítés jegyében a passzív ellátások helyett az aktív, a munka irányába ható intézkedések támogatása fog növekedni. Így jövőre az ideinél több támogatásra számíthatnak a vállalkozások. Jövőre az uniós támogatás felhasználásával különben egy nagyléptékű gazdaságfejlesztési program kezdődik. A 2014-2020 közötti fejlesztési ciklusban hét év alatt

több mint 34 milliárd euró támogatás érkezik hazánkba. Ez a hazai társfinanszírozással együtt mintegy 12 ezer milliárd forintos fejlesztést jelenthet majd a következő években. A hazánkba érkező fejlesztési és beruházási támogatások 60 százalékát pedig gazdaságfejlesztésre és munkahelyteremtésre szándékozik a kormány fordítani. Ez alapján, azt hiszem, joggal állítható, hogy a 2014. évi gazdasági növekedés feltételei jövőre is biztosítottak lesznek.

Áttekintve a költségvetést, megállapítható, hogy komoly visszafogottságot és mértéktartást jelez, hogy a kormány 2015-re csak 2,5 százalékos gazdasági növekedéssel, 2,4 százalékos uniós módszertan szerint számított hiánnyal és 75,4 százalékos év végi GDP-arányos államadóssággal számol. Ezt biztosítandó, megfelelő tartalékokat is létrehozta, és ezek felhasználásával, ha probléma is jelentkezik, ahogy Tóth Csaba felszólalásában hallhattuk, akkor van arra lehetőség, hogy az eredmények ennek megfelelően változzanak.

A gazdaság várható teljesítménynövekedéséből következően jövőre a munkaerőpiacon megmarad a kedvező tendencia. A számítások szerint több mint 260 ezren dolgoznak majd többen, mint a válság előtt, a munkanélküliségi ráta pedig 8 százalék alá csökkenhet. Mindezek mellett a hazai gazdaság szerkezetében is kiegyensúlyozottabb lesz, erősödik a belső kereslet, a háztartások fogyasztása várhatóan 2 százalékkal bővül. A gazdasági növekedést ugyanakkor az alacsony inflációs környezet is támogatja, amely a tervek szerint jövőre is csak 1,8 százalékos lesz, de a jövőt szolgálja a köznevelés 8 százalékos és a felsőoktatás több mint 10 százalékos bővítése is.

(14.10)

Ahogy a miniszteri expozéban hallhattuk, a jövő évet stabil pénzügyi háttér jellemzi majd. Ez teszi lehetővé, hogy 2015-ben mintegy 240 milliárd forint maradjon a családoknál. Mindemellett a bankok elszámoltatásának köszönhetően a törlesztőrészek várhatóan 25-30 százalékos csökkenésén túl, a rezsicsökkentés fenntartásának köszönhetően még további 30 milliárd forinttal nő a családok rendelkezésére álló jövedelem.

Magyarország gazdasági mozgásterének bővülése lehetővé teszi, hogy 2015. július 1-jétől 4 milliárd forintos állami támogatás mellett a kormány bevezesse a családi otthonteremtési kedvezményt is, amely nemcsak új, hanem használt lakás vásárlására is lehetőséget ad. Szeretném jelezni, hogy ennek az anagrammája, a csók valamiféleképpen pontosan azt jelzi, hogy ennek eredményeképp tiszta érzelmek indulnak, és sok-sok házasság fog születni.

A családok támogatása és a foglalkoztatás bővítése is természetesen csak akkor lehet sikeres és eredményes, ha az alapvető állami intézmények és a struktúrák megfelelően működnek, éppen ezért fog az egészségügyben folytatódni a dolgozók bérének a javítása. Az egészségügy jövőre 79 milliárd forinttal

kap többet, mint az idei évben, sőt a kórházak is jelentős többletforráshoz jutnak majd. Valaki úgy fogalmazott, hogy végre bekerül a rendszerbe az a plusz egyhavi forrás, amit eddig hiányolt a szakma. Az egészségügyi dolgozók béremelése mellett a jövő évben folytatódik a pedagógusok béremelése, és az folytatódni fog a következő években is, valamint növekszik a rendvédelmi dolgozók bére is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az Állami Számvevőszék megállapította, hogy a törvényjavaslat megfelel az Alaptörvénynek, a stabilitási törvénynek, az államadósság szabályának, valamint az államháztartásról szóló törvény előírásainak, és rendelkezik tartalékokról is. Az elemzések azt mutatják, hogy jövőre is kedvezőek maradnak a makrogazdasági mutatók, amit a Költségvetési Tanács elnökének összegzése mellett a nagy hitelminősítő intézetek várakozásai is megerősítenek, ugyanis nincs olyan hitelminősítő intézet, amelyik esetében nem ezt tapasztalnánk.

Így lehet olyan alapot képező költségvetést készíteni 2015-re, amely biztosítja majd, hogy hazánk továbbra is jó úton járjon, ahogy Széchenyi István mondta: „Ha a teremtés útját járjuk, jó úton járunk.” Persze, ehhez figyelembe kell venni mindazokat, amelyekre az ÁSZ véleménye ráirányította a figyelmünket, azokat a kockázatokat és jogszabályi hiányosságokat, amelyeket az ÁSZ elnöke is említett. Feladatunk tehát van, hogy a költségvetés kapcsán ügyeljünk arra, hogy módosítási javaslataink szerint ezeket a kockázatokat kiküszöböljük, és a szükséges törvénymódosításokat pedig elvégezzük.

Ha ezeket megtesszük, akkor egészen biztosan jó úton járunk. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén felszólalásra jelentkezett Morvai Krisztina európai parlamenti képviselő, aki a Jobbik képviselőcsoportja időkerete terhére szólal fel. Megadom a szót, képviselő asszony.

MORVAI KRISZTINA európai parlamenti képviselő: Köszönöm szépen. Kedves Képviselőtársaim! Arra szeretném önöket emlékeztetni, hogy a költségvetés megalkotásakor önök nemcsak makroszámokról döntenek, hanem a makroszámok mögött valódi emberek valódi történetei és valódi sorsuk van. Annak érdekében, hogy segítsen önöket, hogy beleéljék magukat ezeknek az embereknek a helyzetébe, leveleket fogok fölolvadni, egészen addig, ameddig az időkeretem tart. A megszólítást azért fogom mindig mondani, hogy el tudjam egymástól a leveleket különíteni.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

„Kedves Krisztina! Három műszakos munkarendben, sajtüzemben dolgozom, hét napból hat napot, egy nap pihenő. A nettó, amit megkapok a

túlórával és a pótlékokkal együtt, pontosan 82 400 forint. Természetesen külföldi a tulajdonos, ha tehetné, szerintem a szó szoros értelmében a belünket is kihajtaná. Nagyon is tisztában vannak azzal, hogy Baranyában nincs lehetőség változtatni, és ezzel keményen visszaélnék. Látom a tulajdonos arcát, mikor ránk néz, mintha nem is venne minket ember számba. Sok anya dolgozik velem egy műszakban, többen panaszkodnak, hogy gyermekeik szomorúak, mert anyukájuk szinte alig van velük. Volt olyan eset, mikor egy édesanya jelezte a munkahelyén, nem tud túlórázni, mert kisfia verset mond, erre az volt a válasz: akkor ki van rúgva. Természetesen a kisfiú hiába várta édesanyját az anyák napi ünnepélyre, ő nem érkezett meg. Én úgy látom, ma a nők nagyon nehéz helyzetben vannak, azok az anyák, akik egyedül nevelik a gyermekeiket, semmi és senki nem védi meg őket semmilyen formában, ez pedig nagy probléma. És hogy a bér mire elég? A munkatársnőm egy nappal a fizetés után panaszkodott, 4 ezer forintja maradt meg a következő fizetésig, miután mindent befizetett.”

„Tisztelt Morvai Krisztina! A családunk problémáját írom le önnek. Férjem 61 éves, 47 éves munkaviszonnyal rendelkezik, de csak 63 éves korában mehet el nyugdíjba. Szakközépiskolai érettségije van, a MÁV-nál dolgozik mint műszerész. Télen a hidegben, nyáron a hőségben, mindezt havi 109 ezer forintos nettó fizetésért. Két gyermeket neveltünk, az egyik két diplomás közgazdász, beszél angolul, olaszul és franciául, sajnos munkahelye nincs, mert túlképzett. A másik gyerekünk rendszergazda egy egyetemre, a fizetése 98 ezer forint.

Most nem tudjuk - kicsit hosszabb a levél, de egy másik részlete ugyanennek a levélnek -, hogy most mi lesz velünk, ha a devizahitelünket ezen az árfolyamon akarják forintosítani, mert akkor szerintem, míg meg nem halunk, azt fizetjük. 63 ezer franknak megfelelő forintot, vagyis 9 millió 500 ezer forintot vettünk fel 2007-ben 15 évre, jelenleg még tartozunk 49 ezer frankkal. Ha ezt beszorozzuk a kormány által mondott 256,47 forintos árfolyammal, akkor 12 millió 567 ezer forinttal tartozunk.” S ugye, 9,5 milliót vetek föl.

„Tisztelt Morvai Krisztina! Kérdezte, milyen állásban keres az ember élhetetlen bért. Vákuumcsoomagoló anyagot gyártó gyárban dolgoztam, korábban 80 500 forintért úgy, hogy az albérlet a javát elvitte. Sajnos elvárják, hogy az ember legyen mobilis, és ezt éhbérért várják el. Amíg esetleges lakhatási támogatást megigényel az ember, addig elveszik a bürokráciában, utána mondvacsinált indokkal utasítják el. Jelenleg már beleuntam abba, hogy ha valahol nem éhbért keres az ember, ott úgy tönkreteszik egészségre vagy mentálisan, hogy életkedve sem marad huszonévesen. Így, ha önök gazdasági menekültnek nevezik, azzá váltam. Jelenleg 5 hete vagyok az Egyesült Királyságban, és 4 hete dolgozom.”

„Tisztelt Képviselő Asszony! Kereskedelmi alkalmazott vagyok egy német diszkontláncnál, 6 éve dolgozom itt, eladó a végzettségem. Elvárja a helyi

vezetés, hogy mindennap legalább egy órával, nem ritkán kettővel korábban teljesen önként és ingyen megjelenjen a dolgozó és vegye fel a munkát. A munkaközi szünetek nincsenek kiadva, esetleg 5-10 percre tud a pénztáros kimenni, hogy egyen villámgyorsan egy zsömlét. Ma például 15 órától 22 óráig szól a munkaidőm, az a gyakorlatban azt jelenti, hogy 2-kor már felvettem a munkát, és jó esetben el tudunk jönni 22.30-kor, de gyakori a 23 óra. Pörgős munka, egy ember végzi legalább kettő munkáját. A kezdő dolgozó kap ezért nettó 80 ezret, aki már több éve itt van, 116 körül, ami ugye, nem hangzik feltétlen rossznak, viszont, mivel 2 vagy 3 ember helyett kapod és stresszel egy fő, plusz a munkaidő nincs valósan rögzítve, inkább a botrányos kategória.” (Zaj az MSZP soraiból.)

„Tisztelt Morvai Krisztina!” Úgy csodálkozom, hogy baloldali képviselőtársaimat ennyire nem érdekli az úgymond magyar kisemberek sorsa, és meglehetősen zavaró is, hogy ilyen megrázó történetek közben az ember nem tud koncentrálni, mert önök egymással beszélgetnek. (Dr. Kontrát Károly: Miért csodálkozik?)

„Tisztelt Morvai Krisztina! Katalin vagyok, a Tescóban dolgozom műszaki eladóként.” Részletesen leírja Katalin a munkavégzésének a menetét, egy tipikus napot, de csak egy részletet olvasok föl: „Nálunk ki van adva, hogy a vevőkkel nem beszélgethetünk, röviden, gyorsan ki kell szolgálni, és menni árut tölteni. Hogy néz ki az árutöltés? Kihúzom a raklapot a raktárból kézi békával, a súly változó, körülbelül 200 és 1000 kilogramm között van, ami nagyon nehéz, a raklapnyi virágföld, fagyállók, vödrös festékek, autóakkumulátorok, ezeket is ki kell húznom az eladótérbe egyedül, körülbelül 70 méter hosszan.

(14.20)

Kandallók, mosógépek, hűtőszekrények, s a többi, ezt is mind előírás szerint egyedül. A megmaradt kisebb terjedelmű árukat, például mikrokat, porszívókat két méter magas polctetőre kell feltennem, három darabot egymás tetejére, és így tovább. Havi átlagfizetésem túlora nélkül 87 724 forint. Ennyi a fizetésem 54 évesen - közel 40 évi kereskedelmi gyakorlattal - a Tescónál. Árufeltöltő, eladó, pénztáros és igavonó barom is vagyok náluk.”

Egy másik asszony: „Kedves Krisztina! A fiam Egerben tanul. Sokszor voltam kénytelen azt mondani: kicsim, ne gyere haza, mert nincs mit enni, és mi is megfagyunk. Ezt is elmondtam a polgármester úrnak. Azt is, hogy jó néhányan tolongunk a közmunkáért, és olyanok kapják meg, akiknek lovas farmjuk van, faeladással kereskednek, és szerintem nem igazán erre a pénzre van szükségük. Miután ezt elmondtam, kaptam egy hivatalos levelet, miszerint a közmunka-foglalkoztatásom ezennel megszűnt, fellebbezésnek nincs helye, hivatkozva arra, hogy

már három hónapot dolgozhattam a három év alatt. Mivel nem kaptam munkát, így a következő évi felülvizsgálatban nem feleltem meg a kritériumnak, miszerint egy hónap munkaidőt fel kell mutatni, így segítyt se kaptam, egy fillér nélkül éltünk hónapokig, és nem tudnám megmondani, hogy hogyan. Felkerestem a szociális gondozót, aki nagyon készséges volt irányomba, és ez év májusától közmunkás munkakört láthattam el hat hónapig 50 ezer forintért. Ennek is örültem, örültünk a lányommal, mert be tudtam szereltetni 15 ezerért egy kis cserépkályhát, és éhen se haltunk. A szociális osztály vezetője biztatására megigényeltem az éves segélytűzfát, amit a polgármester utolsó ténykedéseként visszautasított, mondván, hogy a közmunkával már jelentősen javultak az életfeltételeim.”

„Kedves Krisztina! Pedagógiai asszisztensként dolgozom egy kispesti óvodában. Végzettségünk középfoknak felel meg, érettségi után még másfél év. Bérünk 8 óra 20 percre nettó 82 ezer forint. Egyedül étkezési hozzájárulásunk van, amit visszafizetünk az óvodai ebédre. Feladatunk egy 26-28 fős csoportban az autista gyerekek felügyelete, segítése, fejlesztése.”

Másik levél: „Én a rokkantnyugdíjasokról szeretnék szólni, persze az alacsony jövedelműekről, akiknek muszáj dolgozniuk, ugyanis a kormány csökkentette a munkahelyi támogatást vagy megváltoztatta a rokkantság feltételeit, szóval a munkaidőt lecsökkentették négy órára, és ez már jövedelm kiesést okoz. A beteg embernek meg kell vennie a gyógyszert, ha akarja, ha nem. A gyógyászati segédesszökt is meg kell venni, nekem például hallókészüléket. Ez nem kis pénz, egyik fülemre illesztékkel együtt csaknem 100 ezer forint, plusz az eleme. Miért kellett bántani a rokkantnyugdíjasokat, amikor úgyszólván bennünket az Isten mind a két kezével?”

„Kedves Krisztina! Egy postás kézbesítő ismerősöm több mint tíz éve dolgozott a postánál, hóbanfagyban, 53 éves korában nettó 90 ezer forintnak megfelelő fizetésért. Képzelve el, mennyit keres egy kezdő postás!”

„Krisztina! Beszéljen a bírósági dolgozók körülbelül hat éve befagyasztott fizetéséről! Minden juttatást elvettek tőlünk az elmúlt hat év alatt, és például egy 12 éve ott dolgozó, 40 éves jegyzőkönyvvezetőnek 100 ezer forint a nettója.”

„Kedves Krisztina! Óvodában dolgoztam dajkaként, onnan mentem nyugdíjba 2014. október 1-jétől. A jövedelmem kevesebb volt, mint 2008-ban. A jövedelmet úgy kell érteni, hogy a kiegészítésekkel együtt nettó 78 ezer forintot vihettem haza.”

Másik: „Nógrád megyében lakok és dolgozok mint vagonőr. 330 forint az órabérem. 240 órára kapok 79 200 forintot.”

„Testvérem esetét írnám meg - írja valaki -: 30 évig dolgozott könyvtárosként, ahol múlt évi rokkantnyugdíjazásáig 87 ezer forintot keresett. Jelenleg 45 ezer forintból kellene megélnie.”

Bőven vannak még levelek, nehéz volt a válogatás, meg - ahogy mondom - nehéz is volt beszélni,

mert változatlan lelkesedéssel beszélgetnek egymással baloldali képviselőtársaim.

Az utolsó levél nagyon rövid: „Krisztina! Nem akarunk menekülni, de muszáj.”

Kérem, hogy ezeket a történeteket idézzék fel akkor, amikor a költségvetésről döntenek. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Innen is szeretettel köszöntöm képviselőtársaimat.

A következő felszólaló Simon Miklós képviselő úr, a Fidesz képviselőcsoportjából; őt Varju László fogja követni, a független képviselők közül; és utána lesz lehetőség a kettőperces felszólalások elmondására.

DR. SIMON MIKLÓS (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ezeket a történeteket, amelyeket képviselő asszony elmondott, nap mint nap megéljük, és azért szavazunk meg jó szívvel a 2015-ös költségvetést, mert ezeknek az embereknek is segíteni fogunk tudni, ez a meggyőződésem.

A Belügyminisztérium fejezet 2015. évi költségvetése továbbra is kiemelt ügynek tekinti a közbiztonság megerősítését, az emberi élet és értékek védelme érdekében a katasztrófavédelem fejlesztését, az úgynevezett kis értékű bűncselekmények felderítését és a büntetések végrehajtását.

(Gúr Nándor elfoglalja helyét a jegyzői székben.)

A kormányprogramban meghatározott célokkal összhangban a Belügyminisztérium és az irányítása alá tartozó rendvédelmi szervek alapvető feladata a rend és a közbiztonság megerősítése, az állampolgárok védelmét, biztonságát szolgáló fejlesztések és szervezeti átalakítások következetes végrehajtása.

A kormány álláspontja megalakulása óta világos: a rend és a közbiztonság az egyik legfontosabb terület, ahol az államnak meg kell felelnie, így ezzel összhangban a jövő évi költségvetésben is kiemelt jelentőséget kap a közrend és a közbiztonság kérdése.

Tisztelt Képviselőtársaim! A bűnözés minden országban nagyon komoly társadalmi probléma, ezért különösen fontos a bűncselekmények megelőzése. Ezt kívánja szolgálni a kormányprogram, amelynek értelmében fokozott rendőri jelenlét szükséges minden magyar településen.

Egy kicsit visszatekintünk az időben. 2013. szeptember 25-én az ország öt északkeleti megyéjében, Borsod-Abaúj-Zemplén, Hajdú-Bihar, Heves, Jász-Nagykun-Szolnok és Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében bevezetésre került a folyamatos rendőri jelenlétet biztosító közbiztonsági mintaprogram. Az eredmények, a lakosság és az önkormányzatok pozitív visszajelzései alapján 2014-ben a Belügyminisztérium kiterjesztette ezen mintaprogramot az ország 19 megyéjére. A program július 1-jével indult Magyar-

ország valamennyi településén. A helyi rendőri szervek és a körzeti megbízottak munkáját a területi rendőri szervek és a készenléti rendőrség bevetési állománya segíti. A munkába bevonták a mezőőröket és a polgárőröket is. A járőrök útvonalát a helyi sajtosságra figyelemmel alakítják ki, és folyamatosan igazítják a változásokhoz. A feladat miatt keletkező túlszolgáltatást pénzben váltják meg, a program kiterjesztéséhez szükséges pluszforrásokat pedig a kormány biztosítja a rendőrség számára a költségvetésből.

A mintaprogram célja, amely megegyezik a Belügyminisztérium jövő évi egyik fő céljával: javítani kell a lakosság szubjektív biztonságérzetét és csökkenteni a jogsértések számát. A rendőrség minden településen a bűnügyi és közbiztonsági igényeknek megfelelően fogja biztosítani a járőrszolgáltatást. Van olyan település, ahol visszatérő ellenőrzésekre kell számítani, de olyan is, ahol állandó rendőri jelenletre mindaddig, amíg a helyzet ezt indokolja. A Készenléti Rendőrség szükség esetén továbbra is biztosít megerősítő erőket a megyei főkapitányságok számára.

A mintaprogram eredményei önmagukért beszélnek. Az érintett öt megyében a program kezdete óta az össz-bűncselekményszám 15 százalékkal csökkent, mintegy 20 százalékkal kevesebb lopást és betörést követtek el, 27 százalékkal csökkent az autólopások száma, és több embercsempészt és ittas vezetőt fogtak el, mint korábban.

(14.30)

Engedjék meg, hogy ezen 24 órás, folyamatos rendőri jelenlétet megvalósító programot Szabolcs-Szatmár-Bereg megye vonatkozásában röviden ismertessem, miután ebben a megyében már egy éve működik ez a program.

2014 első tíz hónapjában 24 százalékkal nőtt a rendőri jelenlét a megye közterületein. Ez azt jelenti, hogy a 2013-as azonos időszakbeli 516 ezer órán felül összesen mintegy 130 ezer órával több időt töltöttek el rendőreink a közterületeken; ebből 50 ezer órát a Szabolcs megyei kapitányság kötelekébe tartozó, míg 73 ezer órát a Készenléti Rendőrség kötelekébe tartozó rendőrök szolgáltak. A fokozott jelenlét eredményeként a megyében 22 százalékkal csökkent a bűncselekmények száma. Hasonlóképpen csökkent a közterületen elkövetett, az állampolgárokat különösen irritáló lopások, testi sértések, valamint garázda cselekmények száma is. 16 százalékkal csökkent a tulajdon elleni szabálysértések száma is, amibe belezártszik a tettenérés esetén alkalmazott gyorsított eljárás jogintézménye is. Ilyen módon jól hasznosult az a 312 millió forint, amibe került a Szabolcs megyei fokozott rendőri jelenlét a költségvetésnek.

A rendőrség feladatellátását, a kitűzött célok elérését lehetővé teszi, hogy a 2015. évi költségvetés 16,7 milliárd forint többletforrást biztosít a szervezet részére, ami 2015-ben a szervezetenél jelentkező új

feladatok végrehajtását szolgálja. Ebből a Magyarország lakosságának biztonságérzetét javító közbiztonsági mintaprogram megvalósítása érdekében 1,6 milliárd forint többletforrást biztosít a tárca 2015-ben.

Tisztelt Képviselőtársaim! A jövő évi költségvetés biztosítja a közrend, a közbiztonság folyamatos megerősítésének kormányprogramban foglalt céljait, hiszen a törvényjavaslat a stabilitás és a kiszámíthatóság jegyében készült, középpontjában a pénzügyi stabilitás megőrzése és a családok terheinek csökkentése áll.

Szeretném örömet kifejezni azon ügyben, hogy miután 2002-ben a polgári kormány elhatározta, hogy 2003-ban bevezetjük a rendőri állományra az életpályamodellt, sajnálatos módon ez az ország döntése kapcsán nem sikerült. Most, tizenkét esztendő után újra szerepel a költségvetésben, Magyarország költségvetésében 44 milliárd forint, ami a rendvédelmi szervek, állomány tagjainak az életpályamodellre való áttérését jelenti.

Nagyon örülök ennek, és azt kívánom, hogy ezen számok az életpályamodell kapcsán még jobban csökkenjenek, ez a közbiztonság javulásának eredményeként jelenjen meg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A házszabály vonatkozó előírása lehetővé teszi, hogy a kormány képviselője soron kívül felszólalhat a vitában. Kontrát Károly államtitkár úr kért szót, neki adok a szót, a Fidesz-frakció időkeretének terhére.

Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Először is szeretnék köszönetet mondani Simon Miklós képviselő úrnak, hogy hozzászólásában a Belügyminisztérium költségvetését, a közbiztonság kérdését, a fegyveres és rendvédelmi életpályamodellt szóba hozta, értékelte és méltatta. Úgy gondolom, fontos az, hogy a vita ezen szakaszában a kormány képviselőjében én erre reagáljak, ezt szeretném most megtenni.

A kormány 2010. májusi 29-ei megalakulását követően a második Orbán-kormány kiemelt nemzeti ügyként határozta meg a közbiztonság megerősítését, és az elmúlt négy évben nagyon sok intézkedést, sok törvényt, erős törvényeket fogadott el a parlament ennek érdekében. 2013. szeptember 25-én az országos rendőrfőkapitány úr - úgy, ahogy a képviselő úr mondta - az északkelet-magyarországi régió öt megyéjére rendelt el fokozott rendőri jelenlétet és rendőri ellenőrzést, amiben a helyi megyei rendőrfőkapitányság személyi állománya mellett a Készenléti Rendőrség Rendészeti Igazgatóságának személyi állománya is részt vett.

Ez az ellenőrzés meghozta az eredményét, néhány számot én is szeretnék ismertetni: az öt megyé-

ben 15,1 százalékkal kevesebb bűncselekményt regisztráltak, mint korábban; a lopások és betörések lopások száma 19,5 százalékkal csökkent, a gépkocsilopások száma 27,7 százalékkal csökkent, ugyanakkor például az ittas járművezetések felderítése 37 százalékkal növekedett; közel 11 ezer embert fogtak el bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt, és jelentős eredményeket értek el a bűncselekmények megelőzése érdekében.

Ezt a közbiztonsági mintaprogramot terjesztette ki a kormány a 2014. július 1-jei döntésével Magyarország valamennyi településére, Magyarországnak mind a 3154 településén, tehát az egész ország területén folytatódott, illetőleg kiterjesztette a rendőrség a közbiztonsági mintaprogramot. Ez a mintaprogram közel 6 milliárd forintba került, ennek a forrásait a kormány biztosította. Ezek az eredmények azt mutatják, hogy ez a program eredményes volt, és ez folytatódik a jövőt illetően is.

Ami a rendőrség 2015-ös költségvetési lehetőségeit illeti - valóban úgy, ahogy a képviselő úr elmondta -, 16 milliárd forinttal több forrás áll a tervezett, a benyújtott és a jelenleg tárgyalt tervezet szerint a rendőrség rendelkezésére, mint 2014-ben. Ez a költségvetési forrás biztosítja a rendőrség eredményes működésének feltételeit mind a személyi állomány bérét illetően, mind a dologi kiadások, mind a fejlesztések, mind a technikai háttér biztosítása érdekében.

Engedjék meg, hogy én is kitérjek egy nagyon fontos momentumra, amit szintén említett a képviselő úr, ez pedig a fegyveres és rendvédelmi életpályamodell elindítása 2015. július 1-jétől. Ha visszagondolunk az elmúlt ciklusra 2010 és 2014 között, két alkalommal tudtuk a tiszthelyettesi és a zászlósi állomány illetményét emelni: egyrészt 2012. január 1-jétől havi 14 ezer forinttal, majd 2014. január 1-jétől további havi 10-10 ezer forinttal emeltük a tiszthelyettesi és a zászlós állomány bérét.

Most pedig a fegyveres és rendvédelmi életpályamodell bevezetésével 2015. július 1-jétől indul ez a program, és ennek első lépéseként 2015. július 1-jétől átlagosan 30 százalékkal - tehát még egyszer mondom, átlagosan 30 százalékkal - emelkedik a fegyveres és rendvédelmi területen dolgozó hivatásos állomány illetménye. Ez a Belügyminisztérium vonatkozásában a rendőrök, a tűzoltók, a katasztrófavédelmisek, a büntetés-végrehajtásban szolgálatot teljesítők és a titkosszolgálatoknál szolgálatot teljesítő hivatásos állományúak illetményének 30 százalékos emelését jelenti, és az életpályamodell többi elemét is be fogjuk majd jelenteni.

Jelenleg a költségvetésben 44 milliárd forinttal a 2015. július 1-jei 30 százalékos illetményemelés szerepel, de egyébként ez a költségvetés tartalmazza... - tovább folytatódik és megteremti a forrásait a korábbi tiszthelyettesi, zászlósi illetmények emelésének. Fejlesztéseket is tartalmaz, például az érdi rendőr-főkapitányság felépítésére 1 milliárd 200 millió forint forrást tartalmaz, és tartalmaz továbbá

forrásokot mindazon feladatok elvégzésére, amelyek a közbiztonság további megerősítését szolgálják.

(14.40)

Úgy, ahogy képviselő úr elmondta, a 2015. évi költségvetés belügyminisztériumi fejezetének fontos prioritása egyrészt a közbiztonság megerősítése, a terrorizmus elleni védelem, a határon túli magyarok számára biztosított kedvezményes honosítási lehetőség gyors és eredményes, hatékony végrehajtása, a katasztrófavédelem erősítése és a kis értékű bűnügyek felderítése, a büntetés-végrehajtás.

Még egy nagyon fontos területet emelnék ki itt az első reflektálásban, ez pedig a büntetés-végrehajtás kérdése. 2010-hez viszonyítva jelentősen nőtt a büntetésüket töltők létszáma, ennek a létszáma jelenleg 18 157 fő, ez 2015-ben várhatóan 18 500 főre emelkedik. Ennek a létszámnak a megfelelő elhelyezésére vonatkozó fejlesztési forrásokat is tartalmazza a költségvetés. A szirmabesenyői büntetés-végrehajtási intézet létrehozására 4 milliárd forintot, illetőleg négy jelenleg működő büntetés-végrehajtási intézet bővítésére is tartalmaz jelentős forrásokat a költségvetés. Emellett ki kell emelni azt, hogy 2015. január 1-jén lép hatályba az új büntetés-végrehajtási kódex, amely fontos szabályokat tartalmaz a büntetések eredményes végrehajtására.

A büntetés-végrehajtásnál még szeretném kiemelni, hogy további célunk, hogy az elítéltek teljes munkáltatása, teljes foglalkoztatása megtörténjen. Ennek érdekében 2015-ben jelentős lépéseket teszünk meg.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Úgy gondolom, nagyon fontos az, hogy a belügyminisztériumi fejezet megfelelő pozíciót foglal el a 2015-ös központi költségvetésben. Arra kérem a tisztelt képviselőtársaimat, arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassák a 2015-ös költségvetési törvényjavaslatot és benne a belügyminisztériumi fejezet költségvetését.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő felszólaló Varju László képviselő úr, aki a független képviselők rendelkezésére álló 4 perc 40 másodperces időkeretet fogja kihasználni. Parancsoljon, képviselő úr!

VARJU LÁSZLÓ (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kérem, ne tekintse tiszteletlenségnek, ha éppen az ön itteni legutóbbi felszólalásával és mondandójával kapcsolatosan szeretném kezdeni a mondandómat. Mert ha közösen úgy látják, hogy jó úton járnak, akkor az lehet, de akkor ez a pokolba vezető út, amerre mennek. *(Felzúdulás, közbeszólások a kormánypártok soraiból.)*

Mondom ezt azért is, mert amikor például legutóbb az Állami Számvevőszék egyik jelentése kapcsán az említett jó kormányzás meghatározására a definíciót így csak visszaismételte az Állami Számvevőszék kiadványa, akkor az szó szerint úgy szól, hogy a jó kormányzás az ENSZ és más szervezetek meghatározásai szerint az állam olyan működési módja, amelyet a konszenzuskeresés, a részvételre ösztönzés, az esélyegyenlőség, az átláthatóság, az elszámoltathatóság, az eredményesség, a hatékonyság és a jogállamiság tisztelete jellemez.

Tisztelettel jelzem önöknek, hogy ha akár az európai statisztikákat megnézzük, nézzük a két végletet, az egyik az, ami a demokrácia működési feltételeit jelenti, hogy csak a legutóbbira térjek ki, akkor abban Magyarország jelentősen visszalépett; az alkotmányosság lehetősége jelentősen csökkent. De ha a szegénységre vonatkozó adatokat nézzük, akkor Magyarország a legszegényebb államok közé tartozik, és alig van mögöttünk már valaki az önök kormányzásának eredményeként. Így aztán azt gondolom, hogy nem csoda, ha a Demokratikus Koalíció képviselőjeként is azt kell hogy hangsúlyozzam önöknek, hogy ez a rendszer és az a keret, amelyben önök végzik ezt a munkát, összefoglalóan is azt lehet mondani, hogy elfogadhatatlan és elutasítandó. Hiszen ez nem szolgálja a magyar emberek érdekét.

Ennek megfelelően, ha Varga miniszter úr arra kért bennünket, és ő is hivatkozott arra, hogy a családok helyzetének segítése, a munkahelyteremtés vagy akár a pénzügyi stabilitás szempontjából csak nézzünk egyetlen elemet, amit legutóbb tettek a devizahitelek segítése érdekében, akkor csak annyit tudok önöknek mondani, védjen meg benneteket Orbán Viktor, és akkor meglátjátok, hogy annak az lesz a következménye, amit akár levelekben is lehet olvasni.

Ennek megfelelően azonban az előterjesztésük alapján természetesen értékelni kellett azt a költségvetési tervezetet, amit önök a parlament elé benyújtottak. Azt hiszem, körülbelül annyi idő van, hogy kettő elemre mindenképpen felhívjam a figyelmet. Azt hiszem, hogy az elmúlt évek lépéseiből, tetteiből, amelyeket önök elkövettek, egy dolog egészen biztosan következik, hogy ez a költségvetés is az - minden ellenkező híreszteléssel szemben, amit önök itt elmondtak -, hogy igenis, ez a megszorítás költségvetése, hiszen az Orbán-kormány a megszorítás kormánya.

Hiába beszélnek arról vagy próbálják eltakarni, hogy ilyen nem volt, de csak tessék emlékezni: a Széll Kálmán-terv, a 24-féle új adó, a Matolcsy-program, a Varga-program, ez mind-mind arról szólt, hogy az önök elrontott tervezése nyomán javítani kellett valamit, mert sem a bevételek nem teljesültek, sem pedig a kiadások. Ennek megfelelően ez a költségvetés is jelentős részben ezt mutatja. Azon tervek megvalósulásának, amelyeket önök itt célul kitűztek, igen kicsi az esélye, illetve ami ebben benne van, az egyértelműen a megszorításról szól. Hiszen - csak kettő

dolgot emelek ki - önök az önkormányzatiságot nem támogatják, azt jelentősen visszafogják, és ha valamire idejük van és pénzük van, akkor az elsősorban a közmunkáról szól. Éppen ezért nem csoda, hogy a családtámogatás mértéke, a szociális kiadások csökkennek.

S ami a legdrámaibb példája az önök működésének, az az oktatásban, az önök szóhasználatában a köznevelésben elkövetett bűnök. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Az ottani forráskivonást soha nem felejtí el önöknek senki sem.

Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A házszabály nem teszi lehetővé, hogy az engem érintő felszólalási részére válaszoljak.

Kettőperces felszólalások következnek. Elsőként Gúr Nándor képviselő úrnak, az Országgyűlés jegyzőjének adok szót.

Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, alelnök úr. Varga miniszter urat hallgatva, majd önt is mint a Ház alelnökét, olyanfajta kinyilatkoztatások hangzanak el, amelyek helyesek és támogatandók: a családok megerősítése, a munkahelyteremtés, a gazdaság fejlesztése. Ezek mind-mind rendben vannak, csak közben azon gondolkodom, hogy amikor alelnök úr is használja azokat a számadatokat, amelyeket használ, hogy miért nem használja a másik felét. Ha már a családok megerősítéséről szól a történet, akkor miért nem használja azt, hogy például a következő évi költségvetés tervezetében, mondjuk, a fogyasztás tekintetében 158 000 millió forint többlet terhet rónak ki a családokra. Miért nem használja azt, ami a lakosságnak újból terhet jelent? Példákat mondok: illeték, gépjárműadó-többlet vagy szja-többlet tekintetében 101 000 millió forint többlet jelent. Jó lenne ezeket is használni, mert így korrektebb lenne a kép. Így egy olyan helyzetet tudna felfesteni alelnök úr és miniszter úr is, amely megmutatná azt, hogy valójában miről is szól a 2015-ös költségvetés.

S még egy dologra szeretném a figyelmüket felhívni, már csak azért is, hogy menet közben tudják használni és az érvrendszerükbe is építsék be. Nagyon fontos, 12 000 milliárd forint nagyon fontos, ez az elkövetkezendő hét esztendőnek az európai uniós támogatási pénzeszköze. Ha minden igaz, ebből egy 7000-8000 milliárd forintot gazdaságfejlesztésre kíván fordítani a kormány, én azt mondom, nagyon helyénvaló a történet. De akkor hozzátesszem, alelnök úr, hogy járjon az élen, hogy ne vitesse folyamatosan ki ebből a házból az európai parlamenti zászlót. *(Taps az MSZP soraiban. - Varju László tapsol.)* Az egy jelkép, ami arról szól, ahová tartozunk; ami arról szól, hogy olyan pénzügyi felhasználási lehetőségeket biztosítanak a számunkra, Magyarország számára, ami példátlan az önök szóhasználatára szerint.

Ennyit szerettem volna bevezetőként elmondani. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik-képviselőcsoportból két-tőperces felszólalásra Apáti István képviselő úr. Parancsoljon!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Nem gondolnám, hogy az uniós zászló kérdése a legfontosabb Magyarország számára. Bár ülnek szép számmal olyanok a teremben, akiknek mindegy, csak unió legyen; Európai Unió vagy Szovjetunió, az teljesen mindegy, de ők unióban érzik jól magukat. *(Zaj, közbeszólások a kormánypartok és az MSZP soraiból.)*

Ezzel szemben azt is meg kell állapítani, hogy a kormányparton képviselők és a kormány tagjai között rengeteg a mesemondó, mert önök egy soha nem létezett mesevilágot vázolnak fel. Ha nem tudnánk azt, hogy melyik országról beszélnek, azt hihetnénk, hogy Svájcra vagy Kuvaitra van szó. Ezzel szemben mi a csupasz valóság? Az, amit itt Morvai Krisztina EP-képviselőnk elmondott, hogy a magyar emberek döntő többsége 80-100 ezer forint nettó fizetésen tengődik, ha egyáltalán van munkahelye.

(14.50)

Mesterségesen generálnak munkahelyeket a közmunkaprogram révén, ami gyakorlatilag nem valós és nem piaci alapú.

Egy szó sem igaz abból, amit itt Kontrát államtitkár úr elmondott a közbiztonság javítása kapcsán, mert elfeledkeznek önök, tisztelt hölgyeim és uraim, egy nagyon fontos tényről: megemelték a szabálysértési értékhatárt. Megemelték 20-ról 50 ezer forintra, innentől kezdve rengeteg olyan cselekmény, amely amúgy a bűncselekmény kategóriájába tartozott volna - akár vétségként vagy esetleg büntettként, de inkább vétségként -, az gyakorlatilag szabálysértésnek minősül, és ilyen módon nagyszerűen lehet ezt a statisztikai számmisztikát művelni, hogy papíron javult a közbiztonság. Kérdezzék meg sok szabolcsi, szatmári vagy beregi kistelepülésen, főleg ott, ahol a legnagyobb hazai kisebbség már 50 százalék körüli vagy afölötti arányban fordul elő, hogy milyen az emberek szubjektív biztonságérzete, hogy áll a helyzet a vagyon elleni bűncselekményekkel.

Egyébként Kontrát úrnak felhívnom a figyelmét arra, hogy a betöréses lopás egy köznyelvi elnevezés, annak a szakszerű megnevezési formája a dolog elleni erőszakkal elkövetett lopás. Már csak azért, hogy ha államtitkár, akkor próbáljon bizonyos jogi alapfogalmakat megfelelő pontossággal használni.

Ebből egy szó sem igaz, amit önök elmondtak. Lovas mezőőrséget kellene felállítani a vidéken, több rendőrré lenne szükség, jobban fizetett rendőrökre

lenne szükség, és például egészségügyi fejlesztésekre lenne szükség. Orbán Viktor, az önök kedves vezetője több száz milliárdos kórházfejlesztésekről beszélt. Jöjjenek be a mátészalkai kórházba, merjék elmondani a mátészalkaiaknak ezeket a kórházfejlesztési teóriákat akkor, amikor a laborba - tetszik tudni, ahol emberi vérrrel és vizelettel bánnak - nem lehet bemenni, mert egy fertő az egész, és nem az ott dolgozók hibájából.

Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Z. Kárpát Dániel Képviselő Úr! Sajnos a házszabály szerint egy-egy kétperces reagálásnál frakciónként egy képviselő szólhat fel. Jegyeztem az ön felszólalási szándékát, és ha megfelel, a következő kétperces körbe fog ön belekerülni elsőnek. Nagyon szépen köszönöm.

Folytatjuk a rendes felszólalásokat. A következő felszólaló Földi László képviselő úr, a KDNP képviselőcsoportjából.

FÖLDI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Stabilitás és fejlődés - ezzel a két szóval tudnám összefoglalni a 2015-ös költségvetéssel kapcsolatos gondolataimat.

Azt, hogy Magyarország gazdálkodása stabil lábakon áll, mi sem bizonyítja jobban, mint hogy a velünk sokszor kritikus Európai Bizottság is elismeri az eredményeinket. Az EB november eleji prognózisában jelezte, hogy az államháztartás hiánya Magyarországon a következő években folyamatosan a 3 százalékos küszöbérték alatt marad. Ennél pozitívabb visszajelzést nem nagyon kaphattunk volna arról, hogy az ország valóban jó úton jár.

Az eredmények is alátámasztják, hogy a költségvetési és a pénzügyi egyensúly helyreállítására, az államadósság csökkentésére, valamint a munkaerőpiac keresleti és kínálati alkalmazására, a gazdasági növekedés újraindítására irányuló törekvések meghozták a várt eredményeket. Ma már nincs ellenünk túlzottdeficit-eljárás, ma már a pénzügyi piacok is elismerik eredményeinket.

Kell-e ezeknél több? Bizony, hogy kell, sőt elnézve a jövő évi költségvetés tervezetét, van is több lehetőség és több esély. Példának vehetjük a teljes foglalkoztatás felé vezető lépéseket. Az ezzel kapcsolatos eddigi intézkedések is eredményesek voltak, hiszen az Európai Unión belül Magyarországon csökkent legnagyobb mértékben a munkanélküliek száma, az elmúlt egy évben 22 éves csúcson van a foglalkoztatottak száma, és mára 7,4 százalékra csökkent a munkanélküliségi ráta. Ez a folyamat nyilván nem állhat meg. A jövő évben a hazánkba érkező uniós források beindulnak, és nyilván a munkahelyteremtő fejlesztésekre megy több mint 60 százaléka.

Alföldön élő emberként számomra fontos a mezőgazdaság helyzete, a mezőgazdaság fejlesztése. A

kormány a jövőben úgy alakítja át az agrártámogatási rendszert, hogy a forrásokat elsősorban a munkahelyeket teremtő ágazatok kapják - állattenyésztés, kertészet, zöldség-gyümölcs termesztés. A termelői szektor beszerző és értékesítő szövetkezetei mentesülnek a helyi iparüzési adó alól is. Az élő és félsertés áfájához hasonlóan 2015. január 1-jétől 27 százalékról 5 százalékra csökken a köztes terméknek minősülő nagytestű élő állatok, szarvasmarha, juh és kecske és vágott testek értékesítésére alkalmazandó áfa kulcs. Tekintve, hogy mindeközben tovább csökkennek a családok terhei is, ez igencsak jelentős lépésnek minősíthető.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindannyiunk számára fontos a család és családtagjaink biztonsága. Utóbbihoz erős, látható, büntetési előzésekkel alkalmas rendvédelmi szervekre van szükségünk. Éppen ezért a már működő pedagógus-életpályamodell további fejlesztése mellett 2015-ben elindul a fegyveres és rendvédelmi életpályamodell. Az ebben az ágazatban dolgozók illetménye '15 júliusában 30 százalékkal nő.

A jövő évi illetményemelés további bérnövekedések követhetik. A kormány emellett kidolgozza a rendvédelmi dolgozók új lakástámogatási programját is. S mint ahogy hallottuk miniszter úr, illetve frakcióvezető úr expozéjában, a szociális területen dolgozók részére is elindult a tárgyalás annak érdekében, hogy hogyan lehet a szociális területen dolgozók életpályamodelljét bevezetni.

Ezek a költségvetés tervezetéből kiemelt témakörök is mutatják azt, amiben magam is hiszek: Magyarország továbbra is stabil lábakon áll és lendületesen fejlődik.

Kérem, tisztelt képviselőtársaim, támogassák a beterjesztett törvényjavaslatot, és a szavazásnál majd szavazzák is meg.

Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló az MSZP képviselőcsoportjából Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő úr!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, alelnök úr. A 2015. év költségvetése az én olvasatom szerint egy perverz újraelosztást hordoz magában. Tovább mélyíti a szakadékot, a szegények ellenében a szegénységet mélyíti, szélesíti.

Csak bele kell gondolni abba, hogy mi is történik. Mindegy, hogy személyi jövedelemadóról beszélünk, egykulcsos 16 százalékos mértékről, mindegy, hogy áfáról beszélünk, európai és világbajnoki csúcsot döntögető 27 százalékos áfáról, és ehhez illeszkedően még egyéb terhekről, ami az élelmiszereket érintő vizsgálatokhoz kapcsolódóan meghatározódik; látható módon olyan helyzet alakul ki, amely azt hozza magával, hogy az emberek messze döntő többsége azt éli meg, hogy rosszabb az ő szá-

mára az elkövetkezendő időszak, a jövő esztendő, mint amilyen akár még a korábbi is volt.

Mindezt megfjeleli az is, hogy a legfontosabb érték, a gyermekek még nyomorúságosabb helyzetbe zuhannak. Magyarországon a gyermekek 35-36 százaléka gyakorlatilag elfogadhatatlan mértékű szegénységben sínyli a mindennapjait. Gyakorlatilag itt a környezetünkben létező országok vonatkozásában már csak egy hajszállal Bulgária az, aki ettől egy kicsit rosszabb helyzetképet tud felmutatni. Talán ezek is hozzátartoznak azokhoz a statisztikai adatokhoz, amelyek az embereket egyenként, külön-külön megérintik. Ezekről is érdemes beszélni.

Nem véletlen az, hogy amikor önök megszüntették az adójóváírás lehetőségét, nem véletlen az, hogy amikor önök az előbb említett áfa mértékének a növelését meghozták, akkor gyakorlatilag az a helyzet alakult ki, hogy 4,5 millió ember került a létminimum alá. Nem véletlen az, hogy egymilliónál több azoknak az embereknek a száma, akik dolgoznak, munkatevékenységet folytatnak, de a létminimumnál kevesebb forrásra, pénzre tudnak szert tenni. És tudják, az sem véletlen, hogy a megszerzett források tekintetében egyre távolodik a létminimum az emberek életében.

A közfoglalkoztatott embernek ez úgy nézett ki négy évvel ezelőtt, hogy volt 60 200 forintja, a létminimum magasabb volt, mint a minimálbér kézbe kapott összege, 77-78 ezer forint volt. Az is nagy különbség volt, 18 ezer forint. De a mai életében ez a helyzet úgy néz ki, hogy kap olyan 51 ezer forintot - tudják, az az ominózus 47 ezer, most már feltornázták 51 ezerre -, a létminimum összege meg 88 ezer. 36-37 ezer forintos különbség van.

(15.00)

Megduplázták a különbséget a közfoglalkoztatott kezébe kapott pénz és a létminimum közti különbség tekintetében, de nem az ember számára megkapott pénz javára, hanem a létminimum összegének a javára. No, hát ezt hozták önök az elmúlt négy esztendőben az emberek életébe.

De a minimálbér is hasonlóképpen néz ki. A minimálbér tekintetében is az a helyzet, hogy vásárlóerő-értékben az a minimálbér, amit az emberek a kezükbe vesznek, kevesebbet ér, mint annak előtte négy évvel ezelőtt, miközben önök plakátolták orrszájba azt, hogy hogyan és miképpen néz ki a minimálbér bruttó emelkedése. Igen, csak az nem a zsebekben jelenik meg.

De nem csak közfoglalkoztatottokról, minimálbéresekről lehet beszélni. Ránézek Kontrát államtitkár úrra, de bárki másra, és akkor az jut eszembe, hogy mi van a közszférában. Az van a közszférában, hogy ötödik esztendeje, amióta kormányoznak, a köztisztviselői illetményalap egy árva fillért nem változott, 38 650 forint öt éve. Előtte is egy év, kettő

volt ilyen, de soha nem volt olyan a rendszerváltás pillanatától kezdve, hogy egy adott cikluson belül a köztisztviselői illetményalap ne nőtt volna. Nos, az önök négyéves ciklusában egy árva fillérrel nem nőtt.

Jöhetnek önök ilyen meg olyan kompenzációkkal. Akkor meg azt mondom önöknek, hogy nézzék meg a kafeéria-rendszert, mit csináltak azzal. Hat évvel ezelőtt a kafeéria-rendszer tekintetében az adómentesség volt jelen. Most meg? Jó esetben 37 százalékos mérték, de ha nem SZÉP-kártyával veszi majd igénybe a szolgáltatásokat az érintett ember, akkor szembesül a közel 52 százalékos mértékű teherrel 200 ezer forint feletti nagyságrendek esetében.

Szóval szo-szo, egy szó mint száz, azt akarom mondani, hogy önök olyan helyzetet hívtak életre, ahol a társadalom messze döntő többségének a helyzete nem javult, hanem rosszabbá vált, és közben a családi, a szociális támogatások mértéke csökkenő tendenciát mutat. De nem csak erről lehet beszélni. Arról is lehet beszélni, hogy ebben az idősávban meggyengítették a forintot. Emlékeznek rá? Emlékeznek a 265 forintos euróra? Emlékeznek a 180 forintos svájci frankra? Most emlékeznek arra, ami a mostani hetekben van, hogy 310 forint az euró vásárolható összege és 245 forint körül van a svájci frank. *(Közbeszólások a kormánypárti sorokból.)*

Azt akarom csak mondani, hogy akkor, amikor, nem megyek bele, a devizahitelesek megmentéséről, bármiről beszéltek öt évig és nem csináltak semmit, vagy amit csináltak, az szégyenteljes, majd elmondom azt is, hogy miért *(Dr. Vas Imre nevet.)*, akkor azt kell hogy lássák... - igen, igen, azt kell hogy lássák, hogy olyan helyzetet hívtak életre, ahol megint csak elvesznek nagyon nagy összegeket az emberektől, majd egy kicsit nyalókaként visszaadnak, és azt mondják, hogy érezték jól magatokat. Ez az, amit el kellene felejteni, amit másképp kellene csinálni.

Azoknak az intézkedéseknek a sokasága kapcsán, amit önök életre hívtak, visszaszorul Magyarországon a beruházási kedv, ennek eredményeképpen nem a gazdasági szférában történő foglalkoztatásbővülések következnek be. Nem, a közfoglalkoztatottak országává teszik ezt az országot. Nincs azzal baj, hogy van közfoglalkoztatott, nincs. Azzal se lenne baj, hogyha minden közfoglalkoztatott értéktelmentő munkát tudna végezni. Azzal már nagyobb a baj, hogy a pénzük egyharmadát elvették, és jóval kevesebb pénzt fizetnek a számukra, mint amit a korábbiakban fizettünk.

Eltagadott, torzított, mondhatom azt is, szembehazudós statisztikákkal próbálják meg virtuálisan azt a helyzetképet előállítani, hogy milyen jó szituációban élnek az emberek, de hát a valóság valójában nem ez! Matolcsy maga mondta, nem véletlenül menekült külföldre gazdasági menekültként 500-600 ezer ember. Nem véletlen az ma, hogy a statisztikákon keresztül a 8 óráskból 4 órást csinálnak, és ugyanúgy veszik számításba, mintha 8 óras lenne. Nem véletlen az, hogy a közfoglalkoztatottak százezreit a munkanélküli-ellátásból kivéve, a

munkanélküli státusból kitörölve beviszik a foglalkoztatási státusba, miközben azért önk is tudják, hogy az adótermelés forintjai nem itt születnek.

Szóval, azt akarom mondani, hogy torzított képet próbálnak elfogadtatni a társadalommal, és ezzel próbálnak olyan helyzetet teremteni, mintha minden rendben lenne. Pedig hát tudni kell azt is, hogy mindezek mellett az a helyzetkép sem változott, ami az államadósság vagy a hiány tekintetében rajzolódt meg az elmúlt esztendőben. Nem változott, nem pozitívabb a kép. Önök elkoboztak 3000 milliárd forint magán-nyugdíjpénztári megtakarítást, és közben elégették ezeket a pénzeket, és közben az van, hogy az emberek azzal néznek szembe, hogy most is 83 százalékos például az államadósság mértéke.

A lehetséges bevételeket nem szedik be. Igen, vannak ilyenek, mondok én néhány ilyet. Offshore-cégeken keresztül áfacsalásokból fakadó – mezőgazdasági területre gondolhatunk, de sok minden másra – vagy a korrupcióból fakadó kérdések vonatkozásában. Nem szedik be, de felesleges kiadásokat viszont okoznak ennek az országnak. Jövőre nagyjából 50 000 millió forint nagyságrendben stadionépítésekre kívánnak pénzt fordítani. Megszorítanak, társadalmi konfliktushelyzethez közeli állapotot szülnek. Arra hívtuk már fel a korábbiakban is a figyelmüket, hogy nem kellene ezt tenni, nem ez használ ennek az országnak. Valójában az előbb említett fogyasztási adók tekintetében, vagyis az illetékek, gépjárműadók, sok minden egyéb más tekintetében kellene azon gondolkodniuk, hogyan csökkenték a terheket, az emberek terheit.

Azt mondtam, devizában mondok néhány gondolatot; igen, mondok a devizahitelekkel kapcsolatosan. Emlékezzenek vissza 2001-re, Orbán, Járai, Matolcsy nevét biztos ismerik. Oké, akkor tudják azt is, hogy így indult el a folyamat, itt indították útjára. Emlékezzenek vissza arra, hogy 2010-ben mi történt. Valószínű, Kósa, Szijjártó nevei sem ismeretlenek az önk számára. És amikor az árfolyam gyengítését megtették, emlékezzenek vissza, a végtörlesztés tekintetében, akkor, amikor olyan szegényteljes törvényt fogadtak el a Parlament falai között... - tudják, önk, akik néhányan több tíz millió forintot végtörlesztettek, ezeknek a pénzeknek a forrását meg az eredetét a Nemzeti Adó- és Vámhivatal nem vizsgálhatta. Ez teljesen rendben van, hát így működik ez a kisvállalkozásoknál, a mikróknál is, őket sem lehet vizsgálni semmilyen vonatkozásban.

Emlékezzenek vissza arra, hogy 2014-ben, most, ebben az esztendőben az állami nyerészkedés gyakorlatilag a meggyengült forint vonatkozásában hogyan és miképpen történik a Magyar Nemzeti Bank vonatkozásában, és nem a költségvetés jut hozzá azokhoz a forrásokhoz, amelyekhez hozzá kellene jutni, és ma itt arról kellene tárgyalni, hogy azok a pénzek hogyan és miképpen használódhassanak fel.

Lebegjen a szemük előtt mindig az, hogy a szociális kiadások csökkentése tekintetében a családi pótlékot most jelesül mintegy 13 milliárd forinttal

csökkenteni kívánják, a gyest mintegy 6,5 milliárd forinttal. A korhatár előtti ellátások tekintetében mintegy 36 000 millió forintos csökkentést tesznek. Korhatár előtti ellátások: 2014. december 31-én lejárnak a folyamatok. De végig kell gondolniuk, mit akarnak önk e tekintetben tenni. Vagy a nyugdíjnál, amikor 9,1 százalékát a megtermelt anyagi javainak fordítják erre, ami csökkenő mérték a tavalyihoz képest. A tb-alapokhoz való hozzájárulás is csökken. Az önkormányzatok is kevesebb pénzt kapnak.

Befejező gondolatként csak annyit mondok önöknek, a Nemzeti Foglalkoztatási Alap vonatkozásában egy tétel van, ami növekvő. Tudják, ez a Startmunkaprogram, a közmunkaprogram 270 milliárdos összeggel. De minden más, az aktív foglalkoztatáspolitikára, passzív eszközökre fordított pénzek csökkennek. Három példát mondok: a foglalkoztatási és képzési támogatások tekintetében 21 000 millió forinttal kevesebb, a járulékkedvezmények tekintetében 5300 millió forinttal kevesebb, a szak- és a felnőttképzés tekintetében 9500 millió forinttal kevesebb pénzt fordítanak most, mint 2010-ben. Közben a szakképzési hozzájárulás vonatkozásában viszont 13 500 millió forinttal többet szednek be a vállalkozásoktól.

Önöknek ez a politikájuk, és közben a tudás megszerzésének a lehetőségét is elveszik a mai fiataloktól. Ez a szegény, ezen kellene változtatni, a költségvetés módosítóit ebbe az irányba kellene terelni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Kontrát Károly államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr, a Fidesz-képviselőcsoporthoz.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor hazugságuhatagára szeretnék reagálni, hazugságáradatára, ami a hozzászólása jelentős részében elhangzott. *(Gúr Nándor: Olvasd el a költségvetést!)*, hiszen a közfoglalkoztatást és a közfoglalkoztatottakat leszólta hozzászólásában.

Én szeretném világossá tenni, hogy 2010. május 29. óta világosan megfogalmaztuk, hogy mi segély helyett munkát biztosítunk az embereknek. *(Gúr Nándor közbeszól.)* Amikor mi átvettük 2010. május 29-én a kormányzást, tisztelt képviselő úr, akkor közel 600 ezer ember élt segélyből... *(Gúr Nándor közbeszól.)* Meghallgatna engem? Én is meghallgattam. *(Az elnök csenget.)* Elnök úr, kérem, tegye lehetővé, hogy a képviselő úr, aki látszólag nehezen viseli el a más véleményt, nyugodjon meg, és hallgassa végig a hozzászólásomat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megkérem képviselő urat, hogy fáradjon föl ide a helyére, tegyen eleget jegyzői megbízatásának, és ezzel megoldódik ez a vita is. Parancsoljon! *(Taps a kormánypártok és a Jobbik padsoraiból.)*

(15.10)

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Szívesen veszem, ha itt a patkóban marad a képviselő úr, csak azt kérem, hogy a demokrácia szabályai szerint „Audiatur et altera pars” - tehát hallgattassék meg a másik fél is -, és én reagálni szeretnék az általa elmondottakra.

Tehát amikor mi átvettük a kormányzást 2010. május 29-én, akkor közel 600 ezer ember élt havi 22 800 forint segélyen. Mi azt mondtuk, világossá tettük, hogy mi segély helyett munkát adunk az embereknek. Ezért hoztuk létre a közfoglalkoztatási programokat, a Start-mintaprogramot, az önkormányzati és az egyéb közfoglalkoztatási programot. A 2015-ös költségvetés erre vonatkozóan 270 milliárd forintot tartalmaz, ez 35 milliárd forinttal több, mint a '14-es adat, és több tízezer ember közfoglalkoztatásba való bevonását, részvételét teszi lehetővé. Azt is elmondom itt, a tisztelt Ház előtt, tisztelt képviselőtársaim, hogy az a célunk, hogy 2018-ra mindenkinek legyen munkája. Tehát, aki akar dolgozni Magyarországon, az dolgozhasson. Arra kérem a szocialista képviselőtársaimat, hogy ezt támogassák.

Gúr Nándornak a közszféra foglalkoztatására, illetőleg a köztisztviselők, kormánytisztviselők illetményének vonatkozásában tett kritikai megjegyzésére hadd mondjam el, hogy a 2015-ben bevezetendő közszolgálati életpálya, ami egyrészt a fegyveres és rendvédelmi dolgozókra vonatkozik, másrészt a kormánytisztviselőkre is vonatkozik, ez összesen 160 ezer embert jelent. Mi azt szeretnénk, hogy a pedagógus-életpályát követően, majd a szociális területen dolgozók vonatkozásában is és a kormánytisztviselők vonatkozásában is és a későbbiekben a közszféra többi foglalkoztatási ága vonatkozásában is megfelelő illetményeket adjunk.

De szeretném elmondani, hogy sokkal könnyebb helyzetben lennénk, ha 2002 és 2010 között, amikor önök 8 évig kormányzásukkal sújtották ezt az országot, megfelelő illetményeket biztosítottak volna a közszférában dolgozók számára, például a köztisztviselők számára, például a közalkalmazottak számára vagy a hivatásos állományúak számára. Mert egyébként az ország emlékezik rá, hogy az önök idején távozott több tízezer hivatásos állományú a szolgálatból. Akkor vonultak 38-40, negyven-egynéhány évesen szolgálati nyugdíjba ezek az emberek, gyengítve a szolgálatellátást. És azért alakult ki olyan helyzet Magyarországon, hogy a 2010-es kampányban a legfontosabb feladat a közbiztonság helyreállítása lett.

Tehát, tisztelt Gúr Nándor képviselő úr, ha kicsit szerényebben fogalmazza meg, és az önök 8 évét is figyelembe véve fogalmazta volna meg állításait, és a valóságra is tekintettel lett volna, akkor nagyobb tisztelettel beszélt volna a közfoglalkoztatásban foglalkoztatott százazrek által elért eredményekről. Hiszen, szeretném elmondani, én nagyra becsülöm

azoknak az embereknek a munkáját, akik ezekben a programokban részt vesznek, hiszen maguk is hozzájárulnak ahhoz, hogy a családjukról és saját megélhetésükről gondoskodjanak. Remélem, hogy a költségvetés elfogadásával 2015-ben még több ember számára, még több tízezer számára válik gyakorlati lehetőséggé a közfoglalkoztatás. Nem beszélve arról, hogy a közfoglalkoztatásból nagyon sok ember a piaci szférába tudott átmenni. Erről Czomba Sándor államtitkár-kollégám tudna részletesen beszélni a 2014-es és '13-as adatokat illetően. De mindenképpen fontos, hogy ez a folyamat tovább erősödjön, tovább folytatódjon.

Ami pedig Apáti István képviselő úr hozzászólását illeti az adatok kozmetikázásáról, szeretném viszszautasítani. Tisztelt Képviselő Úr! Az általam ismertett adatok, amelyeket az öt kelet-magyarországi megyét érintően elmondtam, valós adatok. Mi is azt mondjuk egyébként, az a célunk (*Szilágyi György és Z. Kárpát Dániel közbeszól.*), és megfogalmaztam, hogy tovább szeretnénk erősíteni a közbiztonságot. Mi sem mondtuk egy szóval sem, hogy nem követtek el bűncselekményt, vagy hogy elégedettek vagyunk. Mi azt mondtuk, hogy eredményeket hozott ez a program (*Apáti István közbeszól.*), és ezekre az eredményekre építve szeretnénk folytatni 2015-ben...

Elnök úr, a jobbikos képviselő urak (*Szilágyi György: A bekiabálás parlamenti műfaj - Az elnök csenget.*) Kérem, tegye lehetővé, hogy folytassam a hozzászólásomat.

Képviselő Urak! (*Apáti István: Ne haragudjon, hogy megzavartam.*) Nem zavart meg. Még most fogok rátérni egy olyan területre, ami vélhetően önök fogja megzavarni. (*Az elnök csenget.*) Szeretném elmondani, hogy sokkal nagyobb eredményeket értünk volna el, ha például jobbikos képviselőtársaim azokat a törvényeket, amelyeket a parlamentben előterjesztettünk (*Közbeszólások a Jobbik soraiból.*), és a rend megerősítését szolgálták volna az egész országban, így Kelet-Magyarországon is, támogatták volna. (*Nagy zaj a Jobbik frakciójában.*)

ELNÖK: Képviselőtársaim! Ez nem a B-közép. (*Felzúdulás a Jobbik soraiban.*) Itt a parlament plenáris ülése...

Képviselő úr, ha azt akarja, hogy megvonjam öntől a szót a mai napra, akkor folytassa nyugodtan ezt. (*Szilágyi György: A bekiabálás parlamenti műfaj.*)

Képviselő úr, ne vitatkozzunk egymással, jó!? Arra kérem, hogy tartsa be a parlamentáris szabályokat. Ami a parlament padsoraiba való, azt itt használja, ami meg a Ferencváros B-középhe, azt meg ott használja. Tisztelettel erre kérem. (*Szilágyi György: Nem a valóságot tartalmazza.*)

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Folytatnám a hozzászólásomat, a reagálásomat. Még egyszer

szeretném elmondani, hogy ha jobbikos képviselő-társaim megszavazták volna azokat a törvényeket, amelyek a rend, a közbiztonság erősítését szolgálták volna, akkor még nagyobb társadalmi támogatottságot tudtunk volna ezzel sugározni, és valószínűleg még jobb eredményeket tudtunk volna elérni. De szeretném hangsúlyozni, hogy 2015-ben is folytatódik a közbiztonsági mintaprogram, és a kelet-magyarországi megyékben, így Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében is, bízom abban, hogy a rendőrség még jobb eredményeket ér el. Hiszen az a célunk, hogy a bűncselekményeket megelőzzük, és azokat a bűncselekményeket pedig, amelyeket mégis elkövetnek, felderítsük, és az elkövetőket bíróság elé állítsuk. *(Bangóné Borbély Ildikó: Vida Ildikó!)*

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassák a költségvetést, különös tekintettel a BM-fejezetben meghatározott előirányzatokra. Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a kormányparti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Czomba Sándor államtitkár úr szót kért a kormány nevében. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Anélkül, hogy sokat veszítenék a Fidesz idejéből, engedjék meg, hogy néhány fontos gondolatot tegyünk az asztalra foglalkoztatáspolitikai kérdések kapcsán. Hiszen költségvetésről van szó, valóban nem mindegy, hogy a 2015. évi költségvetés sarokszámai, számai tartalmaznak-e arra lehetőséget, hogy 2015-ben elsősorban a versenyszférában tud-e nőni a foglalkoztatás.

Engedjenek meg itt néhány gondolatot ezzel kapcsolatosan! Az ma már senki számára nem kérdés, hogy végre 22 év után Magyarországon most már 11. hónapja 4 millió fölött van a foglalkoztatotti létszám. A magyar kormány 2010-ben egy világos program mentén döntött úgy, hogy a foglalkoztatást mindenképpen növelnünk kell. Itt a kérdés az volt, hogy vajon várjuk-e meg, ameddig a válságból való kilábalás időszakában a versenyszféra is képes lesz olyan foglalkoztatásbővülést produkálni, amelyet mi szeretnénk, és addig segélyen tartunk-e több száz-ezer embert. Vagy ne ezt az utat válasszuk, hanem adjunk, amíg nincs versenyszférás foglalkoztatás, a közfoglalkoztatáson keresztül munkabért és nem segélyt több százezer ember számára egyébként az ország olyan térségeiben, területein, ahol a mai napig nincs a versenyszféra jelen úgy, ahogy szeretnénk.

Mi a második mellett döntöttünk, és szerintem az élet bennünket igazolt. Mert 2013 második felétől kezdődően gyakorlatilag a Magyarországon létrejövő új munkahelyek döntő többsége a versenyszférában jött létre - pont. Szerintem ezen nem érdemes vitatkozni, mert a KSH is egyértelműen látja. De a KSH-

nál talán fontosabb... - ugye, Gúr képviselőtársam is jelezte, hogy de csak a statisztikák meg a kozmetikázás.

Képviselőtársaim! Ha csak a statisztikázás ment volna foglalkoztatásügyben, akkor a Fidesznek most nincs kétharmada. Ez szent meggyőződése, hiszen a statisztikából nem lehet megélni. És a statisztika alapján azok a szerencsétlen sorsú emberek, amit Morvai Krisztina is jelzett... - hogyne, én is kapok naponta ilyen meg ehhez hasonlólt államtitkárként is meg Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei emberként is. Messze nem tartunk ott, ahol szeretnénk, persze. Rengeteg még a probléma, rengeteg a baj, hogyne. Nagyon jó lenne, ha a minimálbér emelkedne, hogyne! Nagyon jó lenne, ha a létminimumhoz közelebb állnánk. Az sem igaz, csak egy zárójelet nyitok egyébként, hogy a létminimum és a minimálbér közötti arányos eltérés, ugye, 70 százalék volt 2011 környékén, most 74 százalék körül tartunk. Persze, ez is nagy különbség még, de a tendenciát érdemes itt figyelni.

Ugye, elhangzott az, hogy részmunkaidősítünk, és így javul a statisztika. Tisztelt Képviselőtársaim! Ma Magyarországon a durván 4 millió 200 ezer emberből 3 millió 900 ezren teljes munkaidőben dolgoznak, és nagyságrendileg 300 ezren részmunkaidőben. És folyamatosan csökken a részmunkaidőben foglalkoztatottak száma - pont. Ezen is lehet vitatkozni, csak nem nagyon érdemes, mert a számok, azt gondolom, makacs dolgok.

(15.20)

Nemzeti Foglalkoztatási Alap: itt szeretném felhívni a figyelmet, és a későbbiekben is, ha valaki az alapot csak úgy olvasgatja, hogy az előző évhez képest a különböző sorokon mennyivel kevesebb összeg mutatkozik, akkor matematikailag valóban ez jöhet ki. Csakhogy arra szeretném felhívni mindannyiuk figyelmét, nem véletlen mondjuk, hogy az összes uniós forrás mintegy 60 százaléka gazdaságfejlesztésre fordítódik, ezen belül mintegy 1200 milliárd forint munkahelyteremtésre, munkahelyfejlesztésre. Minden olyan lehetőséget, ahol uniós forrást tudunk kiváltani és hazai forrásokat tudunk menteni, igénybe kívánunk és igénybe is fogunk venni. Erről szól az, amikor látnak esetleg 13 milliárd mínuszt az egyik soron, de nagyon könnyen valószínű, sőt egészen biztos, mondhatom önöknek, hogy a 13 helyett, mondjuk, 18 milliárd pedig az uniós forrás-alap felhasználásánál jelentkezik.

Magyarul, a munkahelyteremtésre rendelkezésre álló forrás a következő évben is biztosítva lesz, lesznek olyan sorok, ahol még nagyobb mértékben, a különböző ellátások. Különösen az álláskereső járadékkal kapcsolatban pedig azzal, hogy kevesebb lát-szik a soron, azt prognosztizáljuk, hogy csökkenni fog a létszám. De itt szeretném felhívni a figyelmet, hogy felülről nyitott ez a sor, tehát magyarul, ha ne

adj' isten, nagyobb igény jelentkezik, akkor természetesen a költségvetésnek e tekintetben jót kell állni és jót is fog állni.

S ha már itt van a szó nálam: a szakképzéssel és képzéssel kapcsolatban nincsenek már itt azok, akik bevágták a féltéglát és elvonultak, ezért nem is nagyon szeretnék érdemben vagy súlyosan reagálni rá, de azért néhány gondolatot engedjenek meg a képzéssel, illetve általában a szakképzéssel kapcsolatban. Jelen pillanatban a demográfiai probléma az egyik probléma. 1990-ben a 8. osztályban 175 ezer diák végzett, míg tavaly 120 ezer. Harmadával csökkent a létszám, ez súlyos probléma.

A másik a strukturális probléma. Miközben a létszám csökkent, úgy néz ki, hogy '90-ben is nagyjából 40 ezer gimis és 40 ezer szakközepes végzett, és 90 ezer szakiskolás. Tavaly 43 ezer szakközépiszkolás, 36 ezer gimnazista és 25 ezer szakiskolás, miközben az ipar keresné a hegesztőt, a bádógost, az automatizálási technikust, a gépészmérnököt, és sorolhatnám tovább, de nincs. Ha innen keresünk maszekban, bádogos sincs, meg ha építőipari cég keres, akkor sincs. Magyarul, tegyük az asztalra a problémát, és nézzük meg, hogy hogyan lehet a képzési rendszerbe úgy beavatkozni, hogy a munkaerőpiac igényeihez a korábbihoz képest jobban igazodjon ez a csökkentett, kevesebb létszám, hiszen demográfiai probléma van.

S az én olvasatomban - már bocsánat, hogy egyszerűsítsem a dolgot - az, hogy a hegesztőt hány g-vel kell írni, nem érettségi kérdése, ezt az általános iskolában kell megtanítani. Mi itt vitatkozunk és általában arról megy a vita, hogy érettségizzen le mindenki, az a tuti, és majd az érettségi után egy-két éves különböző felnőttképzésben elsajátítja a szakmát. Erre is lehetőséget kell adni, és most is van erre lehetőség, tehát nyitottá kell tenni a rendszert, átjárhatóvá alulról fölfelé és föntről lefelé is, de micsoda különbség van, mondjuk, aközött, ha valaki elvégez öt évet úgy, hogy négy évet a gimnáziumban kettessel végigvisz, kapja a pofonokat az élettől, majd rájön, hogy a kettős érettségijével a világon semmit nem tud kezdeni a munkaerőpiacon, keres gyorsan magának egy egyéves továbbképzést, talál is egyet, de eltelt öt év az életéből - egy szakmát egy év alatt nyilván nem lehet úgy elsajátítani, mint a szakiskolában három év alatt -, és a munkaerőpiacon gyakorlatilag folyamatos mozgásban lesz. Ugyanezt az öt évet eltölthette volna úgy is, hogy beiratkozik egy hároméves szakiskolába, a három év alatt nemcsak papíron, hanem ténylegesen elsajátít egy szakmát, ráfejel két évet, ha lehetősége van rá - és jogszabályi lehetőség most is van erre -, ugyanúgy az érettségivel tart és szakmánál, de micsoda különbség van a kettő között.

Tehát mi azt szeretnénk, ha a pályaválasztás valóban úgy nézne ki, hogy mindenki a képességeinek, adottságainak, lehetőségeinek megfelelően tudjon szakmát választani. S kedves képviselőtársaim, ne riogassanak azzal, hogy a gimnáziumi osztályok száma fele lesz, meg nem tudom, mennyi lesz. Fele-

lős kormányzati politikus semmilyen számadatot nem mondott azzal kapcsolatban, hogy hogyan és milyen módon kívánjuk átalakítani. Mindenkinek, akinek a tehetsége, adottsága megvan és szeretne főiskolára, egyetemre menni, azoknak elsősorban a gimnáziumot javasoljuk. Itt azért szeretnék egy felkiáltójelet odatenni, hogy a szakképző iskolák érettségis is adnak, és még egy év ráfejeléssel technikus minősítést is, amivel urambocsá, sokkal szélesebb spektrumon tudnak a munkaerőpiacon elhelyezkedni.

Kedves fiatalok - bár ilyenkor kevesen szoktak bennünket hallgatni, meg kevesen terhelik magukat, különösen a fiatalok közül azzal, hogy a parlament adását nézik, de szeretnék nekik innen is üzeni -, mindenkinek a sorsa fontos számunkra, de ahhoz, hogy azoktól a kínoktól, nyűgöktől, amiket a munkaerőpiacon meg a képzésben hurcolunk évtizedek óta, meg tudjunk szabadulni, és nagyobb esélyeket tudjunk számukra biztosítani, ehhez az átalakítások szükségesek. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Folytatjuk a felszólalásokat. A Fidesz képviselőcsoportjából Vas Imre képviselő úr következik. Parancsoljon!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Az Igazságügyi bizottság tagjaként röviden kívánok hozzászólni a Magyarország 2015. évi központi költségvetéséről szóló törvényjavaslat vitájához.

A 2014-es választások után az országgyűlési képviselők létszámának csökkentéséből is adódóan, az Országgyűlés bizottságai strukturális változásainak következtében az Igazságügyi bizottság feladatkörébe tartoznak a nemzetiségi és a civil ügyek; nyilván kivételt képeznek azok a nemzetiségi ügyek, amelyek a Magyarországi nemzetiségek bizottságához tartoznak. Magyarország Alaptörvényének XXIX. cikke rendelkezik a nemzetiségekről. Ezzel kapcsolatban elmondhatjuk, hogy a múlt ciklusban legmagasabb szinten rögzítettük, hogy a nemzetiségek államalkotó tényezők, továbbá hogy minden, valamely nemzetiséghez tartozó magyar állampolgárnak joga van önazonossága szabad vállalásához és megőrzéséhez. A Magyarországon élő nemzetiségeknek joguk van az anyanyelvhasználatukhoz, saját nyelven való egyéni és közösségi névhasználatukhoz, saját kultúrájuk ápolásához és az anyanyelvű oktatáshoz.

A nemzetiségek jogairól szóló 2011-ben elfogadott sarkalatos törvény pedig rögzíti a nemzetiségek egyéni és közösségi jogait. Ebből következően a nemzetiségi szakterület kezelésében lévő költségvetési előirányzatok jelentős mértékben forrásul szolgálnak azon támogatásoknak, amelyek elősegítik, hogy a nemzetiségekhez tartozók törvényben biztosított egyéni és közösségi jogai, valamint a nemzetiséghez tartozók érdekei kifejezésre jussanak, így különösen hozzájárulnak a nemzetiségek önazonosságának megőrzéséhez, anyanyelvük, történelmi

hagyományaik, valamint szellemi és tárgyi emlékeik ápolásához, az országos vagy regionális jelentőségű kulturális autonómia, a nyelvi és kulturális identitás szempontjából meghatározó rendezvények szervezéséhez.

További célként fogalmazható meg a nemzetiségek kulturális autonómiáját megvalósító intézményrendszer fejlesztése, valamint a szomszédos országokkal kötött megállapodások alapján működő kisebbségi vegyes bizottságok ajánlásaiban megfogalmazottak teljesítése. 2014-ben az ajánlások alapján támogatta a magyar kormány a pécsi Horvát Színház 600 millió forintos átalakítását és felújítását, valamint a sátoraljaújhelyi Magyar-Szlovák Két Tanítási Nyelvű Nemzetiségi Általános Iskola és Kollégium épületének felújítását. Ezzel kapcsolatban szeretném megjegyezni, hogy Magyarországon bármely nemzetiségnek joga van iskolát fenntartani és üzemeltetni, amely lehetőség meggyőződésem szerint egy adott közösség jövőjének egyik záloga.

A költségvetés benyújtott tervezete 2015-ben is biztosítja a felsorolt nemzetiségi jogok érvényesülését akár normatív, akár pályázati úton elnyerhető támogatásokon keresztül, legyen szó nemzetiségi kulturális kezdeményezésekről, nemzetiségi pedagógus-továbbképzésről, nemzetiségi népművészeti, hagyományörző táborokról vagy éppen nemzetiségi tanulmányi ösztöndíjakról. Fontosnak tartom kiemelni, hogy a nemzetiségi közélet központjai a nemzetiségi önkormányzatok, így azok működését is biztosítja a jövő évi költségvetés tervezete. A nemzetiségi szószólók köztünk, a Ház falai között végzik munkájukat.

(15.30)

Történelmi jelentőségűnek tartom, hogy a nemzetiségek parlamentáris szinten gyakorolhatják érdekérvényesítő tevékenységüket. Az ehhez szükséges anyagi fedezet szintén rendelkezésre áll a költségvetésben.

A társadalmi és civil kapcsolatok fejlesztéséért felelős szakterület felelőssége körében összehangolja a kormány, a civil és társadalmi kapcsolatok fejlesztésével összefüggő feladatait, ellátja a civil szervezetek és közhasznú szervezetek működésének fejlesztését célzó és a Nemzeti Együttműködési Alap működésével kapcsolatos feladatokat is.

A szakterület gondoskodik a civil szektor erősödését elősegítő szolgáltató és fejlesztő programok kidolgozásáról, a civil társadalommal való párbeszédet biztosító informatikai rendszer kialakításáról és működtetéséről. A civil törvény 2015. január 1-jén hatályba lépő módosításának köszönhetően a Nemzeti Együttműködési Alap előirányzata 2 milliárd forintos többletforrással 5,4 milliárd forintra növekszik. Így jelentős támogatásban részesülnek a civil szervezetek mindennapi működésükhöz, társadalmi-

lag hasznos és közösségteremtő tevékenységük eléréséhez, közérdekű, illetve közhasznú tevékenységük ellátásához.

Ezért is kérem képviselőtársaimat, hogy szavazatukkal támogassák a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő felszólaló a Jobbik képviselőcsoportjából Hegedűs Lorántné képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője, parancsoljon!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Először is beszédemet hadd kezdjem egy személyes megjegyzéssel. Gyermekeimeket a kommunizmusban éltem meg, és így megtanulhattam, hogy mit jelent a megvalósult szocializmus demagóg propagandagépezete és annak nyelvezete, amit manapság az orwelli újbeszél fogalmával azonosítunk. A rendszerváltáskor nem gondoltam volna, hogy lesz még Magyarországon valaha olyan korszak, amikor ugyanezt a kettős beszédet kell majd megtanulnunk értelmezni. És lám, a magát nemzetinek és kereszténynek valló kormányzat soha a történelemben nem tapasztalt profizmusra fejlesztette az orwelli újbeszél.

Mivel mindennapjaink szerves része lett, ezért vérfagyasztó volt hallani a kormányzat képviselőitől, amikor azzal érveltek, hogy 2015-től bővülni fog majd az önkormányzatok mozgástere. Lefordítva ezt magyar nyelvre, a Fidesz orwelli újbeszélje helyett, ez azt jelenti, hogy nemhogy bővülni fog az önkormányzatok mozgástere a költségvetési törvényjavaslat szerint, hanem éppen hogy szűkülni fog. Hiszen tudjuk, a jelszó: „a szabadság szolgálatáért”.

Mit jelent ez a szűkülés a törvénytervezet szerint? Miről is van szó? A jövedelempótló támogatások rendszerének átalakítása, azaz a foglalkoztatáshelyettesítő támogatási arány megváltoztatása, illetve a rendszeres szociális segélyek, illetve lakásfenntartási támogatáshoz nyújtott központi költségvetési hozzájárulás megszüntetése jelentős lyukat fog vágni az önkormányzatok költségvetésébe. Ezt, ha le szeretnénk fordítani, mondjuk, egy északkelet-magyarországi nagybacska város költségvetésére, akkor csak ez a három tétel, amit az imént elmondtam önöknek, tehát magyarul az fht támogatásintenzitásának a csökkentése, a rendszeres szociális segély és a lakhatáshoz való hozzájárulásnak a megszüntetése, ez a három körülbelül 450 millió forint kiesést jelent egy önkormányzat költségvetésében. Ez egy olyan nagyságrendű kiesés, ami értelmezésünk szerint nem bepótolható, és nagyon nehezen tudják majd az önkormányzatok ezt úgy kigazdálkodni, hogy legalább papírforma szerint ne legyen hiányuk.

Az, hogy segély helyett munkát adjunk, ez az elv a Jobbik által kezdeményezett gondolat, de mi soha nem úgy gondoltuk, hogy ez ne kiegyensúlyozottan, illetve ésszerűen ütemezve legyen megvalósítva.

Rogán Antal, a Fidesz egyik vezérszónoka elismerte, hogy nem tudnak majd mindenkinek munkát biztosítani, nem tudnak majd mindenkinek közmunkát biztosítani, tehát ilyen módon való átváltása a szociális támogatásoknak nem lesz fenntartható. Ezt ő maga ismerte el, mondom, nemrégén itt, az ország nyilvánossága előtt.

És most az előbb a Nemzetgazdasági Minisztérium egyik államtitkára azt mondta, hogy a közfoglalkoztatás kapcsán felmerült, hogy munkabért adjanak, vagy ez egyfajta szociálpolitikai juttatásként legyen értelmezve, és ők az előbbi mellett tették le a voksukat. Ugyanakkor nem igazán értem, megmondom őszintén, azokat az indoklásokat, amelyek egyébként a törvénytervezet mellékleteihez szólnak, és a hivatalos indoklás részei, miszerint a szociális támogatások egyébként nem csökkennek, hiszen azt, amit ilyen módon majd nem kapnak meg az önkormányzatok, a közfoglalkoztatás rendszerén keresztül meg fogják kapni. Tehát akkor most jó lenne eldönteni a Nemzetgazdasági Minisztériumnak is saját berkein belül, hogy akkor most hogyan értelmezzük a közfoglalkoztatást: mint munkát vagy mint szociálpolitikai juttatást?

Ugyanakkor az, hogy önök ezeket a támogatásokat az önkormányzatoktól egyik pillanatról a másikra elvonják, viszont munkahelyek meg nem létesülnek, munkahelyeket nem teremt a kormányzat a vidéki településeken, ez rettenetes szociális feszültségeket fog szítani. Ez lefordítva azt jelenti, hogy az összes felelősséget az önkormányzatok nyakába fogják majd varrni, próbálják majd ők megoldani a kifizetetlen segélyek és a nem biztosított munka által teremtett kényszerű feszültségeket! De, mivelhogy önök egy csodafegyverben is gondolkoznak, ezt úgy hívják, hogy települési adó, ezért úgy gondolják, hogy majd ha a település, az önkormányzat kivetni ezt a valamilyen módon megfogalmazott települési adót, akkor majd röviden, leegyszerűsítve a problémát: a kisnyugdíjas települési adójából ki lehet fizetni a szociális segélyeket. Én azt gondolom, hogy ez egy nagyon rossz gondolat.

A magyar vidék feltámasztásra vár, a magyar vidék élni akarna, ezzel szemben ez az út, amit most kínál nekik a kormányzat, azt fogja röviden jelenteni, hogy a vidéki magyarság tovább fog elszegényedni, hiszen további adókkal fogják terhelni, annak érdekében, hogy majd segélyeket lehessen osztogatni, hogy valamifajta módon a szociális és társadalmi feszültségeket csillapítani lehessen. De ezeket az adókat már nem lehet kivetni, mert nincs kire kivetni. Nyugdíjasokat akarnak önök továbbadóztatni? Vagy azokat a fiatalokat, akik régen már nincsenek Magyarországon, mert kivándoroltak, kitértorogtak mint gazdasági menekültek Magyarországról?

De, tisztelt államtitkár úr, nagyon örülök, hogy ön jött ide be, és most önnel tudok e tekintetben szót váltani: én azt gondolom, hogy volna lehetőség a magyar költségvetésben is, a költségvetés tervezetében, illetve a hozzá szorosan kapcsolódó adótörvé-

nyekben is, hogy azokat a lyukakat, amiket most önök az önkormányzatok költségvetésében vágnak, valamilyen módon visszafótolják. Itt van például, hogy ne menjek túl messzire, offshore terminátorunk, Andy Vajna támogatási rendszere, amit önök biztosítanak azzal, hogy az online kaszinók lehetőségével, amit most megteremt a magyar kormányzat, egy hatalmas, százmilliárdos piacot kap ajándékba, névre szóló ajándékként maga Andy Vajna. Tehát van igenis ezen törvénytervezetben, illetve a hozzá kapcsolódó törvényekben már olyan lehetőség, amelyekkel az ilyen jellegű problémákat is kezelni lehetne.

Tehát úgy gondoljuk, hogy ez a fajta zsákutcás gondolkodási mód, hogy önök azt mondják, hogy nagyobb mozgásteret biztosítanak azáltal, hogy újabb adókat vethetnek ki majd az önkormányzatok, ez semmiképpen nem fenntartható. De szeretnék továbbmenni, mert van más része is ezen törvénytervezetnek, amely az önkormányzatok költségvetésére vonatkozik.

(15.40)

Nevezetesen, a közfeladatok finanszírozása; jellemzően egyetlen fillérrel sem nőnek a tavalyihoz képest, amelyek szintén nem nőttek az azt megelőző évhez képest. Tudjuk, hogy van infláció Magyarországon, függetlenül mindenféle statisztikai trükkötől, igenis komoly infláció van Magyarországon. Ez tehát azt jelenti, hogy ha ezek a feladatfinanszírozási források nem nőnek, valamilyen módon ezen szolgáltatások színvonala drasztikusan esni fog.

Ehhez a témához szorosan kapcsolódik még az is, hogy a rezsiharc legnagyobb vesztesei többek között a települések által üzemeltetett közműszolgáltatások, illetve az azokat fenntartó gazdasági társaságok, és jellemzően az önkormányzatoknak komolyan ki kell pótolniuk ezeknek a költségvetését, hogy egyáltalán működni tudjanak, már amelyiket egyáltalában életben tudják tartani. Ez sem jó rendszer, de arra meg végképp ne gondoljanak, amit kitaláltak, és már szó is volt róla a magyar sajtóban, hogy mindezt a problémát majd el lehet fedni egy nagy szuperholdinggal, az úgynevezett nemzeti közműszolgáltatóval. Meggyőződésem, hogy ahogy minden fideszes nagyvárosban a holding csak a mutyinak és a korrupciónak volt a melegágya, úgy ezen nagy szuperholding meg végképp csak arra teremt lehetőséget.

Még egy nagyon komoly probléma, amit a kormányzatnak most már sürgősen rendezni kellene. Mennyit hallottunk róla annak idején a 2011-es, 2012-es évben, hogy a Fidesz-kormányzat sikerrel megvívta a szabadságharcát az IMF-fel szemben! Akkor kérdezném mély tisztelettel, hogy a köztisztviselői illetményalap, amely a gyurcsányi éra szomorú öröksége, nevezetesen, hogy az IMF diktátumát úgy írta alá annak idején, 2008 novemberében Gyurcsány, hogy elfogadta, hogy ezen köztisztviselői illetmény-

alap nem lesz emelve, vajon ezt a szomorú örökséget miért viszi tovább a Fidesz-kormányzat. Ha már egyszer sikeresen megvívjuk a szabadságharcunkat, akkor ezt a diktátumot miért nem tudjuk magunkról lerázni? A polgármesteri hivatalokban, amelyekről beszélek, napi 8-10 órában úgy dolgoznak munkatársak, hogy gyakorlatilag éhbért kapnak, és egyébként pedig 30-40 év munkaviszony van a hátuk mögött, amit tisztességgel és becsülettel dolgoztak le. Azt gondolom, igenis megérné, hogy a kormányzat oda forduljon hozzájuk, segítséget nyújtson és a köztisztviselői alapilletményt, illetve ezen keresztül a bérüket érdemben rendezze végre, csakúgy, mint végeredményben a kistélepülések polgármestereinek fizetését.

Egy másik vezérszónoki hozzászólásban Hargitai képviselőtársamtól hallhattam, hogy önök nagy hibát követtek el. Ez így van. Végre a Fidesz-kormányzat elismeri, hogy hibát követett el. Igaz, végeredményben a nagy nemzetgazdaság szempontjából ez egy kis szelet csak, de annál fontosabb probléma, hiszen tudjuk, hogy a kistélepüléseken élő polgármesterek, az ott dolgozók valójában 0-24 órás szolgálatot látnak el. Tehát amit most kapnak éhbért, az szegény. Ezt a problémakört is jó lenne rendezni, akár így a költségvetési törvénytervezettel együtt. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most van lehetőség a kétperces felszólalásokra. Elsőnek Z. Kárpát Dániel képviselő úr következik. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Kontrát államtitkár úr elképesztő, a közbiztonság javulását vizionáló felszólalására kell reagálnom. Államtitkár úr, statisztikahamisítások ide vagy oda, egy dologra válaszoljon férfiasan, kérem: megemelték önök a szabálysértési értékhatárt vagy nem? Megemelték-e azt az értékhatárt, ami által nagyon sok korábbi bűncselekmény most már csak szabálysértéssé silányult? Ha megemelték, ez befolyásolja-e ön szerint a statisztikákat vagy sem?

Említette ugyanakkor az elítéltek teljes foglalkoztatását, ami támogatható cél lehet és lehetne. De van Magyarországon egy olyan, a közbiztonságot egyre súlyosabban érintő probléma, jelesül a menekültkérdés, aminek rendezésével kapcsolatban a költségvetésben nem találunk érdemi és minőségileg elegendő forrást. Látható, hogy 2013-as adat az utolsó, ami rendelkezésre áll. Több mint 20 ezer úgynevezett menekült érkezett Magyarországra. Mi jártunk a Bevándorlási Hivatal igazgató asszonyánál, aki elismerte, hogy ezen menekültek többsége heteken belül eltűnik a magyar hatóságok látóteréből. Jellemzően Nyugat-Európába szoktak gyalogszerrel távozni. De 10 ezernél több ember, köztük potenciális bűnözők, olyanok, akiket az iszlám országok törvénykezése is kivetett magából, jönnek át Magyar-

országon, adott esetben különböző betegségeket hurcolva, a többségük - még egyszer mondom - eltűnik.

Tehát ha a lakosság szubjektív biztonságérzetét kívánják növelni, nem kellene azon gondolkodni, hogy tízezer vagy annál is több lehetséges bűnelkövető ne grasszáljon nyugodtan Magyarországon? Adott esetben javíthatnának a határvédelmen, adott esetben a most részben vagy egészében nyitott és lakott területen belül elképesztő módon ott lévő táborokat zárttá tehetnék, ez is a lakosság által minden érintett területen követelt cél. És ha már itt tartunk, mennyiben tartja ön fenntarthatónak azt, hogy az idejövő menekültek, valódi menekültek és a köztük keveredett bűnözők teljes tartási költségeit a magyar adófizetők állják?

A Jobbik módosító, javító javaslatai benne vannak, ott lesznek a költségvetés mellett. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeretét leteltét.)* Önök bizonyíthatnak akkor, hogy képesek-e támogatni a józan belátáson alapuló javaslatainkat vagy sem. Várom az érdemi választ. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kontrát Károly államtitkár úr következik.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Z. Kárpát Dániel képviselőtársam kérdéseire a következő választ szeretném megadni.

Tisztelt Képviselő Úr! Éppen az elmúlt évben módosította a kormány előterjesztésére a magyar parlament a migrációról és a menekültügyről szóló törvényt. Ennek a lényege, egyik fontos intézménye volt a menekültügyi őrizet létrehozása, amely szigorúbb, hatékonyabb, eredményesebb fellépést tett lehetővé éppen azokkal a menekültekkel szemben, akiket ön említ. Nagyon sajnálom, hogy a jobbikosok, köztük ön sem, nem szavazták meg ezt a törvényt. Képviselő úr, milyen erkölcsi alapja van önnek számon kérni ezeket a kérdéseket, amikor a parlament előtt nem támogatják szavazatukkal? Legalább annyit megtehetnének ellenzéki képviselőként, hogy ezeket a törvényeket megszavazzák. De önök nem szavazták meg. Ennek ellenére a parlament elfogadta ezt a törvényt, és ezt a törvényt alkalmazzuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném elmondani, hogy a kormány, a Belügyminisztérium, a rendőrség mindent megtesz annak érdekében, hogy Magyarország határait megvédje, hogy Magyarország határait jogellenesen ne tudják átlépni. Ezzel együtt valóban vannak menekültek, akik átjönnek Magyarországra, de a magyar törvényeket alkalmazzuk, és az uniós kötelezettségvállalásoknak is eleget teszünk. Arra törekszünk, hogy gazdasági menekültek lehetőleg ne jöjjenek Magyarországra. A gazdasági menekültekről világosan megfogalmaztuk a kormány álláspontját. Arra kérem a tisztelt képviselőtársamat és

a frakcióját (*Farkas Gergely: De mikor válaszolsz a kérdésre?*), hogy a jövőben támogassák azokat a törvényjavaslatokat, amelyek a magyar nemzeti érdekeket, a magyar határok biztonságát szolgálják, és a magyar menekültügyi álláspontot erősítik. Mert nekünk is az a célunk, hogy az ország nemzeti érdekeit tudjuk érvényesíteni.

Ami pedig a táborok rendjét illeti, szeretném elmondani, hogy a befogadó állomások személyzete nagyon komoly munkát végez. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani azért a nehéz szolgálatért, amelyet ők teljesítenek. Együttműködnek a települési önkormányzatokkal, hiszen a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal munkatársai, a rendőrség, az önkormányzatok, a polgárőrség, a területeken élő és működő civil szervezetek mind-mind azt a célt szolgálják és azért dolgoznak, hogy ezek az emberek is betartsák a törvényeket, ezek az emberek, ezek a menekültek, amíg itt tartózkodnak Magyarországon, a befogadó állomáson tartásuk a törvényeket, és ne jelentsenek veszélyt az adott településeken élő polgárok számára. Tehát, tisztelt képviselő úr, ezeket szeretném elmondani, és azért mondtam el, hogy ha ön ilyen hozzászólást tesz, előtte gondolja át, hogy önök mit tettek, illetve mit nem tettek ebben a kérdésben.

Szeretném elmondani, ha már itt tartunk, hogy a 2015-ös költségvetési javaslat tartalmazza azokat a forrásokat, amelyek a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal eredményes működéséhez szükségesek, tartalmazza azokat a forrásokat, amelyek a határok védelmét ellátó rendőrség működéséhez szükségesek. Szeretném elmondani, hogy az elmúlt évben megerősítettük a magyar-szerb határszakasz védelmét, jelentős rendőri erőket vezényeltünk erre a térségre. A diplomácia eszközeivel is, Pintér Sándor belügyminiszter úr a szerb és az osztrák belügyminiszterrel együttműködve azon dolgozik, hogy lehetőleg a szerb oldalról ne tudjanak átjönni gazdasági menekültek, és a szerbek is működjenek együtt a magyar hatóságokkal és az Európai Unió illetékes szerveivel, amelyeknek a szakértői egyébként a határon vannak. Ők is azért dolgoznak, hogy ezek a menekültek ne tudjanak belépni az Európai Unió területére, mert ez a szerb-magyar határszakasz az Európai Unió külső határa.

(15-50)

Tehát mindent megteszünk annak érdekében, hogy a magyar nemzeti érdekeket tudjuk érvényesíteni, és ezen a területen 2015-ben még jobb eredményeket tudjunk elérni.

(*Z. Kárpát Dániel: A szabálysértési értékhatár változása?*) Arra is válaszolok, tisztelt képviselő úr, a szabálysértési értékhatár változására, de szeretném elmondani, hogy 2010-ben, a kormány megalakulását követően az egyik legelső törvény, amit a parlament elé terjesztettünk, az a szabálysértési törvény

módosítása volt, méghozzá a kis értékű vagyoni elleni szabálysértések esetén az elzárás lehetőségének a megteremtése. Akik akkor is tagjai voltak a parlamentnek, emlékeznek erre, ez egy nagyon fontos lépés volt, és nagyon szép eredményeket tudtunk elérni, a visszatartó ereje ennek az intézkedésnek jelentős volt. Nem mondom - és most is szeretném elmondani -, nem mondom, hogy azóta nem követtek el ilyen szabálysértéseket. Követtek el, de sokkal kevesebb ilyen szabálysértést követtek el, és ennek a visszatartó ereje következtében ez különösen a kistélepeken és különösen Északkelet-Magyarországon jelentős mértékben visszaesett. Emlékszem rá, amikor 2008-ban Sajóbáony polgármestere az akkori Országgyűlés elnökéhez fordult, a Honvédelmi és Rendészeti Bizottságot is megkereste, és szigorításokat kért, az akkori kormány nem tett ennek eleget. Mi 2010-ben, a kormány megalakulása után ezt elfogadtuk, és emlékszem rá, 2010. augusztus 19-én lépett hatályba ez a módosítás, ez a szigorítás.

Ami pedig a szabálysértési értékhatár változását illeti, az valóban megtörtént, de az eredmények nem attól jobbak. Én olyan bűncselekményfajtákat soroltam fel, amelyek nem vagyoni bűncselekmények, s ott is jelentősen csökkentek az elkövetések, és a közterületi bűncselekmények száma is jelentős mértékben visszaszorult. Tudja, tisztelt képviselő úr, ezek tények. És még egyszer mondom, mi elszántak vagyunk a tekintetben, hogy 2015-ben is folytatjuk ezt a munkát, a közbiztonság megerősítését, és arra kérem önöket, hogy támogassák, mert minden olyan bűncselekmény, amit meg tudunk előzni, azt nem kell nyomozni, annak nincsen sértettje, abban nincs bírósági ügyszak. Fontos az, hogy ezeken a területeken is, a közbiztonsági mintaprogramban és az egyéb rendészeti, rendőrségi programokban is 2015-ben még jobb eredményt érjünk el. Úgy gondolom, hogy ez közös nemzeti érdek, ebben a parlamentben működő valamennyi frakció, valamennyi képviselő egyetértését szeretnénk megnyerni, úgyhogy ezt szeretném kérni önöktől is. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelettel tájékoztatom azokat a képviselőtársaimat, akik kettő percnél jelentkeztek, hogy időtúllépésbe került az államtitkár úr, hogy abban az esetben - a házszabályi előírás így mondja ki -, ha a kormány a napirend előterjesztője, a vitában a kormány képviselője soron kívül, időkorlát nélkül szólal föl.

Úgyhogy folytatjuk a kettőperces felszólalásokat, az MSZP képviselőcsoportjából Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony következik. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Többet előttem a lakásépítés fellendüléséről beszéltek, és itt tisztáznunk kell néhány kérdést, viszonyítás kérdése minden.

Az idei újlakás-szám a 2008. évi válság előttinek alig egynegyede. Az első háromnegyed évben az

egész országban összesen 5200 lakás épült, a szokatlanul nagy területi különbségeket mutatja, hogy a lakások csaknem fele, 49,4 százaléka Közép-Magyarországon, míg 13,5 százaléka Győr megyében, az összes többi megyében a lakásoknak alig több mint egyharmada épült fel, a Dél-Dunántúlon, Észak-Alföldön és Dél-Alföldön mindössze 400-400 lakás, a Közép-Dunántúlon 300, Észak-Magyarországon mindössze 200 lakás. Még egy számot mondanék: 2010-ben 20 823 lakásépítés történt - hát, nagy fel lendülésről nem beszélhetünk.

Elnök úr szavaira reagálnék a csok program bevezetésére, a 4 milliárd forintról. A 2015-ös költségvetésben 144,8 milliárd forint van lakásépítésre, ebből az összegből 4 milliárd forint a csok programra. Mondhatnánk úgy is, hogy jól becsókolnak a fiataloknak, mert azt elfelejtették elmondani, hogy ez 9 százalékkal kevesebb, mint a 2014-es költségvetésben, 159,2 milliárd volt a 2014-es költségvetésben, a 2015-ösben meg 144 milliárd forint. Ezt elfelejtették a fiatalokkal közölni, hogy sokkal, 15 milliárd forinttal rövidítették meg ezt az összeget. Úgyhogy köszönjük szépen, nem kérünk a „csókból”. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Inkább csak két adatot igazítanék helyre. Körülbelül az idei évben ebből a szocpol típusú támogatásból, ami jövőre lesz családi otthonteremtési kedvezmény, 700-750 millió forint körüli értéket fognak lehívni a fiatalok, ezt bővítjük szépen föl úgy, hogy 4 milliárdos keret legyen; azért 750-ról 4 milliárd, ez elég nagy bővülés. Már egy gyerekkel is igénybe vehető, nemcsak új lakás vásárlására, hanem használt lakás vásárlására, felújításra, bővítésre egyaránt igénybe vehető, tehát jól láthatóan nő a fiataloknak ez a lehetősége.

Szintén fontos, hogy egy mélypontról szépen kezd kijönni Magyarország 2013 óta. Az építési engedélyeknek, az új lakások építésének 30 százalékos bővülése, azt hiszem, szép. Messze nincs ott, mint a szocialista kormányzás előtt, mielőtt önök mégiscsak ezt az országot 2008-ban mélypontra süllyesztették volna, de föléle jön szépen, és húzza az építőipar a teljes gazdaságot.

Tisztelt Szocialista Képviselők! Lehet, hogy nem ön, kedves képviselő asszony, de az ön párttársai azért mégis 2002-2004 között - bár azt mondta Medgyessy Péter akkor a Fidesz-kormányának a kamattámogatott otthonteremtési programjára, hogy ez egy jó dolog, ki kell bővíteni -, két év alatt mégis több lépcsőben szétverték 2004-ig, ez volt az egyik visszaesésnek az oka az ingatlanépítések, lakásépítések piacán; a másik pedig az a jelzáloghitelezési válság, amely szintén az MSZP tehetetlensége miatt

következett be. Örülünk, hogy ezeket a hibákat sikerült korigálnunk, és most már bőven több lehetőséget tudunk nyújtani a fiataloknak, mint ami korábban volt.

Ha az önök miniszterelnöke, Gyurcsány Ferenc és Bajnai Gordon pedig nem vette volna föl azokat a hiteleket, főleg az IMF-hitelt, amit fölvelt, és nem kellene ezeknek a törlesztőrészleteivel évről évre számolnunk a költségvetésben, akkor még a legmagasabb értéknek a 7,5-szeresét is simán fordíthatnánk lakásteremtési támogatásokra, csakhogy az adósságszolgálat Magyarországot ilyen téren visszaveti és gúzsba köti. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Két-tőperces hozzászólásra Boldog István képviselő úr következik, a Fideszből. Parancsoljon!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Hegedűs Lorántnének szeretném mondani, hogy egy kicsit jobban bízzon az önkormányzati vezetőkben. Jómagam, aki húsz évig vezettem egy kisközséget, azt gondolom, hogy a feladatfinanszírozás óta és amióta az adósságot elvitték a településekről, sokkal jobb helyzetben vagyunk. *(Hegedűs Lorántné közbeszól.)* Az a helyzet, hogy ezt nyilván azok tudják, akik nap mint nap ebben benne vannak mint vezetők, és nyugodtan mondhatom, hogy látva a többi települést is, amelyek mondjuk, az én választókeretemben vannak, ez minden településre elmondható. Sokkal kisebb a pluszforrásigényük, mint előtte volt, megszabadultak a terheiktől, hiszen elvittük az adósságot, átvállaltuk, és a feladatfinanszírozás lefinanszírozza a feladataik nagy részét; ahol nem finanszírozza le, ott a kormány még mindig segített.

A helyzet a következő: az önkormányzati adó az pedig egy lehetőség, és én azt gondolom, hogy azok a települések, amelyek fejleszteni akarnak pluszban, azok fognak élni ezzel a lehetőséggel. Én magam például tudok olyan önkormányzati adó bevezetéséről, ami esetlegesen, mondjam azt, hogy olyan réteget érint, amelyik nyugodtan ki tudja ezt fizetni. Ezt most itt nem mondanám el önnek, mert minden önkormányzati vezető majd találja ki a saját településén, hogy hogyan kívánja fejleszteni a települését.

Tehát azt kérem öntől, hogy ne aggódjon a települési polgármesterek helyett, talán nekünk, fideszeseknek egy kicsit több települési polgármesterünk van, jómagamnak meg a településvezetésben talán kicsit több tapasztalatom ahhoz, hogy tudjam azt, hogy kibírják-e az önkormányzatok ezzel a költségvetéssel vagy sem. Azt gondolom, hogy eddig is kibírták és ezután is kibírják, jó a költségvetés nekik, jó a feladatfinanszírozás.

Egyetlen dologban értünk egyet, az pedig a kis-települések polgármestereinek a fizetése kérdése, ebben egyetértünk, hogy ezen változtatni kéne. Mindaddig, amíg azt hallom, hogy nagyvárosban egy

képviselőnek több a fizetése, mint egy kistelepülési polgármesternek, addig ezt igazságtalannak tartom. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Sallai R. Benedek képviselő úrnak csak azután tudok szót adni majd két percben, hogyha előtte Banai Péter Benő államtitkár úrnak adok szót. Sallai R. Benedek képviselő úrral a kétperceseknek ez a köre be is fejeződik, utána visszatérünk majd a rendes felszólalásokra.

(16.00)

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Több olyan megfogalmazás hangzott el, amit, azt gondolom, hogy pontosítani szükséges. Ha megengedik, Hegedűs Lorántné képviselő asszony mondataival kezdem.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Kettős beszédet, orwelli beszédet említett. Azt gondolom, hogy beszéljenek először is a számok. A helyi önkormányzatok gazdálkodását tekintve 1300 milliárd forint került átvállalásra az önkormányzatoktól. (Hegedűs Lorántné közbeszól.) Tényszerűen: ez az első év, amikor a helyi önkormányzatok adósság nélkül kezdik meg a működésüket. Azt gondolom, hogy ez egy nagyon komoly segítség a helyi önkormányzatoknak. (Hegedűs Lorántné közbeszól.) Képviselő asszony, engedje meg, hogy akkor ismét tényszámokat mondjak a helyi önkormányzatok gazdálkodását illetően. A helyi önkormányzatok nagyon jelentős deficittel zártak a régmúlt időszakban. Nézzük meg a számokat, és azt látjuk, hogy az elmúlt években ez a helyi önkormányzati rendszer szufficitbe, többletbe fordult át. Nyilván ebben a többletben érdemi szerepe volt az adósságátvállalásnak is, és azoknak az új szabályoknak, amelyek az államhoz hasonlóan a helyi önkormányzatoknál is egy felelős gazdálkodást követeltek meg. A szabályok mellett pedig igen, a kormány segített, nemcsak az adósságok átvállalásával, hanem egy új finanszírozási rendszer kialakításával, amely 2013-tól működik.

Nézzük meg azt, hogy ebben a finanszírozási rendszerben az előttünk lévő 2015-ös költségvetési javaslat milyen változtatásokat tartalmaz! Számos esetben a normatívák növelését látjuk, például a gyermekétkeztetés területén.

Ami pedig a foglalkoztatási adatokat illeti, azt gondolom, hogy mind a magyar Statisztikai Hivatal, mint az Európai Unió statisztikai szervének adatai egyértelműek: a foglalkoztatás egyértelműen bővül Magyarországon, hál' istennek, azt gondolom, hogy

ennek örülnünk kell, és igen, ehhez kapcsolódóan segélyre, hál' istennek, kevesebb forrást kell fordítsunk.

Ami a béreket illeti: megint engedjék meg, hogy szigorú, tényszerű adatokat említsek, és ismét ne csak magyar adatokat, hanem az Európai Unió statisztikai szervének adatait. Ebből az látszik, hogy Magyarország az elmúlt években Európa legjelentősebb államháztartási konszolidációját hajtotta végre. Ha egyszerűen akarok fogalmazni, azt mondom, hogy az állam rendbe tette a pénzügyeit. Megnézhetjük ezeket a nyilvános adatokat, én is szoktam említeni, volt hat év a 2000-es évek közepén, amikor a 27 tagállamból Magyarországon vagy a legnagyobb, vagy a második legnagyobb volt az államháztartás hiánya. Ebből a kezdő pozícióból értük el azt, hogy 3 százalékos alatti a hiány, nemcsak a magyar kormányzat szerint, minden elemző szerint, és értük el azt, hogy az elmúlt három évben folyamatosan csökken az adósság, úgy, hogy erre Európában három ország volt képes.

Az a kérdés, hogy mik voltak azok az eszközök, amikkel ezeket az eredményeket elértük. Azt kell mondjam, hogy szemben Európa számos országával, a közszféra béreit a magyar kormány nem csökkentette, bármilyen ajánlással szemben. Ez már önmagában, azt gondolom, egy jelentős különbség ahhoz a konszolidációhoz képest, amelyet Európa több országában alkalmaztak. De nemcsak hogy nem csökkentette, hanem én azt látom, hogy a családi kedvezmény bevezetése vagy az egykulcsos adó rendszerre számos esetben a közszférában dolgozóknál nettó jövedelembővülést eredményezett. Ezen túl pedig a bruttó bérek is igen, több területen emelkedtek. És hozzá kell tegyem, igen, felelős módon akkor tette ezt meg a kormányzat, amikor a fedezet rendelkezésre állt.

Azt látjuk, hogy a pedagógusoknál egy igen jelentős, több lépcsőben megvalósuló béremelést láthatunk, amelynek a 2015-ös költségvetésben is látjuk a következő részét. Azt látjuk, hogy az egészségügyben is megvalósult béremelés; azt látjuk, hogy a szociális szférában is volt bérpótlék; azt látjuk, hogy a fegyveres szerveknél is volt bérpótlék, és a jövő évi költségvetési törvény tervezete egy igen jelentős, átlagos 30 százalékos béremelésre tesz javaslatot 2015 júliusától. Ami pedig a közszféra többi területét illeti: további tervek vannak az asztalon, és azt tudom mondani, hogy a kormányzat folytatni kívánja azt a felelős politikát, amikor a gazdasági növekedésből, illetőleg az eddigi strukturális átalakításokból származó többletbevételek, megtakarítások jelenthetik a fedezetét a béremelésnek. Azt gondolom, hogy ilyen tekintetben nem lehet visszatérni ahhoz a korszakhoz, amikor kiadásokat bevételek nélkül lehetett teljesíteni. Ez nem lenne felelős gazdálkodás.

Z. Kárpát Dániel képviselő úr fölvetéseire Konrád Károly államtitkár úr válaszolt. Egyetlenegy dolgot emelnék még ki: uniós források igénybevétele. Ha a

jövő évi költségvetési törvényjavaslatot megnézzük, akkor azt látjuk, hogy uniós forrásokat is igyekeznek a kormányzat maximális mértékben igénybe venni. Felhívom a tisztelt Országgyűlés és képviselő úr figyelmét a törvényjavaslat 56. oldalán szereplő, azon európai uniós forrásokra, amelyeket a menekültügy, a migrációs alap keretében belül, a belső biztonsági alap tekintetében, illetőleg más célokra a kormány igénybe tud venni. Tehát a menekültkérdést nemcsak hazai, hanem európai uniós forrásokkal is megpróbálja oldani és kezelni kívánja a kormányzat. Amennyiben az Országgyűlés elfogadja, akkor természetesen ez országgyűlési támogatással valósulhat meg.

Végül engedjék meg, hogy Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony figyelmét hívjam fel arra, hogy valós az a számszaki különbség, amelyet képviselő asszony említett a lakástámogatások területén, és nagyon jó, hogy erre felhívta a figyelmet. Mert miért csökkennek egyes lakástámogatások összegei? Nem azért, mert a támogatási rendszer megváltoztatását kívánja a kormány, hanem azért, mert a jegybanksi alapkamathoz, illetőleg a kereskedelmi banksi kamatok mértékéhez illeszkedik a támogatás összege. Tehát nem szabályváltoztatással von el a kormányzat pénzt, hanem örülünk annak, hogy ma már sokkal kisebb az a jegybanksi alapkamat, illetőleg az a kereskedelmi banksi kamat, amit a hitelek után az adósoknak fizetniük kell, ergo kisebb a kamatköltség, és ehhez igazodóan az államnak is kevesebb támogatást szükséges biztosítani. Itt egy olyan folyamatról beszéltünk, aminek, azt gondolom, minden adós örül. Nézzük meg ismét a statisztikákat! Hál' istennek sokkal olcsóbban, kisebb kamatszint mellett lehet például lakásbővítésre hiteleket fölvenni, mint 3-4-5 évvel ezelőtt.

Azt gondolom, hogy ezek mind pozitív lépések, amelyeket képviselő urak, illetőleg képviselő hölgyek említettek, és amelyeket tartalmaz a jövő évi költségvetési törvényjavaslat. Ezért bízom abban, hogy a fölvetett kérdésekre a válaszokat meghallgatva a tisztelt képviselők támogatni fogják tudni majd ezt a javaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most kétperces hozzászólásra Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ha már így adta a sors, akkor rögtön arra is szeretnék reagálni, amit Banai államtitkár úr elmondott, hiszen az általa elmondottak számomra csak arról adnak tanúbizonyságot, hogy nem tudja az állam finanszírozni a működését, és az uniós forrásokat is elveszik a nemzeti fejlesztésektől, és inkább ezzel próbálják pótolni és betömködni a hiányokat, pedig erre a jogszerű működéséhez szüksége lenne a magyar közigazgatásnak és törvényhozásnak. Azért szomorú folyamat, amiről

beszél, mert azért nem valósul meg érdemi fejlesztés, azért nem valósul meg érdemi munkahelyteremtés az országban, mert az uniós forrásokat önök nem arra használják fel, amilyen célt azoknak szolgálniuk kellene, a regionális fejlesztési források nem a régiókat emelik fel, hanem önök elműködik ugyanúgy, mint azt teszik sok más kormányzati forrással.

Ugyanígy számomra mindig meglepő, amikor az önkormányzati konszolidációt ilyen jelentős sikerként emlegetik. Képviselőtársam részéről itt elhangzott, hogy 20 éves településvezetői tapasztalattal; pont azoknak az embereknek, akik 20 éveken keresztül vezettek településeket, a bűneit fedik el ezzel az adóssághozjárattal, tevékenységgel, és pont ez volt az a folyamat, amikor mindenféle következmény nélkül azt erősítették a magyar társadalomban, hogy felelősség nélkül lehetett megtenni mindent az elmúlt időszakban, és ebben egy általános felmentést adtak mindenkinek ezzel, miközben azok a települések, amelyek megpróbáltak korrekten gazdálkodni, és megpróbálták a lehetőségeiket betartva, figyelembe véve gazdálkodni, háttérbe szorultak az arcátlanul költséges, felelőtlenül gazdálkodó településekkel szemben. Tehát ezt sikerpropagandaként csak némi felületességgel lehet szerintem megítélni.

Egy mondattal szerettem volna még reagálni Boldog István képviselő úr felvetésére a kistéleplési polgármesterek illetményét illetően. Teljes mértékben élvezi a támogatásunkat ez a törekvés, amit elmondott, egyetértek azzal, hogy arcátlan az, amit egy-egy fővárosi kerületben látunk; pesti kerületben már láttuk is azt, hogy félmilliósi képviselői fizetések vannak, ahol az Együtt a Fideszvel koalíciót kötve állapított meg fizetéseket. *(Közbeszólások a Fidesz soraiban: LMP-s! Volt LMP-s képviselő! Karácsony Gergely! - Közbeszólások a kormánypártok soraiban.)* Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most rendes felszólalóként Vitányi István képviselő úrnak adom meg a szót, a Fidesz padsoraiból.

(16.10)

DR. VITÁNYI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Mielőtt rövid mondanóm lényegére térnék, engedjenek meg egy megjegyzést Gúr képviselőtársam hozzászólására, aki a munka világa vonatkozásában gördülékenyen és folyamatosan - hogy enyhén fejezzem ki magam - mellébeszél.

Nem tisztem megvédeni Czomba államtitkár urat, ő ezzel kapcsolatban már reagált Gúr képviselőtársam mondanójára. Gúr képviselőtársam folyamatosan ostorozza a Start- és a közmunkaprogramokat; nem véletlenül, hiszen rossz emlékei vannak róla, hiszen annak idején, kormányzásuk utolsó évében több mint 200 milliárd forintot fordítottak közmunkára, amire az volt jellemző, hogy száz em-

ber tíz méter gödröt ásott, nem pedig tíz ember száz métert.

A mostani közmunkaprogram nem olyan értelmetlen, mint amit annak idején Gyurcsány Ferenc mondott, hogy csak támaszkodnak a lapáton. Tessék eljönni a bihari térségbe, példaértékű a közmunka és a Start-munkaprogram, a szociális szervezetek prosperálnak, a települések önellátóak lettek, sőt most már piacra is termelnek, és a szociális szervezetek meg fogják szervezni önmagukat.

Tisztelt Ház! Varga Mihály miniszter úr expozejában úgy jellemezte a 2015. évi költségvetést, hogy az a bankok elszámoltatásának a költségvetése. Jómagam hozzászólásomban a bíróságok és az ügyészségek költségvetését érinteném, és ez annyiban kapcsolódik Varga Mihály címben említett megjegyzéséhez, hogy a bíróságok ítéletei teremtték meg a jogalapját annak, hogy az ez évi költségvetés a bankok elszámoltatásának költségvetése legyen.

„Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jólét, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése. Valljuk, hogy népuralom csak ott van, ahol az állam szolgálja polgárait, ügyeiket méltányosan, visszaélés és részrehajlás nélkül intézi.” - fogalmaz a Nemzeti hitvallás.

Magyarország Alaptörvénye 25. cikkének (1) bekezdése értelmében a bíróságok alapvető feladata az igazságszolgáltatás.

Az Országos Bírósági Hivatal és a Kúria elnöke 2014. október 30-án számolt be az Igazságügyi bizottságnak az előző évi tevékenységükről. A beszámoló szerint az Országos Bírósági Hivatal a 2013. évben is a korábban kijelölt stratégiai célok mentén végezte munkáját, számos területen érték el fejlődést. Legfontosabb eredményeik az alábbiak: csökkent az egy éven túl folyamatban lévő ügyek száma, és javult az időszerűség. A Fővárosi Törvényszék különösen látványos eredményeket tudhat magáénak, ugyanis csökkent a két éven túli, valamint az öt éven túli ügyek száma, és a befejezések száma meghaladta az érkezést. Az Országos Bírósági Hivatal több uniós pályázaton vett részt sikerrel, és ennek kapcsán elindult a bíróságok célzott szervezetfejlesztési programja, és folyamatos lett a bírósági informatikai rendszerek fejlesztése. A korábban elindított országos programok, amelyek a bíróságok ügyfélközponti szolgáltató jellegét erősítik, egyre népszerűbbek mind a közreműködő munkatársak, mind az állampolgárok körében. Az Országos Bírósági Hivatal egyik legfontosabb céljának tekinti, hogy az országban mindenhol XXI. századi igényeknek megfelelő ügyfélközpontú bíróságok működjenek.

A betervezett költségvetési törvényjavaslatban jelentős mértékben emelkedett a fejezeti kezelésű előirányzatokban megjelölt igazságszolgáltatás beruházásaira fordítható összeg. Az előirányzat 7 milliárd forint, amely tartalmazza kiemelt ingatlanberuházásként az Egri Törvényszék, a Szegedi Törvényszék, a Gödöllői Járásbíróság, a Tapolcai Járásbíróság, a Szarvasi Járásbíróság részére biztosított

összeget és a 2015. évben tervezett egyéb kisebb beruházások kiadásait is.

Az igazságszolgáltatási beruházások közül jó néhány a korábbi években kezdődött, és jelenleg is folyamatban vannak. Ilyen a Debreceni Járásbíróság épülete: ez 2013-ban lett megkezdve, 2015-ben fejeződik be a beruházás, aminek összes becsült értéke 3,7 milliárd forint. Engedjék meg, hogy ehhez a beruházáshoz néhány szubjektív gondolatot fűzzek, hiszen mint hajdú-bihari képviselő több alkalommal nyújtottam be egyedül vagy képviselőtársaimmal együtt módosító javaslatot a költségvetéshez, hogy a Debreceni Járásbíróság méltó körülmények közé kerüljön, és a kor követelményeihez méltóan szolgálja mind az ott dolgozók, mind a jogkereső közösség érdekeit.

Korábban mint gyakorló ügyvéd magam is tapasztaltam azokat az áldatlan állapotokat, amelyek a Debreceni Járásbíróságot jellemezték. Az új bíróság felépítése mindenképpen indokolt volt, amihez Debrecen város ingyentelek biztosításával járult hozzá. A Debreceni Járásbíróság közvetlenül a Debreceni Ítéltábla szomszédságában épül fel, és alig néhány tíz méterre található a Debreceni Törvényszék. Ha ehhez hozzávesszük a Debreceni Egyetemen folyó jogászképzést, akkor elmondhatjuk, hogy Debrecenben egy igazságügyi centrum jött létre, amely mind a színvonalas bíráskodást, mind a jogászképzést, mind pedig a jogkereső közönség igényeinek minél magasabb szinten történő kiszolgálását biztosítja.

A Ceglédi Járásbíróság épületének rekonstrukciója, bővítése 2013-ban kezdődött meg, és reményeink szerint 2015-ben be is fejeződik.

Mint azt korábban említettem, az Országos Bírósági Hivatal sikeresen pályázott uniós forrásokra, amelyek felhasználásával célja az igazságszolgáltatási folyamatok megújítása, az intézményi folyamatok összhangjának megteremtése, az informatikai lehetőségek kihasználásával a szolgáltatási színvonal és a hatékonyság javítása, továbbá a bírák és az igazságügyi alkalmazottak továbbképzéseinek biztosítása.

A költségvetési törvény ügyészségről szóló fejezete a 2014. évi költségvetéshez képest az ügyészségi beruházások vonatkozásában többlettámogatást mutat: a fejezet kiadási előirányzata az előző évihez képest 1,6 milliárd forinttal nőtt. Az ügyészségre az utóbbi időben történt jogszabály-módosítások jelentős többletterheket róttak, így például a közhasznú jogállás megszerzésére vonatkozó jogszabályok változása, az új büntető törvénykönyv alkalmazása, továbbá többletfeladatokat eredményez a termőföld megszerzését vagy használatát korlátozó jogszabályi rendelkezések kijátszására irányuló jogügyletek, az úgynevezett zsebszerződések feltárásával és az igények érvényesítésével kapcsolatos ügyészi fellépés mind a törvényességi ellenőrzés, mind pedig a keresetindítás körében.

A 2014-20-as támogatási időszak igazságszolgáltatási fejlesztéseit tartalmazó operatív program kidolgozása folyamatban van. A program elfogadását

követően előreláthatóan 2015 januárjában jelenhetnek meg az első olyan pályázatok, amelyeknek az ügyészi szervezetek is kedvezményezettjei lehetnek.

Összességében megállapíthatjuk, hogy a bíróságok és az ügyészségek Magyarország központi költségvetésében önálló fejezetet alkotnak, amely tartalmazza a törvényben meghatározott feladataik ellátásához szükséges előirányzatokat.

Kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a beterjesztett költségvetés elfogadását.

Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most Banai Péter Benő államtitkár úrnak adom meg a szót.

BANAI PÉTER BENŐ nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Engedjék meg, hogy nagyon röviden reagáljak Sallai R. Benedek képviselő úr felvetésére, mert azt gondolom, talán tárgyi tévedés lehet a képviselő úr hozzászólása mögött.

Ami a Belügyminisztérium fejezetében lévő, migrációval, bevándorlással érintett előirányzatokat illeti, itt nem a fejlesztések helyett, hanem a fejlesztések mellett kívánja a kormány címzetten az Európai Unió költségvetéséből ezeket a bevándorlással kapcsolatos forrásokat felhasználni. Tehát arról van szó, hogy az Unió költségvetésében a bevándorlásra rendelkezésre álló, illetve a problémák kezelésére álló forrásokat fel kívánja-e használni Magyarország vagy sem. A válaszom az, hogy igen, fel kívánja használni, igénybe kívánja venni ezeket az uniós forrásokat, ezt tartalmazza az előttünk lévő költségvetési törvényjavaslat.

Ami pedig a helyi önkormányzatok adósságát illeti, én azt gondolom, hogy a polgármesterek, a képviselő-testületek többsége azt gondolja, hogy ez egy jó lépés volt az állam és a kormányzat részéről, nevezetesen, hogy megszabadította őket az adósságtól. Én abban nem vitatkozom a képviselő úrral, hogy voltak olyan esetek, ahol a felelőtlen gazdálkodás vezetett el az adott település eladósodásához, de azt gondolom, a korábbi finanszírozási rendszer is igen jelentős mértékben hozzájárult ehhez az eladósodáshoz.

Mit tett a kormányzat? Mit tett az Országgyűlés? Megváltoztatta a finanszírozási szabályokat, ezzel próbálta kezelni a települési önkormányzatok anyagi gondjait. Az előttem lévő és önök előtt is lévő nyilvános dokumentumok azt mutatják, hogy ezt sikerrel tette, hiszen az önkormányzati szektor ma nem veszteséges, hanem az elmúlt években pozitív szaldóval zárt, és mellette azokat az önkormányzatokat, akik nem voltak adósok és akiktől nem vállalt át az állam adósságot, úgymond pozitív módon kezelte, és részükre külön forrást juttatott; az idei évben ez 12,5 milliárd forintot tesz ki.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(16.20)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Bejelentem, hogy a KDNP frakciója a maradék időkeretét átadta a Fidesz frakciónak, ahogy ez nemsokára a táblán is meg fog jelenni. Most Tóth Bertalan képviselő úrnak adom meg a szót, az MSZP padsoraiból.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt én is belekezdene a témába, egy-két dologra szeretnék reagálni. Elsőként Banai államtitkár úrnak szeretném felhívni a figyelmét, hogy vannak renitens önkormányzatok, tehát lesz olyan önkormányzat, amely a 2015-ös évet nem hitel nélkül kezdi meg. Hiszen a pécsi önkormányzat fideszes többsége az alakuló ülés napjának délutánjára összehívott első rendes közgyűlésén, illetve az alakuló közgyűlés utáni első közgyűlésen döntött arról, hogy 3,5 milliárd forint folyószámlahitelt vesz föl, és 9 milliárd forintot az Európai Beruházási Banktól. Tehát lesz olyan önkormányzat, amely nem nulla hitellel kezdi az évet. Nem tudom, hogy más önkormányzat esetében is ez így lesz-e. Azt gondolom és felhívom a figyelmét, hogy érdemes erre odafigyelni.

A másik reakcióm pedig Vitányi István képviselőtársam hozzászólásával kapcsolatos. Szeretném kihangsúlyozni, hogy Gúr Nándor képviselőtársam és az MSZP-frakció nem a közmunkaprogramot, nem a közmunkásokat bántja, hanem a közmunkások kiszolgáltatott helyzetét nem hajlandó elfogadni. Nem hajlandó elfogadni azt a bérezést, amelyért ők dolgoznak, és nem hajlandó elfogadni ennek a kimenetét, amely konzerválja az ő szegény helyzetüket. *(Zaj, közbeszólások a Fidesz soraiból.)* Azt gondolom, hogy ezt jobb tisztázni.

Önök mindig jó példákkal jönnek elő a közmunkával kapcsolatban. Ön is most említette, hogy tizenzáz métert építenek. Engedje meg akkor, hogy felidézsem egy ormánsági polgármesterrel folytatott beszélgetésemet, amely arról szólt, hogy ő a falujában látta az Ős-Dráva-program kapcsán a víziügynél dolgozó közmunkásokat vödörrel munkába menni. Megkérdezte tőlük, hogy figyeljete ide, hova mentek vödörrel, hiszen most nincs szezon, nem tudtok mit gyűjteni, hová viszitek ezt magatokkal. Majd erre a válasz az volt, hogy azon ülünk. Tehát azért vannak rossz példák, nyilván vannak jó példák. Mi arra szeretnénk sarkallni a kormányzatot, hogy a közmunkaprogram értelmes részét erősítse, és szüntesse meg a közmunkások kiszolgáltatott helyzetét.

Amit pedig szerettem volna felszólalásomban érinteni, az pedig a költségvetés egészségüggyel kapcsolatos fejezetei. Szeretnék egy idézetet önöknek felolvasni. „Új alapokra kell helyezni az egészségügyet. Az emberek más egészségügyi rendszert akarnak, mint amit a kormány próbál rájuk erőltetni. Az egészségügyet úgy kell megújítani, hogy ne káoszba vezessen, mint ma, hanem hogy jobban működjön. Úgy kell megújítani, hogy az emberek ne betegebnek

legyenek, mint ma, hanem egészségesebbek. Az állam több felelősséget vállaljon, ne kevesebbet; több pénzt költson az egészségügyre és az oktatásra, és ne kevesebbet.” Ugye, milyen aktuálisak ezek a szavak? Ezeket Orbán Viktor még 2008-ban mondta el.

Magyarország feltűnően keveset költ az állami forrásokból egészségügyre. Az OECD-országokkal összehasonlítva 2010 óta egyre kevesebbet fordít a kormány ezekre a tételekre, kevesebbet, mint Szlovákia. Itthon az egy főre jutó egészségügyi kiadások lényegében alig változtak az elmúlt években, 2010 után csökkent a kiadások reálértéke, egyes számítások szerint 2010 óta a kormány legalább 300 milliárd forintot vont ki az egészségügyből. A finanszírozás reálértéken egyáltalán nem javul, miközben a fenntartás költségei folyamatosan az átlagos inflációt meghaladóan drágulnak, ráadásul az egészségügyi technológia is döbbenetes mértékben fejlődik, és ennek költségei is vannak.

Azt láthatjuk, hogy a várólisták még mindig nagyon hosszúak, a műtetre váró betegek száma majd' 45 ezer fő, mint az egy nemrégiben adott válaszból kiderül. Csípőprotézis-műtetre jelenleg 7326-an, térdprotézisműtetre 8794-en, szürkehályog-műtetre 18 401 beteg várakozik. Ezenkívül az orvosi elvándorlás sem csökken, a Rezidens Szövetség elnöke elmondta, humán erőforrás-bomba ketyeg az egészségügyben. A jelenlegi tendenciát alapul véve a 2013-as, már nagyon alacsony szakemberhiányos szintnek a 60 százaléka csökkenhet tíz év múlva ez a szám; tehát nem csökken, hanem növekszik a 25-29 éves orvosok szakvizsga megszerzése előtti távozása Magyarországról. Úgy tűnik, a kormány hiába adott az előző ciklusban ösztöndíjat a rezidenseknek, mert a szakvizsga megszerzéséig kapott plusz 100 vagy 200 ezer forintos állami támogatásnak a szakvizsgával vége, és az addig csaknem 300 ezer forintos jövedelem 160 ezer forintra esik.

Tény és való, hogy a 2015. évi költségvetés az ideai évhez képest több forrást biztosít az egészségügyi kiadásokra, de ez a szám még mindig nem éri el a 2013-as szintet, tehát még 2015-ben is kevesebbet költ a kormány az egészségügyre, mint 2013-ban. A Magyar Kórházzövetség elnöke szerint a jövő évi költségvetés ugyan valóban több pénzt szán az egészségügyre, ennek ellenére a dologi kiadások fedezetének inflálódására, a minimálbér emelésére nincs fedezet, a kórházi adósság újratemelődése ilyen módon pedig nem megakadályozható. Kiemelte, a béremelésre sincs fedezet, miközben a mozgóbérek és a túlórapénzek kritikusan alacsonyak, és semmilyen fizetésemelésben nem részesültek a gazdasági, műszaki területen dolgozók.

Szeretném még a visszalévő időben felhívni a figyelmet az Egészségbiztosítási Alap bevételeinek alakulására. Ebből jól látható, hogy a költségvetési hozzájárulások lényegesen, közel 40 százalékkal csökkennek. Az önök által pár nappal ezelőtt megszavazott adóemeléseknek köszönhetően a termék-

adó jelenik meg az Egészségbiztosítási Alap bevételei között, a baleseti adót is magasabb bevétellel tervezik, a szociális hozzájárulási adóból is az egészségügyi alapnak nagyobb százalék jut, tehát ez a bevétel is emelkedik, míg - ahogy említettem - a költségvetés egyéb hozzájárulásai pedig csökkenni fognak a bevételi oldalon.

Azt gondoljuk, a Magyar Szocialista Párt, hogy igenis lényegesen több forrást kell biztosítani az egészségügynek, és ahogy a Kórházzövetség elnöke fogalmazott, amennyiben száz forinthez csak hatvan forint állami támogatást kapnak a kórházak, akkor nem a hatékonyságra kell hivatkozni, hanem az állami forrásokat kell bővíteni.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most Farkas Sándor képviselő úrnak adom meg a szót, a Fidesz padsoraiból.

FARKAS SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy rövid reakciót engedjenek meg Tóth Bertalan képviselőtársamnak az ormánsági vödrös példájára. Úgy gondolom, minden egyes településvezető felelős azért, hogy egy településen akár a közmunkaprogram, akár a Start-munkaprogram hogyan folytatódik. Én, aki közel negyven éven keresztül egy cég vezetőjeként éltem meg életemet, el sem tudom azt képzelni, hogy ha egy ilyen helyzettel találkoztam volna az életben, akkor szó nélkül elmegyek mellette, és nem teszem szóvá vagy nem intézkedem, hogy ilyen ne forduljon elő. Úgy gondolom, hogy az önkormányzati vezetőknek is ez kutyá kötelessége, és az ilyen példák rontják azt a kialakult rendszert, és azt a számtalan jó példát vonják kétségbe, amellyel én személy szerint is a területemen, területünkön találkoztam. *(Soltész Miklós tapsolva: Így van. - Soltész Miklós dr. Tóth Bertalanhoz: A szoci mentalitás az, amit te mondtál.)*

Tisztelt Képviselőtársaim! Én nem ezért akartam szót kérni, hanem a Földművelésügyi Minisztérium agráriumot érintő néhány kérdésére szeretném a figyelmet felhívni. Mivel a 2015. évi költségvetés a mezőgazdaság szempontjából a korábbi évekhez hasonlóan, mondhatnám azt, hogy jóval előnyösebben alakul, mint korábban, összességében mind a mezőgazdasági, mind pedig a vidékfejlesztési ágazatba több forrás jut az új költségvetésből, mint a korábbi években. Font Sándor képviselő úrral ma délután már egy közös beszélgetésen voltunk, és ott is visszaemlékeztünk arra, hogy 1998 óta vagyunk országgyűlési képviselők; én emlékszem - és ezt a bizottsági felszólalásomban is elmondtam -, hogy abban az időszakban, 2001-2002 táján nagyon reménykedtünk abban és valami utópisztikus összegnek gondoltunk 400 milliárd forintot, hogyha egyszer ennyi pénz a mezőgazdaságba majd eljut, mert akkor még csak 260 milliárdnál tartottunk.

(16.30)

És most nagy örömmel, úgy gondolom, mindannyiunk meglegedésére és az ágazatban élők és dolgozók meglegedésére, ez a több mint 600 milliárdos büdzsé egy olyan összeg 2015-re, ami számtalan problémát meg tud oldani, illetve az ágazat teljesítőképességéhez, az agrárexportához, a nemzeti jövedelemhez maximálisan hozzá tud járulni. Miniszterelnök úr is tegnap említette, hogy az egyik húzóágazata kell hogy legyen a mezőgazdaság hosszú távon a magyar gazdaságnak. Én úgy gondolom, hogy ezekkel az összegekkel, ezekkel a támogatásokkal, támogatáspolitikával ezt a célt el is fogjuk érni.

Néhány részletet szeretnék kiemelni csak. A korábbi évekkel összehasonlítva meggyőzően emelkedik a mezőgazdasági középfokú szakoktatás intézményeire és a különböző mezőgazdasági kutatóintézetek számára nyújtott költségvetési fedezet. Ezt is azért jegyzem meg, mert elég viszontagságos idők éltek meg a kutatóintézetek, és most végre egy megnyugtató megoldás született már, ami ezeknek a kutatóintézeteknek a hosszú távú, az ágazatok, az alágazatok szempontjából biztonságot és kiszámíthatóságot fog jelenteni, hogy az agrárkutatás a minisztérium keretén belül fog működni, és nemcsak a kutatás, hanem a középfokú szakoktatás is szintén.

Továbbra is stabil része a költségvetésnek a méltán sikeres és tisztán hazai forrásból finanszírozott tanyafejlesztési program. Tudjuk, hogy több éven keresztül elég szerény összegekkel tudtuk ezt fejleszteni, biztosítani, de ezek az összegek mindig a legjobb célra és a legjobb helyekre kerültek az ott élő, vidéken, tanyán élő emberek meglegedésére. Sokkal nagyobb igény lenne erre a fejlesztési programra, erre az összegre, de én azt hiszem, hogy már ez az összeg is ismételtelen lehetőséget nyújt az erre rászorulóknak.

Néhány gondolatot csak. Például a parlagfű elleni közérdekű védekezés támogatása fontos szempontként szerepel.

Van egy nagyon régi témánk, az osztatlan közös tulajdonban lévő földterületek kimérésének a támogatása. Ebben sokkal nagyobb az igény, és sokkal nagyobb összegre lenne szükség, de természetesen tudjuk a költségvetés teherbíró képességét. Én hiszem azt, hogy az elkövetkezendő években, ami nem csak 2015-öt jelenti, erre nagyobb összegek kerülnek fordításra, és azok az anomáliák, amelyek az osztatlan közös földtulajdon vonatkozásában fennállnak, megoldásra is kerülhetnek belátható időn belül.

Örvendetes tény, két olyan programot emelnék ki, ami nagyon fontos, az egészséges életmód és a gyermekek, a fiatalok egészséges étrendjének a kialakításában, rászoktatásában és később majd az ételfogyasztás vonatkozásában, ez pedig nem más - többek között -, mint az „ígyál tejet!” program és az iskolagyümölcs-program, ami mintegy 4 milliárd forint támogatásban fog részesülni 2015-ben. Ez mintegy 1 milliárddal magasabb összeg a 2014. éves előirányzatnál.

A folyó kiadások és jövedelemtámogatások a korábbi évek 40-50 milliárdjáról majdnem a duplájára, közel 80 milliárd forintra emelkednek.

A kormány gazdaságfejlesztési és munkahelyteremtési szándéka mentén alakulnak a költségvetés bevételei is, emellett a költségvetési tervezés nagy figyelemmel volt a hiány tartására, és itt két olyan kérdést említenék meg röviden, amire azt hiszem, hogy fontos figyelmet kell fordítani.

Amikor munkahelyteremtésről beszélünk, kiemelten fontos két nagy ágazat kérdése. Az egyik a kertészeti ágazat, amely mint kertészeti stratégia egy új lehetőség, új támogatási lehetőség a kertészet területén élőknek, a kertészek számára, ami hosszú vágya és reménye volt a kertészetben dolgozóknak, a magyar kertészek számára, hogy egy olyan programnak lehessenek a részesei, amely megfelelő technológiai fejlesztést, megfelelő körülményeket és nem utolsósorban komoly munkaerőalapot tud megteremteni. Ezáltal a vidéki foglalkoztatás területén kiemelkedően fontos ágazatként kell hogy gondolkodjunk és tervezzünk a kertészet vonatkozásában. Ez nagyon hosszú és nagyon bonyolult témakör, nem is akarom ezzel a tisztelt képviselőtársaimat feltartani, de én azt hiszem, hogy erről a későbbiek során szűkebb körben is nagyon sokat kell majd beszélünk, és ezt a programot erősíteniünk kell.

A másik ilyen, ehhez kapcsolódó az állattenyésztés támogatása. A vidékfejlesztési források és az FM-források gyakorlatilag elkülönülnek, de mégis egy célt szolgálnak, ha tetszik, ha nem. Ez mind a vidéken élő emberek, gazdák és gazdálkodók feltételeihez való hozzájárulást és a biztonságos, hosszú távú gazdálkodás alapfeltételeit és a feltételeinek a javítását szolgálja. Az állattenyésztés területén tudjuk azt, hogy akár a sertéslétszám bővítése nagyon fontos, és elindult ez a program. Most már talán inkább, én úgy érzem, a másik nagy nehézipara a mezőgazdaságnak az állattenyésztésben a szarvasmarhatartás, ami részben a tejprogramot érinti, részben a húsmarha-programot érinti. Nagyon fontos, hogy olyan fajtákkal, olyan technológiákkal, olyan genetikai állományokkal rendelkezünk, illetve rendelkezünk is, amely olyan alapokat tud biztosítani a jövő évi megszüntetésben lévő tejkvótával szemben, hogy egy termelésnövekedés sem fog nekünk olyan kereskedelmi problémákat okozni, amivel az Európai Unióban több helyen is számolnak és számítanak. Itt csak megjegyzem, hogy nem is tudtuk kihasználni a tejkvóta hatását, éppen ezért fontos, hogy a magyar termelőknek e termékeiket megvédjük, és minél nagyobb propagandával, minél sikeresebben tudjuk meggyőzni a fogyasztókat annak érdekében, hogy magyar terméket, magyar élelmiszert, jó minőségű magyar árut fogyasszanak.

Két rövid kérdésre szeretnék még utalni. Áfacsökkentés vonatkozásában sikeresen bevezetésre kerültek a sertéshús vonatkozásában a hasított félsertéssel kapcsolatos döntések még az elmúlt évben. Ennek hatására és ezeknek az eredményeknek a

birtokában ebben az évben, mármint 2015-ben ismételtén gondolkodunk azon, sőt bevezetésre fog kerülni a szarvasmarha-, juhágazat felpozíciójára, illetve javítására szintén az 5 százalékos áfa bevezetése.

Itt csak megjegyezni szeretném, hogy a magyar fogyasztó - és ebben komoly marketingmunkát kell végeznünk - még sem a marhahúst - és most így mondom -, sem a birkahúst vagy juhahúst és sem a kecskehúst nem fogyasztja olyan mértékben, nincs olyan hagyománya, mint a sertés- és baromfihús fogyasztásának, ezért nekünk erre sokkal nagyobb hangsúlyt kell fektetni, pont akkor, amikor a különböző embargós gazdaságpolitikai, piacpolitikai intézkedések sújtják a magyar termelőket, a magyar gazdákat. Tehát nekünk sokkal nagyobb figyelmet kell fordítanunk erre, ha már be tudjuk vezetni, ami egy óriási lehetőség a gazdaság és a kereskedelem tisztításában, fehérítésében, hogy ezeknek a húsféléknek a fogyasztására sokkal nagyobb hangsúlyt és figyelmet kell fordítanunk.

A másik hasonló jellegű kérdés, hogy a beszerzési és értékesítő szövetkezetek vonatkozásában az iparüzési adó elengedésére van lehetőség; a javaslat és az adótörvény úgy rendelkezik, hogy ezek a szövetkezetek gyakorlatilag nem fognak iparüzési adót fizetni. Ez egy nagy könnyebbség az e szervezeteken belül működő gazdálkodóknak, gazdálkodói szervezeteknek, illetve természetesen mindenkinek, akik e szövetkezeteken belül működnek.

Én hiszem, hogy e két példával, illetve néhány gondolattal fel tudtam hívni a figyelmet arra, hogy az agrárágazatban, a vidékfejlesztésben a lehetőségeink szerintem kimeríthetetlenek, éppen ezért fontosnak tartom, hogy ezekkel a fejlesztéspolitikai elvekkkel, illetve azokkal a konkrét pénzügyi folyamatokkal, tervezésekkel, kiadásokkal, bevételekkel tervezve ennek az ágazatnak a munkahelymegtartó képességét, ugyanakkor új, biztos terméket előállító piacnak a feltételeit biztosítani tudja. És bízom abban, hogy ezen belül a költségvetés is elfogadásra kerül, nemcsak az agráriumé, hanem a teljes magyar 2015. évi költségvetés.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Most a Jobbik képviselőjének, Magyar Zoltán képviselőnek adom meg a szót. Tessék!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Ez az ötödik alkalom, hogy költségvetési vitán módom van részt venni. Visszanéztem néhány kormánypárti hozzászólást az elmúlt évekből; igazából teljesen mindegy, hogy melyik évből, mert ugyanazok a hangzatos szlogenek hangoztak el, hogy a következő év az elrugaszkodás éve, a fejlődés éve, a kitörés éve, és még hosszasan lehetne sorolni azokat a kis címkéket, amelyekkel önök teleaggatják évről évre a költségvetést.

(16.40)

Hát, idén sincs ez másképpen. De ha ezt a sok fejlődést és kitörést és elrugaszkodást összeadjuk, akkor gyakorlatilag már valami gigantikus idő- és térutazásban találjuk magunkat. A valóság viszont visszahúzza minket.

Nézzük csak a mezőgazdaságot! Ez egy olyan ágazat, ahol szerencsésen - másokkal ellentétben -, de folyamatosan csökken a munkahelyek száma. Ígéret volt, minden évben ígéret volt azzal kapcsolatban, hogy ezt a tendenciát megváltoztatják, megfordítják, és végre a magyar agrárium újra munkahelyteremtő-képes ágazattá fog előlépni. A vidék megtartóereje esetében szinte minden mérőszám azt mutatja, hogy folyamatosan csökken, zuhanó mértéket mutat. Ez a szocialista kormányok idején indult el, de önök képtelenek voltak most már az ötödik évben ezt megállítani.

A saját maguk által felállított rendszerben, a nemzeti vidékstratégiában, amit a vidék alkotmányként hangoztattak, olyan terveket, olyan megvalósítandó elképzeléseket fektettek le, amelyekből mind a mai napig egyetlenegy sem valósult meg, miközben 2020-ra már ennek a stratégiának ki kellene, ugye, futnia. Nem véletlen az, hogy ide, a Ház elé a mai napig nem merték hozni egyébként.

Ami pedig a vidékfejlesztési pénzeket illeti, itt ezermilliárd forintos nagyságrendről beszélnek a következő európai uniós ciklusban, ami nagyon jól hangzik, és egyébként nagyon hasznos, nagyon jó célokra is el lehetne ezt költeni, nagyon sok vidéki munkahelyet lehetne ebből teremteni, de féltő, hogy ha az eddigi logikát követik, akkor ebből nem sok minden valósul meg. Az elmúlt napokban láhattuk például, hogy jó néhány száz millió forintból Mészáros Lőrincnek hogyan lett egy újabb csodabirtoka, és hogyan tudták a saját szűk kis oligarchikus körüket tovább erősíteni és bővíteni. A miniszterelnök úr és ugye, a legnagyobb bank igazgatója ment átadni ezt a telepet. Miközben, ha leosztjuk a létrejött munkahelyek számát ezzel a sok száz millió forinttal, amit kapott az adott kft., akkor jól látható, hogy ha a következő hétéves ciklusban elővetített minden vidékfejlesztési forrást ilyen rossz hasznosulás mellett fognak elkölteni, akkor bizony nemhogy nőni fog a vidéki munkahelyek száma, hanem tovább fog csökkenni.

Annak örülök, hogy itt van államtitkár asszony, illetve Nagy István államtitkár úr is, hiszen két olyan konkrét kérdést szeretnék nagyon gyorsan felvetni, amelyek az önök személyéhez talán szorosabban köthetők. Kezdeném államtitkár asszonnyal; az előző ciklusban többször vitatkoztunk, illetve ez nem is volt vita, mert úgy tűnt, hogy egyetértünk, de hát a gyakorlatban nem valósult meg aztán a Fertő tó kérdése. Éppen az előző pillanatokban kaptam kézhez a legújabb, témában írt írásbeli kérdésemre adott választ. Azért a költségvetési vitában veszem elő újra ezt a kérdést, mert úgy gondolom, hogy a világörök-

ség részét képező Fertő tó és annak elmutyizása egy olyan rémtett ebben az országban, egy olyan SZDSZ közeli vállalkozó rémtette, aminek a helyrehozását nem tudjuk megúszni költségvetési fedezet, költségvetési hozzájárulás nélkül. Ezért felhívnom erre a módosítóra a figyelmet. Államtitkár asszonyt pedig arra biztatom, hogy korábban, amikor az előző ciklusban ígéretet tett, hogy ezt az ügyet a szívében fogja viselni, és megpróbálja visszaszerezni ezt a területet, ezt be tudja tartani, és talán tudja támogatni ezt a javaslatot.

Nagy István államtitkár úrnak pedig figyelmébe ajánlanám a szigetközi vízpótlás ügyét. Ugye, itt közel százezer ember aláírásáról beszélünk, egy népi kezdeményezést indítottak el a Győr-Moson-Sopron megyei napilap segítségével a helyi polgárok, ami teljesen egyértelművé tette, hogy a Szigetközben élőknek, de itt vehetjük a tágabb környezetet is, abszolút elege van abból a helyzetből, amiben hagyta őket a nagypolitika most már két évtizede. Itt arra gondolok, hogy a Szigetköz kiszáradásával nemcsak egy komoly természeti katasztrófa következett be, hanem bizony nagyon negatív hatással van ez a turizmusra, egyáltalán a helyi életminőségre, a mezőgazdaságra, és számtalan egyéb területre kihat.

Államtitkár úr akkor saját korábbi államtitkárával, Illés államtitkár úrral szemben is megfogalmazta a szigetközi vízpótlás melletti kiállását. Én ezt akkor megköszöntem önnek, illetve én is abszolút egyetértettem ezzel az álláspontjával. Arra biztatom önt, most, hogy döntéshozó pozícióba került, és most, hogy a korábbi Vidékfejlesztési Minisztériumnak a Szigetköz vízpótlását gátló tényezője, úgy tűnik, csökkent, és talán a Belügyminisztérium logikusabb hozzáállása tűnik erősebbnek, kérem, vigye ezt az ügyet, és támogassa a szigetközi vízpótlás kérdését. Ez egy olyan ügy, amit sokszor megígérték, ráadásul pont olyan embereknek, pont olyan közegnek, itt a Szigetközre utalok, ahol nagyon nagy arányban választották meg önöket. Úgy gondolom, nagyon csúnya csalódás lenne a vége, ha nem tudnák megoldani ezt a kérdést. Sajnos, a következő évi költségvetésben ennek nyomát sem tapasztalhatjuk, így határozottan kérem önöket, hogy tegyenek ez ügyben lépéseket.

Szóba került itt előbb a parlagrafü ügye. Én már azzal is elégedett lennék, ha azt a pénzt, amit egyébként az adófizetők saját 1 százalékos felajánlásaikkal a parlagrafü irtására adnak, azt arra költenék el, és nem terepjárókat vásárolnának belőle, és nem végkielégítéseket fizetnének ki. Már ez egy komoly előrelépés lenne. Úgyhogy ezúton is biztatom önöket, hogy a korábbi hibáikat, hogy durvább szót ne használják, ne kövessék el, és már beljebb leszünk parlagrafükérdésben.

Szintén nem látom a következő évi költségvetésben egy nagyon régi óhajukat és ígéretüket, hogy az öntözhető területek mértékét tudjuk növelni, hiszen Magyarországon ez egy siralmas állapotban lévő terület. Ráadásul mindannyian tudjuk, hogy ha a mezőgazdasági területek öntözhetőségének aránya

nőne, az komolyan kihatna egyébként a mezőgazdaság nyereségességére, természetbiztonságára, és egyéb vonzatai is lennének. Sajnos, ahogy mondtam, hiába ígérték meg ezt számtalanszor, nem látom az erre vonatkozó előrelépéseket.

Az osztatlan közös földtulajdonok kérdése is előkerült, évről évre komoly vita tárgya itt, a Ház falai között ez a probléma. Még egyszer szeretném aláhúzni, ahogy korábban már elmondtam, ezt a problémakört a politika okozta, viszont a mindennapi átlag magyar embereket sújtja, azokat, akik nem tehetnek arról, hogy ennyire egy jogilag nonszensz helyzetbe kerültek, a saját tulajdonukhoz gyakorlatilag csak korlátozások mellett jutnak hozzá, illetve sok-sok egyéb problémát vet fel ez a mindennapokban.

Azzal a pénzeszközzel, amit önök évről évre hozzárendelnek ehhez a problémakörhöz, ennek felszámolásához, ahhoz vezet, hogy ha ebben az ütemben haladunk tovább, hogy 2050-re sem lesz megoldva ez a kérdéskör. Erre volt most időm, és várom a válaszokat. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Most Nagy István államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyar Zoltán képviselőtársam komoly kérdéseket vetett föl, hozott a Ház asztalára. Engedjék meg, hogy néhány szóban válaszoljak erre!

Folyamatosan csökken a foglalkoztatás vidéken - mondta ön. Azt hiszem, ön is, aki vidéken él, láthatta azt, hogy milyen örökséget kapott ez a kormány, amikor elkezdte a tevékenységét. Szerintem szakemberként láthatja azokat a folyamatokat, azokat az erőfeszítéseket, amelyeket a kormány tesz azért, hogy megállítsa a csökkenést, és elindítsa azokat a fejlesztéseket, amelyek a vidéki munkaerő megtartását segítik elő. Láthatja a legújabb programban is azt, hogy miket tervez a kormány azért, hogy megtartsa a vidéki foglalkoztatást.

Nyugodtan ki merem jelenteni önnek, Magyarország megújulása, a megújulás záloga pontosan a vidéki Magyarország fejlődésének kulcsa, hogy ott tudjuk tartani az embereket, ott lehessen foglalkoztatni őket, ahol születtek, ahol szükség van az ő munkájukra, hogy fejlődjen. Azt mondja ön, hogy a vidékfejlesztési pénzek felhasználásának kritikája van. Én pedig azt tudom önnek mondani, hogy ha nyomon követi a tevékenységünket, azt láthatja, hogy hetente több beruházást adunk át a mezőgazdaságban, hetente több olyan szarvasmarhatartó, sertésstenyésztő telepet adunk át, ami igenis azt mutatja, hogy elindult a fejlesztés, elindult a fejlődés, és ennek következtében is pontosan az történik, hogy egyre több munkaerőt, egyre több dolgos kezűt lehet alkalmazni itt, vidéken is.

Parlagfűügy: azt hiszem, hogy nagyon ékes bizonyosságát adta a kormányzat annak, hogy ha fölmerül egy probléma, aminek a megoldása kérdéseket vet föl, bár szeretném jelezni, semmilyen törvénytelenséget nem követett el a földművelési tárca, mindent pontosan a szabályok szerint tett és használta el ezt a pénzt, igaz van, mégsem oda került a pénz, amire azok a befizetők adták. Ezért az a döntés született, hogy a civil szervezetek számára visszajuttatjuk ezt az összeget. Ugyanakkor azt is szeretném elmondani, hogy tízszer több pénzt használtunk el a parlagfű elleni védekezésre, és ha az eredményeket nézik, láthatják azt, hogy mennyivel több eredmény született az elmúlt évben, hiszen a pollenkoncentráció értéke a levegőben már csökkent, és az allergiások száma is csökken.

(16.50)

Öntözhető területek nagysága: ez megint csak olyan problémafelvetés, amely nyitott kapukat döntget, hiszen a Belügyminisztérium javaslata lassan a Ház elé kerül, amelyben az öntözés és a különböző vízfelhasználási kérdések szabályozása fog elénk kerülni. Ez megint csak azt segíti elő, hogy ez ingyenesen a gazdák rendelkezésére állhasson, az adminisztratív terhektől, a különböző engedélyek okozta nyomástól mentesítsük az öntözővíz felhasználását, hogy minél szélesebb körben, minél intenzívebb gazdálkodásra lehessen serkenteni a gazdákat, vagy minél inkább az ökológiai gazdálkodás felé tudjuk ezt elvinni.

Az osztatlan közös földterületek kérdése. Azt hiszem, megint csak egy jó példát tudok önnek mondani. Az elmúlt esztendőkből a kormány Vas megye területén kísérletképpen elkezdte megvalósítani az osztatlan közös feloldását, a kimérést. Ennek tapasztalataiból kiindulva egy keleti megyét is kijelölt a kormány, ott is folytatódik a dolog, és nagyon szeretnénk a levont tapasztalatokat a gyakorlatba átültetve egyre szélesebb körben bevezettetni és kivezetni a magyar jogszabályok közül az osztatlan közös fogalmát. Nagyon remélem, hogy a ciklus végére ezt elmondhatjuk.

A Szigetköz ügyét hagytam utoljára, hiszen ez szívügyem nekem is szigetközi lakosként. Azt kell mondjam önnek, legalább mi ketten nyugodtan elmondhatjuk, hogy ez nem lehet politikai ügy. Ha van szakmai ügy, akkor a szigetközi vízkérdés és vízpótlás mindenképpen az. Szakmai síkra kell terelni, ráadásul azért is, mert a különböző politikai erők a Szigetközben erről nem vitatkoznak, hanem megoldást szeretnének. S azt kell látnom most, hogy minden feltétel adott ahhoz, hogy lassan kikerüljünk abból a gödörből, ahova a Szigetköz vízkérdése és a vízpótlás került, és annak a sok politikai viszálykodásnak, ami a Szigetközöt odajuttatta, ahol most van, végre megálljt lehet parancsolni, és végre egy normá-

lis megoldást lehet találni arra, hogy a vízpótlás kapcsán végleges megoldást tudjunk a Szigetközben tenni.

Jelenleg KEOP-programban beadott pályázataink vannak az Európai Uniónál, a Belügyminisztériumban a Vízügyi Igazgatóságon zajlanak ezek a kérdések, és nagyon remélem, hogy ön elé is kerülnek azok a lehetőségek, megoldások, amelyekkel a Szigetköz kérdését az elkövetkező időszakban megnyugtatóan rendezni tudjuk. Köszönöm a kérdéseit. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Most kétperces hozzászólások következnek. Ennek során Sallai R. Benedek képviselő úrnak adom meg a szót.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Igyekszem nagyon gyors lenni. Nagyon sok izgalmas téma merült fel. Nagy államtitkár úr azt mondta, hogy a kormány az osztatlan közös ügyében mindent megtesz. Itt számolgotok, ha öt év alatt sikerült egy megyét valamilyen formában megcsinálni, akkor száz év talán elegendő lesz arra, hogy rendbe rakják ezt a kérdést. Lehet, hogy ennél egy kicsit nagyobb dinamika kellene, ehhez viszont források kellenének a költségvetésben.

A költségvetési törvényt átnézve 46 millió forintot találtam a parlagfű tekintetében, de ha jól tudom, több mint 1 milliárd volt az, amit az szja-ból felajánlottak. Ennek a két számnak az aránya azért nem teljesen egyenlő, az, hogy adunk 46 milliót oda, ahonnan 1 milliárdot elloptunk. Ez mindenképpen egy mókás kontraszt.

Banai államtitkár úrral ott hagytuk abba az eszmecsere, hogy az európai uniós források felhasználása mennyire szolgál konkrétan fejlesztési célokat. Hát kérem szépen, be kell menni egy minisztériumba, meg kell nézni, hogy ott az előterek falán mennyi uniós pályázat van, és ott lehet látni, hogy az alapvető működésüket már jóformán olyan fejlesztési forrásokból próbálják finanszírozni, ami a magyar emberekhez kellene hogy eljusson, ami régiókat kellene hogy felzárkóztasson, és a miatt a hihetetlen elmaradás miatt, amely miatt Európához képest szenvedünk - régióink az egy főre eső GDP tekintetében a 250. hely körül vannak -, vagyunk ebben a helyzetben.

Nekem LMP-s képviselőként mindenképpen szórakoztató az az eszmecsere, amit arról folytatnak, hogy kinek a közmunkaprogramja rosszabb, a Gyurcsány-kormányé vagy az önké. Pont arról van szó, hogy ez az a rettenet, amit Magyarország és a magyar társadalom átél, hogy egy olyan közmunikaalapú társadalmat építenek, hogy jóformán ez a vidéki foglalkoztatás egyik legfontosabb bázisa. Ez az, amittől el kellene szakadni, ez az, ami alapján teljesen más irányba kellene áttérni.

S még egyetlenegy számot hadd említsek a szűk időkeretemben: azt mondta Banai államtitkár úr, hogy 12,5 milliárd többletet kapnak azok az önkor-

mányzatok, amelyek nem adósdok el. Emlékeztetném önöket, hogy 1300 milliárdot költöttek el azok, amelyek eladósdok, tehát kevesebb mint 1 százalékát fordítják azokra, akik tisztességesen gazdálkodtak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselőtársaim, most Boldog István képviselő úrnak adom meg két percre a szót.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Sallai Róbert képviselő úrnak elmondanám, úgy látom, hogy pontosan ugyanott folytatja az LMP, ahol négy évvel ezelőtt elkezdte itt a munkáját. Akkor a kistélepi polgármestereket kiskirályoknak sikerült nevezniük, most meg azt mondta Sallai úr, hogy felelőtlenül gazdálkodtak és elszórták a pénzt, s nemcsak a kistélepi, hanem a városokban és a falvakban abból a pénzből, amit hitelként fölvettek az önkormányzatok, két fontos dolgot láttak el. Volt, ahol arra költötték a pénz egy részét, hogy azokat az iskolákat és egyéb intézményeket, amelyekről a balliberális kormány elvette a finanszírozást, fenntartsák. Ez azért volt fontos, mert nem lett volna jó még több iskolát bezáratni annál, mint amennyit a Hiller egyébként is bezárított. Másutt pedig fejlesztéseket hajtottak végre, és azokon a járdákon, utakon járnak ma a lakosok, meg azokba az intézményekbe járnak a gyerekek, amiket ebből a pénzből újítottak fel. Én azt tudom önnek mondani, hogy ha ez önöknek fáj, akkor ez már nagy baj. Azt, hogy volt néhány olyan önkormányzat a sok szözből, amelyik esetlegesen felelőtlenül gazdálkodott, senki sem vitatta. De azt kérem, hogy ne általánosítsanak.

Mint ahogy a közmunkával kapcsolatban is azt szeretném kérni, hogy fejezzék már be az általánosítást. A Start-munkaprogram keretében - csak a saját falum példáját tudom elmondani - a kilencven munkanélküliből húsz helyezkedett el a közszerében ebben az évben. Jelenleg öt hónapja nincs munkanélküli az én falumban. Miért baj az önöknek, ha valaki dolgozik? És miért baj az, ha paradicsomot, paprikát termel, vagy éppen homoktöviszt kapál?

Szerintem ez egy jó dolog, és mégiscsak valamivel több a 22 ezer forintnál az 50 ezer forint. Nem sok, nem elegendő, de valamivel több. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Jelzem, hogy a tévéközvetítési idő vége, a 17 óra nemsokára elérkezik. Az MSZP és az LMP időkeretét majd hozátesszük a délutáni időszakhoz.

Most pedig Papcsák Ferenc képviselő úré lesz a szó. Nem fogom megszakítani önt az időkeretnél, tehát az 5 óránál, hanem végigmondhatja a beszédét, és akkor a következő percekét már a délutáni időkeretből vonjuk le a tévéközvetítésen kívül.

DR. PAPCSÁK FERENC (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim!

Teljes mértékben egyetértek Boldog István képviselőtársammal. Azt gondolom, hogy azoknak, akik a közmunkát vállalják, az mind morálisan, mind emberileg egy rendkívül fontos dolog. Sokkal jobb dolgozni, foglalkoztatottként elmenni reggel egy munkahelyre, mint segítyt felvenni és 20 ezer forintból tengetni az életünket. Engedjenek meg nekem egy példát: az én szülővárosom Demecser, ahol mintegy ötszáz embert foglalkoztatunk a közmunkaprogramban. Azt gondolom, ez az első lépés ahhoz, hogy kivezessük őket a hátrányos helyzetükből, és visszavezessük őket a munka világába. S nyilvánvalóan ez az a költségvetés, amely az első esélyt megteremti arra, hogy egy fejlettebb rendszerben normálisabb vagy rendezettebb munkát tudunk majd a számukra biztosítani.

Magyar Zoltán képviselőtársamnak szeretném elmondani - bár nincs itt a teremben -, hogy ez a költségvetés egy békés, nyugodt munka és a kiegyensúlyozott kormányzás időszakát jelenti. Egy reális, pontosan megtervezett központi költségvetésről van szó, amelynek a legfontosabb kérdése mindig az, hogy mennyi pénz marad a lakosságnál, az embereknél. Az elmúlt években úgy növekedett a lakosság széles rétegeinek a jövedelme, hogy az állam egyúttal felelős gazdálkodást folytatott, az államadósság mértéke csökkent, a pénzügyi fegyelem erősödött. Ez igaz az önkormányzatokra és az önkormányzati rendszerekre, hiszen egy önkormányzat ma már nem tud csak úgy adósságot növelni, ahhoz, hogy hitelt tudjon felvenni, az állam hozzájárulására van szükség.

Amiről szeretnék beszélni, az a központi kormányzat tekintetében elsődlegesen a bürokrácia csökkentése. Üdvözlendőnek és fontosnak tartom, hogy a kormány szükségesnek tartja a bürokrácia csökkentését, ami egyformán érdeke a lakosságnak és a gazdasági szereplőknek. Azt gondolom, hogy a bürokrácia csökkentése az ország gazdasági versenyképességének a további javításához elengedhetetlenül szükséges.

(17.00)

Vizsgáljuk továbbá, hogy milyen megosztásban lehet még hatékonyabb, gyorsabb, egyszerűbb az államigazgatás, a közigazgatás, és az állam milyen további szolgáltatásokkal tudja majd csökkenteni vagy könnyíteni a mindennapok terheit.

A bürokráciacsökkentés menetére a kormány által felkért Államreform Bizottság fog javaslatot tenni. 2015 januárjától csökken az ügyintézési határidő a jelenlegi átlagos 21 napról 15 napra, ami legfeljebb 15 nappal hosszabbítható majd meg. 2015 őszére több kormányablak is lesz, amelyek nemcsak közigazgatási szolgáltatásokat fognak majd nyújtani, hanem szerepük lesz az új pénzügyi rendszerben is, és az új nemzeti közmű-szolgáltatási rendszerben is.

2016-tól 2018-ig az állami rezsicsökkentés valósul meg, egyes bírósági illetékek folyamatos kiveze-

tése, csökkentése történik majd meg az igazságügyi rendszer részeként. 2016. július 1-jétől megindul a közszolgálati életpályamodell, ami a köztisztviselők-re, kormánytisztviselők-re vonatkozik. A kormány célja tehát az - és ezt a parlamenti frakciónk üdvözli -, hogy 2018-ra minden magyar háztartásban szélessávú internet legyen, és a vállalkozások számára is egyre nagyobb arányban legyen elérhető az elektronikus ügyintézés.

A második kérdés, amiről szeretnék önöknek beszélni, az Igazságügyi Minisztérium fejezetét érinti. Nagyon fontos a célok meghatározása és felsorolása. A minisztériumnak alapvetően két fontos célkitűzésével értek egyet: a magyar alkotmányos identitás védelme és a nemzetközi szinten való elfogadottság erősítése. Ezt rendkívül fontosnak tartom, valamint az igazságszolgáltatásba vetett bizalom, a közbizalom növelését is. Mind a két kérdés nagyon fontos.

Engedjék meg, hogy felhívjam a figyelmet még két módosításra tett indítványunkra. Az egyik az Alaptörvény alapjogi katalógusa szerint kiemelt figyelmet érdemel, ez az úgynevezett harmadik generációs alapjogok, úgymint az egészséges környezethez való jog. E tekintetben az úgynevezett zöldombudsmani intézmény magyarországi létrejötte modellértékű. Ebben a tekintetben éppen ezért mind az intézmény, mind pedig az általa védendő értékek hazai és nemzetközi népszerűsítése fontos célnak tekintendő. Ebben a tekintetben szeretnék növelni az alapjogok biztosának a költségvetését.

A másik terület a Nemzeti Emlékezet Bizottsága, amely kiemelt és fontos szerepet tölt be. E tekintetben az 1944-45-ös szovjet hatalomátvétel részleteinek a pontosabb megismerését tűztük ki a módosító indítványunkkal fontos prioritásként, és nagyon fontosnak tartanánk, hogy a költségvetés ebben a tekintetben is egy picit módosulna.

Engedjék meg, hogy még két területre felhívjam a tisztelt figyelmüket. Zugló polgármestereként kiemelt figyelmet fordítottunk a nemzet kulturális örökségének a megóvására, és soha nem gondoltam volna, hogy regnál polgármesterként azzal fognak majd támadni mint politikust, hogy Zuglóban valósul meg a következő évek két legnagyobb beruházása: egyrészt a Városliget megújítása, másrészt a Puskás Stadionnak és a sportközpontnak, mondhatjuk, hogy olimpiai sportközpontnak a megépítése. Fontosnak és üdvözlendőnek tartom, hogy a költségvetésünkbe már ez beépült, és fontosnak tartom, hogy ez a munka is elkezdődjön.

Azonban az önkormányzatokról is kell néhány gondolatot szólni. Itt a közmunka már elhangzott. Még egy fővárosi kerület, egy zuglói önkormányzat is fontosnak tartotta a közmunkát, bár a pályázati felhívások tekintetében kissé hátrányosabb, mondjuk, a hátrányosabb régióban lévő településekkel szemben, azonban saját forrásból tudtuk ezt megtenni.

De nem szabad azt sem véka alá rejtenünk, hiszen azért volt egy olyan nyolcéves kormányzása

ennek az országnak, amikor mind a lakosságot, mind a polgárokat, mind az önkormányzatokat és mind az államot eladósították. Én kifejezetten örömtelinek tartom azt a tényt - és ez Magyarország költségvetésében tükröződik -, hogy semmilyen pluszterhet, semmilyen olyan markáns terhet nem jelent az önkormányzatoktól átvállalt adósság rendezése, amely akár csak megbillentené a magyarországi költségvetést.

Viszont Zuglót kifejezetten segítette és támogatta, amikor átadtam a polgármesteri hivatalt, több mint kétmilliárdtal volt több a kasszában. Amikor átvettem, akkor 11,6 milliárdnyi mínusz volt a költségvetésben. Persze, zárójel nyitva, ez a példátlanul nagy összeg arra sarkallta a jelenlegi városvezetést, hogy a legmagasabb tiszteletdíjat állapítsa meg.

Azt gondolom, hogy az önkormányzatoknak felelősen kell gazdálkodniuk. Nagyon erős pénzügyi szigort kérek a kormánytól, hogy írjon elő az önkormányzatok gazdálkodására nézve. Még egyszer olyan helyzetbe az önkormányzatok ne kerüljenek, mint amilyen helyzetben 2010-ben voltak.

Engedjék meg, hogy még egy nagyon rövid kérdést megemlítsék, ez a vállalkozásfejlesztés területe. El lehet mondani, hogy az európai uniós források nagysága egy jelentős forrást jelent a magyar polgárok, a magyar vállalkozások számára. A költségvetésben is üdvözlendő, hogy a források hazai társfinanszírozási része tükröződik. Fontosnak tartom, hogy mindez a forrásrendszer, amely itt, a költségvetésben is látszik, mind a mikrohitelzésben, mind a midihitelzésben, mind a foglalkoztatásbővítésben vagy a K+F kérdésben szerepet játsszon. Továbbra is biztatom a kormányt arra, amikor kialakítják majd a konkrét hitellezési és támogatási termékeket, hogy gondoljanak a mikro-, kis- és középvállalkozókra, az inkubációs programokra, valamint azokra a programokra - és ezek élvezzenek inkább előnyt -, amelyek foglalkoztatásbővítéssel függenek össze.

Remélem, hogy a parlament hosszú vita után kiérleli ezt a költségvetést, és mindannyiunk számára elfogadható lesz.

Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Egy kis türelmet kérek, egy kis technikai átállás az órán. *(A kijelzőn az adásidőn kívüli időkeretek jelennek meg. - Jelzésre:)* Azt kérem, hogy a KDNP időkeretét majd a Fideszhez tegyék át. *(Megtörténik.)* Az is megtörtént.

Akkor folytatjuk a felszólalásokat. Demeter Márta képviselőnő a felszólalás lehetőségére. Tessék!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én pedig nagy tisztelettel szeretném felhívni Papcsák Ferenc figyelmét arra, hogy az államadósság nem csökkent, hanem az államadósság nőtt. Ez nem számmisztika, ezek tények.

Szeretném még egyszer hangsúlyozni, ezt már többször megtettem itt, a Parlament falai között, hogy nemcsak az államadósság nő, hanem a Fidesz adóssága nő a magyar emberek felé minden egyes nappal, amikor hazudnak nekik. Mert mit csinálnak? *(Dr. Papcsák Ferenc: Nem mindegy, hogy mihez viszonyítjuk az adósság mértékét!)*

Nagyon örülök, hogy Boldog képviselő úr falujában, ahogy ő mondta, ilyen szempontból ezek szerint teljes a foglalkoztatottság. Az az óriási baj, hogy trükköznek a számokkal, arra használják a közmunkát, hogy statisztikát javítsanak, ezeket az embereket korlátok közé szorítják, nincsen esélyük kitörni ezek közül a korlátok közül. Nem nyolc órában foglalkoztatják őket, tehát még azt a 47 ezer forintot sem kapják meg. Ezek tények. *(Dr. Nagy István: Segélyt kapni nagyobb lehetőség, ugye?)*

És hol van egyébként az az egymillió munkahely? Mert ezeknek az embereknek ez egy lehetőség kellene legyen, egy áthidaló időszak, egy minél rövidebb időszak, és utána el kellene tudjanak helyezkedni *(Dr. Papcsák Ferenc: Ezen dolgozunk!)* a bizonyos régiókban megvalósult fejlesztések által épített gyárakban. Ezeket a megoldásokat kellene alkalmazni, nem pedig szinte egy életre determinálni, hogy valakinek milyen lehetőségei vannak. Így nem tudnak ezek az emberek továbbtanulni, nem tudnak majd máshol elhelyezkedni. Úgyhogy erre ne legyenek büszkék - és másra sem lehetnek.

A Külgazdasági és Külügyminisztérium fejezetéről szeretnék a költségvetéssel kapcsolatban beszélni. Ami egyértelműen látszik, az az, hogy intézményi szinten, személyi összetételt tekintve, strukturális változtatásokat tekintve, amik a Külügyminisztériumban történnének, azok egyértelműen a kormánynak az Orbán Viktor illúzióit kergető hamis külpolitikáját igyekeznek intézményi szinten is megvalósítani.

(17.10)

És hogy mikre gondolunk pontosan? Ugye, a Külügyminisztérium feladat- és hatásköre jelentősen kibővült külgazdasági feladatok, beruházásösztönzési feladatok, ikerintézményi feladatok, valamint az európai területi együttműködési csoportosulással, más néven az európai területi társulással kapcsolatos feladatok ellátásával.

Nemrég volt szó az európai területi társulásokról, egy törvény keretében beszéltünk erről, amikor európai uniós változtatásokat vezettünk volna át, csak hogy a magyar kormány úgy döntött, hogy inkább egy teljesen új törvényt nyújt be, úgy, hogy egyébként egy saját kiegészítést még tehesen. Ez pedig az, hogy a Fővárosi Törvényszéktől a hatósági jogkörök átkerülnek a Külgazdasági és Külügyminisztériumhoz. Tehát egy olyan minisztérium fog törvényességi felügyeletet gyakorolni és ellenőrzést gyakorolni hatóságként, amelyiknek egyébként a vezetője, a minisztere október 6-a óta egy szót nem szólt arról, hogy milyen információi vannak a kiltá-

si botrányról, mit tesz azért, hogy legalább a saját minisztériumában körbekérdezzen, hogy kiket érinthet ez, milyen információkat lehet tudni, kezdeményezze a megfelelő szerveknél, a Kehinél ugye megvannak a lehetőségek rá, a kormánynak minden lehetősége adott lenne kivizsgálni ezeket a gyanúkat és ezeket az ügyeket. Semmit nem tett ez a miniszter. Egy ilyen minisztériumhoz kerülnek egyébként hatósági jogkörök.

Látszik az, hogy 107 fő elbocsátására sor került a Külügyminisztériumból, most pedig a 2014. évi engedélyezett 661 fő létszám emelése meg fog történni 850 főre. Tehát felmerül a kérdés, hogy akkor miért volt szükség erre a létszámleépítésre. És akkor itt szeretném megkérdezni, hogy azért volt-e szükség rá, hogy Szijjártó Péter futsalcsapatából majd még pár tíz ember akár vagy pár száz ember el tudjon itt helyezkedni. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Százfős futsalcsapat?)* Azt gondolom, hogy ez egyébként nagyon negatív hatást gyakorolna a Külügyminisztérium működésére.

Tehát olyan emberek hagyják el egyébként a Külügyminisztériumot, akiknek megvan a tapasztalata, megvan a tudása. Ha ilyen emberek fognak bekerülni, mint amit az elmúlt napokban-hetekben láthattunk, akkor azt gondolom, hogy elég nagy bajban leszünk. És hát így is már vak a Külügyminisztérium, vak a külügyminiszter, nem látja, hogy milyen környezet van körülöttünk, nem látja azt, hogy az Orbán-kormány a saját hibáival idézte elő azt, hogy mára Magyarország elszigetelődik a nemzetközi térben. *(Révész Máriusz: Önök semmit nem tettek ezért, ugye?)*

A külképviseletek igazgatásával kapcsolatban: 2,2 milliárd forinttal nő a finanszírozás. Itt volt szó arról, hogy bezár a kormány nagyon értékes külképviseleteket, gondolok itt akár a tallinnira vagy a ciprusi követségre, amit egyébként fontosnak tartanánk biztonságpolitikai szempontból is, hogy ezek működjenek. Ezeket a követségeket bezárja, és ugye itt a keleti nyitás jegyében világszerte vannak tervek, hogy hol nyit követségeket. Na most, ezek közül azért itt sok mindent hallottunk, de csak kettő van nevesítve: Kuala Lumpur és az erbilí főkonzulátus. A többiről egyébként egyelőre semmit nem lehet tudni.

Ennek a címnek az előirányzatai tartalmazzák a magyar állampolgárságról szóló törvény módosításából adódó többletfeladatok, az egyszerűsített honosítás és a magyar állampolgárság megállapítása felgyorsításának ellátásához szükséges, külképviseleteket érintő támogatási keretet. Biztosítottak az érintett kiküldött munkafeltételei egyébként, és az egyszerűsített honosítási és visszahonosítási eljárások ügyében érintett missziók esetében a legszélesebb elérhetőség biztosítása érdekében szervezett kihelyezett konzuli napok költségei és egyébként a technikai fejlesztések és tájékoztatás kiadásai is. Ez egyébként rendben is van. Csak az a kérdés, hogy ezeket a feladatokat az állampolgársági törvény 2010-es módosítását követően is ellátta a tárca, ezzel

még mindig nem magyarázható, hogy ez az előirányzat miért nő.

Szeretném azt kiemelni, hogy van egymilliárd forint elkülönítve általános működési kiadások fedezetére biztosított többletként is. Semmilyen más konkrétum nincsen ezzel kapcsolatban.

Azt látjuk, hogy az Isztambuli Magyar Intézet működése rendkívül fontos a kormánynak. Erre egyébként nagyon sokat is áldoz, viszont az a baj, hogy minden más intézetnek a kárára teszi ezt.

A Nemzeti Befektetési Ügynökségnél egy nagyon érdekes adatot találhatunk, hiszen 300 millió forintos csökkenést vehetünk észre a 2014-es évhez képest, ami már csak azért is érdekes, merthogy ennek a feladatai a befektetést ösztönző rendezvények, fórumok, célja az, hogy professzionális segítséget nyújtsanak a hazánkban befektetni szándékozó külföldi cégeknek, úgy valósítsanak meg fórumokat, roadshowkat, céglátogatásokat, s a többi. De ehhez képest az, hogy kevesebb keretet biztosítanak erre, ez egyébként csak egy beismerése annak, hogy nem biztos, hogy ez a nagyon felpörgetett és felnagyított külgazdasági hatalmas stratégiája a kormánynak egyébként működőképes és meghozza a várt eredményeket, hiszen látszik, hogy most mindent erre alapoznak, pedig ezek a gazdasági szempontok és a külgazdasági stratégia működött a korábbi kormányok esetében is. Ott is rendkívül fontos volt, de itt valami hihetetlen módon felborult egyébként az egészséges arány, és most mindent csak ennek rendelnek alá, csak a gazdasági szempontoknak. Orbán Viktor is megmondta, hogy az értékalapú politikának most már semmi értelme és értéke nincsen szerinte, ami egy nagyon-nagyon hibás látásmód véleményünk szerint.

A Demokrácia Központ Közalapítvány, Tom Lantos Intézet támogatásánál érdekes adat, hogy 2014-ben 105 millió forintot szántak erre, és most csak 50 millió forint az, ami arra a célra megy, hogy támogatást nyújtson a Magyarország demokratikus átalakulása során szerzett tapasztalatok feldolgozásához, közzétételéhez és átadásához. Tehát az, hogy most felére csökkentik ezt az összeget, azt gondolom, egy szempontból lehet reális, hogy egyébként Magyarországon a demokrácia is legalább a felére csökkent. De azt gondolom, hogy egyébként az lenne a megoldás, hogy ezeknek a tapasztalatoknak a feldolgozását, közzétételét követően talán a kormány is néha ezekbe beleolvassat, hogy mégis ez hogyan kellene működjön, mert tudom, hogy önök közül nagyon sokan átértékelték ezt az átalakulást, tehát személyes tapasztalataik is lehetnek ezzel kapcsolatban.

A nemzetközi fejlesztési együttműködés előirányzat 150 millió forintos támogatással bírt, ez most már csak 13,7 millió forint. Itt egyébként felmerülne az a kérdés, hogy azok a célok, amelyek vállalt, nemzetközi célok, mint például a fejlődő országok fenntartható fejlődésének, kiegyensúlyozott gazdasági növekedésének, szegénységcsökkentésének, alapvető emberi jogok tiszteletére épülő demokratikus berendezkedése megteremtésének és megszilár-

dításának az elősegítése, támogatása ennek az alapnak a célja. Hát, kérdés az, hogy ez a jövő évre tervezett támogatás még egytizede sincsen az előző évinek, tehát akkor ezt mégis hogyan szeretnék megvalósítani, hiszen ezek nemzetközi vállalatok egyébként.

Ezeket a fő pontokat szerettem volna kiemelni a külügyminisztériumi struktúrából, és összességében az látszik, hogy jövőre sem javul a magyar külpolitika helyzete. Nagyon úgy tűnik mind Orbán Viktor, mind Kövér László, mind Szijjártó Péter kijelentéseiből, hogy nem változik az a koncepció, az a percepció és az illúzió, amit egyébként felvázoltak, nem változik az az illúzió, hogy Magyarországot nagy hatalomnak gondolják.

És egyébként nagyon hibás politika mindig mindenkire ráfogni, hogy támadják az országot külföldről. Nem támadják az országot, nem támadják a magyar embereket - az Orbán-kormányt kritizálják, a kormány hibás politikáját kritizálják. És nyilván egyébként láthattuk pár nappal ezelőtt a tüntetésen is, hogy belföldön is ez történik, hogy igenis látják az emberek, hogy milyen irányba mennek a dolgok. *(Révész Máriusz: Három választás volt eddig!)*

Ó, jaj, köszönöm, hogy mondja a három választást! Ha számolunk egy kicsit, akkor egyrészt tudják azt, hogy a kétharmad semmilyen szinten nem kétharmad. Tehát akkor, amikor személyre szabott törvényalkotás van, amikor egy orbáni hatalompolitikára szabott törvényalkotás van, így írnak Alaptörvényt, így írnak választási törvényt - el tudom még mutogatni a többit is, így van, képviselő úr -, akkor nem mondhatja azt, hogy ez valós támogatottság, ezt nagyon jól tudják.

(17.20)

Az biztos, Orbán Viktor nagy bánata, hogy ez megáll az országhatárokon belül, és a kétharmadot nem tudta kiterjeszteni az országhatárokon kívülre.

Összességében mára azzal, hogy nem tisztázták a kitiltási botrány körülményeit, nem tisztázták Vida Ildikót... Hát komolyan kérdezem: hogy történhet meg, hogy Vida Ildikó saját maga ellen indít vizsgálatot?! Ténylegesen igazuk van azoknak, akik szóvá tették, hogy hogyan fognak így befolyjni az adóbevételek, hogyan áll majd vissza a bizalom. Ilyen nem működik egyébként egy jogállamban, hogy saját maga vizsgálhatja ki valaki, hogy milyen gyanús körülmények vannak. Hozzáteszem, nyilván jogos elvárás lenne innentől, hogy a saját adóbevallását is mindenki maga ellenőrizhesse akár.

Tehát látszik, hogy a magyar külpolitika továbbra is Orbán Viktor illúziójának rabja. Példátlannak tartom, hogy a Külügyminisztérium vezetése egyetlen szóval sem, egyetlen nyilatkozatával sem utasította vissza azt, hogy egyébként egy kormány közeli, álcivil szervezet konkrétan fenyegette az amerikai ügyvivőt. Tehát egy hazánkba delegált diplomatát fenyegettek. Azt gondolom, az lett volna az első, hogy

a bécsi szerződés értelmében a tiszteletteljes bánásmódot igenis elvárja a Külügyminisztérium, és felhívja a CÖF figyelmét, hogy ezt azonnal fejezze be. Egyébként láttam Fricz úr egy interjúját, és láttam, hogy több jézusi idézetet is megemlített. Egyet elfelejtett: ismerünk egy olyat, hogy ne lopj. Azt gondolom, erre kellene odafigyelni. Arra kellene odafigyelni, hogy a kormány tisztázza magát, hiszen minden eszköz a kezében van. Azzal, hogy nem tisztázza, azzal, hogy nem indít vizsgálatokat, azzal minden egyes nappal egyre jobban elszigeteli az országot, és minden egyes nappal hiteltelenedik. Ez egyébként a magyar emberek kárára fog válni, hiszen pont azokat a szövetségeseket, azokat a partnereket távolítja el Magyarországtól, akik egyébként hozzájárulhatnak ahhoz, hogy egy gyorsabb fejlődés induljon meg. Azok, akik beruházásokat eszközölhetnének Magyarországon és munkahelyeket tudnának teremteni, segítenének önöknek abban, hogy az az egymillió új munkahely létrejöjjön - hát pont őket tartják távol!

Hadd szögezzem le, hogy egyik szövetségesünk és partnerünk sem azt tartja problémának, hogy Magyarország nemzeti érdeket szeretne érvényesíteni, hiszen természetesen mindenki a saját nemzeti érdekét szeretné érvényesíteni. Hanem az az óriási hiba, és ezt látják a szövetségeseink is, hogy maga a Fidesz-kormány magyar nemzeti érdekek hazudja a saját fideszes szűk csoport- és pártérdekét. Ez az óriási probléma Magyarországon! (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Most Szabó László államtitkár úrnak adom meg a szót.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselők! Képviselő Asszony! Nagyon röviden szeretnék reflektálni a felvetéseire.

Először is, azok a számok, amelyeket említett, jó számok. A mögötte lévő háttérrel szeretném megadni, hogy látható legyen, mi a logika ezekben a számokban. Kormányzati szinten összességében nullszaldós az, amit itt lát, egyszerűen azért, mert létszámban is, költségekben is és feladatokban is jelentősen bővült a Külgazdasági és Külügyminisztérium profilja. Most egy nagyon fontos és szerintünk átlátható tervezés az, amit itt lát.

Volt néhány megjegyzése azzal kapcsolatban, hogy volt, ami túl sok, volt, ami túl kevés. Gyakorlatilag ennek is megvan a logikája. Nemes egyszerűséggel az, hogy több helyen még nem lett specifikálva, hogyan lesz elkölve a pénz. Jó példa volt, amit említett, a Demokrácia Központ Közalapítvány működésével kapcsolatos kiadványok. Itt három fő tétel van: az alap működési támogatás, az ICDT és a Tom Lantos Intézet működése. Itt nemes egyszerűséggel annyi történt, hogy egyelőre a Tom Lantos Intézettől kaptunk egy körülbelül 50 millió forintos költségvetési tervezetet, amit támogatunk; a többi kiadásnak a terveit sem kaptuk meg még egyelőre. Ezeket tartá-

lékoltuk, ezeket látja az általános fejezetekben. Tehát ezek kiosztásra fognak kerülni, és a tervek szerint nem fognak kevesebbet kapni. Természetesen szeretnénk látni, hogy mire lesznek elkölve majd ezek a pénzek.

A külgazdasági és külügyi feladatok természetesen nőttek és nem csökkentek az elmúlt időszakban. Említette két konzulátus, illetve nagykövetség bezárását. Számos újat nyitunk. Természetesen ezt a stratégia, az aktualitások és az igények függvényében. Nem csupán Keleten és Délen, hanem Nyugaton is. A közeljövőben, az első negyedévben például Stuttgartban és Düsseldorfban is nyílik főkonzulátus. Éppen a tegnapi nap volt egy gazdasági vegyes bizottsági ülésünk Baden-Württemberg egyik miniszterével, és nagyon komoly feladatok és lehetőségek állnak az ország előtt a további együttműködés szempontjából.

A Nemzeti Befektetési Ügynökséggel kapcsolatban, ahol csökkenésről számolt be a képviselő asszony, örömmel jelenthetem, hogy ott a célfeladatokra ugyancsak nem csökkent az összeg, a HIPA profilja csökkent, ugyanis tisztult. Eddig külgazdasági exportot is támogattak és befektetésösztönzést is támogattak. Most kifejezetten csak a befektetésösztönzéssel foglalkoznak ezentúl, és a Magyar Nemzeti Kereskedőház Zrt.-hez kerülnek azok a feladatok, amelyek az exportbővítést, exporttámogatást próbálják segíteni a kis- és középvállalkozók továbbképzésével és piacra juttatásával a külföldi piacokon.

Még egy dolog, amit szerettem volna elmondani azzal kapcsolatban, ami változást lát még a feladatokhoz és a hozzájáruló költségekhez képest. Itt az az alapelv, ami eddig szerintünk a korábbi költségvetésekben nem teljesen teljesült, azt próbáljuk követni, hogy nem a szervezeteket támogatjuk önmagukban, hanem a feladatokhoz próbáljuk kiosztani a megfelelő költségeket.

A létszámokkal kapcsolatban volt még néhány megjegyzése. Itt nem egy csökkenésről és növekedésről van szó, hanem folyamatos létszámcsökkenésről. Valóban próbáljuk minél karcsúbban és minél hatékonyabban működtetni a szervezetet. A korábban jóváhagyott 675 fős létszám helyett a magyarországi, itthon lévő stábunkban ezer fölött volt a létszám, és ezt az ezer fölötti létszámot fogjuk csökkenteni 850 főre. Tehát itt nem egy csökkentés és növekedés van, hanem folyamatos csökkentésről van szó, és próbáljuk minél karcsúbban, minél hatékonyabban végrehajtani a feladatokat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Képviselőtársaim, most Hegmanné Nemes Sára államtitkár asszonynak adom meg a szót.

HEGMANNÉ NEMES SÁRA nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Magyar képviselő úr ugyan már elment, de röviden válaszolnék a kérdésére. Azért tartott ennyi ideig, bevallom, mert megpró-

báltam megkeresni, hogy mikor tárgyalja ezt a napirendi pontot a parlament. Ugyanis van egy J/9805. számú jelentés a parlament előtt, amelyet anno még Papcsák képviselő úr javaslatára kezdett el vizsgálni a kormány, ez a privatizációs szerződésekben megfogalmazott környezetvédelmi és természetvédelmi kötelezettségek teljesítéséről szól. Ebben volt a Fertő tavi nádgazdaság privatizációjával kapcsolatos kötelezettségek vizsgálata. A jelentést már első olvasatban tárgyalta a parlament. Akkor is elmondtuk, hogy sajnálatos módon az anno megkötött privatizációs szerződés, mint nagyon sok más privatizációs szerződés, nem tartalmazott a vevő irányába természetvédelmi és környezetvédelmi előírásokat, illetve kötelezettségeket és ezek nem teljesítésével kapcsolatos szankciókat sem.

Ebben az esetben is magában a jelentésben, amelyet valóban a képviselő úr javaslatára felvettünk, a vizsgálatban leírtuk ezt azzal együtt, hogy a jelentés tartalmazza, hogy az Édukövizig egyébként kötött egy olyan ingyenes nádkitermelési és csatornahasználati szerződést, amelyet meg kell hogy vizsgáljunk.

(17.30)

Ezért ígérem, hogy amikor a parlament felvette tárgyalási napirendjei közé ennek a jelentésnek a lezárását, az Édukövizig jelentése is nálunk lesz, hogy milyen jogérvényesítési lehetőségekre van lehetőség ezzel a Fertő tavi nádgazdasággal kapcsolatban, annak ellenére, hogy elmondtam, a privatizációs szerződésből eredő kötelezettségeivel szemben már nincs jogérvényesítési lehetőség.

Jelenleg, úgy tudom, hogy várjuk a napirendre való felvételét még ebben az őszi parlamenti szakaszban ennek a J/9805. számú jelentésnek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm. Most megadom a szót László Tamás képviselő úrnak, a Fidesz képviselőjének.

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy látom ebből a vitából, hogy mindenki a saját dolgát végzi, az ellenzék a saját hiedelmeit, félelmeit osztja meg velünk, és olyan dolgokról is beszél, amik egyáltalán nem a témához vágznak; a kormánypárti képviselők és a kormány tagjai pedig a tényekkel próbálják szembesíteni a vitában résztvevőket. Jómagam, várospolitikusként olyan tényeket osztok meg önökkel, amelyek részben már eddig is elhangzottak, de érdemes újra és újra aláhúzni.

2015-ben elindul a családi otthonteremtési kedvezmény, július 1-jétől 700 ezertől 1 millió 170 ezer forintig vehető igénybe támogatás, amely nemcsak új lakás vásárlására vagy építésére, hanem - új elemként - használt lakás vásárlására, sőt meglévő lakás bővítésére is fordítható. Azt gondolom, hogy ettől a

családi otthonteremtési kedvezménytől egy nagyon jelentős lakásmobilizáció és lakásépítés indulhat el.

A 2015-ös költségvetést a banki elszámoltatás költségvetésének mondjuk. Azt gondolom, azzal, hogy 2015-ben a banki elszámoltatásnak köszönhetően mintegy ezermilliárd forint járhat vissza a magyar családoknak, ezzel együtt a törlesztőrészek akár 25-30 százalékkal is csökkenhetnek, ennek óriási gazdaságélénkítő hatása van. Ez a gazdaságélénkítő hatás le fog csapódni természetesen a kiskereskedelemben, le fog csapódni olyan elhalasztott családi vásárlásokban, aminek a gazdaságélénkítő hatása egyáltalán nem elhanyagolható.

A második nagyon jelentős dolog, amiről már több szó esett, és én azt hiszem, hogy ezt sem lehet elegendő mértékben aláhúzni, nevezetesen azt, hogy az adósságkonszolidációnak köszönhetően a 2015. év az önkormányzatok életében új időszámítást jelent. Ez az első olyan év, amelyben az önkormányzatok úgy láthatnak munkához, hogy végre már nem a terhekre, hanem a lehetőségekre koncentrálhatnak. A települések tiszta lappal indulnak, én azt gondolom, hogy ez egy óriási jelentőségű dolog. A rendszerváltoztatás után ez az első olyan év, amelyben a tiszta lappal indulás valóban egy csomó olyan távlatot nyit meg az önkormányzatok számára, amiben a nyomasztó adósság törlesztése helyett mostantól több pénz juthat munkahelyteremtésre, gazdaságfejlesztésekre, egészségügyre, beruházásokra, szociális programokra és a helyi közösségek számára fontos projektek megvalósítására. A kormányzati adósságrendezésnek köszönhetően több mint 2 ezer település 1300 milliárd forintos tehertől szabadult meg. Ez egy olyan rendkívüli jelentőségű dolog, ami az önkormányzatok életében a korábbi működési hitelek helyett a fejlesztésekre való koncentrációt teszi lehetővé.

Elhangzottak kritikák korábban a civil szférával kapcsolatban. Azt hiszem, ez a költségvetés a civil szféra számára is nagyon jelentős bizakodásra adhat okot, mert az eddigi 3,4 milliárd forint helyett 5,4 milliárd forinttal, vagyis több mint 50 százalékos növekedéssel számolhatnak a Nemzeti Együttműködési Alapra pályázók, ezáltal a civil önszerveződések működésére és a szakmai tevékenységre fordítható támogatások nagyon jelentős mértékben emelkednek.

Sok szó esett az uniós forrásokról, ennek én az önkormányzati vetületét próbálom megvilágítani. A 2014-20-as fejlesztési ciklussal ebben is új időszámítás kezdődik, a hazai fejlesztéspolitikában a magyar vállalkozások lehetőségei sokszorozódnak meg. Összesen több mint 34 milliárd eurónyi támogatás érkezik az országba, ez a hozzá szükséges hazai társfinanszírozással együtt mintegy 12 ezer milliárd forintos fejlesztést jelent majd.

Egy rendkívüli fontosságú elem - azt hiszem, hogy ez egy csattanós válasz mindazok számára, akik a kis- és középvállalkozásokat temetni akarják -, mi úgy gondoljuk, hogy a kormány törekvése azzal, hogy a fejlesztési-beruházási támogatásoknak legalább 60

százalékát gazdaságfejlesztésre és munkahelyteremtésre igyekszik fordítani, ebben az önkormányzatoknak óriási jelentősége lesz, mert a munkahelyteremtésben a telephelyek alakítása, a szabályozási tervek készítése, az olyan ingatlanvásárlás, az ingatlanokkal való hozzájárulás, részvétel a gazdasági vállalkozásokban rendkívüli fontosságú lesz, és én úgy gondolom, hogy a következő ciklusban, 2015-től kezdődően az önkormányzatoknak kiemelt feladata lesz a munkahelyteremtésben való részvétel.

Az egészségügyben azt a tételt, hogy a háziorvosi rendszer megerősítését kiemelt célnak tartja mind a kormányzat, mind a költségvetés, és ennek megfelelően növelik a háziorvosok juttatásait, végre egy olyan szint megerősödésével számolhatunk, ahol a társadalom, a beteg ember, de az egészséges ember is a legközvetlenebbül, a legszélesebb körben találkozhat az egészségügyi ellátórendszerrel. Ennek a kiszélesítése, az ebbe való költségvetési források juttatása, én úgy gondolom, hogy rendkívül pozitív hatással lesz az egészségügyi ellátórendszerre vonatkozóan.

Ha összefoglalásképpen kellene megfogalmazni, hogy mit is jelent ez a 2015-ös költségvetés, én azt gondolom, hogy ez egy olyan típusú költségvetés, amelyik gazdasági oldalról a lehetőségeket teremti meg. Ez egy olyan gazdasági, társadalmi célrendszer irányába való elmozdulás, amely lehetőséget ad a családoknak, a vállalkozóknak, az önkormányzatoknak egyaránt, valamint munkahelyet teremt és stabilitást ad az országnak. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most Volner János képviselő úrnak adom meg a szót.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Röviden szeretnék szólni először a magyar támogatáspolitikáról, illetve a költségvetésben történő tükröződéséről ezeknek az elveknek.

Fontos azt látni, amikor a kormánypárti képviselők arról beszélnek, hogy milyen sok az EUPÉNZ - ezt már a vezérszónoki felszólalásban is elmondtam -, ez azt jelenti, azért kapunk sok pénzt, mert mi vagyunk az Európai Unión belül a leginkább lemaradva, képviselőtársaim, tehát Magyarország ennek arányában, a lemaradásának az arányában kap sok pénzt; a leggazdagabb államok, akik a legjobban állnak, ők pedig befizetnek az európai költségvetésbe, azért, mert ők nem igénylik a pénzt, hanem adják nekünk azt az összeget, amit mi megkapunk.

No, természetesen nem ok nélkül kap Magyarország ennyi pénzt. Mi az, amit elveszítettünk? Tökéletesen látszik a mostani támogatáspolitikánkban: nincs magyar ipar. A rendszerváltás óta ez eltűnt, gyakorlatilag fölszámoltuk; a kormány pedig most, jelenleg egy olyan támogatáspolitikát valósít meg, amit nagyjából úgy hívhatunk, hogy a külföldi tőkére alapozó gazdasági növekedés illúziója az, amit most

fölfestenek számunkra. Miért is mondjuk ezt? Olyan beruházások valósulnak meg országszerte európai uniós támogatásból, aminek egyébként egy része magyar befizetés, hiszen mi magunk is befizetői vagyunk az Európai Uniónak, más része pedig nemzeti önrész, amit a magyar költségvetésből, a magyar állampolgárok pénzéből teszünk hozzá, tehát olyan támogatást finanszírozunk európai uniós támogatásként, olyan beruházásokat, amelyek azért jönnek létre, hogy az itt meglepedett külföldi tulajdonú nagyvállalatok részére megépítsük az infrastruktúrát. Hölgyeim és Uraim! Semmi egyébről nincs szó. Ez ugyanolyan, mint amikor a brit gyarmattartó birodalom azt mondta az indiaiaknak, örüljetez neki, hiszen utakat építünk, fejlődik az ország. Persze, csak azok az utak arra készültek, hogy a gyarmatról könnyebben el lehessen szállítani a nyersanyagot, hogy jobban ki lehessen szákmányolni az országot; ugyanez történik jelenleg Magyarországon is.

(17.40)

Milyen érdekes például az, hogy a német luxusipar szereplőit, például az Audit vagy a Mercedest finanszírozzuk a magyar adófizetők pénzéből! Tessék csak belegondolni! Eljönnek ide a leggazdagabb német vállalatok, és mit csinálunk? Abból az adóforintból, amit a magyar állampolgárok nem kis kínalkeservvel befizetnek a költségvetésbe, támogatjuk a német luxusipar szereplőit, vissza nem térítendő támogatásokat adunk jelenleg az Audinak, a Mercedesnek. A Mercedes például a saját kecskeméti beruházásához, 1500 munkahely megeremtéséhez 40 milliárd forint vissza nem térítendő támogatást és jó néhány egyéb, ehhez kapcsolódó infrastrukturális fejlesztést kapott. És ez nem a vége. Ezzel a Mercedes egy 5 éves foglalkoztatási kötelezettséget vállalt, de ez a verkli tovább fog folyni. 1500 munkahely öt évre 40 milliárd forintba kerül.

A GDP nő, hiszen ez pörgeti a GDP-t nyilvánvalóan, de ahogy egyébként az Állami Számvevőszék is rámutatott a saját jelentésében, a GDP növekedését nem követi a versenyszférában foglalkoztatottak számának bővülése, nemes egyszerűséggel azért, mert néhány ember, pár ezer ember óriási produktumot képes előállítani ezekben a nagyfokú automatizáltsággal működő üzemekben, magyar emberek többségének pedig nincs munkája.

Én például Kecskeméttől 25 kilométerre lakom jelenleg egy alföldi tanyán, Pest megye szélén. A szomszédaim közül jó néhányan kézműmunkásként dolgoznak. Rájuk nézve semmilyen előnyt nem jelentett az, hogy Kecskemét egy gyárberuházást valósított meg a szomszédban. 25 kilométer nem egy olyan óriási távolság, simán be lehetne járni, 20 perc alatt ott lehetnének a Mercedes-gyárban, de nincs munka. Ennek a környéknek semmit nem jelentett ez a beruházás gyakorlatilag.

Az is érdekes, amikor a kormány megfogalmazza azokat az elképzeléseket, hogy tovább szeretné folytatni a rezsicsökkentést. Ez egy olyan eredmény, amivel a kormánypárti képviselők a mai napon jó néhány alkalommal büszkélkedtek. Ehhez képest vajon mi történik? Államtitkár úr minden bizonnyal meg tud cáfolni, bár ezt erősen kétlem persze. Akkor, amikor a kormány olcsóbbá szeretné tenni az energiát, és arról beszél, hogy rezsit csökkent, akkor nemrég, a költségvetést megalapozó adótörvények elfogadásakor arról szavazott az Országgyűlés, hogy emeljük meg az energiaadóját az elektromos áramnak, a szénnek és a földgáznak. Tessék csak belegondolni! A kormány adót emel az energiánál, nyilvánvaló, hogy az adóemeléssel drágulni fognak ezek a termékek.

Az is egy érdekes dolog, hogy a költségvetésnek vajon mire megy el a pénze. Egyrésztől meg van hirdetve a rezsicsökkentés a lakosságnak, a szolgáltatók kötelező jelleggel föltüntetik a számlaleveleken azt az összeget, amellyel csökkent a számla a rezsicsökkentésnek köszönhetően, de az már nincs föltüntetve a számlalevélen, hogy az adófizetők pénzéből kompenzálják a veszteséget elszenvedő távhőcégeket a rezsicsökkentés miatt. Tessék csak belegondolni: évente 50-60 milliárd forintot adunk az adófizetők pénzéből vissza a távhőcégeknek, hogy kompenzáljuk a veszteségeiket, azt a veszteséget, amit a rezsicsökkentéssel szenvedtek el.

Mi történik? Kérem, egy elképesztő mértékű mókusvakítás zajlik ebben az országban. Egyrésztől megjelenik a számlalevélen a kisebb összeg, ennyivel csökkent az adott polgár rezsije, a másik oldalon meg természetesen nőnek ennek a polgárnak az adóterhei, új adónemeket kénytelen fizetni, hiszen ezt a csökkenő nyereséget vagy ezt a veszteséget a távhőcégeknél mások adóforintjaiból pótolja ki a költségvetés. Ez sajnos tényszerűen így van. Én magam egyébként lekértem az összes városban a távhőcégek részére kifizetett pénzt, pontosan tudom minden egyes városban, hogy hol mekkora összeggel kompenzálja az állam a távhőcégeket.

Az is egy érdekes dolog, amikor az adórendszer igazságosságáról beszélünk. Ez egy azért fontos fogalom, mert ha igazságos az adórendszer, és méltányolhatóak, teljesíthetőek a közterhek, akkor a polgárok adófizetési hajlandósága jellemezően megnő, kevesebbet kell arra az apparátusra költeni, ami beszedi az adót. De vajon Magyarországon mennyire igazságos az az adórendszer, ami kialakult? Nemrég kárhoztattam a Nemzetgazdasági Minisztériumot azért a törvénymódosításért, ami az olajcégek piacán történt: a növelt hatékonyságú művelési eljárásokban felszínre hozott kőolaj után nem kell Magyarországon egy fillér bányajáradékot sem fizetni. Tessék belegondolni! Amikor azt mondtuk a kormánynak, hogy legalább a legszegényebb családokon segítsenek, akkor, amikor az alapvető élelmiszerek 5 százalékos áfakulcsáról szóló jobbikos javaslatról kellett döntenie az Országgyűlésben, a kormány ezt a javas-

latot lesöpörte. A legszegényebb, legelesettebb családoknak érdekes módon nem jár 5 százalékos áfakulcs, őket nem tehermentesíti a kormány, de a másik oldalról bányajáradékot nem kell fizetni az olajcégeknek.

Kinek van nagyobb érdekérvényesítő képessége ennél a kétharmados felhatalmazással rendelkező kormánykoalíciónál? Hát nem az átlagembernek, nem a legszegényebbeknek, hölgyeim és uraim! Az olajcégek el tudták érní, hogy nullaszázalékos bányajáradékkal adóztassák meg őket az ilyen termelés után, a legszegényebbek pedig fizethetnek 27 százalékos áfakulcsot, világrekorder áfát, hölgyeim és uraim. Jelenleg itt tartunk. Ezt sajnos nem tudom nemzeti politikának tekinteni, mint ahogy a kormány hívja.

Az is egy nagyon fontos különbség köztünk és a kormány között, hogy milyen személyi jövedelemadó-rendszert vezetnénk be. A kormány egy olyan, egykulcsos személyi jövedelemadó-rendszert vezetett be, ami a saját gazdaságkutató háttérintézményének kimutatása szerint az emberek 90 százaléka számára vagy semleges, vagy adóteher-növekedést okoz, 10 százaléknyi munkavállaló van, aki 522 milliárd forintot kap az egykulcsos adórendszerből adókedvezmények formájában, miközben a munkavállalók 80 százaléka számára adóteher-növekedés történt.

Mi volt itt a jobbikos javaslat? Azt mondtuk, hogy meg kell nézni, hol erős és hol gyenge a magyar gazdaság. Mi azt látjuk, hogy a magyar gazdasági növekedést, a közjó érezhető növekedését, az életszínvonal javulását a termelőágazatok fellendítésével lehet elérni, az ipar fellendítésével, a mezőgazdaság fellendítésével és a Magyarországra külföldi jövedelmet hozó turizmus fellendítésével. Éppen ezért a Jobbik egy olyan adórendszerre vonatkozó javaslatot fogalmazott meg, amelyet termelést támogató adórendszernek hívunk, mi ugyanis az iparba, a mezőgazdaságba és a turizmusba összpontosítanánk az adókedvezményeket azért, hogy megerősítsük a magyar gazdaság rendkívül gyenge strukturális alapjait.

A kormány azonban egy más utat járt, a kormány a leggazdagabbak részére juttatott adókedvezményt, ez az adórendszer, ami ilyen elképesztő módon torzította el a magyar gazdasági viszonyokat, és családok százazreit taszította egzisztenciális nyomorba - úgynevezett arányos adórendszernek hívja jelenleg a kormány -, ismét egy olyan dolog, amivel sem igazságosság alapján, sem pedig a józan ész, a szakmaiság alapján nem lehet egyetérteni. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most Kovács József képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2015-ös költségvetésben az egészségügyet érintő kérdéseket szeretném az eddig elhangzottaknál kicsit részletesebben értelmezni és

értékelni. Egyetlen mai hozzászólás kivételével minden hozzászólás azt említette meg, hogy a 2015-ös évben az egészségügyi ágazat több pénzhez jut a 2014-es évhez képest. A fő elvek, amelyekre ezeket a forrásokat és a pluszforrásokat biztosítani kell, a béremelés, az adósságrendezés, valamint az egészségügyi fejlesztések kérdését ölelik fel.

Nagyon sokszor elhangzott már, hogy a házi-orvosi ellátás fejlesztésére 10 milliárd forint pluszforrás áll rendelkezésre, az viszont még nem hangzott el ma, hogy a többletkapacitások befogadására mintegy 5 milliárd forintos összeg áll 2015-ben rendelkezésre. Az alapellátás tekintetében van egy nagyon fontos kérdés, hogy a források biztosítása mellett a szakellátással, azon belül is a járóbeteg-ellátással kapcsolatosan a betegutak optimalizálása, szakmai síkon való megvalósítása rendkívül fontos.

(17-50)

Nem beszéltünk ma még a népegészségügyi szolgáltatások széles rendszeréről, amelyet részletezni természetesen én se fogok, de azt mindenképpen megemlíteném, hogy a szűrővizsgálati rendszer felülvizsgálata, korszerűsítése és hatékonyságának javítása evidencia kell hogy legyen, valamint néhány betegségi terület, mint keringési betegség, cukorbetegség, daganatos betegségek, mentális zavarok megelőzése, a környezet-egészségügy rendkívül fontos, mert az elvi kérdések értelmezése nélkül a források nem biztos, hogy jól realizálódnak.

Nem hangzott az sem még el, hogy 2015-ben továbbra is fennmarad az egészségtelen termékekre kivett népegészségügyi termékadó, amelynek mértéke még egyelőre nem állapítható meg előre, ami az egészségtelen élelmiszerek kiszorítását jelenti praktikusán, vagy legalábbis ezt próbálja kezelni, és ez teremtette meg bevezetése óta az egészségügyi béremelés alapjait.

A magasabb színvonalú szakmai munka biztosítása érdekében a képzés is rendkívül fontos. Két olyan terület van, amely úgymond átalakításon esett át vagy az átalakítás folyamata van: ez pedig a szakorvosképzés, aminek a színvonalát emelni kell a minőségi képzés irányába, és nagyon fontos még az ápolás területén az egészségügyi szakképzésnek, az OKJ-s képzésnek és a különböző képzési formáknak a megújítása, ami mindenféleképpen az ellátórendszer egészének ügyét és érdekét jelenti és szolgálja.

Nagyon fontos az, hogy ebben a szervezésben az országos, a térségi és a megyei szintű kapacitástervezést együtt kell újra és újra áttekinteni, és a szükségletekhez igazodva ezt kell leképeznie az ellátórendszernek a megfelelő működés biztosítása érdekében, mert amennyiben ezeket újra és újra nem értelmezzük, akkor az adósság és a különböző adóssággal kapcsolatos kérdések és főleg összegek újratermelődnek.

Ma még nem hallottunk arról, ami az utóbbi években szinte egyáltalán nem volt probléma: a ma-

gasabb szakmai színvonalú és biztonságos lakossági gyógyszerellátás, ami nagyon-nagyon fontos. A közforgalmú gyógyszertárakban egy úgynevezett patika-hitel-program van, ami megfelelő és nagyon kedvező kamattámogatást biztosít főleg és elsősorban gyógyszerészek számára, viszont van egy olyan törvényi rendelkezés, ami még ennél is fontosabb talán, és problémákat okozott az elmúlt években: amennyiben nem gyógyszerész felé történne értékesítés ebben a patikaprogramban, akkor az államnak elővásárlási joga van és lesz, ami azért fontos, hogy egy átmeneti időszakot követően gyógyszerész részére pályázati formában a tulajdonhányadot az állam ki tudja írni.

Néhány adatot szeretnék - hogy is mondjam - részletezni inkább a többletforrások tekintetében. Van egy úgynevezett egyszeri intézményi konszolidáció végrehajtásához szükséges többletfinanszírozás, ez mindösszesen 60 milliárd forint. Ez tulajdonképpen a kórházi adósságkezelés kérdését foglalja magában, azonban érdemi változtatások nélkül ez az adósságállomány újratermelődhet, ezért ezt koncepcionálisan és ennél szélesebb összefüggésekben kell kezelni és vizsgálni. Praktikusán: ez a 2015. évi költségvetésben tervezett 60 milliárd forint a 2014-ben keletkezett, jellemzően az államháztartáson kívüli szállítók felé történő tartozást hivatott fedezni a köz-eljövőben reményeink szerint.

Az alapellátás fejlesztéséről nagyon sokszor esett ma már szó, azonban erről szeretnék még néhány mondatot mondani. Nevezetesen: a Semmelweis-terv volt az, amikor 2010-ben indultunk, amely kulcselemének tekintette már akkor is az alapellátást, azonban az alapellátás ennél sokkal szélesebb, mint maga a házi-orvosi ellátás, mert magában foglalja a védőnői hálózatot, az otthoni szakápolást, a hospice ellátást, a szociális gondozást, és mindezeknek az integrációja szükséges a lakosság jobb ellátása és kiszolgálása érdekében. Ezen túlmenően továbbra is napirenden van a megfelelő praxisközösségek kialakítása, a prevenció szolgáltatásainak javítása, és kiemelt természetesen az alapellátáson belül a házi-orvosi rendszer megerősítése, ami elég sok problémával küzd.

A rezidenstámogatási program folytatására 900 millió forint pluszfedezet áll rendelkezésre. A 2015. évi 900 millió forintos növekedés lehetővé teszi ennek keretében az új rezidensi ösztöndíjak meghirdetését, nevezetesen, az eddigi 1700 rezidens mellett további 700 szakorvosi és szakgyógyszerész-jelölt kerülhet be ebbe az ösztöndíjprogramba; jövedelem szempontjából havi nettó 100 ezer forint ösztöndíjat jelent ez a pluszforrás. Korábban, 2014-ben ez az összeg 1,65 milliárd forint volt, a 2015. évben a plusz 900 millió forinttal együtt ez 55 százalékos növekedést mutat anyagi vonatkozásban.

A légi mentés finanszírozására 765 millió forint áll rendelkezésre, illetve ennyi kerül be a légi mentésbe. A 2014. évben a légi mentés összege 1,5 milliárd forintot - ha kerekítjük az összeget - jelentett. Ebből tulajdonképpen öt gép, öt mentőhelikopter

bérlése realizálódott 2014-ben, illetve két olyan gép volt, ami nem felelt meg a követelményeknek, és mintegy 70 millió forint erejéig két új mentőhelikopter beszerzésére került sor az utóbbi két hónapban, amelyek már működésbe is álltak a légi mentésben. Tehát 2015-ben ez az 581,1 millió forint többlet a bérleti díjakra, illetve 183,9 millió forint ennek a rendszernek a működtetésére áll rendelkezésre. Nagyon fontos a légi mentés fejlesztése, mert ez teszi lehetővé azt az úgynevezett 15 perces megközelíthetőséget és elérhetőséget, amire szinte most már a légi mentés vonatkozásában mindenütt megvan a lehetőség.

Az Országos Mentőszolgálat működési támogatása 525 millió forinttal emelkedik. A 2014. évi támogatás szintre hozására, továbbá egy úgynevezett koraszülött-mentési tevékenység biztonságos fenntartására határozta meg ezt a többletforrást, amit különösebben nem kell magyarázni, hogy miért nagyon fontos.

Szintén megemlítésre került ma már egy úgynevezett állami egészségügyi tartalék normafeltöltése, ami 300 millió forintot jelent. Ezt a keretet az Egészségügyi Készletgazdálkodási Intézet kapja, aminek az a célja, hogy az állami egészségügyi tartalék azokat az úgynevezett orvostechnikai feltételeket javítsa ki, amelyeket 2014-ben teljességében mindenütt nem sikerült realizálni.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

És van még egy, igaz, hogy összegében nem egy óriási tétel, de nagyon fontos: az Országos Tisztifőorvosi Hivatal 40 millió forintot kapott arra, hogy az ivóvízminőség-javítási program keretében egy úgynevezett ivóvízmonitoring-programot alakítson ki és realizáljon. Az egészséges ivóvízről különösen sokat, úgy gondolom, nem kell beszélni.

Azért próbáltam ezt a néhány adatot részletezni, mert én úgy gondolom, hogy ezek rendkívül fontosak, 2015-ben realizálódnak, és egyértelműen megállapítható, hogy a 2014-es évhez viszonyítva az egészségügy költségvetése 2015-ben egyértelműen emelkedik. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kovács képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Ander Balázs jobbikos képviselő úr.

(18.00)

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetés Nemzeti Fejlesztési Minisztériumot érintő, vasúttal kapcsolatos sorai első pillantásra nem tűnnek túlságosan tragikusnak, nyilván ez az első pillantás, és a pályahálózat működtetésére a tavalyihoz képest még 2 százalékkal több forrást is szánnak, a

személyszállítással kapcsolatos költségtérítésre pedig a 2014-essel megegyező összeget. A remények szerint pedig a felhasználható uniós fejlesztési források esetén a korábbi KÖZOP-összegeknél ugyan kevesebb lesz az IKOP, valamint az európai hálózatfejlesztési eszköz összvolumene, de ebből az ígéretek szerint a vasút kapja majd a hangsúlyosabb részt.

De ahogy mondtam, ez csak a csalóka első pillantás, és ezután jön a tulajdonképpeni feketeleves - mert mit is jelentett és mit fog jelenteni mindez a vasútra nézvést? A korábbi és most záruló projektek során 600 kilométer került felújításra, ekkora pályaszakaszon korszerűsítették az infrastruktúrát, csak hogy a korridorhálózat legfontosabb szakaszaiból még így is 1000 kilométer visszavan. Úgyhogy kérdéses, hogy lesz-e ezekre elég pénz.

A fejlesztések ellenére az úgynevezett TEN-T-hálózat csaknem 3 ezer kilométeren óriási gondok vannak. Alig 200 kilométer környéke az a szakasz, ahol emelt sebességre, emelt sebességű közlekedésre, áruszállításra van lehetőség, ez pedig még a TEN-T-hálózaton belül is csak 6 százalék. Sebességkorlátozás által érintett szakasz viszont 900 kilométer környéke, ami az itteni szakaszok körülbelül egyharmadát jelenti. A vasúti hidak állapotáról egyébként jobb, ha nem is beszélünk, műszaki állapotuk gyalázatos. A 22,5 tonnás tengelyterheléshez ez messze nem elegendő.

A közlekedéspolitikai célok teljesülése, amiket egyébként a Jobbik teljesen természetesen támogat, így sajnos azt kell hogy mondjuk, hogy irreális. Mit is gondolunk ez alatt? A közúti árufuvarozás vasútra terelése, azt kell mondani, hogy így egy utópia lesz, és nem tudunk megfelelni az európai uniós előírásoknak sem, pedig ebben az esetben azt mondjuk, hogy ezek jó előírások, támogatandó előírások lennének. Az pedig, hogy Magyarország, illetve az itteni pályahálózat valamiféle selyemút szerepét fogja majd betölteni az áruszállítás során, és Európa kapuja leszünk - hát még messzebbre tűnő célnak látszik.

Elismerjük egyébként, hogy a fejlesztési feladatok és a rendelkezésre álló források között óriási a szakadék, de a felújítási beruházások során rendre nagyon vastagon fog a kivitelezők tolla a számlázás során. Az áttekinthetetlen háttérű cégek által végzett munkák, a kiszervezés, a kartellezés és bizony az úszómedencés luxuspalotákat eredményező extra-profit révén a magyar államot, a magyar embereket károsítják meg, ráadásul forrásokat vonnak el nagyon fontos vasúti beruházások elől, vasúti céloktól is. Elég, ha itt mondjuk, csak az autópálya drágaságú Püspökladány-Szajol vonal felújítására utalunk, ahol 1 kilométer 2,5 milliárd forintba kerül, ami döbbenet. Mondjuk, ez a horvát áraknak tulajdonképpen a tízszeresét jelenti.

Kimondjuk, hogy miként a szocialisták idején, mondjuk, az autópálya-építés, úgy most a vasútépítés vált a külföldi és a belföldi kormánybarát nagytőkék kedvenc fejtőstehenévé. Az úgynevezett érdekarmonizációs menedzserek, a táskahordók tényke-

dése óriási károkat okoz és von el a nagyon-nagyon szükséges további vasúti fejlesztési céloktól.

Nagyon fontos kérdés lenne a vasúti eszközfejlesztés költségvetésre gyakorolt hatása. Nem megkezdhető a téma. A MÁV-Trakció 900 darab mozdonyának és a MÁV-Start 2600 darab kocsijának az átlagéletkora 30 év fölött van. Ha a kormány a propagandaszinten mindent az újraparosításnak rendel alá, akkor a hazai gyártás, a hazai beszállítás minél nagyobb volumenét kellene preferálnia. A Jobbik mindenesetre a gazdasági protekcionizmust támogatja, erre biztatja a kormányt is. Ezt várja egyébként a 36 ezer vasúti dolgozó és a hazai járműgyártásban ténykedő legalább 700 cég 110 ezernyi magyar munkása is.

Mindezen észrevételeken túl van egy sokkal súlyosabb probléma is, amire mindenképpen fel kell hívni a figyelmet. A nemzeti közlekedési stratégia, amit önök fogadtak el, azt mondja, hogy a TEN-T és a - idézem - megőrzendő versenyképes szárnyvonalak hossza kapcsán 6 ezer kilométerről beszél, Magyarán, lemond az összhálózat 22 százalékáról, 1700 kilométernyi mellékvonalról. Mondjanak bármit, a költségvetésben nem találjuk annak a nyomát, hogy ez másként lenne. Gyurcsány és Bajnai szárnyvonal-kivégzésekkel operált a mellékvonalak kapcsán, önök ezzel szemben inkább a csendes kivéreztetésre és a sunyi elsorvasztásra játszanak. Ez mindenképpen vidékrombolás a Jobbik felfogása szerint.

Minduntalan, például egy ilyen költségvetési vita során is bizony szembesíteni fogjuk a kormányt a korábban elmondott szavaival. Önök azt mondták akkor, hogy a közösségi közlekedés közszolgáltatás, nem gazdaságossági vagy vállalati kérdés, az állam nem kegyet gyakorol a vidéki polgáraival, amikor a vasúti közlekedést biztosítja, ez bizony konkrét állami feladat. A mellékvonalak kérdése olyan komplex közlekedéspolitikai ügy, ami ezer szállal kapcsolódik nem csupán a tisztán pénzügyi, gazdaságossági kérdésekhez, hanem a jóval bonyolultabb hatású társadalmi, területfejlesztési kérdéskomplexumhoz is.

Úgyhogy jogos a felvetés, hogy ha megkérdezzük, hogyan kívánják az ilyen kondíciók mellett elősegíteni az önök által megfogalmazott célokat - ismét csak idézném -, a hátrányos helyzetű térségek felzárkóztatását, a munkaerő-mobilitást vidéken, a társadalmi, gazdasági, területi kohéziót, a leszakadt kistérségek versenyképességének a növelését, nem látjuk biztosítottnak ezen célok megvalósulását, pedig a Jobbik kimondja, hogy a vidék élni akar, és a vidék közlekedni akar.

A másik nagyon fontos terület, talán látszólag ezzel nem összefüggő, ez a szakképzés kérdése, amiről még mindenképpen szólni szeretnék. A kormány sokszor hangoztatott legfontosabb gazdasági és társadalompolitikai célja a munkaalapú társadalom megerősítése. A Jobbik ezzel egyet tud érteni, igen, növelni kell a foglalkoztatottak számát, csökkenteni kell a munkanélküliséget, és meg kell teremteni a versenyképes szakképzés feltételeit. Viszont amit a

költségvetésből újfent csak kiolvashatunk, az több nagyon komoly kérdést is kivált bennünk. A szakképzés az Emberi Erőforrások Minisztériuma és a KLIK alól a Nemzetgazdasági Minisztérium alá rendelődik, ennek szellemében aztán a költségvetés 630. oldalán teljes 13 sort szentelnek a szakképzés és a felnőttképzés témájának az NGM fejezetei.

Az átvétellel kapcsolatos tervek és konkrét elképzelések nagyon homályosak, ilyenek talán még nincsenek is, mármint konkrét tervek, és nem csoda, ha a költségvetési számok is azok maradnak ennek fényében. Hogyan alakul jövőre az átvett szakközép- és szakiskolák finanszírozása? Várja a választ szorongva több százezer diákot oktató tanár, a teljes pedagógustársadalom majd' ötöde, csaknem 30 ezer, szakiskolákban és szakközépiszkolában oktató pedagógus ebben az 500-600 iskolában, amit önök átvételre kijelöltek.

Lebegve az Emberi Erőforrások Minisztériuma és az NGM között alapvetően sérül a költségvetési átláthatóság, az áttekinthetőség, a transzparencia elve is. És akkor még nem is szoltunk arról, hogy az oktatásra fordítható 2015-ös pénzek nagysága - de inkább kicsinyége, ha ezt a GDP-hez mérjük, akkor 4 százalékról van szó - milyen messze van a Hoffmann Rózsa által is áhított 8 százaléktól vagy éppen a Klebelsberg idején az oktatásra fordított GDP-arányos 10-15 százaléktól.

A kormány szerint a gazdaság kulcskérdése a szakképzés, ennek ellenére még a kezdetektől az NGM által finanszírozott bizonyos ösztöndíjprogramokra sincs pénz. Forráshiányra hivatkoznak, elutasítják az új belépők rendszerbe kerülését, még a valóban szorgalmas, valóban tehetséges és valóban tanulni akaró diákok esetében is. Pedig tudni való, hogy az NGM által átveendő iskolákban bőven lesz majd hátrányos helyzetű diák, hátrányos helyzetű tanuló, olyan is, aki valóban szakmát szeretne, valóban szüksége lenne segítségre, meg is érdemelné azt, csak nem látjuk a forrást. Ha átláthatóbbak lennének a költségvetés számai, és az érintettek nem csak utólag értesülnének arról, hogy sokszor a fejük fölött és nélkülük miben hogyan döntöttek, akkor talán ezek az előbb említett félelmek is oldódnának.

Czomba Sándor szakképzésért felelős államtitkár nyilatkozta, hogy homogén szakképzési intézményrendszert épít az NGM, és növelni akarják a szakiskolai tanulók arányát is. Sok pedagógus szerint ez a szakiskolák nivellálódásával, illetve a szakközépiszkolák szakiskolákhoz hasonló nivellálódásával jár majd, ami nem jelent mást, mint hogy a gyáriparos lobbijának engedve a közismereti tárgyakat itt is csökkenteni fogják, márpedig a pedagóguslétszám nagyon erősen az óraszámok függvénye.

(18.10)

A Jobbik támogatja a gyakorlati oktatás megerősítését, nem tartja ördögtől valónak a duális szakképzést sem, csakhogy a kormány és a költségvetés is

a győri Audi vagy éppen a kecskeméti Mercedes elszigetelt modernizációs példájából indul ki, nem pedig a magyar valóságból. A kormányzati célok megvalósulásához a kkv-k bevonása is szükséges lenne a duális szakképzésbe, viszont ehhez nemcsak kósza tervek kellenének, hanem konkrétan odarendelt források. Ahhoz, hogy ne az elitképzés kontra biorobotgyártás társadalmi antiutópiája valósuljon meg, sokkal-sokkal hangsúlyosabban kellene felelősséget vállalni forrásszinten is az államnak.

Az idő rövidege miatt egy dologra utalnék még. Míg a Nemzeti Foglalkoztatási Alap szakképzési hozzájárulásból befolyó bevételei 63 milliárd forintot tesznek ki, addig a szakképzési és felnőttképzési támogatásra csupán 16 milliárd forintot irányoznak elő. Pedig ez célozza a tanulószereződéses gyakorlati képzések támogatását, amelynek arányát valóban mindenképpen növelni kéne, és a tanműhelyfejlesztéseket, valamint az ehhez kapcsolódó eszközfejlesztéseket is.

Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló, aki ezt előre bejelentette, Witzmann Mihály képviselő úr, Fidesz.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megengedik, mielőtt a 2015-ös költségvetési törvénytervezettel néhány gondolatomat megosztanám önökkel, szeretnék reagálni somogyi képviselőtársam, Ander Balázs barátom felvetésére, ami a vasútvonalak korszerűsítése kapcsán, azt gondolom, valóban helyénvaló volt és fontos. Azt hiszem, mindenféleképpen büszkén elmondhatjuk mi, akik Somogyból érkezünk országgyűlési képviselőnek ebbe a nagy házba, hogy hosszú évek, évtizedek várakozása vált valóra azzal, hogy Somogy megyében több vasútvonali szakaszon is most már reális közelségbe került a vasútvonalak felújítása.

Többek között mondhatom a saját választókerületemet, a siófoki választókerületet is, ahol hosszú évtizedek jogos igénye válhat valóra az Új Széchenyi-terv támogatásának köszönhetően. Gyakorlatilag egy több mint 30 kilométeres vasútvonali szakasz kerülhet az Új Széchenyi-terv 30 milliárd forintos támogatásának köszönhetően felújításra Lepsény és Szántód-Kőröshegy állomások között. A jó hír az, hogy a következő operatív programban is tervezve van ennek folytatása, de úgy tudom, hogy a megyében például a Kaposvár-Dombóvár vasútvonal felújítása szintén tervezve van. Úgyhogy azt hiszem, teljesen jogos egyrészt, amit képviselőtársam említett a vasútvonalak fontosságával kapcsolatban, jogos az, hogy a közúti közlekedést valóban a vasútvonalra terelve sokkal olcsóbban és hatékonyabban megvalósítható a közlekedésnek ezen ága. De azt gondolom, jó, ha észrevesszük a pozitív, előremutató jeleket és a változásokat is. Tehát nemcsak negatívumok vannak,

hanem azért a fejlesztés biztató jeleit is tapasztalhatjuk, legalábbis a mi térségünkben; Siófokon és környékén mindenképpen, ez pedig nekem külön öröm.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most engedjék meg, hogy rátérjek a 2015-ös költségvetésitörvény-tervezettel kapcsolatban néhány gondolatomra, néhány gondolatot hadd osszak meg önökkel. Azt gondolom, a 2015-ös költségvetés egyik legfőbb üzenete, hogy a következő esztendő gazdálkodása is megalapozott és kiszámítható lesz, és végre megtörténik a bankok oly régóta várt elszámoltatása is. Az elszámoltatással átlagosan, ma már többször szó esett erről, mintegy 25-30 százalékkal fognak csökkenni a devizahitelek törlesztőrészei, a hitelek forintosításával pedig a devizahitelek helyzete is kiszámíthatóvá válik, és végre megszüntethető lesz az árfolyamkockázat ténye, ami az elmúlt években annyi nehézséget okozott a hitelek számára.

Ezeknek az intézkedéseknek köszönhetően megközelítőleg mintegy ezermilliárd forint jár majd vissza a magyar családoknak.

A kormány által benyújtott 2015. évi költségvetés tervezete megfelelő garanciákat nyújt arra, hogy a jövőben is több pénz maradjon a magyar családoknál. A bankok elszámoltatása mellett a rezsicsökkentés folytatása, a családi adórendszer és a gyed extra által kínált lehetőségek, a házasságkötési adókedvezmény mint új elem egyaránt a családok egzisztenciális helyzetének javítását szolgálják, és a kereskedelmi forgalom további bővülését ösztönzik.

Az Alaptörvényben foglaltaknak megfelelően a benyújtott törvényjavaslat célul tűzi ki az államadósság további csökkentését is. Ennek megfelelően az államadósság GDP-arányos mértéke a jövő év végére várhatóan 75,4 százaléka csökkenhet. Hozzáteszem, hogy ennek a teljes bruttó adósságnak jelenleg körülbelül 30 százaléka van devizában, míg ez a mutató a szocialista kormányok alatt elérte az 50 százalékot is. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy a forintosítás az államadósság tekintetében is elkezdődött.

Fontos hangsúlyozni, hogy a kormány továbbra is elkötelezett a pénzügyi stabilitás megőrzése és a gazdasági növekedés ösztönzése mellett is. A 2015-ös költségvetés 2,5 százalékos gazdasági növekedéssel és 2,4 százalékos költségvetési hiánnyal számol. A jövő évi költségvetés, csakúgy, mint az előző négy, tudatos tervezés eredménye. A 2010-ben hivatalába lépő polgári kormánynak még az volt a fő feladata, hogy leküzdvé a szocialisták által teremtett súlyos örökséget, megmentse az országot a teljes összeomlástól, és elkerülje az államcsődöt. Azt gondolom, ezt különösebben nem kell részletezni, hiszen itt éltünk és itt élünk valamennyien, és az egész ország lakossága megtapasztalhatta, hogy milyen körülmények között kellett a magyar gazdaságot visszabilenteni a szakadék széléről.

A csődmentés után következett a stabilitás időszaka, amikor a magyar emberekkel közösen, a magyar emberek erőfeszítéseinek köszönhetően is megteremtettük a növekedés alapjait. Ma pedig már azt

is biztosan kijelenthetjük, hogy 2014 már az emelkedés éve, és remélhetőleg 2015-ben is folytatódni fog az elindult gazdasági növekedés. Az elmúlt évek gazdaságpolitikai sikerei jól láthatóak az olyan gazdasági mutatók alakulásában is, mint az államadósság csökkenése, a foglalkoztatottak számának folyamatos növekedése, a rekord alacsony infláció, az államháztartási hiány mértékének 3 százalékos szint alatti tartása, a szocialisták által felvett IMF-hitel teljes összegének visszafizetése vagy akár a gazdasági növekedés feltételeinek folyamatos biztosítása.

Tisztelt Országgyűlés! Az elmúlt években sokszor elmondtuk, hogy célunk a teljes foglalkoztatás megteremtése. Ennek a szándéknak a jelei a 2015-ös költségvetési tervezetben is jól láthatóak. Ugyanis a törvénytervezet forrást biztosít a közmunkaprogramra, amelynek gazdasági eredményessége és társadalmi haszna is kézzelfogható, hiszen segély helyett munkát biztosít a dolgozni akaróknak. Természetesen mindemellett a jövőben is folytatódnak a foglalkoztatást ösztönző kormányzati programok és a munkahelyvédelmi akcióterv is.

A 2015-ös költségvetési tervezet továbbmegy azon a megkezdett úton, amely a közsférában dolgozók bérének emelkedését szolgálja. Ugyanis az egészségügyben dolgozók bérrendezéséhez, a pedagógusok egzisztenciális helyzetének javításához hasonlóan a rendvédelmi dolgozók megbecsülését is kiemelten fontosnak tartja, fontosként kezeli. Ennek szellemében 2015-ben elindulhat a fegyveres és rendvédelmi életpályamodell, amelynek köszönhetően az ágazatban dolgozók illetménye 2015. július 1-től mintegy 30 százalékkal emelkedik.

Szeretnék még néhány mondatban kitérni a magyar családokra, a magyar családok helyzetére is. A 2011-ben elindított egykulcsos arányos adórendszer a középosztály erősítése érdekében került bevezetésre, a családi adókedvezmény pedig azért, hogy ösztönözzük a családokat a gyermekvállalásra. A családi adórendszernek köszönhetően mintegy 240 milliárd forint marad jövőre a családoknál. Ez az adórendszer díjazza a munkát, hiszen aki többet dolgozik, az többet keres, többet költ és jobban is él. Ez az adópolitika továbbra is az arányos és egységes adórendszer megteremtésére, a munkát terhelő adók csökkentésére, a vállalkozások terheinek mérséklésére és a magyar cégek versenyképességének növelésére irányul.

Egy felelősen megtervezett költségvetésnek azonban olyan társadalmi csoportokra is figyelnie és gondolnia kell, mint például a nyugdíjasok. Mindannyian emlékszünk még arra, hogy a szocialisták kormányzásuk alatt egyhavi nyugdíjat vettek el a nyugdíjasoktól. A polgári kormány 2010-ben azt ígérte, mindent el fog követni annak érdekében, hogy a nyugdíjak vásárlóértéke legalább szinten maradjon. Ennek a vállalásának eleget téve, 2010 óta eddig három alkalommal emelkedtek Magyarországon a nyugdíjak. A kormány továbbra is elkötelezett a nyugdíjrendszer stabilitásának és a nyugdíjak értékének megőrzésében. Ezért 2015-ben az időskori

ellátások az infláció mértékével, vagyis jelen pillanatban a tervezett 1,8 százalékkal fognak növekedni. Az idősök terheit továbbmérésikli még a rezsicsökkentés is, amelynek eredményeit a kormány a nemzeti közmű-szolgáltatási rendszer elindításával szeretné megőrizni.

Tisztelt Országgyűlés! Ma már az Európai Unió is elismeri hazánk, Magyarország teljesítményét. Azon kevés uniós országok egyike vagyunk, akik folyamatosan tudták csökkenteni a költségvetési hiányt és az államadósságot egyaránt.

(18.20)

Az Európai Bizottság 2014. november 4-én megjelent őszi előrejelzésében a legfőbb mutatók tekintetében szinte teljes mértékben azonos prognózissal számol, mint amivel a magyar kormány is tette azt. Ahogy a Költségvetési Tanács által megfogalmazott szakmai vélemény is alátámasztja, a jövő évi költségvetési törvényjavaslat megalapozott, és hitelességére, illetve végrehajthatóságára nézve a Költségvetési Tanácsnak nincsenek olyan alapvető ellenvetései, amelyek indokolnák az egyet nem értés jelzését.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az általam elmondottakat összefoglalva, azt hiszem, nyugodtan kijelenthető, hogy a 2015-ös költségvetés valóban a bankok elszámoltatásának a költségvetése lesz, amelynek elsődleges nyertesei a magyar családok lehetnek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket, köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Witzmann képviselő úr. A következő hozzászóló Apáti István képviselő úr, Jobbik.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Ha már Witzmann képviselő úr a magyar családokkal fejezte be, akkor én itt folytatom. Elfelejtik azt, hogy sorozatos ígéreteik ellenére nem tudnak egy normális vagy valódi lakásteremtéshez elegendő forrásokat jelentő szociálpolitikai kedvezményrendszerrel előállni, a mostani rendszer ugyanis egyrészt keretösszegében is rendkívül alacsony, másrészt gyakorlatilag senki nem felel meg, vagy csak nagyon kevesen felelnek meg a feltételeknek.

Idetartozik szorosán az is, hogy már az első és a második gyermek vállalásához is magasabb szintű forrásokat kellene biztosítani, legyen szó akár családi házas építkezésről, ami egyébként a statisztikai közmetikázással ellentétben gyakorlatilag megszűnt, illetve egészen minimálisra csökkent Magyarországon, különösen a keleti megyékben önerős családi házas építkezésekről gyakorlatilag nem lehet beszélni. Éppen ezért lehet fontos egyrészt a használtlakás-piac fellendítése érdekében is a szociálpolitikai kedvezményeket magasabb összegekben meghatározni használtlakás-vásárlásra, -felújításra és -bővítésre,

hiszen körülbelül 500 ezer ingatlan áll üresen Magyarországon. Ez részben az óriási mértékű elvándorlásnak is az egyik következménye. Tehát nem feltétlenül az építkezéseket, az új építéseket kell erőltetni akkor, amikor rengeteg, viszonylag alacsony áron megvásárolható lakás található gyakorlatilag valamennyi megyében és az ország legtöbb településén, és ezekhez kellene nem 750 ezer meg nem másfél millió forint összegű szociálpolitikai kedvezményeket biztosítani. Minden erre a célra befektetett forint többszörösen megtérülne, hiszen biztos vagyok benne, hogy nagyon sok fiatal és a középkorosztályhoz tartozó, családalapítás előtt álló ember sokkal nagyobb eséllyel választaná az országban való maradást, sokkal kisebb eséllyel hagyná el az országot, ha legalább a lakáshelyzete hitelmentesen vagy egészen csekély összegű hitelből megvalósítható lenne.

A legtöbbek számára a szociálpolitikai kedvezmény, a szocpol megfelelő újracsatolása jelenthetne megoldást, stadionépítések helyett sokkal hasznosabb lenne ebbe fektetni a pénzt. Mondom én ezt megrögzött, megátalkodott futballbarátként, de látva a magyar klubcsapatok vergődését és látva a magyar válogatott igen-igen szerény teljesítményét, és látva a nézőszámokat, amelyek soha nem látott mélypontra süllyedtek, helyenként 1500-as átlag nézőszámot produkálnak az NB I-es fordulók, de egyre gyakoribb, hogy fővárosi csapatok mérkőzéseit is csak néhány száz néző látogatja, teljesen felesleges az ebbe befektetett több tíz milliárd forint. Ha ezeket vagy ezeknek legalább egy részét szociálpolitikai kedvezményekre fordítanánk a fiatalok otthonteremtésének elősegítéséért, az fellendítené a használtlakás-piacot, amely komoly adó- és illetékbevételeket generálna egyébként az államnak, fellendítené az építőipart, hiszen végre nem csak az autógyártást meg az autóalkatrész-gyártást kellene támogatni, rengeteg munkahelyet teremtené a segédmunkától a szakmunkáig bezárólag, és az építőanyag-termelés fellendítésével is komoly állami bevételnövekedést lehetne elérni. Ez tehát valóban képes lenne a magyar gazdaság fellendítésére, az egyre súlyosabb mértékű elvándorlás fékezésére vagy meggátolására. Ehelyett önök sokkal kevésbé hasznos célokba fektetnek, ilyenek például az előbb említett stadionépítések.

Hiába Kontrát államtitkár úr sikerpropagandája, az akkori, néhány órával ezelőtti kétpercesemet végül visszavontam, de nem tudom megállni, hogy ne térjek ki arra, és egyben azt kérném államtitkár úrtól, hogy a következő három és fél évben rendezzük is le ezt a kérdést, ne macskázzunk meg ne cicázzunk itt egymással: önök nagyon jól tudják azt, hogy miért nem szavaztuk meg azokat a törvényjavaslatokat, amelyekre ön már gyakorlatilag ötödik éve hivatkozik. Igen unalmas a lemez, már ha álmából felkeltik, akkor is valószínűleg azt mondja, hogy a Jobbik nem szavazta meg, nem támogatta a kormány különböző rendvédelmi javaslatait. Aki át mond,

mondjon bét is, mondja el azt is, folytatva a mondatot, hogy miért nem támogatta a Jobbik. Azért nem támogatta, tisztelt államtitkár úr, mert önök ezeket szinte kivétel nélkül saláta-törvényjavaslat formájában nyújtották be. Mindig belekevertek olyan adalékot, amiről tudták, hogy amiatt nem tudjuk megszavazni. Ha ezeket lesznek szívesek majd a jövőben önállóan benyújtani, akkor higgye el, lehet, hogy az eseteknek a száz százalékában fogjuk ezeket támogatni.

Önök tönkretették, kinyírták azokat a nagyon fontos szervezeteket, a Magyar Gárdát meg egyéb gárda típusú szervezeteket és a valóban hatékonyan működő polgárőrségeket, amelyek soha semmilyen bűncselekményt nem követtek el, és ezeket sorra beépítették ezekbe a javaslatokba, azt akarták velünk benyeletni, hogy ezt is fogadjuk el, tudták jól, hogy mi erre nemet mondunk, és utána majd önök éveken keresztül hivatkozhatnak arra, hogy miről beszél a Jobbik a rendvédelem kapcsán, amikor a Btk. szigorítását meg egyebeket nem vagy nem teljes mértékben szavaztunk meg. Ha ezeket önállóan nyújtják be, biztosak lehetnek benne, hogy minden, a szigorítás irányába ható intézkedést, törvénymódosítást teljes mellszélességgel támogatni fogunk, de amíg ilyen sunyi módszereket alkalmaznak annak érdekében, hogy kicsit előremenekülve majd ezt hivatkozási alapként használják, akkor ezeket nem fogjuk tudni támogatni.

Ugyanakkor kincstárinak tartom ezt az optimizmust, és javasolnék önöknek is egy áluhás országjárást annak érdekében, hogy milyen állapotok uralkodnak a magyar rendőrségen belül, vagy hány településre nem jut érdemben rendőri felügyelet vagy rendőri működés, milyen elképesztő adminisztrációs terhek mellett dolgoznak a rendőrök, és milyen állandó felesleges feszültség és nyomás alatt vannak a rendőrség emberei a túllelőrzések kapcsán, holott valószínűleg a felső rendőri vezetésben kellene inkább rendet tenni, és a korrupciót általában a fejtől búzlik a hal alapon onnan kellene elkezdni vizsgálni, és amikor ott végeztek ezzel, akkor utána eljuthatnak az állomány alsóbb szintjeiig.

Az önkormányzatokra kitérve: legalább egy órát lehetne csak erről a fejezetről beszélni. Most három területet emelnék ki. Alacsonynak tartjuk az önkormányzati dolgozói létszám finanszírozását. Ez ügyben egyébként egy 10 százalékos emelést szeretnénk elérni, erre nyújtottunk be módosító javaslatot. Azt is kívánatosnak tartanánk, ha a településadó bevezetésének vagy kivetésének a lehetősége meg a meglévő adók emelésének a lehetősége helyett megteremténék azt, hogy a gépjárműadónak nemcsak a 40 százaléka, hanem ennél sokkal nagyobb mértéke maradna helyben. Mi a 100 százalékot sem tartanánk elvetendőnek, de a mostani 40-et mindenféleképpen indokolt lenne megemelni.

Azt se felejtsek el, hogy igaz, hogy körülbelül 1300 milliárd forintnyi adósságot elvittek az önkormányzatoktól, de ezeknek a kamatterheivel összes-

ségében csökkentették az önkormányzati rendszer finanszírozását. Csak azt megint nem teszik hozzá, hogy igen, átvállaltuk az adósságállomány döntő többségét, de ugyanakkor különböző trükkökkel lecsökkentettük az önkormányzatok finanszírozását, és sok helyen megindult az újraeladósodás. Nem honorálják megfelelőképpen a felelősségteljesen gazdálkodó önkormányzatokat, mert azt a mintegy 12 milliárd forintos összeget, amit erre szántak, elégtelennek tartjuk. Kiváló lehetőség például erre az, hogy a hazai és EU-s fejlesztési források önerős pályázatainál kiemelt kedvezményezett státust biztosítanak ezeknek az önkormányzatoknak, majd a kistérségek esetében akár a teljes önerőt hozzá lehet tenni az EU-s vagy az egyéb forrásokhoz. Ezzel valóban helyzetbe hoznák azokat az önkormányzatokat, amelyek addig nyújtózkodtak 1990 és 2012-2013 között, ameddig a takarójuk ért.

Végül, de nem utolsósorban szeretnék két fontos területet, illetve ezek megyei választókerületi összefüggéseit ismertetni a tisztelt Ház előtt. Az egyik az, amely Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében a szatmári térség betegellátásával, egészségügyi ellátásával összefügg. A Szatmár-Beregi Kórház és Gyógyfürdő Zrt. - egy szép hosszú nevű intézmény, amit még 2006 és 2010 között a kórházholding szervezése keretében alakított ki a Fidesz - napi működési és ellátási gondokkal küzd, egészen méltatlan, balkáni körülmények között próbálnak itt gyógyulni a mátészalkaiak és a város környékén élők. Nem lebecsülendő ez, tisztelt képviselőtársaim, hiszen körülbelül 140 ezres az ellátotti körzet, tehát a megyének egy nagyon jelentős részét érinti. Itt nemcsak a kórházi ellátásba kellene pluszforrásokat bevonni tűzoltó jelleggel, hanem a mentőszolgálat meglévő gépjárműparkjának és eszközállományának a fejlesztésére, és amit a térség már nagyon régóta megérdemelne, több rohamkocsi, illetve gyermek és/vagy koraszülött mentő beállítására is szükség lenne, hiszen felnőtt emberek és kisgyermek életük múlhat azon, hogy időben megfelelő felszereltségű és megfelelő szaktudással rendelkező mentőszolgálat, illetve személyzet ki tud-e érkezni egy nem várt esemény helyszínére.

Ami pedig a környékkel szemben egy 15 vagy lassan már 20 éves, kormányokon átívelő, be nem váltott ígéret, az M49-es gyorsforgalmi elkerülő út ügye, amely egyébként nemcsak a Mátészalka székhelyű választókerületet érinti, hanem Szabolcs-Szatmár-Bereg megye egyéb területeit, több választókerületét is. Az igaz, hogy autópálya-építések tekintetében mostanában nem panaszkodhatunk, hiszen 2013 januárjában adták át az M3-as Nyíregyháza-Ór közötti szakaszát, és ebben az évben, nem sokkal az önkormányzati választások előtt adták át az Ór-Vásárosnamény közötti szakaszt.

(18.30)

Ez tehát ilyenformán rendben is lenne. Az más dolog, hogy itt is lehetne kapargatni a kilométerre

kivetített kivitelezési összegeket, az esetleges beépített korrupciós rátát, de most nem erre akarok kitérni. Most arra akarok kitérni, hogy 15-20 éve ígérgetik az M49-es elkerülő út megépítését. Egészen 2010-ig úgy nézett ki, hogy ez két ütemben megvalósulhat: Ór-Ökörítőfülpös, Ökörítőfülpös-államhatár ütemekkel. Sajnos ezt önök három részre szedték szét, jelen pillanatban Ór-Győrtelek, Győrtelek-Pátyod, Pátyod-államhatár, 2030-as befejezéssel. Ha minden igaz, 2017-ben talán elkezdődhet.

Arra szeretném buzdítani önöket, hogy vizsgálják felül az álláspontjukat, kezdjék el lehetőség szerint már akár a jövő évben ezt a beruházást, hiszen az előkészítések, az engedélyek, a tervek nagyon jó állapotban vannak. A projekt előkészítettsége lehetővé teszi azt, megteremti annak az esélyét és lehetőségét, hogy ezt előbb elkezdjék. De nemcsak azért fontos, hogy az Ór-Csenger-Szatmárnémeti vonalat is bekapcsoljuk az ország és ezzel Európa vérkeringésébe, hanem azért is fontos, mert a környék kiváló minőségű mezőgazdasági termékei, különösen a nagy mennyiségben termelt alma és meggy szállítását jelentősen megkönnyítik; jelentős mértékben segítik a túlterhelt, két számjegyű főútvonalak állapotának vagy állagának megővését; a települések belterületi ingatlanjainak az állagmegővését; jelentősen csökkentik a balesetveszélyt; végül és elsősorban rengeteg munkahelyet teremtenek a projekt megvalósításának időszakára. Ez 2017 és 2030 között, 13 év alatt több ezernyi munkahelyet jelenthet, végre a közmunkások is vagy a közmunkásréteg is értelmes, értékteremtő és nagyobb jövedelmet eredményező munkával tölthetné az idejét. A környéknek talán az elmúlt és az elkövetkezendő ötven évben a legnagyobb fejlesztési lehetősége lenne az M49-es.

Erre vonatkozólag és a kórház- és mentőszolgálat-fejlesztés mellett nyújtottam be módosító indítványokat. Nagyon kérem, hogy támogassák ezeket, ne azt nézzék, hogy ellenzéki vagy jobbkios képviselő adta be, hanem azt, hogy az egyébként az önök igencsak megtépzott nimbuszát is jelentős mértékben képes lenne javítani, hiszen itt rengeteg helyi vállalkozó és rengeteg alulképzett vagy éppen jól képzett munkás, munkavállaló megtalálhatná a számítását. Ráadásul egy közel 20 éves adósságot törlesztenének a szatmári térségnek, a Szatmár fővárosaként funkcionáló Mátészalkának is, ami pártérdekektől függetlenül mindannyiunknak közös érdeke.

Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen Apáti képviselő úr. Kettő percre Lukács László György jobbkios képviselőt illeti a szó.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az iménti üdítő kivételtől eltekintve, amit hallgathattunk, az nem volt más, mint a Rogánklónok támadása, méghozzá rendkívül unalmas,

Habony Művekkel megfűszerezett előadásmódban. Hiszen majdnem mindenki ugyanazt adta elő, amit Rogán Antal is előadott itt szemközt a pódiumon.

De hogy kitérjek olyanra, amely engem érintett az egészségügyben, az az egyébként orvosként nagyra értékelt Kovács képviselőtársunk hozzászólása volt, aki nyilván saját tapasztalataiból indult ki. Végül is elkottyintott olyanokat, amiket a sajtóból már lehetett tudni, ez a struktúraváltás és a struktúraváltáshoz tartozó feladatok voltak. Úgy tűnik, hogy egy olyan volumenről beszélt, aminek viszont nincs megágyazva a költségvetésben, és sehol sem találni rá azokat a forrásokat, amiről beszélt, és amilyen átszervezések elé néz az egészségügy. Úgy gondolom, hogy valamit elkottyinthatott abból, amit egyébként a sajtó már régóta tudni vélt. Egyébként már meg is indult ezeken a koncocokon, a következő betegellátási területeken, illetve útvonalakon megindult a koncocokon a marakodás a háttérben, ha hinni lehet a belső információknak.

A másik volt, hogy kiemelten fontosnak kezelik az alapellátást, és ehhez képest mindvégig arról volt szó, hogy a házi orvosok, a házi orvosok, a házi orvosok, de egyébként megemlítette - csak hogy teljes legyen a lista - az otthoni szakápolás kérdését, amelyre érdekes, hogy a kormány extra forrást, extra pénzt nem akar szánni, de ugyanígy vannak ezzel a védőnők, vagy ugyanígy vannak ezzel a fogorvosok, pedig az alapellátáshoz tartoznak. Úgy gondolom, hogy ezekhez mindenképpen szükséges lenne sokkal nagyobb forrásokat csoportosítani.

Még engedjenek meg a közbiztonság területén - erről beszélünk - egy saját észrevételét. Karcagon is legalább annyira rosszak a bűnözési statisztikák, mint máshol, ott sincsenek sehogy máshogy az adatok. Lényegében romokban hever a helyi közbiztonság. Úgy gondolom, ha nem tudnak segíteni, legalább ne ártsanak a karcagiaknak (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), támogassák majd az új karcagi rendőrkapitányság felépítését.

Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül megadom a szót Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár úrnak.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Apáti István képviselő úr által elmondottakra szeretnék reagálni. Egyrészt arra, hogy ha ők támogatták volna azokat a nagyon fontos törvényjavaslatokat, akkor nem kellene faryázkodni. (*Derűlttség a Jobbik soraiban.*) Másrészt pedig, amit ő mondott a rendőri jelenlétről, szeretném elmondani, hogy a 2014. július 1-jétől országos méretűvé kiszélesített közbiztonsági mintaprogramnak megfelelően minden településen van rendőri jelenlét, attól függően persze, hogy

milyen a település közbiztonsági igénye. Az önkormányzatokkal, a polgármesterekkel a rendőrség helyi szervei egyeztetnek, és a szükséges mértékű rendőri jelenlétet Magyarország minden településén biztosítják. Az eredmények - még egyszer mondom, nem akarom megismételni számszerűen - azt bizonyítják, hogy ez a program eredményes, javuló eredmények vannak. De nyilván most is elmondom, hogy még jobb eredményeket szeretnénk, és ezért a 2015-ös évben is tenni szeretnénk.

Ami pedig a rendőrség adminisztrációját illeti, a rendőrségnek nem az a célja, hogy a rendőri szolgálatot ellátókat különböző adminisztrációs terhekkel illessék, hanem a minél eredményesebb szolgálatellátás, és a követelményrendszer így határozzák meg az előjárók a személyi állományt illetően.

De ennél is súlyosabb megállapítása volt - amit szeretnék visszautasítani - a képviselő úrnak a korrupciót illetően, illetőleg azt mondta, hogy a fejtől büdösödik vagy bűzlik a hal, nem tudom, pontosan, milyen kifejezést használt, de ez volt a lényeg, meg hogy a korrupció jelen van. Ezt határozottan visszautasítom. A Nemzeti Védelmi Szolgálat a 2011. január 1-jei megalakulásával nagyon sokat tett annak érdekében a belső bűnmegelőzési feladatok, a kifogástalan életvitel ellenőrzése, az egyéb ellenőrzések, biztonsági ellenőrzések végrehajtásával, hogy ez a terület tiszta legyen. De tisztelt képviselő úr, ha önnek bűncselekményről, korrupciós bűncselekményről van tudomása, akkor tegyen följelentést, és úgy gondolom, hogy az erre illetékes szervek haladéktalanul el fognak járni. De arra kérem, hogy megfontoltan nyilatkozzon ebben a kérdésben, mert ha nem tud ilyeneket, vagdalkozik, akkor azt bizonyítja, hogy a Jobbik csak beszél, nem segíti a közbiztonságot, hanem még adott esetben ennek ellenére cselekszik. Úgyhogy, képviselő úr, arra kérem, hogy ezt fontolja meg.

Ami pedig a karcagi helyzetet illeti, az önt követő jobbikos képviselő úr hozzászólására annyit szeretnék mondani: nekünk az a célunk, hogy Magyarország minden településén javuljon a közbiztonság. Nekünk nem az a célunk, amit ön itt megpróbált elmondani, hogy hátráltassuk a közbiztonság javítását, hanem Karcagon is és Magyarországon mind a 3154 településén a közbiztonság javítása a célunk. Kérem, ezt támogassák.

Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő előre bejelentett felszólaló Bodó Sándor képviselő úr, Fidesz.

BODÓ SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! A kormány 2014 októberében benyújtotta az Országgyűlésnek a 2015. évi költségvetési törvényjavaslatot. Egy ország költségvetését érdemes mindig

úgy nézni, hogy milyen társadalmpolitikát is tükröz, mik a főbb jellemzői, mik a főbb üzenetei.

Nos, a fő üzenetek világosak. Ideje van a bankok elszámoltatásának, több pénz marad az egészségügyben, folytatódik a pedagógusok béremelése, a rendvédelmi dolgozók megbecsülése, jelentős támogatásra számíthatnak a gazdák, értékállóak maradnak a nyugdíjak. Új fejlesztéspolitika kezdődik, több uniós forrásra számíthatunk, reményeink szerint csökken a bürokrácia, több pénz jut a civil szervezeteknek. Az adósságrendezést követően új időszámítás kezdődhet a települések számára is, kiszámíthatóbb lesz a közlekedési tevékenységek és szolgáltatások szervezése. Nagyon fontos dolgok ezek, nem csupán egy évre határozza meg a jövőnket, hanem vélhetően több évre, hosszabb távra.

Hiába azonban a nemes célok, hiába minden jó terv, jó ötlet, ha nem foglalkozunk a társadalom legfontosabb alkotóelemével, a családokkal. A 2015. évi költségvetés sok fontos dolgot tartalmaz, de meggyőződésem, hogy legfontosabb üzenete a családok megerősítése.

Tisztelt Képviselőtársaim! Valljuk, hogy a legfontosabb társadalmpolitikai cél tehát a családok megerősítése. *(Zaj. - Az elnök csenget.)* Számomra ez a költségvetési tervezet garantálja, hogy több pénz marad az embereknél, hiszen marad a családi adórendszer, folytatódik a rezsicsökkentés, és a banki elszámoltatásnak köszönhetően 25-30 százalékkal fognak csökkenni a törlesztőrészek.

(18.40)

A korábban bevezetett 16 százalékos személyi jövedelemadó-kulcs, kiegészülve a családi adókedvezmény rendszerével, évente több milliárd forintot hagy a családok költségvetésében. Ez ad lehetőséget a magyar családoknak, hogy jobb feltételeket tudjanak teremteni saját maguk számára és a magyar gazdaságnak fogyasztásélénkítésre.

Társadalmpolitikai szempontból nézve szintén fontos, hogy azok az emberek, akik dolgozni akarnak és tudnak is, munkához jussanak. Ma Magyarországon több mint 4 millió ember dolgozik, és a munkanélküliségi ráta 8 százalék alatti. Úgy hiszem, hogy ezt a statisztikai tényt nem szabad alábecsülni, hiszen nagyon sok európai ország ettől sokkal rosszabb mutatókkal rendelkezik.

Sokat tettünk azért, hogy az emberek munkához jussanak, megélhetést tudjanak biztosítani saját maguk, családjuk számára. Az Európai Unión belül hazánkban csökkentett legnagyobb mértékben a munkanélküliség az elmúlt egy évben, 22 éves csúcson van a foglalkoztatás, több hónapja 4 millió felett van a foglalkoztatottak száma.

A segély nem lehet életstratégia, a segélyre nem lehet családot alapítani. A munkára lehet, és csak a munkára lehet. Ennek érdekében folytatjuk a köz-

munkaprogramot, a munkahelyvédelmi akciótervet, valamint új elemként kerül bevezetésre, hogy jövőre a kisgyermekes szülők részmunkaidős foglalkoztatása után is jár adókedvezmény.

Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Elmondhatjuk tehát, hogy olyan költségvetési törvényjavaslat van előttünk, amely a jövőről szól. Érvényesülnek benne a fenntarthatósági szempontok is, hiszen olyan mértékben javulnak az emberek életlehetőségei, amit az ország teljesítőképesége megenged.

A költségvetés elfogadásához kérem támogatásukat. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bodó képviselő úr. Két percre megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A mai úgynevezett vita egyik áldozata talán az a munkahelyteremtés, amely kapcsán pró és kontra elhangzottak érvek, de tulajdonképpen mindenki fújta a magáét. Én megpróbálom megvilágítani egy rövid esettanulmányon és tényanyagon keresztül azt, hogy miért kellene változtatnia e költségvetési tervezet kapcsán is a kormánynak a politikáján, és miért kellene bizonyos típusú támogatásokból visszavenni, másfajtaikat pedig megadni.

A 2000. évben a Hankook gumigyár a magyarországi gyárának létrehozására 16 milliárd forintnyi állami támogatást kapott. Ebből akkoriban 1500 munkahely született - előttem van a papiros róla -, vagyis egyetlen álláshely megteremtése 10,5 millió forintunkba került, hiszen itt az adófizetők pénzéről van szó.

Ezen annak idején a Fidesz, ellenzéki pártként annak rendje és módja szerint egyébként nagyon helyesen ki is akadt, felháborodott, ám súlyosan tévedünk, ha azt hisszük, hogy 2000 után megváltozott akár a helyzet, akár a hatalomra kerülés után a korábbi kormányzati viselkedésmód vagy -technika. Jó, egy kicsit változott, a dél-koreai cég ugyanis 2013-ban ennek az összegnek közel kétszeresét, már 19 milliót zsebelhetett minden újonnan felvett munkavállaló után, csak ekkor már az új kormányzat adta ezt a támogatást, az, amelyik korábban ellenzékben nagyon keményen lázadt a hasonló hozzáállás ellen. A dunaiújvárosi üzem munkásai hazai viszonylatban a jobban keresők közé tartoztak már akkor, akár havonta nettó 200 ezer forintot is hazavihettek. Ez éves szinten nagyjából 4,5 millió forintnyi terhet jelent a munkaadó számára. Vagyis a magyar állam a bruttó bérrel és a járulékokkal együtt tulajdonképpen négy teljes éven át fedezi a Hankook munkásainak fizetését.

Tehát az a történet, ami ellen önök ellenzékben nagyon hangosan lázadtak, egy duplán támogatott területté vált egy multinacionális cég esetében, és még egyszer mondom, önök négyszer-hatszor többet adnak egy multicégnek munkahely-teremtési támo-

gatás gyanánt átlagosan, mint egy magyar kis- és közepes méretű vállalkozónak.

Ha stratégiai partnert keresünk, akkor a magyar kis- és középvállalkozót keressék, és ennek szellemében módosítsák a költségvetési tervezetet! *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Demeter Zoltán fideszes képviselő úrnak adom meg a szót.

DEMETER ZOLTÁN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Először is engedjék meg, hogy reagáljak, még ha egy kicsit későn is, egyes ellenzéki képviselők vádaskodásaira.

Demeter Márta képviselő asszony nincs most itt bent. Megjegyzem, hogy nem vagyunk rokonok, csak névazonosság van. *(Apáti István: Szeretnéd pedig!)* Vagy Gúr Nándor, és még vannak egypáran, akik nagyon könnyen mondják ki azt, hogy lopnak, csalnak, hazudnak. Igen, úgy gondolom, hogy alaptalanul vádaskodnak és ítélnék.

Én magamat békés, türelmes embernek gondolom. Azt is meg szoktam nézni, hogy ki az, aki mondja azt, amit mond, de úgy gondolom, hogy sokadik alkalommal fordul már ez elő, és éppen ezért én szeretném kikérni a magam nevében és természetesen képviselőtársaim nevében is, a frakciószövetség nevében is ezt a vádaskodást és azt, hogy bárkit bármikor hazugnak nevezhessenek - ezt ne tegyék!

Gyermekkoromban a szüleim és a nagyszüleim neveltek és megtanítottak arra, hogy a másik embert tisztelni kell. Megtanítottak arra is, hogy nem szabad sem hazudni, sem pedig lopni, hanem becsületesen elvégezzük munkából kell az embernek megélni. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Andy Vajna!)*

De ha már hazugságról szólnak, akkor hadd említsem meg azt a tényt, és hadd emlékeztessenem az MSZP-frakció tagjait arra, hogy pontosan az önök miniszterelnöke tett beismerő vallomást Őszödön, amikor így szólt, hogy hazudtunk éjjel-nappal. És ez nem vádaskodás, hanem beismerés. Véleményem szerint azok az emberek, akik másokat vádolnak hazugsággal, lopással, azt azért teszik, mert maguk, ők így élnek, és úgy cselekednek, ahogy cselekednek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nézzük a tényeket! Szeretném reagálni Gúr Nándor képviselő úr szavaira is, és szeretném emlékeztetni őt arra, hogy 2010 előtt, az MSZP kormányzásának nyolc éve alatt sikerült megalkotni egy segélyalapú társadalmat, eladósítva az országot, hiteleket felvéve - gondolhatunk itt az IMF-hitelre -, és ezekből a hitelekkel finanszírozza a segély összegét.

Aztán a közmunkáról oly sok szó esett itt a ház falai között, az MSZP padosaiból különösen! Szeretném elmondani, hogy 2010 előtt nem volt különbség a közmunkabér és a segély között, és pontosan polgármesterként tudom azt, hogy ez mekkora problémát jelentett a településeken, mert amikor embereket akartunk foglalkoztatni, közmunkára felvenni,

akkor a kérdés az volt, hogy miért menjek el dolgozni nyolc órában vagy hat órában, ha segélyként ezt az összeget megkapom.

2010 előtt az állam csak a munkabér 70-80, jó esetben a 90 százalékát finanszírozta a közmunkabérnek, ugyanakkor nem volt lehetőség arra, hogy az önkormányzatok munkaeszközöket vegyenek, vásároljanak, amikkel természetesen lehetett volna dolgozni.

2010 után a kormányzat célja a munkaalapú társadalom, és szeretném itt hangsúlyozni, hogy 2010 után az állam 100 százalékban finanszírozza a közmunkások bérét *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)*, sőt az elmúlt esztendőben munkaeszközökre az önkormányzatok olyan pénzforráshoz jutottak - és el kell menni településekre, meg kell kérdezni a települések polgármestereit, hogy miből, milyen forrásból tudtak munkaeszközöket vásárolni, és tudnak így már értékteremtő közmunkaprogramokat megvalósítani.

Erre a legjobb példa, azt gondolom, az, ahogyan Borsod megyében a munkaügyi központok termékbemutatót tartottak, pontosan azokból az előállított, megtermelt anyagokból, javakból, amelyeket a közmunkaprogram révén tudtak megvalósítani az önkormányzatok, és például Miskolcon, a főutcán több pavilon volt felállítva. Ott kellett volna lenni, és látni kellett volna azt, hogy mennyi dicséretet kaptak ismeretlen emberektől, akik szinte tátott szájjal nézték azt, hihetetlennek tűnve, hogy ezeket a javakat a közmunkások valósították meg.

(18.50)

Valóban nem sikerült egymillió munkahelyet teremteni *(Bangóné Borbély Ildikó: Egyet sem.)*, de azért a cél most is az, hogy minél többen dolgozzanak Magyarországon, és ez a különbség a 2010 előtti és a 2010 utáni kormányzás között, és pontosan ebben a 2015. évi költségvetésben a többletforrás megtalálható, hogy a közmunkaprogramok tovább folytatódnak, és még több és még jobb értékteremtő munkát tudjanak végezni az önkormányzatok.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg nekem, hogy a 2015. évi költségvetésről, azon belül a közneveléssel kapcsolatos tervekről is szóljak, vagyis megosszak önökkel egypár gondolatot. 2015-ben is kiemelt feladat a köznevelés megújításának a folytatása, hiszen úgy gondolom, hogy a minőségi oktatás a gyermekek és az ország jövőjének az alapját jelenti. Versenyképes tudás, pedagógusbér-emelés, szakképzés megújítása, ezekkel a jelzőkkel lehetne véleményem szerint leírni a jövőbeli köznevelési terveket.

Egy kicsit bővebben kifejtve fontos, sőt nagyon fontos változás, hogy 2015 szeptemberétől a gyermekek korai fejlesztése érdekében hároméves kortól lesz kötelező az óvoda. A hároméves kötelező óvodáztatás alól azonban - ez egy kitétel - mentességet kaphattak azok, akiknél úgy látják, hogy a családban

jobban biztosított az iskolára való felkészülés ötéves korig.

A kormány célja továbbá, hogy 2015 végéig 4,8 milliárdos uniós és hazai forrásból további ezer bölcsődei férőhelyet alakítson ki. Sőt, a jelenlegi 42 ezres bölcsődei férőhelyszámot 60 ezerre szeretné növelni a kormány a 2020-ig tartó uniós fejlesztési időszakban, és ugye, ezek nagyon komoly számok, hiszen 18 ezer többletférőhelyet jelentene.

Úgy gondolom, hogy a tudáshoz való hozzáférés továbbra sem lehet pénz kérdése, ezért segítjük minden erőnkkel a gyermekes családok megélhetését. Vagyis 2015-ben is folytatódik az ingyenes tankönyvellátás felmenő rendszerben, és minden eddiginél több gyermek jut ingyenes tankönyvhöz. Itt szeretném megjegyezni azt is, hogy 2015-ben a gyermekétkeztetésre is több forrás jut, és szeretném Gúr képviselő úr figyelmébe ajánlani azt, hogy az elmúlt kormányzati ciklusban már minden esztendőben emelkedett a gyermekétkeztetésre szánt összeg, és pontosan képviselő úrnak ismernie kellene az önkormányzati törvényt, amely alapján kötelező önkormányzati feladat azon gyermekek étkeztetése, akik hátrányos helyzetűek, és akiknek a családi jövedelme bizonyos összeget nem ér el. Ezeket az önkormányzati feladatokat mindenhol maradéktalanul betartották, köztük Bánhorvátiban, az én településemen is minden gyermeknek, aki rászorult, az óvodában napi háromszori étkezés lett biztosítva, az iskoláskorúak pedig szintén ebédet kaptak. Tehát 2015-ben a gyermekétkeztetésre is több forrás jut, még hozzá több mint 5 milliárd forinttal az idei évhez képest, így jövőre 58 milliárdot fog költeni a kormány.

Természetesen 2015-ben is folytatódik a pedagógusbér-emelés, 2013-ban elindult a rendszerváltás óta legnagyobb mértékű béremelési program, ami 160 ezer pedagógust érint. A tavalyi átlagos 30 százalékos emelés után 2017-ig minden évben növekszik az ágazatban dolgozók bére.

Tisztelt Országgyűlés! Sajnos, a szakiskolai képzés helyzetét évtizedek óta romló demográfiai mutató, előnytelen képzési struktúra, illetve, talán lehet így fogalmazni, bizonytalan szakmai tudás jellemzi, amely miatt egyszerre van jelen a munkanélküliség és a szakképzett munkaerő hiánya is. Ezért elengedhetetlen véleményünk szerint, hogy a kormány folytassa a duális szakképzési rendszer bővítését, mert fontos feladat a szakképzett munkaerő létszámának a növelése, a szakemberhiány leküzdése, hiszen több szakmunkásra, technikusra van szükség, mint amennyit a jelenlegi képzési rendszer kibocsát. A magyar gazdaság felemelkedéséhez szükséges a jól képzett, megfelelő számú munkaerő biztosítása és a munkanélküliség újratemelődésekének a megakadályozása.

A szakiskolai rendszer átalakításának célja a szakképzés vonzerejének a növelése és a kétkézi munka becsületének a helyreállítása. Ennek egyik eszköze lehet, ha továbbtanulási lehetőséget biztosítunk a szakképzésben részt vevők számára, így akár a

szakképzésből munka mellett is el lehet majd jutni a felsőoktatásba.

Tisztelt Országgyűlés! Kijelenthetjük tehát, hogy több pénz jut az iskolákra. A pedagógusok megemelt bérének biztonságos finanszírozása, az iskolák működőképességének javítása és fejlesztésük érdekében a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ 50 milliárd forint többletforráshoz jut, amelynek köszönhetően reményeink szerint az eddigi hibákat és a hiányosságokat is kiküszöbölve zavartalanabb működésre számíthatunk.

A jövő évi terveket tehát röviden így lehetne összefoglalni: minden eddiginél több gyermek jut ingyenes tankönyvhöz, 2015 szeptemberétől a korai fejlesztés érdekében hároméves kortól lesz kötelező az óvoda, és mindezek mellett természetesen 2015-ben is folytatjuk a pedagógusbér-emelést és a duális szakképzési rendszer bővítését. Úgy vélem, hogy ezzel 2015-ben is folytatódik az oktatás és a nevelés színvonalának az emelése. *(Bangóné Borbély Ildikó: Sztétverése.)* Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Két percre megadom a szót Magyar Zoltán képviselő úrnak, Jobbik.

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Volt egy olyan kérdés, ami - azt hiszem - nem kellő súlyt kapott a mai vita során, és ezt kiegészíteném azzal, hogy egy módosító indítványom is van a témában. A zsebszerződésekről van szó. Benyújtottam egy javaslatot, ami egy olyan szerv létrehozását kezdeményezi, ami az illetékes minisztériumokat, különböző hatóságokat és ügyészséget összefogva képes lenne azt a munkát elvégezni, amit önök és elődeik az elmúlt évtizedekben elmulasztottak. Itt a Ház falai között az önök minisztere és államtitkárai többször beismerték, hogy körülbelül 800 ezer hektár az jelenleg Magyarországon, amit ilyen vagy olyan formában, de külföldiek bitorolnak, és mind ez idáig jelentős lépésre nem szánták el magukat. Ugyan volt egy Btk.-szigorítás, illetve néhány intézkedés, de ezeknek semmilyen kézzelfogható hatását nem tapasztaltuk. Az tény, hogy a zsebszerződések tömeges legalizálása nem indult meg, de ezt ne eredményként mutassák fel, kérem szépen, ez semmi más, mint a probléma jelzése. Ráadásul a múlt heti hírek, miszerint valószínűleg jó eséllyel megsemmisítik, az Európai Unió megsemmisíti Magyarország új földtörvényét, ez az állapot, ez a jegelt állapot még inkább életveszélyessé fajulhat bármelyik pillanatban gyakorlatilag. A jövő év folyamán mindenképpen meg fog születni erről az ítélet.

Így biztatom önöket, hogy támogassák ezt a módosító indítványomat, hiszen jó néhány olyan településről, több tucat olyan településről tudunk, ahol a földterületeknek gyakran 80 vagy még nagyobb százalékát külföldiek művelik, teljesen ellehetetlenítve

ezzel a magyar gazdálkodók előrelépését, az életképes birtokméret kialakítását, és azt, hogy tisztességes módon tudják a családjukat ellátni. Ilyen módon határozottan követelem a kormánytól, hogy tegyen hathatós lépéseket. Amit eddig tettek, az nyilvánvalóan több, mint amit a szocialista kormányoktól korábban tapasztalhattunk, de édeskevés ahhoz, hogy a probléma megoldódjon. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

(19.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül két percre szót kér Nagy István államtitkár úr.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Muszáj vagyok szót kérni, mert olyan kijelentést tett, aminek gyakorlatilag semmilyen valóság tartalma nincs. Vélhetően a félelmeit fogalmazza meg, amikor azt jelenti ki, hogy a Magyarországon elfogadott földtörvényt az Európai Unió érvényteleníti és visszaküldi. Erről szó nincs!

Mi a valós helyzet? Arról szól, hogy vizsgálat folyik, de nemcsak a magyar földtörvényt, hanem párhuzamosan az Európai Unió minden országának földtörvényét górcső alá veszi az Európai Bizottság, és kérdésről kérdésre haladnak. Tehát szó nincs arról, hogy csak Magyarország van ebben a körben, hanem gyakorlatilag minden ország földtörvényét vizsgálja az Európai Unió, és úgy kívánnak megállapításokat tenni. Amilyen kérdéseket feltettek a magyar kormány számára, a tárca ezt mind megválaszolta, és egyáltalán nem afelé megy a vizsgálat, hogy a magyar földtörvényben bármilyen kivétnevelőt vagy kifogásolnivalót találnának, hanem pontosan tudjuk védeni és bizonyítani, hogy melyik soron melyik kérdést melyik ország földtörvényéből vette át Magyarország. Tehát az európaiságához, ahhoz a megfeleléshez teljes mértékig igazodik, amit elvártak tőlünk, és amivel kapcsolatban Magyarország megtalálta azokat a módokat, hogy meg tudjuk védeni az utolsó centi földünket.

Nem mondhatja a képviselő úr, hogy nem tett meg mindent a kormány, hiszen a zsebszerződéses törvény, amit elfogadtunk karácsony előtt, olyan szigorú intézkedéseket hordoz magában, ami párját ritkítja az Európai Unióban. Valóban azt sokan kritizálják, hiszen nagyban csökkenti azt a lehetőséget, ami, úgy gondolják mások, az Európai Unió polgára számára kijár. Magyarország deklarálta, hogy meg kívánja védeni a földterületét, nem eladó senki számára a termőföld, hanem magyar kézbe, magyar tulajdonba kívánja tenni. Megteszünk mindent ezért, és szerintem a törvény már pontosan bizonyítja is és kifejti azt a hatást, hogy egyáltalán nem születnek azóta semmilyen ilyen bejegyzések, és képviselőtársam is a nyugati határ mentén élve azt láthatja, hogy nagyban tisztulnak ezek a portfóliók. Egyáltalán nem

a továbbmenés, hanem ennek a kitisztulása és az egész rendszer kitisztulása látható és folyamatban van, nem pedig ennek az elharapózása. Az ügyészség nagyon sok esetben vizsgál, és olyan eredményekre jut, amellyel Magyarország az Európai Unió felé meg tud felelni és meg tudja védeni a maga igazát.

Azt hiszem, hogy mindaz, amit ön megfogalmazott, méltatlan ahhoz a munkához, ami ebben az Országgyűlésben földtörvény kapcsán és a földvédelem történetében zajlik. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő előre bejelentett felszólaló Ágh Péter képviselő úr, Fidesz.

ÁGH PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kérem, engedjék meg, hogy az Országgyűlés Honvédelmi és rendészeti bizottságának tagjaként a honvédelem szempontjából értékeljem frakciónk nevében a költségvetést.

A honvédelmi költségvetés megalkotásánál a kormány takarékosan járt el, úgy, hogy a honvédség garantálni tudja minden feladatának az ellátását. A sarokszámok lefektetése kiszámítható, biztos tervezést tesz lehetővé a jövőre nézve, ami, úgy gondolom, ezen a területen különösen fontos. 2015-re prioritásként meghatározásra került a személyi kiadások mellett a Magyar Honvédség alapvető működés-fenntartási feltételeinek biztosítása, a nemzetközi kötelezettségvállalásokhoz kapcsolódó feladatok szükségleteinek, továbbá a tárca 2013-2022 közötti időszakra vonatkozó hosszú távú stratégiai tervével összhangban a hadfelszerelési kiadások előirányzatainak biztosítása.

A törvényjavaslat fejezeti indoklásában jól látható, hogy a 2015. évi támogatási főösszeg 5 milliárd forinttal, a bevételi főösszeg 3,1 milliárd forinttal kerül növelésre a 2014. évi módosított előirányzatokhoz képest. Az adatokból látható, hogy a fejezet kiadási főösszege mintegy 9 milliárd forinttal meghaladja az előző évi adatot, amely jelenleg 3,7 százalékos mértékű növekedést jelent. A fejezet 2015. évi költségvetése a 2014-ben végrehajtott altiszti és legénységi állomány bérfejlesztésének támogatási többletforrását is tartalmazza. Hiszen az ebben az évben bevezetett 10 ezer forint/fő/hó mértékű bérfejlesztésnek a kiadásai 2 milliárd forint támogatási többletforrást jelentenek.

A haditechnikai programok vonatkozásában a Gripen bérleti díja és egyéb kiadások 22,7 milliárd forintot tesznek ki. A harcászati URH-rádiók beszerzésére 2,6 milliárd forintot, a gépjármű-beszerzési programra 2,7 milliárd forintot fordít 2015-ben a tárca. A V4-EU harccsoportban történő magyar részvételhez kapcsolódó, a közvetlen légi támogatási képesség kialakítására 1,7 milliárd forint támogatási többletforrás áll majd rendelkezésre a következő esztendőben. A Mistral-fedélrendszer modernizálására pedig 1,4 milliárd forintnyi forrást tartalmaz a fejezet.

A nemzetközi feladatok 2015. évi kiadásai a NATO- és EU-műveletek tervezett 2015. évi változásainak, illetve az ehhez igazodó magyar szerepvállalásnak a figyelembevételével kerültek meghatározásra. Itt láthatjuk, hogy az afganisztáni szerepvállalásra az előző évhez képest kevesebb forrás lesz biztosítva. Ennek oka, hogy ahogy a NATO, úgy hazánk is tovább mérsékli afganisztáni szerepvállalását. A KFOR szerepvállalása, összege azonban magasabb lesz a mostanihoz, a 2014. évihez képest. Ennek oka, hogy a Magyar Honvédség a kontingensét egy százzal megerősíti.

Tisztelt Képviselőtársaim! A megtervezésre került források garantálni fogják, hogy a Magyar Honvédség 2015-ben is magas színvonalon, a NATO által elismert és nagyra becsült módon láthassa el a szövetségi rendszerből fakadó nemzetközi kötelezettségeit. Ennek alapján a honvédelem szempontjából is azt tartjuk üdvösnek, ha a parlament támogatja a költségvetés megszavazását.

Tisztelt Képviselőtársaim! A végén hozzátenném, ha megengednek egy megjegyzést, hogy több képviselő is elmondta az adott választókerületét, megyéjét érintő közlekedésfejlesztési irányokat, ezek kapcsán több hírről hallhattunk. Nyilván vannak még előttünk olyan problémák, amelyeket meg kell oldanunk, azonban a saját választókerületemet illetően - amely Észak-Vas megye, bár ezt egész Vas megyét érintően el tudom mondani - azok az évek, amelyekben most élünk, a közlekedésfejlesztés évei. Míg korábban, 2010 előtt ugyanis csak beszéltek arról, hogy majd egyszer lesz 86-os út, most végre 2010 óta a megfeszített munkánknak köszönhetően el is kezdődött ez a folyamat, és a következő évben, uniós és hazai forrásoknak hála, ismét egy újabb szakaszt sikerül átadni Szeleste és Hegyfalva között. Emellett nemcsak a közúti fejlesztés zajlik, hanem, ahogy hallottuk Somogy megye esetében is, a vasúti fejlesztés is nagy iramban megkezdődött. Porpác és Csorna között javában zajlik a villamosítás, amelynek az eredményét, ha a munkálatok jól haladnak, a jövő év nyarán már élvezheti az utazóközönség.

Tehát közúton és vasúton is egyaránt jelentős beruházások zajlanak Vas megyében, amire, azt gondolom, minden ott élő reménykedve tekinthet, hála a hazai és uniós forrásoknak. Bízom abban, hogy ez a munka, amelyet elkezdtünk az útépités területén, tovább tud folytatódni, hiszen mint mondtam korábban, minderről csak beszéltek, most azonban zajlik a munka, és ez a legfontosabb. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Ágh Péter képviselő úr. Megadom a szót soron kívül Hende Csaba honvédelmi miniszter úrnak.

DR. HENDE CSABA honvédelmi miniszter: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Nekünk, magyaroknak valóban minden okunk megvan a bi-

zakodásra, és mint szintén Vas megyei képviselő, hadd csatlakozzam Ágh Péter képviselőtársam appendixéhez, amelyet a költségvetési expozéjához fűzött. Bizony nagyon nagy különbség van a 2002 és 2010 közötti időszakhoz képest, amikor 3,5 kilométer bírt elkészülni a 86-os útból. Most a teljes 100 kilométert meg fogjuk valósítani, mert ma Magyarországnak olyan kormánya van, amely tudja, hogy mivel tartozik a térségben élőknek, és tudja azt, hogy a fejlődés, a beruházások és az újabb munkahelyek bizony keréken érkeznek. Ezek a kerékek vagy négy-sávós autóutakon, vagy pedig villamosított vasúti pályákon érkeznek el mindenhova.

(19.10)

De hogy rátérjek a honvédelem kérdésére, mindannyian tudjuk, hogy ez a kormány megalakulása óta támogatja a honvédelem területén dolgozókat. Politikánk középpontjában a kezdetektől az állt, hogy megfelelő körülményeket teremtsünk a honvédek számára. A szocialista kormányok elhibázott gazdaságpolitikájával és korrupcióval terhelt honvédelem-politikájával szemben igen komoly eredményeket értünk el. Tudtunk lépéseket tenni, de még nem lehetünk teljesen elégedettek. Azért nem, mert egy felelős honvédelmi politikát folytató kormánynak két fő célt mindenképpen követnie kell, az egyik a személyi állomány - ahogy ezt a katonáéknál mondják; ez persze a honvédeket, az embereket jelenti -, tehát a személyi állomány életfeltételeinek a javítása, a másik a megfelelő színvonalú technikai eszközök beszerzése és fenntartása. E két fő célt mindig is szem előtt tartottuk, de négy év kemény munkája kellett ahhoz, hogy immár nagyobb lépéseket tehesünk. Nem kívánom itt részletezni az elmúlt négy év valamennyi kardinális intézkedését, mint például az új honvédelmi törvény megalkotását, az új nemzeti katonai stratégia megalkotását, a Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat megalakítását, vagy akár azt, hogy 10 ezer forinttal kiegészítettük az altiszti és a legénységi állomány illetményét az idei év január 1-jétől. Szeretnék most inkább arról beszélni, hogy mi az, amit a már látható jövőben még ezen felül el fogunk érni.

Tisztelt Országgyűlés! Meggyőződésem, hogy egy költségvetési törvényjavaslat akkor jó, ha abban nemcsak arra figyelünk, hogy hol tart majd az ország jövőre, de azt is látjuk, hogy hova szeretnénk eljutni 5-10 év múlva. A kormány elkötelezett a honvédelmi kiadások növelése mellett, e szándékának végrehajtása a honvédelmi kiadásokról szóló 1046/2012. kormányhatározat alapján történik. A határozatban a kormány azt vállalta, hogy 2016-tól kezdődően a fejezet GDP-résarányának évi 0,1 százalékpontos növelésével a támogatási főösszeget 2022-re a GDP, vagyis a bruttó nemzeti termék 1,4 százalékáig növeli meg. Ezt a folyamatot gyorsítottuk föl, természetesen

figyelemmel a megváltozott biztonságpolitikai környezetre és a NATO walesi csúcsertekezletén idén szeptember elején meghatározott, az állam és a kormányfők által jóváhagyott új feladatokra. Ennek megfelelően immár jövőre a fejezet kiadási főösszege mintegy 9 milliárd forinttal fogja meghaladni a 2014. évi számot, ez pedig 3,7 százalékos mértékű növekedést jelent.

Fontos kiemelnem, hogy alapvető eszközbeszerzéseket fogunk végrehajtani, így például URH-rádiók beszerzésére 2,6 milliárd forintot, a gépjárműbeszerzési program folytatására pedig 2,7 milliárd forintot szánunk. A Mistral légvédelmi fegyverrendszerünket 1,4 milliárd forintból modernizáljuk. A visegrádi négyek EU-harccsoportjához tartozó, ahhoz kapcsolódó fejlesztések keretében megteremtjük a Gripen-fegyverrendszerünk úgynevezett légi támogatási képességének fejlesztését 1,7 milliárd forint értékben; ez magyarul és egyszerűen a levegő-föld csapásmérő képesség megteremtését jelenti.

A honvédelem nemzetközi szerepvállalásai keretében a KFOR-misszióra, vagyis a NATO égisze alatt zajló koszovói békefenntartó küldetésre nagyobb összeget szánunk, ami egyben demonstrálja is hazánk rendíthetetlen és változatlan elkötelezettségét a Nyugat-Balkán békéje és biztonsága iránt.

A kormány döntései szerint a kiadási főösszeg további növelése várható. Mivel abban még nem szerepel - technikai okok miatt nem is szerepelhet - a pápai repülőtér fejlesztési munkálatainak megvalósításához szükséges forrásösszeg, és ugyanígy nincsen benne a walesi NATO-csúcson elhatározott, úgynevezett igen magas készenlétű összhaderőnemi erő - angol rövidítéssel VJTF - magyar komponensének a felkészítési, felszerelési költsége sem, ami ugyancsak egy jelentősebb és pótlólag, a jövő év folyamán a tárca számára biztosítandó összeg lesz; ennek is technikai okai vannak, hogy most miért nem tudjuk még pontosan meghatározni a szükséges összeget.

Látható tehát, hogy a honvédség technikai ellátottságát és katonai képességeit fejlesztjük, ez azonban nem elég. Ha nincsenek olyanok, akik az eszközöket, az újonnan vásárolt eszközöket akár kezelik, akkor teljesen feleslegesen - mondhatjuk kis túlzással - költünk milliárdokat technikai fejlesztésekre. A személyi állomány kiképzésére, a jól felkészített katonák állandó továbbképzésére eddig is komoly összegeket fordítottunk, azonban arra is figyelniünk kell, hogy ezek a szakemberek a honvédség állományában stabil és biztos életpályát lássanak maguk előtt. Azt szeretnénk elérni, hogy a biztos és kiszámítható életpálya részeként jelentősen megnövelt illetménnyel becsüljük meg honvédeink áldozatos szolgálatát. Ezért a kormány döntött arról, hogy a honvédelem területén 2015. július 1-jétől a katonai életpályamodell részeként 30, azaz harminc százalékos illetményemelést hajt végre, ezt pedig évente 5 százalékkal tovább emeljük, végeredményben tehát 2019-re 50 százalékkal nő a katonák illetménye.

Technikai kérdés, de a fejezeti főösszeg nem tartalmazza az illetményfejlesztés előirányzatait, ez mintegy 11 milliárd forint tárcánk vonatkozásában; ennek is, a 2015. évi bérkompenzációnak a fedezete a Miniszterelnökség fejezet céltartalékok előirányzatán áll rendelkezésre. Tehát ez a 11 milliárd forint is növelni fogja majd a tárca kiadási főösszegét, de nyilvánvalóan, amíg annak a felhasználására nem kerül sor, addig az Államkincstár nem folyósítja ezt az összeget a tárca számára.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A honvédelmi költségvetésről átfogóan tehát a következőket állíthatom: a felelős gazdálkodásnak köszönhetően jó irányba tartunk, emelkedni fog a katonák illetménye, és a jövőben remélhetően nagyobb összegeket fordíthatunk technikai fejlesztésekre is.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Kettő percre megadom a szót Apáti István képviselő úrnak, Jobbik, pontosabban 1 perc 1 másodperc.

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Tisztelt Kontrát Államtitkár Úr! Ünnepelesen bejelentem, hogy ön néhány perccel ezelőtt bekapta a horgot. Előre tudtam, hogy azt fogja válaszolni a korrupciós felvetésemre, amit válaszolt, úgyhogy nagy tisztelettel azt kérem öntől, hogy biztosítson egy személyes megbeszélésre lehetőséget, és érdemi információkat fogok tudni a tudomására hozni. Ugyanis az, hogy bizonyos településeken közismert bűnözők szabadon graszálhatnak, akár kábítószeresek, kábítószer-kereskedők, akár egyéb bűnözők, az valószínűleg két dolgnak lehet a következménye: vagy a korrupciónak, vagy a rendőrség elhibázott, aránytalanított vamtörvényének. Ettől természetesen konkrétan ismeretanyagom is rendelkezésre áll, úgyhogy szándékomban áll önt ez ügyben megkeresni.

El lehet kezdeni egy közös munkát, és kíváncsi leszek, hogy egy-másfél éves kivetítésben vagy kifutásban milyen eredménye lehet esetleg ezeknek az eljárásoknak, ugyanis ezek nem hagyományos, hanem speciális eszközöket igényelnek, úgyhogy bízom benne, hogy érdemi fordulat történik akár a közvetlen környezetemben, akár Magyarország több pontján. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak.

DR. KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Az erős és hatékony rendvédelem alapvető feltétele a korrupcióval szembeni küzdelem. A kormány álláspontja szerint a korrupcióval szemben zéró tolerancia van, ezért minden olyan bejelentést, minden olyan információt, amely az ön birtokában van, kérem, bocsássa rendelkezés-

re, hogy ennek érdekében az illetékes hatóságok a szükséges lépéseket és a szükséges vizsgálatokat lefolytathassák. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. A következő hozzászóló Szakács László képviselő úr, MSZP.

(19.20)

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ma nagyon sok mindenről hallottunk, hallhattunk itt a költségvetés kapcsán, majdnem mindenkit üdvözöltem már a közmunkáról, a közmunka megítéléséről tartott parlamenti „vitana-punk” alkalmával; nem fogok én se arra visszautalni, hogy 2008-tól 2010-ig egyébként önök miket mondtak az „Út a munkához” programról. Nagyjában-egészében természetesen a későbbiekben a vita során majd még ezekre kitérhetünk.

De mennyi mindent hallottunk még! A banki elszámoltatás éve lesz a következő költségvetés. Meg sem jelenik a költségvetésben az az 1000 milliárd forint, amiről önök beszélnek; az valószínűleg nem ebben a költségvetésben van benne. Azt is hallottuk, hogy a stabilitás és a fejlődés költségvetése lesz a 2015. év költségvetése, és az előbb hallottuk egyébként Hende miniszter úrtól, hogy 5 és 10 év múlva hova jutunk. Nincs olyan mértékadó gazdaságkutató intézet, amelyik ne azzal kezdte volna ennek a költségvetési törvénynek az elemzését, hogy a kormány-nak nincsen koncepciója, a kormánynak nincsen középtávú víziója, fogalmuk sincsen, hogy mi fog történni 3-5 éven belül, sőt nagy valószínűség szerint még azt is elhibázzák, hogy a 2014. év eleji, tavaszi, valójában kedvező, de önöktől független folyamatoknak a volumennövekedését átindexálták egyébként a második félfévre is, és a következő évre is átindexálják ezt. Én úgy gondolom, hogy ez túl sok olyan bizonytalansági faktor, amellyel átlátható, végrehajtható és jó költségvetést lehetett volna csinálni.

Önök a piacról drágábban, de nyilvánvalóan sokkal kevesebb kötétséggel finanszírozzák a magyar költségvetést, ami viszont így nagyon sérülékeny. Ha csak a forintárfolyamra gondolok, az állampapír-piaci hozamemelkedésekre, annak az árfolyamára, vagy akár a kamatszatonán beérkező többletkiadásokra gondolok, arra ez a költségvetés egész egyszerűen nincsen fölkészülve, és akár egy kérdés is lehetne a kormány felé: hogyan gondolják, a költségvetés végrehajtása során a 2014. év eleji folyamatok hosszú távúak, illetve átmenetiek voltak-e? Még egyszer mondom, nincs olyan mértékadó gazdaságkutató intézet, amelyik ne azt mondaná, hogy ezek átmenetiek voltak, és most egy lassulás fog következni.

Amire önök olyan nagyon büszkék, az a gazdasági növekedés, amelyet elérték. Sikertült viszont az előtte lévő, 2012-2013. évben olyan alacsonyra vinni a bázist, hogy onnan már tényleg csak felfelé vezetett

út. De az, hogy 3 év alatt 1 százalékot nő a GDP, és abban is egyébként a legnagyobb mértékben benne van a tavalyi év agrárteljesítménye, és benne van az autóipar teljesítménye, úgy gondolom, hogy az csak a bizonytalansági faktort növeli. Miért? Azért, mert ha az agrárszektor véletlenül visszaáll, kedvezőtlenebb lesz az időjárás - ezt még kétharmaddal sem lehet befolyásolni, én ebben teljesen biztos vagyok -, akkor azt kell számításba vennünk, hogy az autóipar pedig nem tud többet termelni. Tehát az autógyárak - amelyekre büszkék, bár igaz, hogy azt az előző kormányok tárgyalta le és hozták ide az országunkba - most is heti hét nap három műszakban termelnek, ennél többet nem lehet, hacsak már nem ebédelnek a munkások. Ennél többet nem lehet növekedni.

A növekedési hitel: a várt 0,9 százalékos GDP-arányos növekedéshez képest - tényadat - olyan 0,3 százalék környékén van, amivel a kkv-kat nem tettejük, szeretnénk, ha folytatnák ennek a szektor-nak a támogatását, de mégis, most ez a 0,3 százalék sem lesz, hiszen nincsen növekedési hitel 3., csak az 1-2. volt, a 3. már nincsen meg benne.

Ez a költségvetés most nem átlátható, nem állja ki a transzparencia próbáját, hiszen a fejezetcímeket nem bontják ki, nagy valószínűség szerint azért, mert így nagyon sok módosítást meg lehet spórolni a későbbiekben, nem kell nyolcszor visszahozni, mint a 2013-as költségvetést. Itt egész egyszerűen nincsenek feltüntetve a 2014-es várható adatok, nincsenek összehasonlító adatok, csak a 2013-as adatokkal lehet összehasonlítani az ebben a költségvetésben szereplő adatokat, pedig egy hónappal több idő állt rendelkezésre, hogy a 2014-es tényadatokat már legalább előzetesen bemutassák. A növekedési kockázatokat nem látjuk még három évre sem előre.

Hogy egy-két adatot is említsek - de természetesen a vita későbbi szakaszában ki lehet térni fejezeti vitákra is, illetve fejezeti adatokra is -: van olyan állítás, amely szerint a GDP nominálisan 500 milliárd forinttal kevesebb lesz, akkor egyetlen szám sem lesz igaz, nyilvánvalóan azokkal a kockázati tényező-ökkel szélsőségesen számolva, amelyeket én korábban mondtam. Önök túltervezték az áfabevételt, egész egyszerűen, nagy valószínűség szerint nem lesz ennyi. Abban az egy esetben lehet ennyi, ha az árak továbbra is ilyen színvonalon nőnek.

Az állam nagyobbbrészt csak saját magára költ. Ez a költségvetés a GDP arányában, természetesen a megfelelő korrekciókkal ellátva, 48,3 százalékát elkölti a megtermelt nemzeti összvagyonnak, de a szerkezete borzalmas, mert az állam magára költ: a parlament, a minisztériumok, az államigazgatás egyes szereplőire költ. Itt hallottuk, hogy a bürokrácia csökkenni fog. Nem, a bürokrácia nőni fog, a bürokrácia terjeszkedik és drágább lesz; de nem költünk többet az egészségügyre, nem költünk többet az oktatásra, csúnyán megvágjuk a családtámogatási rendszert, és még csúnyábban megvágjuk a szociális támogatások rendszerét.

Én úgy gondolom, ezzel a társadalmi kohéziót tovább bontjuk. Ez az önök világképe. Az az önök világképe, hogy egy általunk kreált középosztálynak kínálunk valamit, kínálunk neki egy relatíve könnyebb életet, őket nem fogja nagyon megráznai a magas áfateher vagy éppen az élelmiszer-biztonsági díj - erre majd később még kitérek -, de akinek kevés van, annak semmi ne legyen, viszont azt kérem a középértégtől, hogy ezt ne vegye észre. Ez az önök által kínált világkép, amit egyébként ez a költségvetés egészen biztosan sugall.

Önök az szja-bevételeket úgy tervezik, hogy azok 5,5 százalékkal nőni fognak. Ennek akkora kockázata van, amit énszerintem önök most nem tudnak elviselni pillanatnyilag, mert ha véletlenül csak egy nagyon picit tévednek, és nem 5,5 százalékkal fognak növekedni az szja-bevételek, csak 4 százalékkal, az már egy 100 milliárdos luke a mostani költségvetésen. Önök terveznek egy 169 milliárd forintos értékesítésből, privatizációból folyó bevételt, amiről pillanatnyilag nem tudjuk, hogy mit fognak ennyi pénzért eladni. Mai sajtóhírek szerint nagyjában-egészében, mondjuk, a repülőtérnek van hasonló ára. Gondolom, nyilván nem erről van szó, de nem tudjuk, hogy miről van szó. Ez egy teljesen bizonytalan, olyan kockázati tétel, amiben, mondjuk - az előzőekhez kapcsolódóan -, ha csak 1 százalékot tévednek, akkor már láthatjuk, hogy itt már 260-270 milliárd forint-ról beszélünk.

A masszív EU-transzferek segítették az ideai költségvetés végrehajtását. Nem tudjuk, hogy a jövőben így lesz-e ez, hiszen még az Állami Számvevőszék is azt mondja, hogy szankciókra, befagyasztásra, a támogatások felfüggesztésére is kell számítani a következő évben. Ezek a megállapítások semmilyen szinten nem jelennek meg a mostani költségvetésben. Én úgy gondolom, hogy ez a kapkodás, a tervezetlenség oda fog vezetni, hogy ezt a költségvetést, még akkor is, ha nincsen túlságosan részletezve, sokszor kell majd módosítani, és nagyon nehezen fogják majd végrehajtani.

Térjünk rá még egy dologra, ami az élelmiszer-biztonsági díj. Uraim, ez adóként viselkedik. A díj ellenében szolgáltatás jár, még akkor is, ha azt az állam adja. Ezt a hatvanszorosára emelik, de hatvanszor többet nem fognak tudni szolgáltatni. 30 milliárd forintot szednek be, ugyan ez nem jelenik meg egyébként a Néhiv költségvetési során, mert az ugyanannyiból fog gazdálkodni, mint tavaly, de ha az összes állatorvost és laboránst fölvennék, akkor sem tudnák elkölteni ezt a 30 milliárd forintot, mert egész egyszerűen ezt másra szánják; ezt adóként szedik be, ez adóként viselkedik, nincsen vele szembeállított olyan szolgáltatás, amelyet az állam elvégez a résztvevők felé, illetve a megfizetők felé.

Az adórendszerben önöknek van egy kettősségük. Az szja-ban önök feldicsérik, az egekbe magasztatják azt a lineáris szemléletet, az egykulcsos adórendszert, ahol azért látjuk, hogy ha valaki 100 ezret keres, annak 84 ezer marad a zsebében, aki egymilli-

ót keres, annak 840 ezer marad a zsebében. Ugye, nem ugyanazt az életminőséget és nem ugyanazokat a lehetőségeket kínálja az szja-ban az önök által sokszor a központba állított, de csak a kommunikációban központba állított embereknek; ez őket nem segíti.

(19.30)

Viszont ha az érdekük azt szolgálja, akkor önök nagyon szívesen alkotnak sávós adórendszert. Az is igaz, hogy itt nem arra figyelnek oda, hogy bevétel-arányosan hogyan alakuljanak a sávok és ki mennyivel többet fizessen, hanem ott a kivételeket keresik. Ilyen egyébként az élelmiszer-biztonsági díjként is elhíresült vagy éppen a szappanadóként elhíresült egyéb kivetett további különadók és további adók rendszere. Ezt üzeni ez a költségvetés.

Ez egy kapkodó költségvetés, amely tovább szét szakítja a társadalmat, és nagyon-nagyon sok kockázati faktora van. Nem tudom, miért kellett ennyire kapkodni. '13-ban már júniusban meg akarták mondani a keretszámokat, most ez nem sikerült még októberben sem, és bízunk benne, hogy nem fognak behozni hozzá kettő nap alatt éjjel 3-kor egy 160 oldalas módosítót, hanem meg tudják majd magyarázni azt, hogy miért kellett ezt így csinálni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP padsorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, Szakács képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Demeter Zoltán szavaira térnék vissza röviden. Ő úgy fogalmazott, hogy lopnak, csalnak, hazudnak, tette ezt, mintha mi mondtuk volna. Ilyen nem hangzott el a szánkból, majd a jegyzőkönyvet érdemes megnézni, csak azért, mert ő nem szokott hazudni, mint ahogy elmondta.

Én nem vádolnám meg Kontrát államtitkár urat az ön helyében, Demeter képviselőtársam. Kontrát államtitkár úr viszont azt mondta, amikor én tényeket sorakoztattam, hogy ez hazugságzuhatag. Márpedig ön meg azt mondta, hogy aki ezt mondja, az úgy is él. De én nem vádolnám meg az ön helyében.

Viszont van, amit még ön mondott, két dologgal kapcsolatosan röviden: nem volt különbség a közmunkabér és a segély között - mondta ön. Akkor szeretném, ha világosan látná és tudná: a közmunkabér minimuma, ami zsebbe került, 60 200 forint volt, a segély minimuma meg 28 500 forint volt. Hát ha ezek között nincs különbség, akkor - legyenek jóindulatú - ön téved. Nem mondom azt, hogy hazudik, tudatosan félre akar vezetni. Téved! De hát ha ön téved, ha tudatosan félre akar vezetni másokat, akkor ne folytassam azt, amit ön mondott; aki azt mondja, az úgy is él, vagy hogy is mondja: úgy is él, aki ekképpen cselekszik.

Szóval, lopnak, csalnak, hazudnak - ezzel kezdte, ezzel fejezem be én is a történetet. Ön mondja, én meg csak példákat mondok. Trafikkoncesszió, Miskolc: 80 trafikkoncesszió, 20-at két fideszes képviselő és a családja visz el, két fideszes képviselő és a családja, az egész városban. Ön mondja, lopnak, csalnak, hazudnak. Én kérdezek. Tényleg? Hát a tények valójában alátámasztják talán ezt is.

Vagy földhaszonbérleti szerződések; vagy mezőgazdasági áfacsalás; vagy az egész kormányt a korrupció lengi körül. Képviselő úr (*Az elnök cseppet.*), én nem szólalnék meg az ön helyében, nem, mert elfogy a levegő. Köszönöm. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyjából 3-3,5 órája nyomtam meg a gombot, azóta számítok arra, hogy reagálhatok néhány gondolatra, és ezekkel is kezdeném, hiszen néhány dologban itt korábban párbeszédet folytattunk fideszes képviselőkkel, akik már azóta nincsenek itt.

Elsőként is szóba került a kistéleplési polgármesterek helyzete és a fizetések. Itt azzal vádolt meg Boldog képviselő úr, hogy a négy évvel ezelőtti LMP-re hasonlítok, meg ilyen burkoltan leeszdeeszezt. Hát ezért kellene a parlamentben kicsit több időt tölteni, hogy lássa azt a különbséget, amiről beszél, mert azt gondolom, hogy most politikailag, ideológiailag a Magyar Liberális Párthoz vagy a DK-hoz senki nem áll tőlünk távolabb, de ehhez valószínűleg itt kellene ülni most is és hallani azokat a reakciókat, amiket elmondunk, és azokat a nézeteket, amiket vallunk jelen pillanatban az LMP-ben. De erre most sem kerül sor.

Ezért visszatérek arra, hogy a kistéleplési polgármesterek fizetésének a rendezése, amit egyébként Boldog képviselő úr is benyújtott, mint ahogy mi Iktóty István képviselőtársammal hónapokkal ezelőtt benyújtottunk, szintén egy olyan téma lenne, amit jó lenne rendezni a költségvetésben, mert valóban elfogadhatatlan az, ami különbséget tapasztalunk a fővárosi önkormányzati képviselők és egy-egy kistéleplés polgármesterének a jövedelme között.

Viszont nagyon-nagyon elkeserít az a vélemény, amit Magyarország miniszterelnöke, Orbán Viktor képviselő úr és miniszterelnök úr mondott itt a minap Schiffer András frakcióvezető úr napirend előtti kérdésére, miszerint simán azt mondta, hogy nem életképesek ezek a 2 ezer alatti települések, azt, hogy ezeknek az önálló vezetése nem hatékony. Az a baj, hogy ez nagyon-nagyon egybecseng azzal a gyurcsányi gondolattal, amit a 2000-es évek végén a Gyurcsány-kormány megfogalmazott, hogy a falu egy középkori maradvány, nem életképes, nem hatékony, és szűnjön meg a falu.

Ez a miniszterelnöki hozzáállás az, amit nagyon-nagyon nem vártunk, hiszen az a kétharmad, ami

felhatalmazást kaptak, részben annak is szólt, hogy mi az, amivel nem értett egyet a magyar társadalom, mi az, amitől másképp kellene gondolkozni, és most ez a hozzáállás sajnos a költségvetésben is tükröződik, hogy sajnos nem látjuk meg a különbséget ezekben a megszólalásokban.

Mind Papcsák képviselő úr, mind Boldog képviselő úr egy kétpercesemre reagált, amiben kifogásoltam azt, hogy milyen mókások a kormányzati képviselők, akik csak arról tudnak beszélni, hogy kinek a közmunkaprogramja volt a jobb, vagy kié volt a rosszabb, és akkor elhangzanak itt érvként azok, hogy mennyivel többet ér a közmunka mint a munkaalapú társadalom alapja, illetve mint a segélyezési rendszer, mert a segélyezésért nem kell csinálni semmit, és mennyivel jobb ez.

Teljesen nonszensz a számomra az, hogy kormánypárti politikusok ebben a kettőben tudnak gondolkozni: segély vagy közmunka. A költségvetés is ezt tükrözi. Nem tudnak elmozdulni attól a rendszertől, hogy ebből ki lehessen lépni a magyar társadalomnak, miközben a magyar vidéken a társadalom többségében egyszerre jelentkezik az önkormányzatoknál a közmunka iránti igény, és egyszerre jelentkezik a kkv-szektorban a munkaerőhiány. Ez azt jelenti, hogy ez a program, ez a szemlélet megbukott. Ez azt jelenti, hogy a közmunka világából nagyon nehéz az átjárás vagy nincs átjárás a munka világába, és a gazdaság nem tudja könnyen átvenni ezeket az embereket. Nem alkalmas!

Én nem állítom azt, hogy nincsenek olyan önkormányzatok, ahol sikeres a közmunkaprogram. Nem állítom azt, hogy nem jó az a szemlélet, amivel a közmunkásoknak esetleg helyi egészséges élelmeszer-termelési tevékenységet tudnak adni, nem azt mondom, hogy nincs egy-egy pozitív példa, hanem azt mondom, hogy nagy általánosságban ez egy csőd a foglalkoztatásban, egy csőd az ország gazdaságára nézve, mert minél nagyobb társadalmi háttérrel tesszünk függővé a közmunkától, annál jobban fog leszakadni és szétszakadni a magyar társadalom.

Szintén még reagálnék korábban elhangzottakra. Itt államtitkár úrral egy kis vitát folytattunk arról, hogy mennyire jó is ez az önök által sokszor hangoztatott és több kormánypárti képviselő által elmondott önkormányzati adósságkonszolidáció, amit itt tényleg mindenki úgy él meg, mint egy hihetetlen sikertörténetet, miközben én magam egy olyan önkormányzati képviselő-testület tagja voltam, amely az elmúlt 25 évben folyamatosan úgy próbált gazdálkodni, hogy ne adósodjon el, ne nyújtózkodjon túl azon, ameddig a takarója ért, és teljesen jogosan érezzük szerintem magunkat becsapva egy kistéleplésnél, ahol mindent megtettünk annak érdekében, hogy ne hozzunk felelőtlen döntéseket. Miközben 1300 milliárdot fordított a kormány arra, hogy az adósságkonszolidációt megvalósítsa, közben most 12,5 milliárdot fordít arra, hogy a jól gazdálkodó önkormányzatokat jutalmazza. Tehát ez az a különbség, amit nagyon-nagyon nehéz elfogadni.

Ugyanakkor látni kell azt, hogy nyilvánvalóan arról van szó, hogy az egész adósságkonszolidációnak egy része felelősségbújtatás, a felelősséggel való szembe nem nézés. Nyilvánvalóan többféle polgármester volt és többféle képviselő-testület, de azért láthattuk azt, hogy a 20 milliárdot meghaladó mértékű települési önkormányzati hitelek mértéke azért jelen volt, nem egy-kettő.

Most mit csináltak ezzel az egészszel? Fogták magukat, és az önkormányzatok hitelét kiegyenlítették, és csináltak belőle egy nemzeti hitelt, áterhelték ennek az egésznek a hátterét a magyar adófizetőkre. Voltak felelőtlenül gazdálkodó önkormányzatok, és ezt a hitelt, amit ők felvették, a magyar adófizetőkkel fizettetik meg, a társadalommal fizettetik meg, azzal a társadalommal, amely várna azokat a fejlesztési lehetőségeket, amelyek javítanának az életükön.

Még mindig a reakciónál tartok. László Tamás képviselő úr azzal kezdte a felszólalását, hogy az ellenzék mondja a magáét és saját félelmeit, miközben a kormány mondja a tényeket. Ez a rettenetes dolog, hogy hogy lehet, hogy más-más helyről nézve ugyanazt másképp látjuk. Semmi céloom nincs arra, hogy másképp tüntessenek fel valamit, egyszerűen csak más szemszögből nézem meg és másképp vizsgálom.

Teljesen meglepődöm azokon a hozzáállásokon, amikor szintén László képviselő úr elmondja, hogy milyen jó lesz a költségvetésben a civil szektornak, micsoda hihetetlen szerencse. Elmondja azt, hogy a tavalyi évhez képest a Nemzeti Együttműködési Alapba 3,5 milliárd helyett 5,5 milliárd fog kerülni, és ettől milyen jó lesz a civil szervezeteknek.

(19.40)

Kérem szépen, az MSZP-kormányok idején fideszes delegáltakkal a Nemzeti Civil Alapprogramban együtt küzdöttem azért, hogy az MSZP-kormány ne tudja 7,7 milliárdról 7-re csökkenteni a Nemzeti Civil Alap összegét. Ez volt a legrosszabb, amit elértünk, és az MSZP a legrosszabb évében is odaadta a 7 milliárdot a zöld civileknek. És most sikerpropagandaként van könyvelve az, hogy 3,5 milliárdról 5,5-re növekszik a civil szervezeteknek szánt források mennyisége. Tehát ez az a szemlélet, amikor más helyzetből másképp látjuk ugyanazokat a dolgokat.

És akkor most innentől kezdve rátérnék arra, ami miatt igazából szót kértem, hiszen LMP-s politikusként mindazok az értékek, ami miatt az LMP-be jöttem, és a parlamentben kaptam lehetőséget, részben a költségvetésor is meg kell hogy jelenjenek. Ezek között, elnézésüket kérem, lesz jó néhány olyan, ami kisebb érdeklődésre tart számot, habár mi nagyon fontosnak tartjuk, és nyilvánvalóan a vezérszónokunk volt az, aki a fontosabb strukturális és szemléletbeli dolgokra felhívta a figyelmet. Tehát nézzék el nekem, hogy néhány, az önök számára kisebb jelentőségű dolgot szóba hozok.

Az első, amit szeretnék szóba hozni, a természet- és környezetvédelmi feladatok ellátásának elő-

segítése. Ezen a soron nagyon-nagyon nagy hiányosságokat látunk, és nagyon-nagyon szeretnénk azt, ha az a kormány, amelyik azt állítja magáról, hogy fontos neki a természeti erőforrások fenntartható használata, a munkaalapú társadalom, valóban erőforrásokat használna el arra, hogy ezeket az erőforrásokat megvédje, ezeknek az erőforrásoknak az állapotára odafigyeljen, indikátorként használja azt, hogy hogyan is változnak.

Hadd mondjak el néhány dolgot, amiket módosító indítványként nyújtottam be a költségvetéshez; ilyen az állami feladatok ellátó környezet- és természetvédelmi civil szervezetek szakmai tevékenységének támogatása. Hadd mondjam el önöknek, hogy amikor zöld civilek esetleg pozitívan nyilatkoztak az első Orbán-kabinetéről, az azért is volt, mert Turi-Kovács Béla miniszter úr utolsó évében a zöld civileknek állami feladatvállalásra 1,2 milliárd forintot biztosított a költségvetési forrásokból. Ezt az MSZP-kormányok majdhogynem évről évre csökkentették. A szörnyű az, hogy a változást a Fidesz nem hozta meg, hanem meghagyta azt a szintet, azt 70 és 90 millió közötti szintet, ami méltatlan azokhoz a feladatokhoz, amiket ezek a szervezetek ellátnak.

Ezek között olyan szervezetek sokasága is található, amelyek európai uniós közvetlen forrásokból százmilliókat, milliárdos nagyságrendeket hoznak az országba olyan pályázatokból, amelyekből magyar közterheket fizetnek, magyar áfát fizetnek, és magyar adóforintok lesznek belőlük. Ezeknek a szervezeteknek a pályázati önrészei, a működéshez szükséges feltételei évek óta nincsenek biztosítva.

Hadd mondjam el, hogy a veszélyeztetett vadon élő növények nemzetközi kereskedelmét szabályozó washingtoni egyezménynek, közzismert nevén CITES-nek az aktuális hazai feladataira évek óta nem volt célzott forrás. Habár növekszik folyamatosan az ezzel kapcsolatos felderítések száma, habár az internet dugig van ilyen jellegű hirdetésekkel, erre a kormányzat semmilyen forrást közvetlenül nem fordít. Ez egy nemzetközi kötelezettségvállalása az országnak, amire erőforrásokat nem fordított. Ugyanígy el lehet mondani, hogy a ramsari egyezmény, ami a vizes élőhelyek védelmével foglalkozik, szintén nem kapott évek óta forrást, és mindazok a ramsari területek Magyarországon, amelyek nemzetközi jelentőségűnek vannak minősítve, természetvédelmi feladataik ellátásához, fenntartásukhoz nem kaptak forrásokat.

Ha már a nemzetközi kötelezettségvállalásoknál tartunk, amelyekben évtizedes mulasztásai vannak a magyar kormányoknak, akkor a biológiai sokféleség egyezményéről, a riói egyezményről is hadd beszéljek, ami azt a célt szolgálja, hogy olyan alternatív vidékfejlesztési törekvések, olyan, a természeti erőforrások fenntartható használatát elősegítő törekvések valósuljanak meg, amelyek az ember és a természet harmóniáját megteremtik. Az ilyen jellegű modellprogramoknak nagyon-nagyon keserű sorsuk volt az elmúlt hónapokban, évben. Hadd említsem

meg Kishantos történetét, ami már többször volt a Parlament falai között, de hát sok más, hasonló kezdeményezés van végveszélyben. Hiszen gyakorlatilag már ilyen jellegű törekvésekre forrás nem volt mostanában.

Hadd mondjam el azt is, hogy az éghajlat-változási keretegyezmény szintén Magyarországon törvénnyel kihirdetett egyezmény, amelynek a végrehajtására semmi törekvés nem volt. A nemzeti alkalmazkodási stratégia elkészült, ugyanakkor nem történt arra törekvés, hogy abból bármi megvalósuljon. Pedig pontosan a klímaváltozásból adódó feladatok, az, hogy a fővárosban a tömegközlekedési várók minél inkább árnyékoltak legyenek, hogy több legyen a közkifolyó, és az például, hogy az öntözési lehetőségek a mezőgazdaságban megteremtődjenek, ezek mind olyanok, amelyek fokozott forrásokat igényelnének, és számos ember életében tudnának lehetőségeket teremteni.

És akkor még nem is szóltam az európai táj-egyezményről, vagy a Kárpátok védelméről szóló egyezményről, amelyekben szintén olyan kötelezettségvállalásai vannak a magyar kormányzatnak, amelyekből semmit nem valósít meg.

A mezőgazdasági és természetvédelmi feladatok között hadd említsek meg még egyet, ami szintén évtizedes mulasztása a magyar kormányzatnak. Ez pedig a védett állatfajok által okozott gazdasági agrárkárok enyhítésének költsége. Gyakorlatilag most, amikor Nógrád megyében medve üt le juhokat, vagy amikor szerencsére soha nem látott mennyiségű vadlúd lep el őszi vetéseket, évről évre felmerül annak igénye, hogy a riasztáson kívül milyen kárenyhítési lehetőségek lennének a magyar gazdálkodóknak, hogy természetvédelmi egyezményekből származó kötelezettségeink teljesítése mellett esetleg a magyar gazdálkodók jussanak egy kis segítséghez.

Ez a csomag az, amivel megpróbáltam a környezet- és természetvédelmi feladatok ellátását elősegíteni. Ezekből elenyésző az, ami nem kormányzati felhasználásra van szánva, ezeknek java része nemzeti parki felhasználások, és az FM-en keresztül a szakminisztérium és szakigazgatási szervei használhatnák fel. Azért is kiemelten fontosnak érzem ezen feladatokat, mert a területalapú támogatások elvonásával számos nemzeti park fog küzdeni pénzügyi gondokkal, és az ilyen jellegű kiegészítő források lehetőséget teremtenének arra, hogy újra gyakorlati természetvédelmi feladatokat tudjanak ellátni, és kiegészítsék hiányzó forrásaikat.

A második csoport talán még kisebb érdeklődésre tarthat számot köreikben, de ennek ellenére el kell mondjam, hogy egy kis csoportnak az országban nagyon-nagyon fontos lenne ez. Ez pedig a szaksegítséggel történő intézeteken kívüli szülés rendszerének magyarországi megvalósítása; a bábapraxis megvalósítása, amiről jogszabályt fogadott el a második Orbán-kabinet, ugyanakkor semmiféle lépés nem történt annak érdekében, hogy a magyarországi bábapraxis beindulhasson. Nemcsak a képzésben nem

történtek meg a lépések, hanem abban a két évtizedes mulasztásban sem történt semmi, hogy a „születés háza” referenciainstítményei létrejöhessenek az országban, hogy legalább meg lehessen próbálni azt a gyakorlatot, amit Hollandiában a születek közel 50 százaléknál alkalmaznak; ahhoz, hogy meg lehessen tenni az ez irányú törekvéseket, hogy beinduljon végre Magyarországon az, hogy a szaksegítséggel történő intézeteken kívüli szülés rendszere azt a hagyományt megteremtse, ami valójában a nők örendelkezési jogának kereteit megteremtené.

Ez ügyben költségvetési módosító javaslatomban az összköltségvetéshez képest szinte fillérékért a „születés háza” országos intézményhálózatának és referenciainstítményének kialakítására javasoltam forrásokat csoportosítani. A szülésznői és baba-szakkollégium kiegészítő képzésének, ismeretterjesztő szemléletformálásának támogatására, az intézeteken kívüli szülés oktatási háttérének kialakítására a szülésznői oktatásban, a gyermekorvosok újszülötti ellátására való felkészítésének finanszírozására és a védőnői hálózat felkészítésére javasoltam kisebb forrásokat átcsoportosítani. Ez a kormány fogadta el azt, hogy erre Magyarországon jogszerű keretek között lehetőség legyen, véleményem szerint ennek a kormánynak lenne az a kötelessége, hogy a jogszabályból eredő lehetőségek és kötelezettségek háttérét megteremtse. Összköltségvetési tekintetben nemhogy stadionméretben, nemhogy egy-egy kilométernyi autópályában nem lehet ezt mérni, ez az 1-2 milliárdos nagyságrend gyakorlatilag simán elbírná azt, hogy végre megvalósuljon.

Még egy kicsit a születéshez tartozik egy szociális ellátási rendszerben benyújtott módosító indítvány, szintén szeretném, ha ez a képviselők támogatását élvezné. Ezért el szeretném mondani, hogy Magyarországon nagyjából már járványszintűnek számít a koraszülések száma, és ebben nagyon sok szociális ellátási rendszeri probléma is van. Hiszen bizonyított tény most már, hogy a szülés előtt álló hölgyek alultápláltsága hozzájárulhat a koraszülésekhez. Az a szociális ellátórendszer, ami segít biztosítani a kismamáknak a folyamatos étkezést, az egészséges étkezést, szerintem a kormány népességi programjához is kapcsolódhat, hiszen segítenie kellene a szülést vállaló nőket.

Szintén egy régi mulasztás a betegjogi központ létrehozása a betegjogi feladatok kiépítésére, amire ugyan láttam a költségvetésben egy kisebb összeget, ami viszont nem tűnik elégségesnek arra, hogy az országos feladatokat el tudja látni, ezért ezt emelt összeggel javasolnánk megvalósítani.

A mai nap folyamán a parlagra és egyéb allergiamegbetegedések arányának, mértékének kutatásáról és megelőzésének elősegítéséről már esett szó. Mi nagyjából méltatlannak tartjuk azt, hogy míg magyar adózók több mint 1 milliárd forintot szántak erre a célra, mondjuk, 2009-ben, addig a mostani költségvetésben 46 millió forint van beállítva. Ez nagyon-nagyon alacsony, és nagyon-nagyon

kevés ahhoz, hogy egyáltalán tisztában legyünk azokkal a tényekkel, amelyek a probléma kezeléséhez szükségesek lennének.

(19.50)

Selmezi Gabriella képviselő asszony nemrég benyújtott és el is fogadott Btk.-módosítása kapcsán elmondtuk, hogy a Btk. módosítása és szigorítása önmagában nem jelenti sem a családon belüli erőszak, sem a nemi erőszak, sem a kiskorúak kárára elkövetett bűncselekmények nagyobb arányú feltárását, nem jelenti azok megelőzését. A mi véleményünk szerint ennek nincs meg az az elrettentő hatása, ami a megelőzéshez jelentősen hozzájárulna, viszont Nyugat-Európában számos példája van annak, hogy különböző infrastrukturális fejlesztésekkel, speciális kihallgatósobákkal, női rendőrtisztekkel vagy kihallgatótisztekkel, lényegesen empatikusabb háttérrel lehet segíteni a feltárás mértékének a mennyiségét. Nagyon-nagyon fontos lenne, hogy ne csak egy olyan látványtörekvés legyen e tekintetben, mint a Btk. módosítása, hanem a kormány valóban fordítson forrásokat arra, hogy mind a nemi erőszak, mind a családon belüli erőszak, mind a kiskorúak kárára elkövetett bűncselekmények minél nagyobb arányban kerüljenek feltárára, de még inkább minél nagyobb arányban kerüljenek megelőzésre.

És ha már itt járunk részben a szociális ellátásnál és ezeknél a feladatoknál, akkor meg kell említeni azt is, hogy a családi átmeneti otthonok fejlesztésére is szükséges lenne minél nagyobb forrásokat biztosítani, hiszen ebben is nagyon komoly mulasztása van a kormányzatnak.

Ezt követően most már áttérnék néhány helyi forrásigényre és helyi szükségletre, amelyekről nagyon-nagyon fontos lenne beszélni. Azért fontos, hogy erről strukturálisan szót ejtsünk, mert tényleg úgy tűnik, hogy a kormánynak van költségvetése, de az országnak nincs, mert az ország lakóinak jelentős része csak az adóbefizetések kapcsán találkozik közvetlenül a költségvetéssel, és hozzájuk közvetlenül ennek a javai alig-alig jutnak el. Nagyon-nagyon fontos lenne, hogy olyan programok és olyan fejlesztések valósuljanak meg magyar kormányzati költségvetésből, amelyek tudják szolgálni az emberek életminőségének javítását, és jobba tudják tenni az emberek életét szerzte a magyar vidéken.

(Az elnöki széklet dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Elsőként be szeretném jelenteni, hogy az ezen a héten hétfőn bejelentett Alföld eseti bizottságban meghirdetett, jövő héten benyújtásra kerülő határozati javaslatához kapcsolódóan szeretnénk Békés megyében egy Wenckheim-programot megfinanszírozni. A Békés megyei képviselők jelentős része tudja, hogy a Wenckheim család egy nagybirtokos, illetve arisztokrata családként meghatározó volt a megye

történetében, és ennek számos épített kulturális öröksége maradt fenn szerzte a megyében. Ezek az épületek, ezek a kastélyok, ezek a kúriák nem úgy épültek, mint a mai kor építményei, nem húsz évre, ötven évre, hanem száz évekre a jövőnek, ugyanakkor ezek nagy része jelentős mértékben hanyatott sorsú, az összeomlás szélén áll tönkrement tetővel, és nagyon-nagyon fontos lenne, hogy a helyi települések ezeket felújítva megkaphassák, közösségi célokra használhassák, gazdaságfejlesztési célokat szolgálhassanak, de mindenképpen megőrizzék ezeket a kastélyokat és kúriákat a következő generációknak.

Külön ennek a programnak a keretében szeretnénk azt, hogy Kelet-Békés megyében Okány, Zsádány, Sarkad, Sarkadkeresztúr, Biharugra térségében az összekötő utakra - négy számjegyű utakról van szó - végre fordítódjon forrás, mert teljesen méltatlan a magyar vidékkel szemben az, ami a közúthálózat-fejlesztésben zajlik, hogy miközben M4-esről és olyan utakról beszélünk, amelyek szükségességéről jócskán lehetne vitatkozni, aközben a teljes vidéki lakosságot elzárják attól az infrastruktúrától, ami lassan már csak a megyeszékhelyeken érhető el. Létkérdés lenne, hogy megvalósuljon a vidéki kistépülési összekötő utak rekonstrukciója.

Ugyanilyen javaslatunk van Jász-Nagykunszolnok megye déli részére, ahol Kisújszállás, Örményes és Fegyvernek térségében, a fegyvernek-nagykőrüi térségben, a Túrkeve-Kuncsorba összekötő út térségében olyan mértékben leromlottak az utak, amelyek alapvetően a közlekedés biztonságát veszélyeztetik.

A magyar kormányoknak egy nagyon-nagyon elhibázott vidékfejlesztési stratégiája volt az a központosítás, amivel nem igyekeztek helyben tartani az embereket, hanem egy-egy kistérségben, egy-egy régióban szinte csak egy-egy fejlesztési ponton teremtettek munkahelyeket, ezért a vidéki lakosság mobilizációs igényére, munkába járási lehetőségének biztosítására még inkább nagy szükség lenne, hogy ezek az összekötő utak használhatók legyenek. Teljesen méltatlan a vidéki lakossággal szemben az, hogy jóformán nincs lehetőségük a megyeszékhelyre bemenni, alapvető szolgáltatásokat igénybe venni. Miközben a főváros Ronald Reagan-szobrokkal és Columbo-szobrokkal gazdagodik, aközben a vidéki térségekben az alapvető infrastruktúra is hiányzik.

Szintén elmondhatnám Hajdú-Bihar megye hortobágyi térségéről, a Szolnok megyét összekötő részeiről, Nagyiván és Nádudvar környékéről, hogy a közutak ugyanilyen állapotban vannak, ezért költségvetési módosításban itt is jelentős mértékű kistépülési úthálózat-fejlesztési programot szeretnénk elérni. Azoknak a településeknek, amelyekről beszéltem, kivétel nélkül fideszes országgyűlési képviselője van, kivétel nélkül önök, a kormánypárt kapott bizalmat, ezért arra kérem tisztelettel az érintetteket, hogy lehetőség szerint próbálják meg támogatni ezeket a fejlesztési programokat.

Hadd mondjam el, hogy nagy öröömre szolgált a kormánynak az a törekvése 2011-től, ami a tanyafejlesztéseket tűzte ki célul, azonban teljesen méltatlannak tűnik az az összeg, amit a kormány erre szán. Az a forrás is kevés volt, ami eddig volt. A célokban nyilván egyetértünk, ellenzéki képviselőként is csak erősíteni tudom a kormány ez irányú törekvéseit, viszont eszközrendszerében és feltételrendszerében teljesen elégtelen az, amit a kormány erre szán. Arra kérjük a kormányt, hogy a tanyaprogramra lényegesen komolyabb forrásokat fordítson. Ez ügyben is nyújtottunk be módosító indítványokat.

A mai nap során, miközben Magyar képviselő úr kétperces hozzászólásaiban utalt a zsebszerződésekkel érintett földekre és számos más termőföldet érintő anomáliára, érdekes volt, hogy válaszként megkaptuk a földforgalmi törvény lehetőséget teremt az államnak arra, hogy elővásárlási joggal éljen, de az ehhez szükséges költségvetési forrásokat nem nagyon találjuk az FM költségvetésében. Látjuk azt, ami célzottan van, hogy természetvédelmi területek esetében kisajátításra legyen lehetőség, ugyanakkor nem látjuk azt, amivel nagyobb összegekben, mondjuk, egy Benetton családnál vagy bármi ilyesminél nagy kiterjedésű területeket tudjon felvásárolni. Hogyan akar az elővásárlási joggal élni, ha nem szán rá a költségvetésében forrást? Hogyan kívánja ezt megoldani?

Mindezek a feladatok komplexen teremtenének lehetőséget arra, hogy végre egy olyan költségvetése legyen az országnak, amely sokkal közelebb áll az emberekhez, és lehetőséget nyújt a vidéki embereknek arra, hogy részesüljenek azokból a forrásokból, amiket Magyarország összességében megtermel. Arra kérjük a kormánypárti képviselőket, hogy ne zsigerből utasítsák el ezeket pusztán azért, mert ellenzéki oldalról jönnek, hanem kérjük, hogy fontolják meg, hiszen ezek jó szándékúak, és konstruktív javaslatként az önök költségvetését igyekeznek javítani.

Zárásként hadd olvassak fel két szakanyagot, illetve hadd osszak meg önökkel. Az első egy általános vélemény a kormány költségvetéséből származó környezetpolitikai szemléletéről. A 2015-ös költségvetés tervezete konzerválja azt a gyalázatos helyzetet, amit az Orbán-kormány az állami környezet- és természetvédelemben kialakított. Talán ez az a terület, ahol a kétharmados többséggel a kormányzó Fidesz a legcsúnyábban átverte a választókat. Orbán Viktor 2010-ben még azt ígérte, igaz ugyan, hogy a természetvédelmi tárca önállósága megszűnik, ám ez nem jelenti a zöldszektor kormányzati súlyának csökkenését. Azóta viszont minden területen egymást érik a megszorítások, zárolások, leépítések, értelmetlen átszervezések és a minimális szakmaiságot is nélkülöző politikai kinevezések. A Fidesz választási és kormányprogramjában még volt egy zöldgazdaságfejlesztési ígéretsomag évente a lakásállomány 10 százaléka energiaköltségeinek felújítására 80 ezres munkahelyteremtéssel, zöldközbeszerzéssel, zöldbankkal, de immár az ötödik olyan költségvetés elfogadásánál

tartunk, amelyben ennek a választási ígretnek semmilyen utóhatása nincs, megvalósítására halvány szándék sem mutatkozik.

Ékes példája ennek a felelőtlenségnek és nemtörődömségnek a szállópor-szennyezéssel kapcsolatos teendőik szándékos alulfinanszírozása. A szállópor-szennyezése évente mintegy 11 ezer ember idő előtti halálát okozza, és ezek az emberek átlagosan több mint 10 évet veszítenek az életükből ezen szállópori koncentrációhatások miatt. E téren az európai országok között hazánk helyzete az egyik legrosszabb. Ez azonban csak a jéghegy csúcsa, a levegőszennyezés miatt bekövetkező légúti, szív-, érrendszeri, daganatos és egyéb megbetegedések száma százszázalékos nagyságrendű lehet. Az ügyben a környezetegészségügyi előírások szabotálása miatt kötelezettségviselési eljárás zajlik Magyarország ellen. Bőkezű kormányunk soha nem sajnálta a milliárdokat, ha mondjuk, egy új stadion építéséről vagy a miniszterelnök baráti körének üzleti ötleteiről volt szó, de mindössze 54 millió forintot képes szánni a szennyezett levegőben élő magyar lakosság egészségének megvédésére. Ez méltatlan a magyar állampolgárokhoz, és kérjük ennek orvoslását.

(20.00)

A nemzeti parkoktól elvonták a földalapú támogatásokat, és ezzel a bevételeik 50-60 százalékától fosztották meg őket. Fazekas Sándor szakminiszter úr írásbeli ígéretei szerint a költségvetésből fogják kárpótolni ezeket, erre a célra azonban egyetlen fillér sincs a benyújtott tervezetben. Ennek a mulasztásnak a pótlására tettünk javaslatot, többek között a nemzeti parkok finanszírozásának kiegészítésére. Korábban írásbeli kérdésben tájékoztottam az ügyben a miniszter úrnál, és ott kaptuk ezt az írásbeli ígéretet, hogy ez pótolva lesz, aminek most a költségvetésben ugye nincs nyoma.

Vannak ugyanakkor célok, amelyekre érthetően sokat áldozna a kormány. A hulladékgazdálkodási feladatok támogatása 30 százalékkal nő, 9 milliárdról 12 milliárdra. Azért tűnik aggályosnak ez a tendencia, mert nagy eséllyel ez a rezsicsökkentéssel nagyon-nagyon veszélyeztetett és csőd közeli állapotba került közszolgáltatók megsegítését kell hogy szolgálja, hiszen a rezsicsökkentésnek volt egy ilyen járulékos hatása, hogy nagyon nagy százalékban okozta a közszolgáltatók pénzügyi ellehetetlenülését.

Több mint 28 milliárd forintot szánunk a paksi bővítésre, miközben nincs megkötött megvalósíthatósági megállapodás a beruházásról, így még azt sem lehet tudni, hogy a Roszatom mennyiért vállalta a tervezett két új blokk felépítését, illetve hogy az EU engedélyezi-e egyáltalán a beruházást. Alighanem ezzel egy kicsit előreszalad a kormány, de mi is tudjuk, hogy a fideszes klientúra már nagyon szeretné elkezdni az atommilliárdok elköltését.

Ezen lehetőségek, az ilyen atommilliárdok meg a stadionok teremtik meg annak a hátterét, hogy legyen módunk az említett szakmai költségvetés-módosító csomag benyújtására, és ez teremti meg a lehetőséget arra, hogy néhány dologban merjünk álmodni. Erre az egyik lehetőség volt az, hogy gyakorlatilag - amiről már beszéltünk, és a mai nap során is többször szó esett - a kormány ígéretet tett arra a magyar választóknak, a miniszterelnök úr is több helyen elmondta beszédeiben, hogy a magyar birtokstruktúrájának a teljes átalakítása várható. Azt ígérte, hogy a kis- és középbirtokok aránya 20:80 százalék lesz, és ez ügyben mindent megtesz a kormány. Jelen pillanatban azt, hogy ezt hogyan kívánja megvalósítani, nem nagyon látjuk, és hogy milyen forrásokból.

A rendelkezésre álló támogatási lehetőségek nem elégségesek a családi kis- és középbirtokok súlyának növelésére a nagybirtokokhoz képest; szintén nem elégségesek a fenntartható agrárszerkezet kialakulásához és a regionális önellátás fejlődéséhez. Már említettem az előbb a 2011-ben meghirdetett tanyafejlesztési programot, amire jövőre szintén csak 1,4 milliárd forint jut. A Fidesz-kormány tehát évi 1,4 milliárd forintból akarja megteremteni a hagyományos háztáji gazdálkodás újraindítását és ezzel 300 ezer tanyasi ember helyi értékesítési lehetőségét szélesíteni.

Hadd mondjam el erről az összegről azt, hogy ez az összeg pontosan annyi, mint amit a Csányi Sándor érdekeltiségébe tartozó vállalatok kapnak gazdaságfejlesztési és munkahely-teremtési programra, olyan vágóhíd létrehozására, ami miatt másik nyolc-tíz megy tönkre, és a nettó munkahelyteremtés aránya nem észrevehető.

Visszatekintésképpen: a Fidesz-kormány az elmúlt három évben összesen csupán 6 milliárd forintot juttatott a tanyákon a népesség megtartására, és ez a program mindennek a 300 ezer honfitársunknak kellene hogy a megmaradását segítse, ugyanakkor a Csányi-Nyerges-Leisztinger az elmúlt években a közös agrárkasszából egyetlen év alatt több támogatást, 10,4 milliárd forintot kaphatott.

Azt látnánk most már szívesen, hogy ez a költségvetés arról szóljon, amiről szólnia kellene: mindezek a források, a kormányzat költségvetése, a kormányzat berendezkedése miként tudja az emberek érdekeit szolgálni. Az, hogy egy kormány a költségvetésével milyen szempontokat helyez előtérbe, nagyjából sugallja az értékrendjét; sugallja azt, hogy mik azok a szempontok, amelyek meghatározzák a döntéseit, és mik azok a szempontok, amelyek alapján meghatározza kormányzati stratégiáját.

Ebből a költségvetésből, ami most előtűnik van, leginkább az látható, hogy a legkisebb súllyal a magyar vidéki lakosság, a vidéki térségek, a Magyarország közel 80 százalékát kitevő népesség az, ami nem fontos, az, ami mellékes, az, ami nem érdemel érdemben forrásokat. Ennek a szemléletnek a megváltozására tettünk törekvéseket ezekkel a módosító

indítványokkal, amelyeket ezúton tisztelettel kérnénk, hogy elfogadni és támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen a szót. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselőtársam. Kétperces hozzászólás következik, Demeter Márta képviselő asszony, az MSZP-ből. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon szomorúan látom, hogy Hende Csaba honvédelmi miniszter jött, elmondott egy ötperces monológot, utána már el is ment, és nem várta meg a reakciókat; egyébként pedig nagyon örülök, hogy Vargha Tamás államtitkárként itt van, és végighallgatja a honvédelemmel kapcsolatos véleményeket. A honvédelmi miniszternek ez a hozzáállása, hogy öt percben előad egy sikertörténetet, azt gondolom, gyalázat, és egyébként ez mutatja, hogy a kormány és a honvédelmi politikai vezetés hogyan kezelte az elmúlt négy évben a Magyar Honvédséget.

A miniszter úr említette a kiváló teljesítményt. Egyetlenegy kiváló teljesítményt lehet mondani, ez pedig a katonáink teljesítménye; azért, mert kiválóan képzettek, kiválóan dolgoznak, és nagyon magas szintű teljesítményt nyújtanak, annak ellenére, hogy egyébként évek óta milyen helyzetbe kényszerítették őket a rossz politikai döntések. Ezzel szemben pedig van egy olyan gyalázatos tevékenység, amivel leépítik a Magyar Honvédséget, folyamatos rombolást láthatunk az elmúlt időszakban.

Nagyon büszke volt rá Hende Csaba, ahogy halottam, hogy itt 5,7 milliárd forint állami támogatással sikerült növelni a honvédség költségvetését. Tehát azok után, hogy az elmúlt négy évben egy teljes éves költségvetéséről, körülbelül 200-250 milliárd forinttól fosztották meg a honvédséget, azt gondolom, erre az 5,7 milliárd forintra semmiképpen nem lehetnek büszkék.

Említette a szocialista kormányokat is, viszont azt azért megkérdeztem volna tőle, ha itt marad, hogy azok a fejlesztési programok, amelyeket felsorolt - a rádiók, a gépjármű-beszerzési program *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)* -, nem emlékszik-e arra, hogy honnan indultak, ugyanis ezeket a szocialista kormányok indították el. És azt gondolom, a béremelés - elnézést, és köszönöm a türelmet - pedig a minimum volt, amit most már megadhattak az állománynak, és nagyon dicséretes, hogy egyáltalán adnak nekik ilyen béremelést is. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Rendes felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony következik. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Végre szeretném már tisztába rakni, a közmunkáról ma olyan sok minden elhang-

zott. Kedves Kormánypárti Politikusok! Önök 2010-ben egymillió új piaci alapú munkahelyet ígértek, nem nyomorba döntő közmunkát! Ebből látszik, hogy csak közmunkával tudnak itt előjönni a 2015-ös költségvetésben, hogy megbukott a gazdaságpolitikájuk.

Nagyon sajnálom, hogy Demeter képviselő nem maradt bent a teremben, mert egyetlenegy gondolatára szeretnék reagálni, amikor a tankönyvellátást hozta fel sikertörténetnek. Kedves Képviselőtársaim! A tankönyvellátást sikerült romokba dönteni az elmúlt két évben, két olyan botrányos évet éltünk meg szülőként, hogy ilyen az elmúlt 24 évben nem volt! Felhozta az ingyenes tankönyveket. Szeretném mondani, mint akinek három iskoláskorú gyereke van, hogy úgy jártunk ebben az évben, hogy megkaptuk a tankönyvet, és az első használat után ötezer forintért meg kellett vásárolni, mert ki kellett a kukába dobni. Na, ennyit erről az egészről! De nem erről szerettem volna beszélni, csak reagálni szerettem volna erre.

Nagyon fontos, hogy amikor önök ezt a költségvetést sikertörténetként adják elő, akkor szeretném megkérdezni, hogy miért nem teszik még mindig közzé a KSH-ban a szeptemberben kötelezően megjelenésre váró szegénységi adatokat. November vége van lassan, és a mai napig nem tették közzé; szerintem ennek nagyon-nagyon komoly oka van.

Az elnök úrhoz szólok megint, mert úgy jellemezte ezt a költségvetést, hogy családi költségvetés, meg nagyon sokan a családokat hozták fel a költségvetésben. Mi, amikor otthon a családban a költségvetést elkészítjük, akkor mindig a gyerek az első. Na, ez a költségvetés mindenről szól, csak nem a gyerekről és nem a családról. Néhány tételt azért felsorolnék, hogy miért is mondom én ezt: lakásépítési támogatás mínusz 15 milliárd, Nemzeti Család- és Szociálpolitikai Alap 68 milliárd mínusz, családi támogatások 24 milliárd mínusz, korhatár alatti ellátások mínusz 41 milliárd, jövedelem pótló és kiegészítő szociális támogatás mínusz 5 milliárd, és lehetne még a tételeket sorolni.

De ha már nekünk nem hisznek, két nappal ezelőtt az internetre felkerült egy nagyon komoly civil szervezetnek a felhívása, és ha már az ellenzéki képviselőknél nem hallják meg a szavait, hadd olvassam fel önöknek ezt a felhívást! Ez a Magyar Szegénységellenes Hálózat kiáltványa, a címe: „Éhen fogunk döglenni!” A 2015-ös költségvetésre készült ez a kiáltvány.

(20.10)

„Egy szegénységben élő ember jajdult föl így, amikor a családja jövője került szóba. Nem csak a saját félelmét fogalmazta meg. Hiszen mi is Magyarország mérlege 2014-ben? 3,3 millió szegénységben élő, növekvő és mélyülő kirekesztés, gyermekszegénység. És mindez hányszor és hányszor elhangzott már!

De a számadatok súlytalanná váltak. Ebben az országban a kormány nem hallja vagy nem akarja meghallani milliók szavát. Háborút visel a szegénységben élők, a lecsúszók, a reményt földadók ellen, bűnbakot keres, és a kirekesztettekben találja meg, mert gyengének gondolja őket. Pedig Magyarországon a szegénységben élők és az elszegényedők, a megélhetésükért küzdők régen nem kisebbség. Milliók és milliók!

Köztük vannak a generációk óta szegénységben élők, akik nem is látták maguk körül a kitörés lehetőségét soha. Gyermekek tömegei, akik vizes lakásokban, elegendő élelem nélkül nőnek fel, és akiket a családjuk nem tud egyetemre küldeni soha. Pályakezdő fiatalok, akik alig találnak munkát, pedig azt sulykolják beléjük, hogy spóroljanak, teremtsék meg az öngondoskodás körülményeit, mert nem lesz nyugdíjuk soha. Családjuk és önmaguk eltartása miatt kényszerből külföldre menők, akiknek arra, hogy itthon találják meg a számításukat, úgy érzik, itthon már nem lesz reményük soha. Évek, évtizedek óta pályán lévőek, akik közül ezrek és ezrek tengernyi munkával sem keresnek eleget ahhoz, hogy megéljenek, és ha elvesztik az állásukat, lehet, hogy nem találnak új munkahelyet soha. Egész életüket végigdolgozó idős emberek, nyugdíjasok, akiknek arra, hogy tisztességes megélhetésük legyen, már nincs kilátásuk soha.

Milyen válaszokat kapnak a nehézségekre azoktól, akik Magyarország lakosait hivatottak képviselni, mit köszönhetünk mi a kormánynak? Csak néhányat említsünk!

Az oktatási rendszernek, a társadalmi kitörés alapjának szétzúzása. Egykulcsos adó, 500 milliárdal kisebb kötelezettség fent, 500 milliárddal nagyobb terhek lent. Rezsicsökkentés, családi adókedvezmény, amelyek azoknak kedveznek, akiknek már egyébként is több van. Közmunaprogramnak nevezett kényszermunka éhbérért, ahonnan nem vezet kiút a nyílt munkaerőpiacra. Az álláskereső támogatásának módszeres visszanyesése. Az eddig jogszerű, családok és gyermekek létét már eddig is alig fenntartó segélyek fokozatos megszüntetése.

A kormányzat további ötletei a szegény emberek nyomorítására: a családi pótlék munkához kötése. Újabb adók, akár élelmiszerekre is. Az egészségügyi ellátás szűrővizsgálathoz kötése. 10 százalékkal kevesebb pénz szociális célokra, például a gyésre. És mindezt mérhetetlen arroganciával körítve tálalják nekünk. Olyanok, akik szerint havi 47 ezer forintból meg lehet élni, miközben ők akár hetente ennek többszörösét keresik, találják meg. Olyanok, akik nem látják a vidéki szegénységet, nem érdekli őket a kirekesztés, pedig Budapestet sem kell elhagyniuk ahhoz, hogy nyomorba és szegregátumokba ütközzenek. Olyanok, akik az ország gazdasági helyzetére hivatkoznak és türelemre intenek, de a saját juttatásaikat sosem késlekednek megemlíteni.

Mi sem várunk tovább! Követeljük a 2015-ös költségvetés felülvizsgálatát a következők szerint.

Megfelelő források biztosítása a szociális, az oktatási, az egészségügyi és a kulturális területekre. A szociális célú források elosztásába vonják be az érintetteket, szegénységben élőket, dolgozó szegényeket, civil szervezeteket, szociálpolitikai szakértőket, az érdekérvényesítés szerveit, a társadalom szereplőit. Kizárólag a velük való konszenzus alapján döntsenek a közös pénzek felhasználásáról. Alakítsanak ki garanciákat arra nézve, hogy a forrásokat kizárólag azokra a célokra költik, amelyekre a konszenzuális döntés felhatalmazza őket.

Olyan országban akarunk élni, ami nem csupán egy hatalmat és gazdagságot magának felhalmozó maroknyi csoport hitbizománya, hanem minden itt élő magyar ember otthona.”

Hallják meg ezeknek az embereknek a szavát, én csak erre kérem önöket. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány képviselőjében Nagy István államtitkár úr kért szót. Tájékoztatom államtitkár urat, hogy a házszabályi előírás szerint korlátlan a felszólalási lehetősége. Csak azért, mert kétpercesre jelentkezett be.

Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteri államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Sallai R. Benedek képviselő úr néhány, agrártárcát érintő kérdést fölvetett az előbb, és néhányra szeretnék válaszolni ezekből, hogy ne maradjon megválaszolatlanul, ne maradjon csak a levegőben.

A kormány kiemelt célja az agrárágazat szereplői, azon belül is különösen a nagy hozzáadott értéket képviselő, a vidéki foglalkoztatás szempontjából meghatározó ágazatok, úgymint az állattenyésztés vagy a kertészet jövedelemtermelő és versenyképességének erősítése és ezáltal a vidék népességmegtartó képességének javítása.

A tisztelt Ház előtt fekvő költségvetési törvény tervezete ezen célkitűzések költségvetési támogatását maradéktalanul biztosítja. A korábban is működő, nemzeti költségvetésből finanszírozott programok költségvetésének további bővítése és új állami támogatási lehetőségek megnyitása kiemelt prioritás az agrártárca részére, az ezekhez szükséges forrásokat a tervezet tartalmazza. A nemzeti költségvetésből finanszírozott támogatások esetében elmondható, hogy jelentős növekedés tapasztalható a 2014-es évhez képest. Az FM fejezetében kiemelkedő jelentőségű a folyó kiadások és jövedelemtámogatások előirányzata, amelyről több kiemelkedő, a mezőgazdasági termelést segítő konstrukció támogatása történik. Innen kerülnek megvalósításra a kormány „Több munkahelyet a mezőgazdaságban!” programjának főbb intézkedései is. A célok megvalósítására a 2015. évi költségvetésben 77,7 milliárd forint áll rendelkezésre, szemben a 2014. évi 49,2 milliárd forinttal.

A program keretében a 2014. évi átmeneti nemzeti támogatásra a 2015. évi költségvetésből mintegy 36 milliárd forintot fordít a tárca, amely mintegy 20 milliárd forinttal több, mint a program nélküli lehetőség lett volna. A többletforrásnak köszönhetően az állattenyésztési ágazatok a lehetséges maximális támogatást kapják.

A tárca kiemelt figyelmet fordít azokra az ágazatokra, amelyek közvetlen uniós támogatásban nem részesülnek, ezért a baromfi- és sertéságazat részére nemzeti támogatási konstrukciókon keresztül igyekszik megadni a szükséges segítséget. Ennek leghatékonyabb módja a termelőket közvetlenül segítő állatjóléti támogatások rendszerének fenntartása. A 2015. évi költségvetés egyik jelentős eredménye, hogy lehetővé teszi a 2007-ben még évi 4 milliárd forinttal működő baromfi-állatjóléti támogatás meghirdetését 11 milliárdos összeggel. A többletforrásnak köszönhetően az ágazat részéről felmerülő jogos igények várhatóan teljes mértékben kielégítésre kerülhetnek. A sertéságazatban az állatjóléti támogatások szintén kiemelkedő szerepet játszanak. A 2007-től működő támogatás, amelynek keretösszege több mint 40 százalékkal megemelkedett, a 2010. évi kerethez képest 8,5 milliárd forintos összeggel került 2015-ben meghirdetésre. Ezenfelül 2015-től a tárca új intézkedésként tervezi bevezetni a koca-állatjóléti támogatási programot is, amelynek forráskerete várhatóan évi 8,6 milliárd forint lesz.

A program keretében az egyes állatbetegségek megelőzésére és leküzdésére, valamint az állati hulla elszállítására és ártalmatlanítására a jelenlegi 10,5 milliárdos kereten felül további 1,6 milliárd forinttal több forrást lehet 2015-ben felhasználni.

Szintén a folyó kiadások és jövedelemtámogatások előirányzatáról kerül finanszírozásra a mezei őrszolgálatok támogatása is. Amint az önök előtt is ismert, az elmúlt években kiemelkedő problémát jelentett a mezőgazdasági területeken jelentősen megnövekedett mezőgazdasági lopások és károkozások száma, különösen a betakarítások időszakában. Annak érdekében, hogy az önkormányzatokat mezei őrszolgálat létesítésére és működtetésére ösztönözze, a tárca az igényelhető támogatás mértékét megemelte, és 2015-re 726 millió forintot különített el erre a célra.

Az előirányzat összetettségét mutatja, hogy innen kerül kifizetésre az Európai Unió társfinanszírozásával működő mezőgazdasági biztosítási-díj-támogatás is azon termelők számára, akik a központi kárenyhítési alap nyújtotta védelemnél nagyobb mértékben kívánják kezelni az időjárási jelenségekből adódó termelési kockázataikat.

A rendszer 2012-ben indult, és elmondható, hogy évről évre egyre népszerűbb. Míg 2002-ben - biztosítási szakzsargonnal élve - közel 1900 almozozatra kötöttek szerződést a termelők, mintegy 1,5 milliárd forint állománydíjjal, 2013-ban a szerződött almozozatok száma már meghaladta a 7700-at, és az állománydíj elérte a 4 milliárd forintot. 2014-ben pedig csaknem

13 ezer almódozat került megkötésre, közel 5,7 milliárd forint állománydíjjal.

(20.20)

Az állattenyésztési ágazat finanszírozásához rendelkezésre állnak a megfelelő, állami szerepvállalással működő, kedvezményes hitelprogramok is. A kormány az agrárfejlesztési hitelprogram, az agrár Széchenyi-kártya folyószámlahitel, az élelmiszeripari forgóeszköz-hitelprogram, valamint az MFB agrárforgóeszköz-hitelprogramon keresztül kínál kedvező hitelfelvételi lehetőségeket az ágazatban tevékenykedők részére. A kvv-szektor hitelezésének elősegítése érdekében pedig a kezességvállalási díjak költségvetési támogatását is fenn kívánja tartani a tárca.

2015-ben 1,4 milliárdos keretösszeggel tovább folytatódik a sertésstratégia programja, amelynek célja a tenyésztési, termelési, integrációs programok, továbbá kutatás-fejlesztési programok kiemelt támogatása, különös tekintettel a mangalicára és a magyar sertésfajtákra, ezenfelül a termékfejlesztés, a termékek eredetigazolása, minőségbiztosítása és piacra juttatása, a tenyésztés és a feldolgozóipar technikai fejlesztése.

A nemzeti agrárkárenyhítés előirányzatán 4,3 milliárd forint költségvetési forrás biztosítja a termelői befizetések mellé kötelezően előírt állami hozzájárulást. Az új agrár-kárenyhítési rendszer lehetővé tette a termelők számára a korábbiakban nem lefedett károk után a kárenyhítő juttatás igénylését, illetve a korábban működő kárenyhítési rendszerhez képest lényegesen nagyobb kárenyhítési alap létrehozását.

A rendelkezésre álló forrás az idei évhez hasonlóan várhatóan 2015-ben is lehetővé teszi, hogy a kárenyhítési igények teljes mértékben kifizetésre kerüljenek. Itt kell megemlítenünk, hogy a rendszer gazdálkodók érdekében történő elektronizálását 2015-től egy jelentős fejlesztés eredményeképpen megvalósítottuk, továbbá számos érdemi változást is tervezünk még, amelynek eredményeképpen az érintett gazdálkodók jövedelembiztonsága tovább nő.

Tekintettel arra, hogy a kormány célja, hogy az osztatlan közös tulajdonok megszüntetése belátható időn belül befejeződjön, 2015-ben az e célra felhasználható összeg 2 milliárd forintról 3 milliárd forintra emelkedik.

A nemzeti támogatások közül kiemelkedő és kiemelendő továbbá a tanyafejlesztési program, amit a képviselő úr is említett, amely az évek során a tárca céljait egyik leginkább szimbolizáló támogatási jogcímmé vált. A program célkitűzése a családi gazdaságokra épülő agrárközéposztály megerősítése, a kisállattenyésztés szerepének erősítése, a helyi élelmiszeriparban az önálló gazdálkodás szerepének növekedése, valamint a tanya- és háztáji program bővítése. A program folytatására 2015-ben 1,4 milliárd forint áll rendelkezésre. Jelzem, azért, mert nem volt nagyobb

igény. Amennyiben ebben magasabb igények lesznek, a költségvetésbe úgy lehet betervezni. A rendelkezésre álló és lehívható pályázatok alapján való igényt vette alapul a tárca akkor, amikor ezt az összeget meghatározta.

Az EU-társfinanszírozással működő támogatások esetében szintén emelkedés tapasztalható. A nagy népszerűségnek örvendő iskolagyümölcsprogram nemzeti részét megemeltük. 2015-ben 1,7 milliárd forint áll rendelkezésre az általános iskola 1-6. osztályos tanulóinak egészséges termékekkel történő ellátásához. Míg a 2009-2010-es évben 1608 iskola 278 ezer 1-4. osztályos tanulójának ellátására került sor, addig jelenleg az iskolagyümölcsprogramban 2124 iskola, és 552 ezer 1-6. osztályos gyermek, azaz a célcsoport körülbelül 95 százaléka vesz részt és kap 29 héten át átlagosan három adag gyümölcsöt, zöldséget, illetve gyümölcslevet hetente.

2015-ben tovább folytatódik a szintén közkeletű „Igyál tejet!” program támogatása is, amelynek keretösszege 1,7 milliárd forintról 2,3 milliárd forintra emelkedik. Az elmúlt években hozott intézkedéseknek köszönhetően ugrásszerűen emelkedett a programban részesülők köre, míg 2009-ben 150-180 ezer gyermek ellátására került sor, addig 2014-ben már 420 ezernél is több gyerek kap napi rendszerességgel tejterméket, és ez a szám 2015-ben várhatóan tovább emelkedik.

Az egyes speciális szövetkezetek jogcímen a zöldség-gyümölcs ágazatban működő termelői csoportokat és termelői szövetkezeteket 2015-ben 2,9 milliárd forinttal támogatja a tárca, ami az ágazati együttműködés és integráció megvalósításának talán legfontosabb pénzügyi eszköze. Ebből az összegből, amely mintegy 300 millió forinttal több, mint az idei évben, a termelői csoportok működési költségeit és beruházásait támogatjuk. Jelenleg 29 zöldség-gyümölcs termelői csoport működik. A zöldség-gyümölcs termelő szervezetek támogatására - jelenleg 51 téisz - a működési alapjukat kiegészítő nemzeti támogatás formájában kerülhet sor.

Amint az önök előtt is ismert, a vidékfejlesztési támogatások a kormányzati szerkezetváltást követően a Miniszterelnökség feladatkörébe kerültek, de a kifutó, régi és az új vidékfejlesztési program intézkedései további 302,4 milliárd forinttal, hazai és uniós társfinanszírozás mellett támogatják a hazai agráriumot.

Ez az összeg 50,4 milliárd forinttal haladja meg a 2014-ben rendelkezésre álló összeget. Ezen jogcímek szolgálják többek között az ágazat strukturális fejlesztését, beleértve az élelmiszerfeldolgozás beruházásait is, a fiatal gazdák pályakezdését vagy a vidéki térségeink társadalmi és gazdasági felzárkóztatását is.

Az EU által közvetlenül érintett támogatások esetében, amelyek a tárca költségvetésében nem szerepelnek, a területalapú és egyéb közvetlen támogatásokra 2015. évben összesen 389,6 milliárd forint

kifizetése várható, amelyből 25,3 milliárd forint a piaci támogatás, míg a területalapú támogatás összege 364,3 milliárd forint.

A 2015. évi költségvetésben az FM fejezet számára rendelkezésre álló teljes összeg 423,7 milliárd forintról 212,3 milliárd forintra csökkenésének hátterében a már említett kormányzati szerkezetátalakítás áll. A vidékfejlesztési program pénzügyi finanszírozása és az intézkedések végrehajtásával kapcsolatos infrastruktúra finanszírozásához szükséges költségvetési források 2015-ben már a Miniszterelnökség fejezetében kerültek betervezésre, így a két fejezet együtt az ágazat számára jelentős forrásbővítést eredményez.

Meggyőződésem, hogy az FM és a Miniszterelnökség betervezett költségvetése, kiegészülve az Európai Unióból érkező forrásokkal, az agráriumot pénzügyi szempontból a 2015. évben abszolút nyertessé teszi.

Nagyon remélem, kedves képviselőtársam, hogy mindazon programok, amelyeket ismertettem, meggyőzik önt arról, hogy Magyarország kormánya számára a vidék kiemelten fontos, a vidéken élő emberek megmaradása, egészséges életmódja és munkához jutása pedig abszolút prioritás. Nagyon remélem, hogy felszólalásommal megnyugvást tudtam az ön kérdéseire adni. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Sallai R. Benedek képviselő úr, a hátralévő időkeretig.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Közben elejtettem ennek a vacaknak a csipetét, elnézést kérek, tehát ezt fognom kell.

Államtitkár úr, nagyon szépen köszönöm a választ. Nagyon dicsérje meg a kollégáit, hogy hozzászólásom közben itt meg tudták önnek írni a válaszokat, vagy pedig előre tudták, hogy én mit fogok kérdezni. Tehát mindenképpen zseniális megoldás volt.

Annyit hadd mondjak el csak a tényyszerűség kedvéért, hogy államtitkár úr azért egy huncut megoldással belecsempészte a felolvasandók közé az Európai Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Alap forrásait is. Tehát nemcsak a kormányzati költségvetésről számolt most be, hanem arról is, hogy az európai uniós források mit fognak finanszírozni.

Egyéb tekintetben egyébként nyilvánvalóan látható az, hogy a múlt évihez képest 15 százalékkal kevesebb jut az FM költségeinek finanszírozására. Mindamellet az kell elmondanom, hogy természetesen nem azokról beszéltem, amelyekre van forrás, hanem azokról, amikre nincs forrás. Igazán nyugodt akkor leszek majd, ha azokra is lesz.

Ön elmondta például a sertésprogramot. Akkor leszek nyugodt, ha az extenzív állattartásban érintett juhtartók is kapnak segítséget, ha a marhatartásban is majd kiegészülnek a lehetőségek, ha a haltermelők számára is lesznek lehetőségek, és szóba fog jönni a nagyobb támogatás.

Tehát mindezek nincsenek benne, amikre koncentráltam, hiszen vannak önök elegen, hogy azokról beszéljenek, ami benne van. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra az MSZP képviselőcsoportjából Gúr Nándor képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője következik. Parancsoljon!

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A költségvetés az én számomra az emberről szól, arról szól, hogyan és miképpen lehet jobb helyzetet teremteni az emberek számára. Az emberek és a gyermekek számára, hogy ne éhezés legyen, hogy ne azzal kelljen szembenézni, hogy Magyarországon a gyermekek egyharmada, 33-35 százaléka - változó az adott időszakban - gyakorlatilag az éhezéssel kell hogy szembe tekintsen.

Tudják, ha az elmúlt 4-5 évet górcső alá vesszük, és a költségvetés évenkénti időszakát felosztjuk, megnézzük, hogy mi történt, akkor látjuk, hogy messze a társadalom döntő többsége rosszabbul jött ki ebből a 4-5 esztendőből, mint ahogy önök ezt hirdetik, hirdették az elmúlt időszakban.

A közfoglalkoztatott ember a bérének az egyharmadát elvesztette vásárlóerő-értékben. A minimálbéres ember a béréből elvesztett 10 ezer forintot vásárlóerő-értékben.

(20.30)

A köztisztviselő nem kapta meg öt éven keresztül a köztisztviselői alapilletményének a növekedését, de sok minden másról is lehetne szót váltani. Egy jellemző adatot azért még szeretnék mondani: a létminimum és a minimálbér nettója - amit zsebre tesznek az emberek - között folyamatosan nyílt az olló. A közfoglalkoztatottnál ez a nyílás oly mértékű volt, hogy a 2010-ben fennálló különbség megduplázódott, 36 ezer forintos különbségre nőtt. Ez elfogadhatatlan. Ebből látszik, hogy önök számára nem az ember az, aki a fókuszban van. Beszélhetnek önök erről, mondhatja Varga miniszter felállva a pulpitusról, hogy a családok, mondhatja, hogy a munkahelyek, mondhatja, hogy a gazdaságfejlesztés, közben pedig nem erről szól a történet. Nem erről szól a történet, mert a foglalkoztatáspolitikai színpadán is, gyakorlatilag egyetlen kézzelfogható tényező van, a közfoglalkoztatás, amely tekintetében gyakorlatilag a munkanélküliek státusából kiveszik az embereket, a foglalkoztatottak státusába beteszik az embereket, miközben adóforintokat, olyanokat, amelyek a társadalom megerősítését szolgálják, sajnos nem tudnak előállítani ezen keresztül.

Önök nem ezt ígérték. Önök nem sok mindent ígérték, egymillió új munkahelyet a gazdaságban, nem máshol, a gazdaságban, ezt ígérték, ebből semmit nem csináltak meg, a versenyszférában nincs növekedés. Önök azt mondták, hogy gazdasági fejlődés.

dés lesz, az elmúlt három esztendőben 1 százalékos mértékű volt három év viszonylatában ez a mérték, bár volt egy művész, egy bűvész, mindennek mondhatjuk, Matolcsy személyében, aki mindent ígért, csak nem teljesített ebből semmit.

Önök azt ígérték, hogy két hét múlva rend lesz, Kontrát helyettes államtitkár úr, Pintér miniszter Ózdon megfordult a választások után két héttel, gondolom, ez volt a rendcsinálás, és innentől kezdve rend lett. Csak közben a bűnügyi statisztikákat már nem hozzák nyilvánosságra, vélem, valószínűsítem, hogy nem azért, mert oly jók az eredmények, mint ahogy ön arról dicshimnuszot zengett, hanem egyszerűen azért, mert olyan a helyzet, hogy azt nem kívánják nyilvánosságra hozni.

De a közfoglalkoztatásról hadd mondjak még néhány dolgot, szükségesnek tartom. Olyannak tartom, amely kikerülhetetlen, hiszen nagyon sok embernek nincs más lehetősége. De önöknek az lenne a feladata és a felelőssége, hogy ezek az emberek valós, értékkeremtő munkatevékenységet hívjanak életre, az önbecsülésük miatt is, másrészt azért, hogy a nyílt munkaerőpiacon könnyebben el tudjanak helyezkedni. És tudják, még az lenne a feladatuk és a kötelességük, hogy a közfoglalkoztatotti ember bérét ne megharmadolják, ne elvegyék az egyharmadát az önök kétharmadával, nem, hanem szinten tartsák vagy növeljék. Önöknek elég lett volna, hogyha 47 ezer forintból élnek ezek az emberek, meg egy kis kecskét odavezettek volna még a gombával felütve, és akkor rendben lett volna a történet. Ez a szegény, hogy önöknek ennyit jelent a közfoglalkoztatott ember: kiszolgáltatottak. Önök a statisztikai tényezők alapjának tekintik őket, mert akkor velük már azt lehet mondani, hogy nem 11 százalékos a munkanélküliség, csak 8 százalékos.

Ez a manipuláció! És hozzáteszem még azt is, hogy ezek az emberek munkavédelmi, higiéniai szempontból kiszolgáltatottan végzik a munkatevékenységüket, és a nyílt munkaerőpiac irányába történő elmozdulás tekintetében meg esélyük nincs arra, hogy munkát keressenek, mert ha dolgoznak, vagy a munkaidőt töltik, akkor nem tudnak munkahelyet keresni. Szóval, ennek is meg lehetne és meg kellene találni az átmenetét, hogy hogyan és miképpen lehet megcsinálni úgy, hogy ez mindenki számára jó legyen.

Azt hozzá szeretném tenni, hogy a szociális kiadások mindezek mellett, mindezek közepette csökkennek. Ismétlés: a családi pótlék 2015-ben 13 milliárd forinttal, a gyés 6,5 milliárd forinttal, a korhatár előtti ellátásokra fordított források 36 000 millió forinttal - 2014. december 31., tudják, akkor járnak el ezek a formátumok. A nyugdíjra kevesebbet fordítanak, a GDP-nek, a bruttó hazai terméknek a 9,1 százalékát a mostani 9,3-mal szemben. A tb-alapokhoz történő hozzájárulásokat csökkentik, az önkormányzatok is kevesebb pénzt kapnak.

Kontrát képviselő úr, államtitkár úr, ezek nem hazugságok, ezek tények. Ezek tények, szigorú té-

nyek. Az is tény, hogy a Nemzeti Foglalkoztatási Alapban az aktív foglalkoztatáspolitikára fordított források csökkennek. Az is tény, hogy persze mindezek mellett a működtetésre, a rendszer fenntartására fordított pénzek meg növekednek. Az is tény, hogy a szakképzési hozzájárulásból beszedett pénzek, amit önök elszednek, elvesznek, azok is nőnek. Az például 13 500 millió forinttal nő, amit a vállalkozásoktól szednek önök el, ahelyett, hogy őket segítenék.

Sok-sok dolgot lehetne említeni. Egy szó mint száz, növekvő szegénységgel kell sajnos szembenézni, az emberek döntő többségénél csökkenő bérekkel, stagnáló foglalkoztatással; közfoglalkoztatás - nem mondom a többit róla. Gyenge forinttal, óriási terhekkkel, amikkel az emberek szembesülnek, visszaszoruló beruházási kedvvel, ezáltal nyilván foglalkoztatási lehetőségek beszorulásával, eltárgyalt, torzított statisztikákkal - ezeket látjuk. Negatív újraelosztással, szociális kiadások csökkentésével, gyakorlatilag növekvő adóterhekkkel, a fogyasztási-adó-terhek tekintetében 158 000 millió forinttal, vagy a lakosságot érintő különféle gépjárműadók, sok minden más tekintetében 101 000 millió forinttal.

Nem folytatom tovább, mert az időm lejárt, azt szeretném mondani, ez a költségvetés nem az emberekről szól. Mi benyújtunk módosítókat, ami öröklük szól, kérem, hogy támogassák mindezeket. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Hegmanné Nemes Sára államtitkár asszony kíván hozzászólni. Parancsoljon, államtitkár asszony!

HEGMANNÉ NEMES SÁRA nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Én nem az előttem szólóhoz kívánok hozzászólni, hanem ahhoz az MSZP-s képviselőhöz, aki menet közben elment. Nem tiszttem ugyan megvédeni Hende miniszter urat, de ez a kormány olyan, hogy itt a miniszterek is dolgoznak, és bizony-bizony, azt gondolom, észrevették, hogy a kormány viszont kinosan ügvelt arra, hogy minden tárca részéről mindig legyen képviselő a jelenlegi költségvetés tárgyalása során, éppen azért, hogy mindenkinek a véleményét meghallgassuk. Én úgy gondolom, ha miniszter úr nem tud részt venni, akkor államtitkárai legalább olyan jól tudják képviselni a tárcát.

Két rövid pontosításom lenne az MSZP-s képviselő úrhoz, aki a vagyonfejezethez szólt hozzá, illetve a költségvetéshez. Az egyik az 1000 milliárd kérdése. Az 1000 milliárdot keresi a költségvetésben. Nos, háttér ez a különbség közöttünk, ugyanis ez az 1000 milliárd nem a költségvetésben van, hiszen a bankok elszámoltatása során ezt az 1000 milliárdot a bankok a devizahiteleseknek fogják visszafizetni. Tehát mi nem az adófizetőktől vesszük el az 1000 milliárdot, hanem az adófizetők fogják visszakapni a bankok által. Ezt csak mindenképpen a jegyzőkönyv kedvéért szerettem volna elmondani.

A másik pedig: a vagyonfejezet 165 milliárdja. Az a 165 milliárd, amely egyéb vagyoni bevételek soron szerepel az ingó-, ingatlanértékesítésből, vagyoni értékű jogokból származó bevétel lehet, de csak és kizárólag a nemzeti vagyontörvény szabálya szerint történhet meg.

Képviselő úr a repülőtér eladását vizionálja. Sajnálattal be kell jelentenem, hogy azt már a szociálliberális kormányok eltapsolták, ugyanis 465 milliárdért a Budapest Airportot 70 évre odaadták befektetőknél, minimális esélyt teremtve a kormánynak arra, hogy visszaszerezze. Ez a költségvetés csak és kifejezetten olyan vagyonelemek értékesítéséről szól, amelyet a nemzeti vagyontörvény megenged. Tehát ebben a költségvetésben nem lesz repülőtér-eladás, nem lesz sukorói telekeladás, nem lesz moszkvai ingatlaneladás. Csak olyan ingatlanok értékesítése történhet meg vagy olyan vagyonelemek hasznosítása, amely a parlament kétharmados felhatalmazásával bír. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni a vitában. Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát elnapolom, folytatására holnap reggel 9 órától kerül sor. *(Glattfelder Béla jelentkezik.)* Glattfelder államtitkár úr szeretett volna? Lezártam, államtitkár úr. Meg kell nyomni a nyomógombot.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra jelentkezett Magyar Zoltán képviselő úr: „A kormány kiszámíthatatlan adó- és költségvetési politikájának vesztesei III.” címmel. Megadom a szót ötperces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel most zárult le a költségvetési vitának az első napja, megragadnám az alkalmat, hogy néhány olyan módosító indítványra is felhívjam a figyelmet, amit idő hiányában nem tudtam elmondani a nap folyamán. Kezdeném talán Győrrel. Két módosító indítványom érinti Győrt. Először is a győri közlekedés azt a fajta gazdasági fejlődést, ami tapasztalható a városban, elég nehezen tudja követni. Néha kaotikus állapotok alakulnak ki a közlekedés tekintetében, ezért javasoltam azt, hogy az a közútfejlesztési program, amelynek egyébként az előkészítése megkezdődött már évekkorábban, végre megfelelő figyelmet kapjon, és megvalósulhasson.

(20.40)

Erre egyébként komoly kormányzati ígéretek voltak, ellenzékben még önök is nagyon hangosan

tudták többek között ezt is követelni. Íme, itt a lehetőség, arra biztatom önöket, hogy bizonyítsanak és valósítsák meg.

A másik, ami Győrt érinti, a Petőfi Sándor Művelődési Házzal kapcsolatos. Győrnek a műemlék- és egyáltalán a vagyonkezelése hírhedt, hiszen ha belegondolunk, a Dunakapu tér tönkretétele az elmúlt évek egyik fényes bizonyítéka erre, ahogy ezt a nagyon komoly, országos szinten, sőt Európa-szinten is értékes műemléket gyakorlatilag teljesen tönkretették, és egy mélygarázst építettek a helyére. Ezt akarom most elkerülni, hogy hasonló hibába essenek, hiszen a Petőfi Sándor Művelődési Ház ugyan nem egy műemlék, de mindenképpen nagyon fontos, szimbolikus helyszíne a városnak, az ott élők ragaszkodnak hozzá, és nem szeretnék, ha a város legújabb dilettáns tervei valósulnának meg a helyén, hanem megújulhatna, és XXI. századi, méltó körülmények között fogadhatná Győr város polgárait.

Rábaközre is néhány gondolatban ki kell hogy térjek. Rábaköz úthálózatáról csak annyit kell röviden elmondanom, hogy az országban a második legrosszabb úthálózattal rendelkezik a térség. Ezt is az önök számaiból tudom, meg hát a gyakorlatban szinte mindennap járok arra, így alá tudom támasztani, hogy siralmas állapotban van. Miközben sokszor a parlamentben Győr-Moson-Sopron megyéről úgy beszélnek egyes képviselőtársaim, mint valami nagyon szerencsés régióról, mint valami követendő példáról; biztos vannak ilyen ügyek, én is tudnék azért ilyeneket felsorolni, de az úthálózat sajnos messze nem ezek közé tartozik.

Meg kell említenem a csornai kórház esetét, ahol ugyan volt némi fejlesztés, de az intézménynek a mai napig vannak olyan szárnyai, amelyek konkrétan beáznak egy-egy nagyobb eső után. A középkort idézik az állapotok. Ide is szeretnék némi pénzt átcsoportosítani, ezért ezen módosító indítványomra is felhívnom a figyelmüket.

Ha már Csornáról beszélünk, nem hagyhatom ki a termál ügyét sem. Itt nem arról van szó, hogy a Jobbik valami újabb luxustermál kivitelezésére szeretné biztatni a kormányt, de azt igenis el szeretnék érni, szintén az önök egy korábbi ígéretét hozom most fel, hogy az a több ezer ember, aki nyaranta felkeresi a ma elég siralmas állapotban lévő termált, ennél kulturáltabb körülmények között tudja eltölteni a meleg napokat. Illetve nemcsak Csorna és környéke lakosairól van szó, még Ausztriából is sokan járnak át. Itt tényleg a termálfejlesztésekhez képest egy elég alacsony összegből is komoly színvonaljavulást lehetne elérni.

Át is térnék a következőre, a kapuvári húsgyár ügyére. Rengetegszer szóltam már a parlamentben írásban, szóban is a húsgyár mellett. Az a szomorú állapot, ami végigsöpört a magyar húsiparon az elmúlt években, Kapuvárt sem kerülhette el. Sajnos nem kapott a kormánytól időben megfelelő segítséget. A kapuvári húsgyár nem tartozott azon szerencsés húsipari üzemek körébe, akiket megmentettek

önkormányzati vagy állami tulajdonvállaláson keresztül, hanem bizony hagyták teljesen tönkremenni. Jó néhány munkavállaló a mai napig nem kapta meg egyébként a jogos jussát, nem beszélve arról, hogy ez a tradicionális, Kapuvár jelképének számító üzem bezárt. Sorban jöttek a befektetők, a jelentkezők, de ilyen-olyan indokokkal végül mindegyik eltűnt. Nagyon határozottan követelem, most már nem először, hogy valamit tegyenek ennek az ügynek az érdekében. És az nem az, amilyen cinkos nyilatkozatokat eddig hallhattunk, összejátszva gyakorlatilag azokkal, akik a húsgyár tönkretételében érdekeltek. Sokszor úgy tűnt, hogy kormányzati szinten tényleg összejátszanak ezekkel a piaci erőkkel, miközben a kétharmados felhatalmazás pont arra lenne szerintem alkalmas, hogy el tudják háritani ezeket a veszélyforrásokat ez elől az üzem elől és minden más hasonló üzem elől is.

Sajnos az öt percem lejárt, pedig jó néhány módosító indítványom mellett még szívesen érvelnék. Köszönöm szépen, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdezem az államtitkár urakat, kíván-e valaki válaszolni az elhangzottakra. *(Nincs jelentkező.)* Nem kíván.

Napirendi utáni felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselőcsoportjából: „Kicsit felment a vérnyomásom - Levél Balog Zoltánhoz” címmel. Öné a szó, képviselő asszony, ötperces időkeretben. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Előre kell bocsátanom, hogy a holnapi napirend utáni felszólalásban folytatni fogom, mert öt perc alatt nem tudom elmondani. Úgyhogy tegyük hozzá a jegyzőkönyvnek, hogy I., és folytatni fogom. És most már inentől fogva, mivel a kormány nem hajlandó az ellenzék hangját figyelembe venni, a nép hangján fogok szólni. Megint egy levelet fogok idézni, amit nem én írtam, hanem egy állampolgár.

„Kicsit felment a vérnyomásom, így gondoltam, tisztázok önnel egy-két dolgot, drága Balog Zoltán!

Először is: a gyerek, az nem úgy jön, mint a futáros csomag. Nem tudom szabályozni, hogy rendben, én most sikeres vagyok, szép és fiatal, az apának választott egyed ereje teljében van, és hülyére keresi magát, tehát ma este 9 és 11 között megfoghat a poronty, 9 hónap múlva pedig várjuk szeretettel. Igen, egy darab egészséges gyermeket szeretnénk, kis gödrökkel a rózsás arcán.

Mert, kedves miniszter úr, van, aki éveket vár egy gyerekre, és van, akinek csak úgy beesik az életébe. Van olyan nő, aki évek óta szeretne gyermeket, egyre görcsösebben, aki minden hónapban megalázkodik, és akit minden hónapban megaláznak, mert az önök értékrendje szerint selejtes árucikk. És van olyan, aki nem tervezeti évek óta, hogy gyermeket vállal, csak úgy jön. És a nő nem mérlegel, nem vágja

be kívülről az összes tanácsadó könyvet, hanem azt mondja, hogy a fene egye meg, 28 éves vagyok, és van valaki, aki elvisel a mániáimmal, a depressziómmal, a hülyeségeimmel együtt, hát mikor szüljem meg a gyereket, a gyerekünket, ha nem most?

És tudja, kedves Zoltán, akkor az ember belevág. Én voltam olyan szerencsés, hogy módomban állt orvost választani, mert a régi túl messzire volt. Ez esetünkben azt jelenti, hogy néhány kerületnyit utazni kellett volna hozzá. Így szépen a „google a barátom” alapon nekiálltam orvost keresni. Én szerencsés vagyok, mert a város közepén n+1 orvos közül választhatok a kerületben, a szomszéd kerületben, a másik szomszéd kerületben. Ha nem is tudtam kifizetni a méregdrága budai magánkórházat, de emberhez méltó körülmények között jártam havonta orvoshoz ellenőrzésre. És szerencsés voltam, mert a választott orvosom Budapest egyik legjobb, legnormálisabb kórházában dolgozott. És szerencsés voltam, mert amikor azt mondták, hogy jó lenne, ha elmennék xy vizsgálatra, de ez sajnos fizetős, akkor azt tudtam mondani, hogy elmegyek és kifizetem. Szerencsés voltam, mert egészséges maradtam a terhességem alatt, végig tudtam dolgozni, volt pénzem-pénzünk, hogy mindent beszerezzünk, ami a gyerekeknek kell. Módomban állt megvenni azokat a vitaminokat és kiegészítőket, amiket javasoltak, ennek köszönhetően felzabáltam a komplett periódusos rendszert, de megérte, mert van egy egészséges fiam, aki három és fél hónapos, és egyre jobban teljesít.

Igen, ez volt annak a középosztálynak a története, amelyet önök szorgalmasan igyekeznek kinyírni.

És akkor most mesélek arról a rétegről, amiről lila gözüik sincs, mert akkor is steril kesztyűt húznak, ha rájuk kell gondolni.

(20.50)

Elárulok egy titkot: nem mindenki olyan szerencsés, mint én. Mert én annak tartom magam, pedig tényleg nem kaptam mindenből a legesleges-legjobbát, de én minden ellátáshoz hozzájutottam. És most, hogy megszületett a fiam, azt tudom mondani, hogy nem szeretnék több gyereket, mert ez az egy van, akit tisztességesen fel tudok nevelni, úgy, hogy mindent megkapjon. És a minden itt még mindig nem az elektromos popsitörő-melegítő, hanem tök normális, hétköznapi dolgok: minőségi cipő, ruha, étel, ital, oktatás, játékok, figyelem, törődés, idő, szeretet, beszélgetés, laptop, egyetem, utazás, mozi, színház, korcsolyapálya, esküvő. Én ezt egy gyereknek tudom megadni. Így elballagok az orvoshoz, és felíratok magamnak gyógyszert. Drága miniszter úr, miért? Mert megtehetem, mert megengedhetem magamnak, mert ki tudom váltani. Érti, mire akarok ilyenkor kilyukadni? Fogadjunk, nem.

Van ma Magyarországon olyan, hogy vidék, és itt nem arra a vidékre gondolok, amit önök párás szemmel emlegetnek, mert olyan szép tájak vannak,

és talán önökben is megszólal Petőfi, ne adj' isten, ha senki nem hallja, Radnóti. Az elmaradott, leszakadó, kilátástalan vidékre gondolok, ahova a madár is hátizsákkal jár, a kampányoló politikus viszont egyáltalán nem.”

Itt be fogom fejezni ezt a levelet, mert holnap folytatni fogom. Felhívnam a figyelmüket, hogy nagyon sok ilyen levél jelenik meg a mi postafiókunkban, az önök postafiókjában is, mert higgyék el, a levelezőlistánkon látjuk, hogy nemcsak mi kapjuk meg, hanem önök is. Én arra hívom fel a figyelmüket, hogy olvassák el, holnap pedig folytatnám ezt a levelet.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kérdezem a kormány képviselőit, hogy kívánnak-e válaszolni az elhangzottakra. *(Nincs jelzés.)* Nem.

Tisztelt Országgyűlés! A napirend utáni felszólalások végére értünk. Megköszönöm egésznapos munkájukat, reggel 9 órakor folytatjuk az Országgyűlés munkáját.

Az ülésnapot bezárom. Köszönöm szépen a jegyzőkönyvvezetést, az Országgyűlés Hivatala munkatársainak a munkáját, és holnap reggel ugyanitt 9-kor. Jó éjszakát kívánok!

(Az ülésnap 20 óra 51 perckor ért véget.)

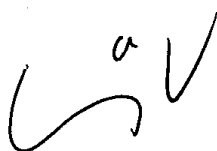
Gúr Nándor s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)